

7

A-16

BIBLIOTEKA
UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

**СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.
УЗАКОНЕНІЯ И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА**

ОТНОСЯЩІЯСЯ
ДО ГУБЕРНІИ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,
СОСТОЯВШІЯСЯ ПО ПРЕКРАЩЕНІИ ВЪ 1871 ГОДУ
ОФИЦІАЛЬНАГО ИЗДАНІА
ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Составилъ
Степанъ Годлевскій
Присяжный Повѣренный.

ТОМЪ XIX.

**ZBIÓR PRAW.
POSTANOWIENIA I ROZPORZĄDZENIA RZĄDU
W GUBERNIACH KRÓLESTWA POLSKIEGO
OBOWIAZUJĄCE,
WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU
URZĘDOWEGO WYDANIA
DZIENNIKA PRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.**

Zebral i przełożył
Stefan Godlewski
Adwokat Przysięgły.

ТОМ XIX.

WARSZAWA.

Skład główny i ekspedycja u **Stefana Godlewskiego**
Zielna 20.

1884.

D.4178

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ.

Варшава, дня 30 Октября 1884 года.

OM450

II/0364

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku

FUWC013881

1881.

2.3/58

Warszawa.—Druk S. Orgelbranda Synów, Bednarska Nr. 20.

1.

ИМЕННОЙ ВЫСОЧАЙШЕЙ УКАЗЪ.

Объ уплатѣ долга Государственного Казначейства
Государственному Банку.

ГОСПОДИНУ МИНИСТРУ ФИНАНСОВЪ.

На основаніи Высочайшаго повелѣнія НАШЕГО 25-го Октября 1876 г., чрезвычайные расходы военного времени покрывались, отчасти, позаймствованиями суммъ изъ Государственного Банка и для производства таковыхъ авансовъ Государственный Банкъ выпускалъ кредитные билеты.

Нынѣ, по представленію вашему, въ Особомъ Комитетѣ разсмотрѣнному, МЫ признали за благо, прекратить означенныя позаймствования, принять вмѣстѣ съ тѣмъ мѣры къ усиленію средствъ Государственного Банка, для доставленія ему возможности производить изъ своихъ наличныхъ суммъ какъ платежи по распоряженію Государственного Казначейства, такъ и ссуды для воспособленія торговлѣ и промышленности, на точномъ основаніи Устава Государственного Банка, не прибѣгая къ дальнѣйшимъ выпускамъ кредитныхъ билетовъ, съ тѣмъ, чтобы количество вынужденныхъ уже кредитныхъ билетовъ было сокращаемо по мѣрѣ возможности.

1.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O wypłacie długu Skarbu Państwa Bankowi
Państwa.

DO PANA MINISTRA FINANSÓW.

Na zasadzie Najwyższego rozkazu NASZEGO z d. 25-go Października 1876 r., nadzwyczajne rozchody na czas wojny pokrywały się w części z pożyczek zaciąganych z sum Banku Państwa i na wydanie takich forszusów Bank Państwa wypuszczał bilety kredytowe.

Obecnie, naskutek przedstawienia Waszego, rozpoznanego w Oddzielnym Komitecie, Uznaliśmy za pożyteczne zaprzestać wydawania tych pożyczek i zarazem przedsięwziąć środki w celu powiększenia funduszów Banku Państwa dla dostarczenia mu możności zarówno dokonywania z jego gotowych funduszów wypłat na zlecenie Skarbu Państwa, jakoteż udzielania pożyczek dla poparcia handlu i przemysłu, stosując się ściśle do zasad przepisanych przez Ustawę Banku Państwa i nie uciekając się do dalszych emisji biletów kredytowych; z tém zastrzeżeniem, ażeby ilość wypuszczonych już biletów kredytowych była zmniejszana w miarę możności.

Въ сихъ видахъ повелѣваемъ:

1) Уплатить нынѣ же изъ средствъ Государственнаго Казначейства Государственному Банку сумму, потребную для уменьшенія, до четырехъ сотъ милліоновъ рублей, долга Банку по произведеннымъ имъ на счетъ казны расходамъ.

2) Погашать остальную сумму долга 400 милліоновъ рублей ежегодными, начиная съ 1881 г., уплатами изъ казны Банку въ размѣрѣ пятидесяти милліоновъ рублей въ годъ;

и 3) Уничтожать кредитные билеты, по мѣрѣ накопленія ихъ въ кассахъ Банка и по соображенію съ потребностію въ денежномъ обращеніи.

Возлагая на васъ исполненіе сего Указа НАШЕГО, МЫ имѣемъ въ виду установить болѣе правильныя отношенія Государственнаго Казначейства къ Государственному Банку и способствовать постепенному упроченію денежной единицы, безъ внезапнаго стѣсненія денежнаго рынка и происходящихъ отъ сего промышленныхъ и торговыхъ затрудненій.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

С.-Петербургъ,
1-го Января 1881 года.

(С. У. и Р. П., 1881 г. Января N. 1 стр. 1).

W tym celu rozkazujemy:

1) Zapłacić obecnie z funduszów Skarbu Państwa Bankowi Państwa sumę, potrzebną na zmniejszenie do czterechset milionów rubli długu Bankowego za dokonane przezeń na rachunek Skarbu rozchody.

2) Umarzać pozostałą sumę długu w ilości 400 milionów rubli, poczynając od roku 1881, płacąc ze Skarbu Państwa Bankowi po pięćdziesiąt milionów rubli rocznie.

3) Niszczyć bilety kredytowe w miarę nagromadzenia się ich w kasach Banku i z uwzględnieniem potrzeby obrotów pieniężnych.

Wkładając na was wykonanie niniejszego NASZEGO Ukazu, mamy na względzie ustanowienie więcéj prawidłowego stosunku Skarbu Państwa do Banku Państwa i sprzyjanie stopniowemu utrwaleniu jednostki pieniężnej, bez nagłego ściśnienia rynku pieniężnego i wynikających ztąd trudności w przemyśle i handlu.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

S.-Petersburg.
1-go Stycznia 1881 roku.

2.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ УПРАВЛЯЮЩИМЪ
МИНИСТЕРСТВОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ.

Объ учрежденіи въ гор. Томашевѣ городского четы-
рехкласснаго училища и о наименованіи его
„Александровскимъ.“

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу
Управляющаго Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, въ 8-й
день Декабря 1880 г., Высочайше соизволилъ:

1) на утвержденіе сдѣланнаго начальствомъ Варшавскаго
учебнаго округа распоряженія объ учрежденіи въ гор. Томашевѣ
городскаго четырехкласснаго училища на основаніяхъ, указанныхъ
Высочайше утвержденными 25-го Ноября 1873 и 13-го Апрѣля
1880 годовъ мнѣніями Государственнаго Совѣта для городскихъ,
по положенію 31-го Мая 1872 г., училищъ Варшавскаго и Сейн-
скаго;

2) на присвоеніе Томашевскому городскому училищу наиме-
нованія „Александровскаго“,

и 3) на введеніе въ училищѣ преподаванія Закона Божія
евангелическо-лютеранскаго исповѣданія и нѣмецкаго языка въ ка-
чествѣ необязательныхъ предметовъ учебнаго курса.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 6 Января, N. 3, стр. 10).

2.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ ZARZĄDZAJĄ-
CEGO MINISTERIUM OŚWIATY PUBLICZNEJ.

O założeniu w mieście Tomaszowie szkoły miejskiej
czteroklasowej i o nazwaniu jej „Ale-
ksandrowską.“

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddanego raportu Za-
rządzającego Ministerium Oświaty Publicznej, w dniu 8 Grudnia
1880 r. Najwyżej zezwolił:

1) na zatwierdzenie wydanego przez Zwierzchność okręgu
naukowego Warszawskiego rozporządzenia o założeniu w mieście To-
maszowie szkoły miejskiej czteroklasowej na zasadach, wskazanych,
w Najwyżej zatwierdzonych d. 25 Listopada 1873 r. i 13 Kwie-
tnia 1880 r. Zdaniach Rady Państwa co do szkół miejskich Warszaw-
skiej i Sejneńskiej podług postanowienia z d. 31 Maja 1872 r.

2) na nadanie szkole miejskiej Tomaszowskiej nazwiska „Ale-
ksandrowskiej“;

3) na wprowadzenie w szkole wykładu religii wyznania ewan-
gelicko-reformowanego i języka niemieckiego jako przedmiotów nie-
obowiązkowych do kursu nauk.

3.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ формѣ подлежащихъ
къ выпуску въ 1881 г. билетовъ Государ-
ственного Казначейства.

Именнымъ Высочайшимъ указомъ, Правительствующе-
му Сенату даннымъ въ 17-й день Ноября 1880 г., повелѣно: въ об-
мѣнъ съ CLXXXVI по CXCV серій билетовъ Государственного
Казначейства, коимъ истекаетъ срокъ въ 1881 году, выпустить но-
вые десять разрядовъ таковыхъ билетовъ съ CCLVIII до CCLXVII,
въ три милліона рублей каждый, на основаніи приложеннаго къ ука-
зу Положенія.

На основаніи сего Положенія и согласно Высочайше утвер-
жденному 22-го Мая 1880 года мнѣнію Государственного Совѣта,
распубликованному въ N. 76 Собранія узакон. и распор. Правит. за
1880 г., постановлено: при уплатѣ процентовъ по билетамъ Госу-
дарственного Казначейства не требовать, какъ это было до сего
времени, предъявленія самыхъ билетовъ казначействъ, а уплачивать
проценты по предъявленіи однихъ лишь купоновъ отъ означенныхъ
билетовъ.

Вслѣдствіе сего и въ видахъ еще большаго затрудненія под-
дѣлки, въ формѣ подлежащихъ къ выпуску въ 1881 году билетовъ
Государственного Казначейства сдѣланы, на оборотной сторонѣ,
слѣдующія, Высочайше одобренныя въ 12-й день Декабря 1880 г.,
измѣненія:

- 1) Цвѣтная сѣтка на купонахъ отпечатана съ усиленнымъ
противъ прежняго желтоватымъ оттѣнкомъ.
- 2) Нумера, имѣющіеся на билетѣ и купонахъ, отпечатаны,
для ясности, болѣе четкимъ шрифтомъ и помѣщаются не въ сѣткѣ.
- 3) Щитъ, означающій на купонахъ срокъ теченія процен-
товъ, нѣсколько увеличенъ въ ширину.

3.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
FINANSÓW.

O niektórych zmianach w formie mających być wy-
puszczonemi w roku 1881 biletów Skarbu
Państwa.

Imiennym Najwyższym Ukazem, wydanym do Rządzącego
Senatu, w dniu 17 Listopada 1880 r., rozkazano: wzamian za bilety
Skarbu Państwa od seryi CLXXXVI do CXCV, których termin upły-
wa w roku 1881, wypuścić nowe dziesięć kategorii takich biletów
od CCLVIII do CCLXVII na trzy miliony rubli każdą, na zasadzie
dołączonego do Ukazu postanowienia:

Na zasadzie tego Postanowienia i zgodnie z Najwyżej za-
twierdżonem d. 22-go Maja 1880 r. Zdaniem Rady Państwa, ogło-
szonem w N-rze 76 Sobrania Uzak. i rasp. Praw. za rok 1880, po-
stanowiono: przy wypłacie procentów od biletów Skarbu Państwa nie
żądać, jak to miało miejsce dotychczas, okazywania samych biletów
poborcom, lecz płacić procenty po okazaniu samych tylko kuponów
od pomienionych biletów.

Wskutek tego i w celu jeszcze większego utrudnienia podra-
biania, w formie mających być wypuszczonemi w roku 1881 biletów
Skarbu Państwa zrobiono na odwrotnej stronie biletu następujące,
Najwyżej w dniu 12 Grudnia 1880 r. przyjęte, zmiany:

- 1) Siatka kolorowa na kuponach wydrukowana jest z ciem-
niejszym od dawnego odcieniem żółtawym.
- 2) Numera, znajdujące się na bilecie i kuponach, wydruko-
wane są dla jasności wyraźnym pismem i pomieszczone są nie w siatce.
- 3) Tarcza, oznaczająca na kuponach termin biegu procentów,
jest cokolwiek powiększona na szerokość.

4) На билетъ слово „серія“ помѣщено отдѣльною строкою, надъ означеніемъ нумера серіи.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 13 Января N. 5 стр. 24).

4.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

О продолженіи до 1-го Февраля 1881 г. срока выдачи патентовъ на заводы: пиво и медоваренные, водочные, выдѣлывающіе освѣтительную жидкость, лакъ, политуру, одеколонъ и духи, а также на всѣ заведенія, въ коихъ производится продажа крѣпкихъ напитковъ.

По всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 26-й день Декабря 1880 г., Высочайше повелѣть соизволилъ продолжить до 1-го Февраля 1881 г. срокъ выдачи патентовъ на заводы: пиво и медоваренные, водочные, выдѣлывающіе освѣтительную жидкость, лакъ, политуру, одеколонъ и духи, а также на всѣ заведенія, въ коихъ производится продажа крѣпкихъ напитковъ, съ тѣмъ, однако, чтобы не приобрѣвшіе патентовъ къ 1-му Февраля подлежали отвѣтственности какъ за безпатентное содержаніе означенныхъ заводовъ и заведеній и чтобы срокъ сихъ патентовъ былъ считаемъ на общемъ основаніи до 1-го Января 1882 г.

(С. У. и Р. П. 1881 г., 13 Января N. 5 стр. 25).

4) Na bilecie wyraz „serya“ umieszczony jest w oddzielnym wierszu, nad numerem seryi.

4.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
FINANSÓW.

O przedłużeniu do 1-go Lutego 1881 r. terminu wydawania patentów na zakłady: wyrobu piwa, miodu, wódki, płynu oświetlającego, lakieru, politory, wody kolońskiej i perfum, tudzież na wszelkie zakłady, w których prowadzi się sprzedaż napojów spirytusowych.

Naskutek najpoddanego raportu Ministra Finansów, NAJJAŚNIEJSZY PAN w dniu 26 Grudnia 1880 r., Najwyżej rozkażać raczył: przedłużyć do 1-go Lutego 1881 r. termin wydawania patentów na zakłady: wyrobu piwa, miodu, wódek, płynu oświetlającego, lakieru, politory, wody kolońskiej i perfum, tudzież na wszystkie zakłady, w których się prowadzi sprzedaż napojów spirytusowych, z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby ci, którzy nie nabyli patentów do 1-go Lutego, podlegali odpowiedzialności jak za bezpatentowe utrzymywanie pomienionych zakładów oraz aby termin tych patentów był liczony na ogólnej zasadzie od 1-go Stycznia 1882 r.

5.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ обращеніи въ спеціальныя средства городскихъ училищъ денегъ, выручаемыхъ отъ продажи вещей, выдѣлываемыхъ въ ремесленныхъ классахъ тѣхъ училищъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государственнаго Совѣта, объ обращеніи въ спеціальныя средства городскихъ училищъ денегъ, выручаемыхъ отъ продажи вещей, выдѣлываемыхъ въ ремесленныхъ классахъ тѣхъ училищъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
9-го Декабря 1880 года.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представ-
мента Государ- вленіе Министерства Народнаго Просвѣщенія объ
ственной Экономіи обращеніи въ спеціальныя средства городскихъ
8 Ноября 1880 г. училищъ денегъ, выручаемыхъ отъ продажи ве-
щей, выдѣлываемыхъ въ ремесленныхъ классахъ
тѣхъ училищъ, *мнѣніемъ положилъ*: деньги, выручаемыя отъ про-
дажи вещей, выдѣлываемыхъ учащимися въ ремесленныхъ классахъ
городскихъ, по положенію 31-го Мая 1872 г., училищъ, обращать
въ спеціальныя средства сихъ училищъ, для развитія въ нихъ ре-
месленныхъ и руководѣльных занятій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ и Членами.

(С. У. и Р. II., 1881 г. 16 Января, N. 6 стр. 36).

5.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВІЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

O zaliczeniu do specyalnych środków szkół miejskich pieniędzy otrzymanych ze sprzedaży rzeczy, wyrabianych w klasach rzemieślniczych tych szkół.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o zaliczeniu do specyalnych środków szkół miejskich pieniędzy otrzymanych ze sprzedaży rzeczy, wyrabianych w klasach rzemieślniczych tych szkół, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Podpisał: Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
9-go Grudnia 1880 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii
kułu Departamentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
Ekonomii Państwo- Oświaty Publicznej o zaliczeniu do specyalnych
wój z d. 8 Listopada środków szkół miejskich pieniędzy otrzymanych ze
1880 r. sprzedaży rzeczy wyrabianych w klasach rzemieślniczych tych szkół, *uchwaliła zdanie*: pieniądze
otrzymywane ze sprzedaży rzeczy, wyrabianych przez uczni w klasach
rzemieślniczych szkół miejskich założonych na zasadzie postanowie-
nia z d. 31 Maja 1872 r., zaliczać do specyalnych środków tych szkół
na rozwinięcie w nich zajęć rzemieślniczych i rękodzielniczych.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezes i Członkowie.

6.

**ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.**

**О продлении на 1881 годъ срока дѣйствія временныхъ
правилъ по отчужденію частныхъ имуществъ подъ
желѣзныя дороги.**

Рапортомъ отъ 28-го Декабря 1879 г. N. 15550, Министръ
Путей Сообщенія донесъ Правительствующему Сенату, что Высо-
чайше утвержденнымъ въ 14-й день Декабря 1879 г. положеніемъ
Комитета Министровъ постановлено: въ видѣ временной на 1880
годъ мѣры, дозволить при занятіи имуществъ подъ строящіяся
желѣзныя дороги руководствоваться Высочайше утвержденными
въ 6-й день Мая 1872 г. правилами объ отчужденіи частныхъ иму-
ществъ подъ желѣзныя дороги.

Нынѣ, по Высочайше утвержденному въ 12-й день Декаб-
ря 1880 г. положенію Комитета Министровъ, постановлено: дѣй-
ствіе помянутыхъ правилъ 6-го Мая 1872 года оставить въ своей
силѣ и на 1881 годъ.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 16 Января, N. 6, стр. 38).

6.

**NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.**

**O przedłużeniu na rok 1881 terminu mocy obowiązują-
cej przepisów tymczasowych o wywłaszczaniu mająt-
ków prywatnych pod drogi żelazne.**

Raportem z d. 28-go Grudnia 1879 r. za Nr. 15500, Minister
Dróg Komunikacyi doniósł Rządzącemu Senatowi, że Najwyżej
zatwierdżoném w dniu 14 Grudnia 1879 r. postanowieniem Komitetu
Ministrów postanowiono: jako środek tymczasowy na rok 1880 do-
zwolić przy zajmowaniu majątków pod budujące się drogi żelazne
kierować się Najwyżej zatwierdzonemi w dniu 6 Maja 1872 roku
przepisami o wywłaszczeniu majątków prywatnych pod drogi żelazne.

Obecnie, podług Najwyżej zatwierdzonego w dniu 12 Gru-
dnia 1880 roku postanowienia Komitetu Ministrów, uchwalono: moc
obowiązującą pomienionych przepisów z d. 6-go Maja 1872 r. zacho-
wać i na rok 1881.

7.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О упраздненіи вторыхъ отдѣленій Третьяго и Пятаго Департаментовъ Правительствующаго Сената.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о упраздненіи вторыхъ отдѣленій Третьяго и Пятаго Департаментовъ Правительствующаго Сената, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

30-го Декабря 1880 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о упраздненіи вторыхъ отдѣленій Третьяго и Пятаго Департаментовъ Правительствующаго Сената, *мнѣніемъ* постановилъ: Декабря 1880 г.

І. Второе отдѣленіе Пятаго Департамента и второе отдѣленіе Третьяго Департамента Правительствующаго Сената упразднить: первое—съ 1-го Января 1881 г., а второе—съ 1-го Января 1882 г., распредѣливъ дѣла, которыя ко вре-

7.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА.

О zniesieniu drugich oddziałów Trzeciego i Piątego Departamentu Rządzącego Senatu.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zniesieniu drugich oddziałów Trzeciego i Piątego Departamentu Rządzącego Senatu, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

30-go Grudnia 1880 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wyписано z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, o zniesieniu drugich oddziałów Trzeciego i Piątego Departamentu Rządzącego Senatu, *uchwaliła zdanie:* 22 Grudnia 1880r.

І. Drugi oddział Piątego Departamentu i drugi oddział Trzeciego Departamentu Rządzącego Senatu znieść; pierwszy—od 1-go Stycznia 1881 r., а drugi—od 1-go Stycznia 1882 roku, rozdzielając sprawy, które do czasu zamknięcia tych instytucyj

мени закрытія спхъ учреждений останутся неоконченными, между другими Департаментами Сената.

II. Лицъ, занимающихъ должности въ канцеляріяхъ упраздненныхъ отдѣленій, если они, ко времени закрытія оныхъ, не получаютъ новаго назначенія, оставить за штатомъ, на общемъ основаніи.

III. Въ смѣту Министерства Юстиціи вносить, въ теченіе двухъ лѣтъ, начиная съ 1-го Января 1881 г., всю сумму, отпускаемую на содержаніе канцелярій Правительствующаго Сената и Московскаго Архива Министерства, за исключеніемъ изъ оной съ 1-го Января 1881 г. *десяти тысячъ ста двухъ рублей семидесяти семи копѣекъ*, а съ 1-го Января 1882 г., сверхъ того, еще *десяти тысячъ трехсотъ семидесяти двухъ рублей семидесяти семи копѣекъ*, съ тѣмъ, чтобы означенная сумма распредѣлялась Министромъ Юстиціи на основаніи Высочайше утвержденныхъ 10 Мая 1865 г. и 28-го Октября 1876 г. мѣній Государственнаго Совѣта, о мѣрахъ къ уравнительному распредѣленію занятій между чинами канцелярій Правительствующаго Сената и къ увеличенію получаемого ими липами содержанія и съ распространеніемъ этихъ мѣръ также на Московскій Архивъ Министерства Юстиціи.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 20 Января, N. 7, стр. 43).

pozostaną nieukończone pomiędzy inne Departamenty Senatu.

II. Osoby, zajmujące posady w kancelaryach zniesionych oddziałów, jeżeli do czasu zamknięcia takowych nie będą mianowane gdzieindziej, uważać za spadłe z etatu na ogólnej zasadzie.

III. Do budżetu Ministerium Sprawiedliwości zaciągać, wciągu lat dwóch, poczynszy od 1 Stycznia 1881 r. całą sumę, wydawaną obecnie na utrzymanie kancelaryi Rządzącego Senatu i Archiwum Moskiewskiego Ministerium, z wyłączeniem z niej od 1-go Stycznia 1881 r. *dziesięciu tysięcy stu dwóch rubli siedmdziesięciu siedmiu kopiejek*, a od 1-go Stycznia 1882 r., oprócz tego, jeszcze *dziesięciu tysięcy trzechset siedmdziesięciu dwóch rubli siedmdziesięciu siedmiu kopiejek*, z tѣm zastrzeżeniem, ażeby tę sumę rozdzielał Minister Sprawiedliwości na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych d. 10 Maja 1865 r. i 28-go Października 1876 r. Zdania Rady Państwa, o środkach równomiernego rozdziału zajęć pomiędzy urzędników kancelaryj Rządzącego Senatu i powiększenia otrzymywanego przez te osoby uposażenia, z zastosowaniem również tych środków i do Moskiewskiego Archiwum Ministerium Sprawiedliwości.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

8.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ ГЛАВНАГО КОМИТЕТА ОБЪ УСТРОЙСТВѢ СЕЛЬСКАГО СОСТОЯНІЯ.

О предоставленіи Губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ Присутствіямъ права разрѣшать добровольныя сдѣлки по обмѣну и разграниченію земель между крестьянами собственниками и посторонними лицами.

Главный Комитетъ объ устройствѣ сельскаго состоянія, въ за-сѣданіи 8-го Декабря 1880 г., разсматривалъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 10-го Сентября 1880 г. за N. 5068 (по зем. отд.), о предоставленіи Губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ Присутствіямъ права разрѣшать добровольныя сдѣлки по обмѣну и разграниченію земель между крестьянами собственниками и посторонними лицами.

Главный Комитетъ, согласно съ настоящимъ представленіемъ, *полагалъ*: разсмотрѣніе и утвержденіе добровольныхъ сдѣлокъ по обмѣну и разграниченію земель между крестьянами и собственниками и посторонними лицами, на основаніяхъ, указанныхъ въ Высочайше утвержденномъ 30-го Октября 1870 г. положеніи Главнаго Комитета объ устройствѣ сельскаго состоянія, предоставить Губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ Присутствіямъ, безъ представленія о томъ на разрѣшеніе Министерствъ Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Главнаго Комитета, въ 22-й день Декабря 1880 года, соизволилъ написать Собственно-ручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П., 1881 г. 10 Февраля, N. 13, стр. 102).

8.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE GŁÓWNEGO KOMITETU DO URZĄDZENIA STANU WŁOŚCIAŃSKIEGO.

О наданіи Урѣдомъ губерніалнымъ до справъ вло́сциа́нскихъ права зezwalańa на угоды полубовне dotyczące zamiany i rozgraniczenia gruntów, zawierane pomiędzy włościanami właścicielami a osobami postronnemi.

Komitet główny do urządzenia stanu włościańskiego, na posiedzeniu swém w dniu 8 Grudnia 1880 r., rozpoznawał przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 10 Września 1880 r. za N. 5068 (w Oddz. Ziemsk.), o nadaniu Urzędомъ губерніалнымъ до справъ вло́сциа́нскихъ права zezwalańa на угоды полубовне dotyczące zamiany i rozgraniczenia gruntów, zawierane pomiędzy włościanami właścicielami a osobami postronnemi.

Komitet główny, zgodnie z niniejszém przedstawieniem, *za właściwe uznawał*: rozpoznanie i zatwierdzenie ugód полубовныхъ dotyczących zamiany i rozgraniczenia gruntów, zawieranych pomiędzy włościanami właścicielami a osobami postronnemi, на zasadach wskazanych w Najwyżej zatwierdzoném d. 30 Października 1870 roku Postanowienia Komitetu Głównego do urządzenia stanu włościańskiego, poruczyć urzędомъ губерніалнымъ до справъ вло́сциа́нскихъ, bez potrzeby odwoływania się z tém do Ministerjum Spraw Wewnętrznych i Finansów.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, на protokule Komitetu Głównego, w dniu 22 Grudnia 1880 r., raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać.“

9.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ ГЛАВНАГО КОМИТЕТА ОБЪ УСТРОЙСТВѢ СЕЛЬСКАГО СОСТОЯНІЯ.

О предоставленіи Губернаторамъ права разрѣшать кратковременные отпуска Непремѣннымъ Членамъ крестьянскихъ Присутствій:

Главный Комитетъ объ устройствѣ сельскаго состоянія, въ за-сѣданіи 8-го Декабря 1880 г., разсматривалъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 3-го Октября 1880 г. за N. 5543 (по Зем. Отд.), о предоставленіи Губернаторамъ права разрѣшать кратковременные отпуска Непремѣннымъ Членамъ крестьянскихъ Присутствій.

Главный Комитетъ, согласно съ настоящимъ представленіемъ, полагалъ: распространивъ дѣйствіе примѣчанія къ ст. 731 т. III Уст. о службѣ Правит. изд. 1876 г., на Непремѣнныхъ Членовъ Губернскихъ и Уѣздныхъ по крестьянскимъ дѣламъ Присутствій, предоставить Губернаторамъ разрѣшать симъ лицамъ кратковременные отпуска, на сроки не долѣе одного мѣсяца, собственною властью, съ тѣмъ, чтобы о каждомъ такомъ разрѣшеніи они, Губернаторы, доводили лишь до свѣдѣнія Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Главнаго Комитета, въ 22-й день Декабря 1880 г., соизволилъ написать Собственно-ручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. II. 1881 г. 10 Февраля, N. 13 стр. 102).

9.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU GŁÓWNEGO DO URZĄDZENIA STANU WŁOŚCIAŃSKIEGO.

O nadaniu gubernatorom prawa wydawania krótkoterminowych urlopów Członkom Stałym urzędów włościańskich.

Komitet Główny do urządzenia stanu włościańskiego, na posiedzeniu odbytém w dniu 8 Grudnia 1880 r., rozpoznawał przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 8 Października 1880 roku za Nr. 5543 (w Oddz. Ziemsk.), o nadaniu Gubernatorom prawa wydawania urlopów Członkom Stałym urzędów włościańskich.

Komitet Główny, zgodnie z niniejszém przedstawieniem, *za właściwe uznawał*: rozciągnąwszy moc obowiązującą uwagi do art. 731 t. III Ust. o służbie rząd. wyd. z r. 1876 i na Członków Stałych Urzędów do spraw włościańskich gubernialnych i powiatowych, nadać Gubernatorom prawo wydawania im urlopów na czas nie dłuższy od miesiąca, własną władzą; z tém zastrzeżeniem, ażeby o wydaniu każdego urlopu Gubernatorzy komunikowali jedynie do wiadomości Ministerjum Spraw Wewnętrznych.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu Głównego, w dniu 22 Grudnia 1880 r., raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać“.

10.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ УПРАВЛЯЮЩИМЪ
МИНИСТЕРСТВОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ.

Объ открытіи въ гор. Петроковѣ двухкласснаго го-
родскаго училища, съ наименованіемъ онаго
„Александровскимъ.“

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу
Управляющаго Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, въ 15-й
день Января 1881 г., Высочайше соизволилъ на открытіе въ гор.
Петроковѣ, въ ознаменованіе двадцатипятилѣтія благополучнаго
Царствованія ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, двухкласс-
наго городскаго училища на городскія средства, съ присвоеніемъ
названному училищу наименованія „Александровскаго.“

(С. У. и Р. П., 1881 г. 13 Февраля, N. 14, стр. 127).

11.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМПЛЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ измѣненіи въ порядкѣ высшаго управленія
тюремною частью.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу
Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ предложеній о вѣкоторыхъ вре-
менныхъ измѣненіяхъ въ учрежденіи Главнаго Тюремнаго Упра-
вленія, въ видахъ скорѣйшаго и успѣшнѣйшаго достиженія тюрем-

10.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ ZARZĄDZAJĄCEGO
MINISTERIUM OŚWIATY PUBLICZNEJ.

O otwarciu w mieście Piotrkowie szkoły miejskiej
dwuklasowej, z nadaniem jej nazwy
„Aleksandrowskiej.“

NAJJAŚNIEJSZY PAN, wskutek najpoddanejszego przedsta-
wienia Zarządzającego Ministerium Oświaty Publicznej, w dniu 15
Stycznia 1881 r. Najwyżej zezwolił na otwarcie w mieście Piotr-
kowie, na pamiątkę dwudziestopięciolecia pomyślnego panowania
JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, szkoły miejskiej dwuklasowej, z fun-
duszów miejskich, z nadaniem pomienionej szkole nazwiska „Aleksan-
drowskiej.“

11.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O zmianie sposobu wyższego zarządu nad
więzieniami.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, wskutek najpoddanejszego przedsta-
wienia przez Ministra Spraw Wewnętrznych projektów co do niektó-
rych zmian tymczasowych w organizacyi Głównego Zarządu nad
więzieniami, w widokach szybszego i pomyślniejszego urzeczywist-

наго преобразования, въ 7-й день Января 1881 г., Высочайше повелѣть соизволилъ: внести означенныя предположенія на окончательное утверждение, чрезъ Комитетъ Министровъ.

Во исполненіе таковой Высочайшей воли, Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ внесено было въ Комитетъ Министровъ представленіе отъ 22 Января 1881 г. за N. 260, объ испрошеніи Высочайшаго соизволенія:

1) на сохраненіе за Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, на существующихъ нынѣ основаніяхъ: представленія всеподданнѣйшихъ докладовъ и внесенія дѣлъ въ высшія государственныя учрежденія, какъ по Попечительному Обществу о тюрьмахъ, такъ и по тюремному управленію вообще, а также утвержденія тѣхъ журналовъ Совѣта по тюремнымъ дѣламъ, кои будутъ служить основаніемъ упомянутыхъ докладовъ и представленій;

и 2) на предоставленіе, въ видѣ временной мѣры, лично, Статсъ-Секретарю Гроту: а) правъ и обязанностей Министра Внутреннихъ Дѣлъ по званіи Президента Попечительнаго Общества о тюрьмахъ и по руководству Главнымъ Тюремнымъ Управленіемъ и б) права участвовать, съ правомъ голоса, въ сужденіяхъ по тюремнымъ дѣламъ въ высшихъ государственныхъ учрежденіяхъ и замѣнять Министра Внутреннихъ Дѣлъ въ Правительствующемъ Сенатѣ и въ сношеніяхъ со всѣми мѣстами и лицами по означеннымъ дѣламъ.

Комитетъ Министровъ полагалъ: означенное представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ утвердить.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 30-й день Января 1881 г., на положеніе Комитета Высочайше соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 14 Февраля, N. 15 стр. 131).

ненія реформы więziennей, w dniu 7 Stycznia 1881 r. Najwyżej rozkazać raczył: przedstawić pomienione projekty pod ostateczne zatwierdzenie zapośrednictwem Komitetu Ministrów.

W wykonaniu takiej Najwyższej woli, Minister Finansów wniósł do Komitetu Ministrów przedstawienie z d. 22 Stycznia 1881 r. za Nr. 260, o wyjednanie Najwyższego zezwolenia.

1) na pozostawienie przy Ministrze Spraw Wewnętrznych na istniejących dotychczas zasadach: prawa przedstawiania najpoddańszych raportów o przeniesienie spraw do wyższych instancji państwowych tak co do Towarzystwa Opiekuńczego nad więzieniami jakoteż co do Zarządu więziennego wogóle, tudzież zatwierdzania tych protokołów Rady do spraw więziennych, które posłużą za podstawę do wzmiankowanych raportów i przedstawień;

2) na nadanie, w charakterze środka tymczasowego, osobiście Sekretarzowi Stanu Grotowi: a) praw i obowiązków Ministra Spraw Wewnętrznych jako Prezesowi Rady Opiekuńczej nad więzieniami i co do kierowania Głównym Zarządem więzień i b) prawa przyjmowania udziału, z prawem do głosu, w rozprawach nad sprawami więziennymi w wyższych instancjach państwowych i zastępowania Ministra Spraw Wewnętrznych w Rządzącym Senacie i w stosunkach ze wszystkimi władzami i osobami w tych sprawach.

Komitet Ministrów za właściwe uznawał: wzmiankowane przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych zatwierdzić.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 30 Stycznia 1881 r., na postanowienie Komitetu Najwyżej zezwolił.

12.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

О производствѣ оцѣнки недвижимыхъ имуществъ въ гор. Варшавѣ для взиманія оцѣночнаго въ доходъ города сбора.

Вслѣдствіе сообщеннаго Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ предположенія о разрѣшеніи Варшавскому Городовому Магистрату произвести нынѣ же новую перепись доходовъ съ недвижимыхъ имуществъ въ гор. Варшавѣ, для исправленія окладовъ оцѣночнаго въ пользу города сбора, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, по сношеніи съ Министромъ Финансовъ, входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго.

Комитетъ полагалъ:

1) Предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ сдѣлать распоряженіе о томъ, чтобы Варшавскій Магистратъ немедленно составлялъ по гор. Варшавѣ частную перепись строеній вновь возведенныхъ и капитально передѣланныхъ послѣ составленія переписи 1874 г., а также строеній, разрушенныхъ пожаромъ или пришедшихъ въ ветхость послѣ означеннаго срока, съ опредѣленіемъ валоваго съ нихъ дохода и причитающагося въ пользу города оцѣночнаго сбора на существующихъ основаніяхъ; за тѣмъ, по утвержденіи сей частной переписи, ввести ее въ дѣйствіе съ первой половины 1881 года. Вмѣстѣ съ тѣмъ поручить Магистрату, по окончаніи означенной работы, приступить къ составленію общей новой переписи недвижимостей, а также предположеній о размѣрѣ оцѣночнаго сбора на слѣдующее пятилѣтіе, съ тѣмъ, чтобы по разрѣшеніи подлежащею властію вопроса о семъ размѣрѣ, взиманіе оцѣночнаго сбора по новой общей переписи, одновременно съ исчисленіемъ новыхъ окладовъ подымной подати, могло бы быть начато съ первой половины 1882 г.

2) Предоставить Министру Финансовъ сдѣлать распоряженіе о составленіи въ 1881 году новой общей переписи подлежащихъ

12.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

O oszacowaniu majątków nieruchomości w mieście Warszawie w celu pobierania podatku szacunkowego na rzecz miasta.

Wskutek zakomunikowanego przez General-Gubernatora przedstawienia o zezwolenie Magistratowi miasta Warszawy na sporządzenie obecnie nowej rewizji dochodów z majątków nieruchomości w mieście Warszawie w celu poprawienia rozkładu podatku szacunkowego opłacanego na rzecz miasta, Minister Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Finansów, wnosił przedstawienie do Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

Komitet za właściwe uznawał:

1) Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych wydać rozporządzenie co do tego, ażeby Magistrat Warszawski sporządził bezwzględnie w m. Warszawie rewizję specjalną budowli nowo-wzniesionych i z gruntu przerobionych po sporządzeniu rewizji z r. 1874, tudzież budowli zniszczonych przez pożar lub które wskutek starości do użytku stały się niezdadne po wyżej oznaczonym terminie, — z określeniem ryczałtowego dochodu, jaki takowe przynoszą, oraz przypadającego od nich podatku szacunkowego na istniejących zasadach; następnie, po zatwierdzeniu téj rewizji specjalnej, wprowadzić ją w wykonanie od pierwszej połowy roku 1881. Równocześnie poruczyć Magistratowi, po ukończeniu powyższej roboty, przystąpić do sporządzenia ogólnej nowej rewizji nieruchomości oraz wniosków względem wysokości podatku szacunkowego na następne lat pięć, z tém zastrzeżeniem, ażeby, po rozstrzygnięciu przez właściwą władzę kwestyi co do téj wysokości, pobieranie podatku szacunkowego podług nowej rewizji, równocześnie z obliczeniem nowych wysokości podatku podymnego, mogło się rozpocząć od pierwszej połowy roku 1882.

2) Poruczyć Ministrowi Finansów wydać rozporządzenie co do sporządzenia w roku 1881 nowej ogólnej rewizji ulegających opłacie

платежу подымной подати недвижимостей во всѣхъ городахъ Царства Польскаго, съ тѣмъ, чтобы взиманіе по симъ переписямъ подымной подати было начато неотлагательно съ первой половины 1882 г.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 29-го Ноября 1880 г., соизволилъ написать Собственноноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П. 1881 г. 16 Февраля, N. 16 стр. 159).

13.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ Соединеннаго Присутствій Главнаго Комитета объ устройствѣ сельскаго состоянія и Департамента Государственной Экономіи Государственнаго Совѣта.

О предоставленіи Министру Финансовъ права разрѣшать крестьянамъ отдѣльныхъ мѣстностей вносить во второмъ полугодіи часть окладныхъ сборовъ, подлежащихъ пополненію въ первомъ полугодіи.

Соединенное Присутствіе Главнаго Комитета объ устройствѣ сельскаго состоянія и Департамента Государственной Экономіи Государственнаго Совѣта, въ засѣданіи 8 Декабря 1880 г., разсматривало представленіе бывшаго Министра Финансовъ, отъ 12 Іюля 1880 г. за N. 3713 (по Департ. окладн. сборовъ), о предоставленіи Министру Финансовъ права разрѣшать крестьянамъ отдѣльныхъ мѣстностей вносить во второмъ полугодіи часть окладныхъ сборовъ, подлежащихъ пополненію въ первомъ полугодіи.

Соединенное Присутствіе, согласно съ настоящимъ представленіемъ, *полагало*: въ дополненіе къ ст. 1 Высочайше утвержденного 23-го Мая 1878 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта объ измѣненіи установленныхъ сроковъ для взноса податей, выкупныхъ платежей и другихъ окладныхъ сборовъ, постановить, что въ тѣхъ

податку подымного недвижимостей во wszystkich miastach Królestwa Polskiego, z tém zastrzeżeniem, ażeby pobieranie podług téj rewizyi podatku podymnego rozpoczęło się bezzwłocznie z pierwszą połową roku 1882.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, w dniu 22 Listopada 1880 roku, raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać.“

13.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE POŁĄCZONEGO KOMPLETU KOMITETU GŁÓWNEGO DO URZĄDZENIA STANU WŁOŚCIAŃSKIEGO I DEPARTAMENTU EKONOMII PAŃSTWOWEJ RADY PAŃSTWA.

О наданіи Ministrowi Finansów права зezwalania włościanom pojedynczych miejscowości на вношеніе в другіемъ półroczu części podatków, które powinny być opłacone całkowiec в первомъ półroczu.

Połączony Komplet Komitetu Głównego do urządzenia stanu włościańskiego i Departamentu Ekonomii Państwowej Rady Państwa, na posiedzeniu z d. 8 Grudnia 1880 r. rozpoznawszy przedstawienie byłego Ministra Finansów z d. 12 Lipca 1880 r. za Nr. 3713 (w Dep. Przych. Niest.), o nadaniu Ministrowi Finansów prawa zezwalania włościanom pojedynczych miejscowości на вношеніе в другіемъ półroczu części przypadających od nich podatków, które powinny być opłacone całkowiec в первомъ półroczu.

Połączony Komplet, zgodnie z niniejszym przedstawieniem *za właściwe uznawał*: w uzupełnieniu do art. 1 Najwyżej zatwierdzonego d. 23 Maja 1878 r. Zdania Rady Państwa o zmianie ustanowionych terminów do wnoszenia podatków, opłat wykupnych i innych, postanowić, że в tych razach, gdy uiszczenie przed 1-m Lipca за

случаяхъ, когда пополненіе къ 1-му Іюля окладовъ за первое полугодіе по упомянутымъ въ сей статьѣ сборамъ представляется, по какой либо мѣстности, вслѣдствіе особыхъ исключительныхъ условий, обременительнымъ для крестьянъ, губернское начальство входитъ въ разсмотрѣніе, какая часть оклада подлежала бы взносу во второй половинѣ года и затѣмъ представляетъ объ этомъ Министру Финансовъ, который разрѣшаетъ такіа отсрочки, если признаетъ ихъ необходимыми.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Соединеннаго Присутствія, въ 22-й день Декабря 1880 г. соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П., 1881 г. 24 Февраля, N. 18 стр. 169).

14.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА ПО
ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

О предоставленіи льготы по платежу податей малоземельнымъ крестьянамъ казенныхъ имѣній, переселеннымъ на новыя мѣста.

На основаніи Высочайше утвержденнаго 21-го Августа (2-го Сентября) 1866 г. постановленія бывшаго въ Царствѣ Польскомъ Учредительнаго Комитета, о надѣленіи поземельными участками безземельныхъ крестьянъ казенныхъ и подуховныхъ имѣній, лица, получившія участки земель, удобные для хлѣбопашества, пользуются льготою по платежу податей въ теченіи 3-хъ лѣтъ; тѣмъ же изъ нихъ, которые получаютъ въ надѣль участки изъ земель не расчищенныхъ и не выкорчеванныхъ, льгота сія предоставляется на 6 лѣтъ.

Принимая во вниманіе, что положеніе малоземельныхъ крестьянъ, проживавшихъ на казенныхъ земляхъ и получившихъ надѣлы въ новыхъ мѣстахъ, ничѣмъ не отличается отъ положенія

первые полугодіе въ означенныхъ въ настоящемъ артикулѣ податкахъ окажетъ въ какой-либо мѣстности, вслѣдствіе спеціальныхъ исключительныхъ условий, збытъ нецѣлѣвымъ для вѣщихъ, звырчногъ губернская ошадзи, яка часть податку могли бы вноситься въ второе полугодіе и затѣмъ звырчногъ в томъ предметѣ представлено до Министра Финансовъ, который звырчногъ на такую льготу, звырчногъ за незбытногъ звырчногъ.

НАЙЯСНѢЙШЫ ПАН, на протоколѣ Поłączoneго Комплекту въ dniu 22 Grudnia 1880 г., рачыл написать власноручно:

„Wykonać.“

14.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

O nadaniu ulgi w opłacie podatków włościanom małorolnym majątków skarbowych, przesiedlonym
w nowe miejsca.

Na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego d. 21 Sierpnia (2-go Września) 1866 r. postanowienia byłego w Królestwie Polskim Komitetu Urządającego, o nadaniu gruntów włościanom bezrolnym z majątków skarbowych i poduchownych, ci, którzy otrzymali takie grunta zdadne pod uprawę, korzystają z ulgi w opłacaniu podatków w ciągu lat trzech; tym zaś z pomiędzy nich, którzy otrzymali działki z gruntów nieoczyszczonych i niewykarczowanych, ulga taka nadaje się na lat 6.

Zważywszy, że położenie włościan bezrolnych, którzy zamieszkiwali na gruntach skarbowych i otrzymali udziały w nowych miejscach, w niczem się nie różni od położenia bezrolnych, osiedlonych

безземельныхъ, водворенныхъ на такихъ же земляхъ, ибо тѣмъ и другимъ предстояла одинаковая необходимость устройства на новыхъ мѣстахъ и обзаведенія всѣмъ необходимымъ въ хозяйствѣ, Министръ Финансовъ входилъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго съ представленіемъ, въ которомъ признавалъ вполне справедливымъ льготу въ платежѣ податей, предоставленную бывшимъ безземельнымъ крестьянамъ, примѣнить и къ малоземельнымъ крестьянамъ, переселившимся на новые мѣста.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, согласно съ заключеніемъ Министра Финансовъ, полагалъ: предоставленныя Высочайшимъ повелѣніемъ 21-го Августа (2 Сентября) 1866 г. безземельнымъ крестьянамъ, получившимъ надѣлы изъ казенныхъ и духовныхъ земель, льготы въ платежѣ податей, распространить и на малоземельныхъ крестьянъ, переселившихся на казенныя земли.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 25-го Декабря 1880 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П. 1881 г. 24 Февраля, N. 18 стр. 170).

15.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ усиленіи канцеляріи прокурора Варшавскаго окружнаго суда.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ усиленіи канцеляріи прокурора Варшавскаго окружнаго суда, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*,
27-го Января 1881 г.

на такихъ самыхъ грунтахъ, ponieważ dla jednych i drugich było zarówno niezbędnem urządzenie się na nowych miejscach i zaprowadzenie gospodarstwa, Minister Finansów wnosił do Komitetu do spraw Królestwa Polskiego przedstawienie, w którym uznawał za rzecz zupełnie słuszną ulgę w opłacie podatków, nadaną byłym włościanom bezrolnym, zastosować i do włościan małorolnych, którzy się przesiedlili w nowe miejsca.

Комитет до справ Крѣства Польскаго, zgodnie z wnioskiem Ministra Finansów, za właściwe uznawał: nadane przez Najwyższy rozkaz z d. 21 Sierpnia (2 Września) 1866 r. włościanom bezrolnym, którzy otrzymali udziały z gruntów skarbowych i poduchownych, ulgi w opłacie podatków zastosować i do włościan małorolnych, którzy się przesiedlili na grunta skarbowe.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu z d. 25 Grudnia 1880 r., raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać.“

15.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O powiększeniu kancelaryi prokuratora sądu okręgowego Warszawskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o powiększeniu kancelaryi prokuratora sądu okręgowego Warszawskiego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*,
27-go Stycznia 1881 г.

Мѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ усиленіи канцеляріи прокурора Варшавскаго окружнаго суда, *мнѣніемъ положили*:

I. Въ дополненіе Высочайше утвержденныхъ 19-го Февраля 1875 г. штатовъ судебныхъ установлений Варшавскаго судебного округа назначить на усиленіе канцеляріи прокурора Варшавскаго окружнаго суда по *шестисотъ* рублей въ годъ, съ тѣмъ, чтобы сумма сія была обращена на вознагражденіе лица, которое будетъ опредѣлено въ помощь секретарю, состоящему при упомянутомъ прокурорѣ.

II. Означенный въ статьѣ I расходъ отнести на счетъ государственнаго казначейства, со внесеніемъ въ подлежащія подраздѣленія расходной смѣты Министерства Юстиціи, отпустивъ въ 1881 году ту часть этой суммы, какая будетъ причитаться со дня утвержденія настоящаго узаконенія.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 27 Февраля, N. 19 стр. 178).

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych tach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebrańiu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o powiększeniu kancelaryi prokuratora sądu okręgowego Warszawskiego, *uchwaliła* Grudnia 1880 roku *zdanie*:

I. W uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonych d. 19-go Lutego 1875 roku etatów instytucyj sądowych okręgu sądowego Warszawskiego wyznaczyć na powiększenie kancelaryi prokuratora sądu okręgowego Warszawskiego po *sześćset* rubli rocznie, z tém zastrzeżeniem, ażeby suma ta była użyta na wynagrodzenie dla tego, kto będzie wyznaczony do pomocy sekretarzowi urzędującemu przy pomienionym prokuratorze.

II. Wzmiankowany w artykule I rozchód zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa, wnosząc pod odpowiednie rubryki budżetu Ministerium Sprawiedliwości, wydając w roku 1881 tę część téj sumy, jaka się będzie należała od dnia zatwierdzenia niniejszego prawa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

16.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ измѣненіи порядка взиманія акциза съ ту-
земнаго сахара.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ измѣ-
неніи порядка взиманія акциза съ туземнаго сахара, Высочайше
утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

3-го Февраля 1881 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департамен- коновъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-
товъ Государствен- ставленіе Министра Финансовъ, объ измѣненіи
ной Экономіи и За- порядка взиманія акциза съ туземнаго сахара,
коновъ 10 Января *мнѣніемъ положилъ:*

и Общаго Собранія 1) Постановить, что акцизъ съ сахара взи-
26 Января 1881 г. мается съ количества онаго, выдѣланнаго на за-
водѣ и опредѣленнаго посредствомъ взвѣшиванія,
въ слѣдующемъ размѣрѣ:

Съ 1-го Августа 1881 года по 1-е Августа
1883 г. — по 50 коп., а съ 1-го Августа 1883 г.
по 1-е Августа 1886 г. — по 65 коп. съ пуда са-
харнаго песка.

2) Предоставить Министру Финансовъ по
составленіи правилъ о порядкѣ взиманія акциза
съ сахара и надзора за сахарными заводами, вой-

16.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВІЕРДЖОНЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
РАЊСТВА.

O zmianie sposobu pobierania akcyzy od cukru
krajowego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłе na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o zmianie sposobu pobierania akcyzy od cukru kra-
jowego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

3-go Lutego 1881 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kulów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
nomii Państwowej i Finansów o zmianie sposobu pobierania akcyzy od
Praw z d. 10 Stycznia cukru krajowego, *uchwaliła zdanie:*
i Ogólnego Zebrania
z d. 26-go Stycznia 1) Postanowić, że akcyza od cukru pobiera
1881 г. się od jego ilości, wyrobionej w fabryce i określo-
nej zapomocą ważenia, w następującej wysokości:

Od 1-go Sierpnia 1881 r. do 1-go Sierpnia
1883 r. — po 50 kop., a od 1-go Sierpnia 1883 r.
do 1-go Sierpnia 1886 r. — po 65 kop. od puda
mączki cukrowej.

2) Poruczyć Ministrowi Finansów, po spo-
rządzeniu przepisów o sposobie pobierania akcyzy
od cukru i nadzoru nad cukrowniami, wnieść w usta-

ти, въ установленномъ порядкѣ, съ представленіемъ о соотвѣтственномъ измѣненіи подлежащихъ статей дѣйствующаго Устава объ акцизѣ съ сахара туземнаго приготовленія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г., 27 Февраля, N. 19, стр. 179).

17.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ПУТЕЙ СООБЩЕНІЯ.

Объ упраздненіи Коммисіи по вопросу о составленіи
проекта сѣти подъѣздныхъ путей къ станціямъ
желѣзныхъ дорогъ.

По всеподданнѣйшему докладу Министра Путей Сообщенія, 20-го Ноября 1880 года, Высочайше повелѣно: 1) учрежденную при Министерствѣ Путей Сообщенія въ 1874 году особую Коммисію изъ представителей разныхъ вѣдомствъ, по вопросу о составленіи проекта сѣти подъѣздныхъ путей къ станціямъ желѣзныхъ дорогъ упразднить, и 2) Министру Путей Сообщенія распорядиться разработкою правилъ о порядкѣ и условіяхъ разрѣшенія общественнымъ учрежденіямъ, желѣзнодорожнымъ обществамъ и частнымъ лицамъ сооруженія всякаго рода подъѣздныхъ путей къ желѣзнымъ дорогамъ и о видахъ содѣйствія въ сихъ случаяхъ со стороны Правительства, съ тѣмъ, чтобы выработанныя правила представить на утвержденіе въ установленномъ порядкѣ.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 27 Февраля, N. 19, стр. 183).

nowionym sposobie przedstawienie o odpowiednią zmianę właściwych artykułów Ustawy o akcyzie od mączki cukrowej wyrobu krajowego.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezesi i Członkowie.

17.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
DRÓG KOMUNIKACYI.

O zniesieniu Komisji w kwestyi sporządzenia projektu
sieci dróg podjazdowych do stacyj dróg
żelaznych.

Naskutek najpoddanego raportu Ministra Dróg Komunikacyi z d. 20-go Listopada 1880 r., Najwyżej rozkazano: 1) utworzoną przy Ministeryum Dróg Komunikacyi w roku 1874 Komisję specjalną z przedstawicieli różnych Wydziałów w kwestyi sporządzenia projektu sieci dróg podjazdowych do stacyj dróg żelaznych znieść; 2) Ministrowi Dróg Komunikacyi zarządzić opracowanie przepisów o sposobie i warunkach zezwolenia instytucjom publicznym, towarzystwom dróg żelaznych i osobom prywatnym na budowanie wszelkiego rodzaju dróg podjazdowych do dróg żelaznych i o rodzajach współdziałaniu w tym razie ze strony Rządu, z tém zastrzeżeniem, ażeby opracowane przepisy przedstawić pod zatwierdzenie w ustanowionym sposobie.

18.

ВЫСОЧАЙШІЙ МАНИФЕСТЪ.

О восшествіи ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА АЛЕКСАНДРОВИЧА на Прародительскій Престолъ Всероссійскія Имперіи и на нераздѣльные съ нимъ Престолы: Царства Польскаго и Великаго Княжества Финляндскаго.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТІЙ,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ

ВСЕРОССИЙСКІЙ,

Царь Польскій, Великій Князь Финляндскій

и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ всѣмъ вѣрнымъ НАШИМЪ подданнымъ:

Господу Богу угодно было въ несповѣдимыхъ путяхъ Своихъ поразить Россію роковымъ ударомъ и внезапно отозвать къ Себѣ ея благодѣтеля ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА II-го. ОНЪ палъ отъ святотатственной руки убійцъ, неоднократно покушавшихся на ЕГО драгоценную жизнь. Они посягали на сію столь драгоценную жизнь, потому что въ ней видѣли оплотъ и залогъ величія Россіи и благоденствія Русскаго народа. Смирясь предъ таинственными велѣніями Божественнаго Промысла, и внося ко Всевышнему мольбы объ упокоеніи чистой души усопшаго Родителя НАШЕГО, МЫ вступаемъ на Прародительскій НАШЪ Престолъ Россійской Имперіи и нераздѣльныхъ съ нею Царства Польскаго и Великаго Княжества Финляндскаго.

Подъемлемъ тяжкое бремя Богомъ на НАСЪ возлагаемое съ твердымъ упованіемъ на Его Всемогущую помощь. Да благо-

18.

NAJWYŻSZY MANIFEST.

O wstąpieniu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEKSANDRA ALEKSANDROWICZA na Prarodzicielski Tron Cesarstwa Wszechrosyjskiego i na nierozdzielne z nim Trony: Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, ALEKSANDER TRZECI,

CESARZ I SAMOWŁADCA

WSZECHROSYJSKI,

Król Polski, Wielki Książę Finlandzki

etc., etc., etc.

Oznajmiamy wiernym NASZYM poddanym:

Spodobało się Bogu, w Jego niezbadanych wyrokach dotknąć Rosyę nieszczęsnym ciosem i powołać nagle do Siebie Jéj dobroczyncę NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEKSANDRA II-go. Padł ON z świętokradczéj ręki zabójców, którzy już niejednokrotnie czynili zamachy na JEGO drogocenne życie. Nastawali oni na to tak drogocenne życie, ponieważ widzieli w niém podporę i rękojmię wielkości Rosyi i pomyślności narodu Rosyjskiego. Korząc się przed tajemnymi rozkazami Boskiej Opatrzności i wznosząc do Najwyższego modły za spokój czystéj duszy zgasłego NASZEGO Rodzica, wступujemy na Prarodzicielski NASZ Tron Cesarstwa Rosyjskiego i nierozdzielnych z Nim Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego.

Podęjmujemy ten ciężar przez Boga na NAS włożony z pewną nadzieją w Jego pomoc Wszechmocną. Niechaj błogosławi On pra-

словить Онъ труды НАШИ ко благу возлюбленнаго нашего отечества и да направитъ Онъ силы НАШИ къ устроению счастія всѣхъ НАШИХЪ вѣроподданныхъ.

Повторяя данный Родителемъ НАШИМЪ Священный предъ Господомъ Вседержителемъ обѣтъ посвятить по завѣту НАШИХЪ предковъ всю жизнь НАШУ попеченіямъ о благоденствіи, могуществѣ и славѣ Россіи, МЫ призываемъ НАШИХЪ вѣроподданныхъ соединить ихъ молитвы съ НАШИМИ мольбами предъ Алтаремъ Всевышняго и повелѣваемъ имъ учинить присягу въ вѣрности НАМЪ и Наслѣднику НАШЕМУ, Его Императорскому Высочеству Цесаревичу Великому Князю Николаю Александровичу.

Данъ въ Санктпетербургѣ въ 1 день Марта, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятъ первое, Царствования же НАШЕГО въ первое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

(С. У. и Р. Ц., 1881 г., 1 Марта, N. 20, стр. 185).

19.

Именной Высочайшій Указъ.

О приведеніи крестьянъ къ присягѣ.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Манифестомъ 19-го Февраля 1861 г. блаженныя памяти Родитель НАШЪ ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ АЛЕКСАНДРЪ II, освободивъ крестьянъ отъ крѣпостной зависимости, предоставилъ имъ права свободныхъ сельскихъ обывателей. Съ распространіемъ, согласно сему Манифесту и дополнительнымъ къ оному законоположеніямъ, на крестьянъ дѣйствія общихъ законовъ, повелѣваемъ привести и крестьянъ, наравнѣ со всѣми вѣрными НА-

се НАШЕ для добра уkoчанѣй НАШЕЈ Оjczyzny и неch skieruje НАШЕ силы ku zapewnieniu szczęścia wszystkich NASZYCH wier-nych poddanych.

Powtarzając uczyniony przez Rodzica NASZEGO Święty przed Panem Zastępów ślub poświęcić, wzorem przodków NASZYCH, życie NASZE całe staraniu o pomyślność, potęgę i sławę Rosyi, wzywamy NASZYCH wiernych poddanych, ażeby połączyli modlitwy swoje z NASZEMI przed ołtarzem Najwyższego modłami i rozkazujemy im złożyć przysięgę na wierność NAM i Następcy NASZEMU, Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewiczowi Wielkiemu Księciu Mikołajowi Aleksandrowiczowi.

Dan w Petersburgu w dniu 1-m Marca, roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego ośmsetnego ośmdziesiątego pierwszego, a panowania NASZEGO pierwszego.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

19.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O odbieraniu od włościan przysięgi.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Manifestem z d. 19-go Lutego 1861 r. błogosławionej pamięci Rodzic NASZ NAJJAŚNIEJSZY CESARZ ALEKSANDER II, uwolniwszy włościan od poddaństwa, nadał im prawa wolnych obywateli wiejskich. Z rozciągnięciem, zgodnie z tym Manifestem i dodatkowymi do niego prawami, na włościan mocy obowiązującej ogólnych praw, rozkazujemy odebrać i od włościan, narówni z innymi wiernymi NASZEMI poddanymi, przysięgę na wierność NAM i Następcy

ШИМИ поданными, къ присягѣ въ вѣрности НАМЪ и Наслѣд-
нику НАШЕМУ, Его Императорскому Высочеству Це-
саревичу Великому Князю Николаю Александровичу.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить къ исполне-
нію сего указа НАШЕГО надлежащія распоряженія.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ-
ЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,
1-го Марта 1881 года.

(С. У. и Р. П. 2 Марта 1881 г. № 21 стр. 187).

20.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственного Совѣта.

О разрѣшеніи сосланнымъ на житѣ, съ лишеніемъ
всѣхъ особыхъ правъ и преимуществъ, заниматься
торговлею и промыслами.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о разрѣ-
шеніи сосланнымъ на житѣ, съ лишеніемъ всѣхъ особыхъ правъ
и преимуществъ, заниматься торговлею и промыслами, Высочай-
ше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
3-го Февраля 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Ду-
ненныхъ Департа- ховныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣ-

NASZEMU Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzowiczowi
Wielkiemu Księciu Mikołajowi Aleksandrowiczowi.

Rządzący Senat nie zaniedba wydać, co do wykonania niniej-
szego Ukazu, należytych rozporządzeń.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką pod-
pisano:

„ALEXANDER“

W S.-Petersburgu,
d. 1-go Marca 1881 roku.

20.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O dozwoleniu zesłanym na mieszkanie z pozbawieniem
wszystkich szczególnych praw i przywilejów, zajmować
się handlem i przemysłami.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o dozwoleniu zesłanym na osiedlenie, z pozbawie-
niem wszystkich szczególnych praw i przywilejów, zajmować się han-
dlem i przemysłami, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać roz-
kazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
3-go Lutego 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kułów: Połączonych tach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na
Departamentów Praw Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie

ментовъ Законовъ рѣвъ представленіе Министра Финансовъ о раз-
и Гражданскихъ рѣшеніи сосланнымъ на житье, съ лишеніемъ
и Духовныхъ Дѣлъ всѣхъ особыхъ правъ и преимуществъ, заниматься
20 Декабря 1880 г. торговлею и промыслами, *мнѣніемъ положили:*
и Общаго Собранія Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ ста-
19 Января 1881 г. той свода законовъ постановить:

1) Генералъ-Губернаторамъ, а въ тѣхъ мѣстностяхъ, кото-
рыя не состоятъ въ ихъ вѣдѣніи,—Губернаторамъ предоставляется
разрѣшать сосланнымъ *на житье*, съ лишеніемъ всѣхъ особенныхъ,
лично и по состоянію присвоенныхъ, правъ и преимуществъ, зани-
маться, въ предѣлахъ мѣста ссылки, торговлею и промыслами, со
взятіемъ на сіе гильдейскихъ и промысловыхъ свидѣтельствъ, а так-
же билетовъ на торговня и промышленныя заведенія. Такое раз-
рѣшеніе допускается, однако, не иначе, какъ по представленію
мѣстнаго начальства и только для тѣхъ изъ означенныхъ лицъ, ко-
торые, пробывъ не менѣе трехъ лѣтъ въ мѣстѣ, опредѣленномъ
имъ для жительства, представятъ засвидѣтельствованную полиціею
копію съ приговора общества, къ коему они приписаны, о добро-
порядочномъ ихъ поведеніи.

2) Сосланнымъ *на житье*, съ лишеніемъ всѣхъ особыхъ правъ
и преимуществъ, за политическія преступленія, разрѣшеніе зани-
маться торговлею и промыслами дается не иначе, какъ съ согласія
на то Министра Внутреннихъ Дѣлъ.

3) Полученіе упомянутыми въ статьяхъ 1 и 2 лицами гиль-
дейскаго свидѣтельства не предоставляетъ имъ купеческаго званія
и соединенныхъ съ нимъ преимуществъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 3 Марта, N. 22 стр. 191)

и Spraw Cywilnych i Ministra Finansów o zezwoleniu zesłanym na osie-
Duchownych z dnia dlenie, z pozbawieniem wszystkich szczególnych
20 Stycznia 1880 r. praw i przywilejów, zajmować się handlem i prze-
i Ogólnego Zebrania myślami, *uchwalita zdanie:*
z dnia 19-go Stycznia Zmieniając i uzupełniając właściwe artykuły
1881 r. Swodu Zakonow postanowić:

1) Generał-Gubernatorom, a w tych miejscowościach, które
nie są pod ich zawiadywaniem—Gubernatorom zezwala się zesłanym
na mieszkanie, z pozbawieniem wszystkich szczególnych, osobiście
i do stanu przywiązanych, praw i przywilejów, zajmować się w obrę-
bie miejsca ich zesłania handlem i przemysłami, biorąc na to świa-
dectwa gildyjne i przemysłowe oraz bilety na zakłady handlowe i prze-
mysłowe. Takie zezwolenie jednakże może być udzielone jedynie
na mocy przedstawienia miejscowej zwierzchności i tylko dla tych
z pomienionych osób, które, przebywszy przynajmniej lat trzy na
miejscu, wyznaczoném dla nich na mieszkanie, przedstawiają poświad-
czoną przez policyę kopię wyroku towarzystwa, do którego są przy-
jęci, o porządném ich prowadzeniu się.

2) Zesłanym *na mieszkanie*, z pozbawieniem wszystkich szcze-
gólnych praw i przywilejów, za przestępstwa polityczne, zezwolenie
na zajmowanie się handlem i przemysłami daje się jedynie, po zgo-
dzeniu się na to Ministra Spraw Wewnętrznych.

3) Otrzymanie przez wymienione w artykułach 1 i 2 osoby
świadcstwa gildyjnego nie nadaje im godności kupieckiej i połączo-
nych z nim przywilejów.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

21.

РАСПОЯЖЕНІЕ МИНИСТРА ЮСТИЦІИ.

О закрытіи 2 Отдѣленія 5 Департамента и 2 Отдѣленія 3 Департамента Правительствующаго Сената и объ упраздненіи нѣкоторыхъ должностей сихъ Отдѣленій Департаментовъ Правительствующаго Сената.

Высочайше утвержденнымъ, 30-го Декабря 1880 г., мнѣніемъ Государственнаго Совѣта постановлено:

I. Второе Отдѣленіе 5-го Департамента и второе Отдѣленіе 3-го Департамента Правительствующаго Сената упразднить: первое—съ 1-го Января 1881 г., а второе—съ 1-го Января 1882 года, распредѣливъ дѣла, которыя ко времени закрытія сихъ учрежденій останутся неоконченными, между другими Департаментами Сената.

II. Лицъ, занимающихъ должности въ канцеляріяхъ упразднимыхъ отдѣленій, если они, ко времени закрытія оныхъ, не получаютъ новаго назначенія, оставить за штатомъ, на общемъ основаніи.

III. Въ смѣту Министерства Юстиціи вносить, въ теченіи двухъ лѣтъ, начиная съ 1-го Января 1881 г., всю сумму, отпускаемую нынѣ на содержаніе канцелярій Правительствующаго Сената и Московскаго Архива Министерства, за исключеніемъ изъ оной, съ 1-го Января 1881 г., десяти тысячъ ста двухъ рублей семидесяти семи копѣекъ, а съ 1-го Января 1882 г., сверхъ того, еще десяти тысячъ трехсотъ семидесяти двухъ рублей семидесяти семи копѣекъ, съ тѣмъ, чтобы означенная сумма распредѣлялась Министерствомъ Юстиціи, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 10-го Мая 1865 г. и 28-го Октября 1876 года мнѣній Государственнаго Совѣта о мѣрахъ къ уравнительному распредѣленію занятій между чинами канцелярій Правительствующаго Сената и къ увеличенію получаемого ими лицами содержанія, и съ распространеніемъ этихъ мѣръ также на Московскій Архивъ Министерства Юстиціи.

21.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O zwinieciu 2 Oddziału 5 Departamentu i 2 Oddziału 3 Departamentu Rządzącego Senatu i o zniesieniu niektórych urzędów w tych Oddziałach Departamentów Rządzącego Senatu.

Najwyżej zatwierdzoném dnia 30 Grudnia 1880 r. Zdaniem Rady Państwa, postanowiono:

I. Drugi Oddział 5-go Departamentu i drugi Oddział 3-go Departamentu Rządzącego Senatu znieść: pierwszy—od 1-go Stycznia 1881 r., a drugi—od 1-go Stycznia 1882 roku, rozdziałając sprawy, które do czasu zwiniecia tych instytucyj pozostaną nieukończone, pomiędzy inne Departamenty Senatu.

II. Urzędników, którzy zajmują posady w kancelaryach znośzących się oddziałów, jeżeli ci, do czasu zwiniecia takowych nie będą mianowani gdzieindziej, uznać za spadłych z etatu, na ogólnej zasadzie.

III. Do budżetu Ministeryum Sprawiedliwości wnosić wciągu lat dwóch, poczynając od 1-go Stycznia 1881 r. całkowitą sumę wydawaną obecnie na utrzymanie kancelaryj Rządzącego Senatu i Moskiewskiego Archiwum Ministeryum, z potrąceniem z niżej od 1-go Stycznia 1882 r., oprócz tego, jeszcze dziesięciu tysięcy sto dwóch rubli siedmdziesięciu siedmiu kopiejek, z tѣm zastrzeżeniem, ażeby pomienioną sumę rozdziałał Minister Sprawiedliwości, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych d. 10-go Maja 1865 i 28 Października 1876 r. Zdań Rady Państwa o środkach zmierzających do równomiernego podziału zajęć pomiędzy urzędników kancelaryj Rządzącego Senatu i do powiększenia otrzymywanego przez te osoby uposażenia i z rozciągnięciem również tych środków na Archiwum Moskiewskie Ministeryum Sprawiedliwości.

Во исполненіе такового Высочайшаго повелѣнія и на основаніи 41 ст. Учр. Прав. Сен. I т. Св. Зак. по прод. 1876 г., а равно п. 1 ст. II вышеозначеннаго мѣнія Государственнаго Совѣта 10-го Мая 1865 года, Министръ Юстиціи, призналъ необходимымъ:

1) Упразднить, съ 1-го Января сего года, независимо должности Оберъ-Прокурора 2-го Отдѣленія 5-го Департамента Правительствующаго Сената, слѣдующія должности канцеляріи сего Отдѣленія: одного оберъ-секретаря, одного младшаго помощника секретаря, эзекутора, протоколиста и регистратора.

2) Изъ состава канцеляріи упраздненнаго 2-го Отдѣленія 5-го Департамента Правительствующаго Сената перечислить въ канцелярію 1-го Отдѣленія 5-го Департамента Сената слѣдующія должности: одного оберъ-секретаря, трехъ секретарей, пяти старшихъ и одного младшаго помощниковъ секретаря.

3) Всѣ неоконченныя къ 1-му Января сего года дѣла упраздненнаго 2-го Отдѣленія 5-го Департамента Правительствующаго Сената передать въ 1-е Отдѣленіе сего Департамента и, вмѣстѣ съ тѣмъ, подчинить послѣднему всѣ уголовныя дѣла, которыя впредь имѣютъ поступать въ Сенатъ (по судебному уголовному Департаменту) изъ всѣхъ подвѣдомственныхъ оному установленій.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 3 Марта, N. 22 стр. 195).

W wykonaniu takiego Najwyższego rozkazu i na zasadzie art. 41 Org. Rząd. Sen. t. I Sw. Zak. podług dal. c. z r. 1876, jak również ust. 1 art. II wyżej wzmiankowanego Zdania Rady Państwa z d. 10 Maja 1865 r., Minister Sprawiedliwości uznał za niezbędne:

1) Znieść od 1-go Stycznia bieżącego roku, niezależnie od posady Prokuratora Naczelnego 2-go Oddziału 5-go Departamentu Rządzącego Senatu, następujące posady w kancelaryi tegoż Wydziału: jednego Sekretarza Naczelnego, jednego młodszego pomocnika Sekretarza, egzekutora, protokulisty i registratora.

2) Ze składu kancelaryi zniesionego 2-go Oddziału 5-go Departamentu Rządzącego Senatu przenieść do 1-go Oddziału 5-go Departamentu Senatu następujące posady: jednego Sekretarza Naczelnego, trzech sekretarzów, pięciu starszych i jednego młodszego pomocnika sekretarza.

3) Wszystkie nieukończone do 1-go Stycznia bieżącego roku sprawy zniesionego 2-go Oddziału 5-go Departamentu Rządzącego Senatu oddać do 1-go Oddziału tegoż Departamentu i równocześnie oddać temu ostatniemu wszystkie sprawy karne, które na przyszłość mają wejść do Senatu (do Departamentu sądowego karnego) ze wszystkich podwładnych mu instytucyj.

22.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ЗА МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ, ТОВАРИЩЕМЪ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ.

О передачѣ соляной части изъ вѣдѣнія Министерства Финансовъ въ вѣдѣніе Министерства Государственныхъ Имуществъ.

По всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, о передачѣ соляной части изъ вѣдѣнія Министерства Финансовъ въ вѣдѣніе Министерства Государственныхъ Имуществъ, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 13-й день Февраля 1881 г., Высочайше повелѣть соизволилъ:

1) Всѣ лежащія на Министерствѣ Финансовъ обязанности по соляной части, завѣдываніе казенными соляными источниками и прочимъ по соляной части казеннымъ имуществомъ, а также казенное снабженіе солью, возложить на Министерство Государственныхъ Имуществъ, по Горному Департаменту; Министерству же Финансовъ предоставить окончаніе дѣлъ по акцизу съ соли и прежнимъ солянымъ недоимкамъ.

2) Передать въ Министерство Государственныхъ Имуществъ, по Горному Департаменту, всѣ находящіеся нынѣ въ вѣдѣніи Министерства Финансовъ соляные источники и состоящіе по соляной части земли, лѣса, тракты, запасы соли, постройки, больницы, церкви и все вообще казенное по соляной части имущество; но имущество упраздненной Никопольской переправы черезъ рѣку Днѣпръ, какъ предназначенное уже къ передачѣ мѣстному земству, оставить въ завѣдываніи Таврическаго акцизнаго управленія.

3) Соляное отдѣленіе Департамента неокладныхъ сборовъ перевести въ вѣдѣніе Горнаго Департамента Министерства Государственныхъ Имуществъ, со всѣми классными должностями оного,

22.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY ZA MINISTRA FINANSÓW PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW.

O przeniesieniu działu solnego z Ministeryum Finansów do Ministeryum Dóbr Państwa.

Na mocy najpoddanego raportu Ministra Finansów o przeniesieniu działu solnego z Ministeryum Finansów do Ministeryum Dóbr Państwa, NAJJASNIEJSZY PAN, w dniu 13 Lutego 1881 r., Najwyżej rozkazać raczył:

1) Wszystkie obowiązki, ciążące na Ministeryum Finansów w przedmiocie działu solnego, zawiadywanie skarbowemi kopalniami soli i innym majątkiem skarbowym należącym do działu solnego, tudzież skarbowe zaopatrywanie w sól włożyć na Departament Górniczy Ministeryum Dóbr Państwa; zaś Ministeryum Finansów poruczyć ukończenie spraw dotyczących akcyzy od soli i dawnych należności solnych.

2) Oddać do Departamentu Górniczego Ministeryum Dóbr Państwa, wszystkie, znajdujące się obecnie pod zawiadywaniem Ministeryum Finansów, kopalnie soli i należące do działu solnego grunta, lasy, trakty, zapasy soli, budowle, szpitale, kościoły i wszystek wogóle, do działu solnego należący majątek; jednakże majątek zniezionej Nikolskiej przeprawy przez Dniepr, jako przeznaczony już do oddania go miejscowemu ziemstwu, pozostawić pod zawiadywaniem zarządu akcyznego Tauryckiego.

3) Oddział solny Departamentu przychodów niestałych przenieść pod zawiadywanie Departamentu Górniczego Ministeryum Dóbr Państwa, ze wszystkimi urządami klasowemi takowego, oraz

а также должность состоящаго при Департаментѣ неокладныхъ сборовъ техника по соляной части. Вмѣстѣ съ симъ перевести въ вѣдѣніе Горнаго Департамента и всѣ классныя должности мѣстнаго солянаго надзора, именно: смотрителей промысловъ, приставовъ магазиновъ, должности инженеровъ при мѣсторожденіяхъ каменной соли Плецкомъ и Чапчачинскомъ, а также должность врача при Елтонскомъ соляномъ промыслѣ.

4) Ассигнованные по смѣтѣ Департамента неокладныхъ сборовъ 1881 года кредиты на содержаніе по означеннымъ въ предъидущемъ пунктѣ должностямъ, съ подлежащею суммою на содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и писцовъ солянаго отдѣленія, а также кредиты на содержаніе соляныхъ надсмотрщиковъ, вахтеровъ и корчемной по соляной части стражи и на хозяйственные и хозяйственно-операционныя расходы по соляной части, передать въ распоряженіе Министерства Государственныхъ Имуществъ, предоставивъ сему Министерству, впредь до утвержденія новыхъ штатовъ солянаго управленія, производить въ составѣ чиновъ сего управленія сокращенія, съ обращеніемъ сбереженій отъ упраздняемыхъ должностей на усиленіе содержанія чиновъ какъ губернскаго, такъ и центральнаго управленія соляною частію.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 13 Марта N. 25 стр. 227).

posadę urzędującego przy Departamencie przychodów niestałych technika do działu solnego. Równocześnie przenieść pod zawiadywanie Departamentu Górniczego i wszystkie urzędy klasowe miejscowego nadzoru solnego, a mianowicie: nadzorców przemysłów, komisarzy magazynów, posady inżynierów przy pokładach soli kamiennéj Pleckim i Czapczaczyńskim, oraz posadę lekarza przy przemyśle solnym Eltonskim.

4) Asygnowane podług budżetu Ministeryum przychodów niestałych z roku 1881 kredyty na uposażenie urzędów w poprzedzającym ustępie wzmiankowanych z odpowiednią sumą na utrzymanie urzędników kancelaryjnych i urzędników do pisma oddziału solnego, oraz kredyty na utrzymanie nadzorców solnych, wachterów i karczennéj w dziale solnym straży oraz na rozchody gospodarcze i gospodarczo-operacyjne w dziale solnym oddać do rozporządzenia Ministeryum Dóbr Państwa, poruczając temuż Ministeryum przed zatwierdzeniem nowych etatów Zarządu solnego dokonywać redukcij, używając oszczędności ze znoszących się posad na powiększenie uposażenia urzędników tak gubernialnego jak i centralnego zarządu działem solnym.

23.

ВЫСОЧАЙШІЙ МАНИФЕСТЪ.

О правительствѣ и объ опеку на случай кончины ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА до законнаго совершеннолѣтія Наслѣдника Престола.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТІЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ
ВСЕРОССИЙСКИЙ.

Царь Польскій, Великій Князь Финляндскій
и прочая, и прочая, и прочая.

Вступивъ на Всероссийскій Прародительскій Престолъ НАШЪ, МЫ, въ неуклонномъ попеченіи объ охраненіи и утвержденіи спокойствія и благоденствія Государства, Всевышнимъ Промысломъ НАМЪ ввѣреннаго, слѣдуя примѣру незабвенныхъ Предшественниковъ НАШИХЪ, блаженныя памяти Императоровъ Николая I-го и Александра II-го, признали Священною обязанностію НАШЕЮ озаботиться предуказываніемъ мѣръ, имѣющихъ быть принятыми въ случаяхъ необыкновенныхъ. Въ виду сего и принявъ въ уваженіе малолѣтства Наслѣдника НАШЕГО, Цесаревича и Великаго Князя Николая Александровича, МЫ положили, на основаніи коренныхъ законовъ Имперіи и Учрежденія объ ИМПЕРАТОРСКОЙ Фамиліи, постановить и объявить во всеобщее свѣдѣніе слѣдующее:

1-е. На случай кончины НАШЕЙ прежде достиженія Любезнѣйшимъ Сыномъ и Наслѣдникомъ НАШИМЪ опредѣленнаго закономъ возраста для совершеннолѣтія ИМПЕРАТОРОВЪ, Правителемъ Государства и нераздѣльныхъ съ онымъ Царства Польскаго и Великаго Княжества Финляндскаго, до совершеннолѣтія Его, назначается НАМИ Любезнѣйшій Братъ НАШЪ, Великій Князь Владиміръ Александровичъ.

23.

NAJWYŻSZY MANIFEST.

O rządzie i opiece na wypadek śmierci NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA przed dojściem do pełnoletności prawnej Następcy Tronu.

Z BOŻEJ ŁASKI
MY, ALEKSANDER TRZECI,
CESARZ I SAMOWŁADCA
WSZECHROSYJSKI,
Król Polski, Wielki Książę Finlandzki
etc., etc., etc.

Wstąpiwszy na Wszechrosyjski Prarodzicielski NASZ Tron, w niezmiennej troskliwości o zachowanie i utwierdzenie spokoju i pomysłności Państwa, przez Opatrzność NAM powierzonego, idąc za przykładem niezapomnianych NASZYCH przodków, błogosławionej pamięci Cesarzów Mikołaja I-go i Aleksandra II-go, uznaliśmy za świętą NASZ obowiązek zająć się wskazaniem środków, jakie mają być przedsięwzięte w razach nadzwyczajnych. Z tego względu i mając na uwadze małoletność NASZEGO Następcy, Cesarzewicza i Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza, uchwaliliśmy, na podstawie zasadniczych praw Cesarstwa i Organizacyi Familii CESARSKIEJ, postanowić i ogłosić co następuje:

1-e. Na wypadek NASZEJ śmierci przed dojściem NASZEGO Najukochańszego Syna i Następcy do wieku, wyznaczonego przez prawo do pełnoletności CESARZÓW, Regentem Państwa i nierozdzielного z niem Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finlandzkiego, zanim Tenże dojdzie do pełnoletności, mianujemy Najukochańszego NASZEGO Brata, Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza.

2-е. Если Всевышнему угодно будетъ, по кончинѣ НАШЕЙ воззвать къ Себѣ и первороднаго Сына НАШЕГО, прежде достиженія Имъ совершеннолѣтія, то и по вступленіи за Нимъ, по закону о наслѣдіи, на Престолъ Всероссійскій другаго Сына НАШЕГО, Любезнѣйшій Братъ НАШЪ Великій Князь Владимиръ Александровичъ долженъ оставаться Правителемъ Государства, также до совершеннолѣтія сего другаго Сына НАШЕГО.

3-е. Во всѣхъ случаяхъ, означенныхъ въ предшедшихъ 1-й и 2-й статьяхъ сего Манифеста, опека и надъ первороднымъ Сыномъ и надъ прочими дѣтьми НАШИМИ, до совершеннолѣтія каждаго изъ нихъ, во всей той силѣ и пространствѣ, кои опредѣлены закономъ, должна принадлежать Любезнѣйшей Супругѣ НАШЕЙ, ГОСУДАРЫНѢ ИМПЕРАТРИЦѢ МАРИИ ѲЕОДОРОВНѢ.

Постановленіемъ и обнародованіемъ таковой воли и намѣреній НАШИХЪ, относительно Управленія Государствомъ во время малолѣтства НАШЕГО Наслѣдника, МЫ, въ благоговѣйномъ уваженіи къ законамъ НАШЕГО Отечества, устраняя заранѣе всякое по сему предмету сомнѣніе, молимъ Всевышняго, да благословитъ НАСЪ въ непрестанномъ попеченіи НАШЕМЪ о вѣщшемъ благоустройствѣ, могуществѣ и счастіи Державы, отъ Бога НАМЪ врученной.

Данъ въ С.-Петербургѣ въ 14-й день Марта, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятъ первое, Царствования же НАШЕГО въ первое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

(С. У. и Р. П. 1881 г. 15 Марта, N. 26 стр. 229).

2-е. Jeżeli Najwyższemu spodoba się po NASZÉJ śmierci powołać do Siebie i pierworodnego NASZEGO Syna, przed dojściem Jego do pełnoletności, to i po wstąpieniu po Nim podług prawa o Następstwie Tronu, na Tron Wszechrosyjski drugiego NASZEGO Syna, Najukochańszy Brat NASZ, Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz ma również pozostać Regentem Państwa do pełnoletności drugiego NASZEGO Syna.

3-е. We wszystkich przypadkach, określonych w poprzedzających 1-m i 2-m artykułach tego Manifestu, opieka i nad pierworodnym Synem i nad innemi dziećmi NASZEMI do pełnoletności każdego z nich, w całkowitej mocy i w zakresie, określonym przez prawo, ma należeć do Najukochańszej Małżonki NASZÉJ, NAJJASNIEJSZÉJ CESARZOWÉJ MARYI TEODOROWNIE.

Przez postanowienie i ogłoszenie takiej woli i zamiarów NASZYCH, co do Regencyi Państwa, w czasie Małoletności NASZEGO Następcy, w bogobojnem poszanowaniu dla praw NASZÉJ Ojczyzny, usuwając zawczasu wszelką w tym przedmiocie wątpliwość, błagamy Najwyższego, ażeby błogosławił NAS w nieustannej troskliwości NASZEJ o pomyślną organizację, potęgę i szczęście Państwa przez Boga NAM powierzzonego.

Dan w S.-Petersburgu dnia 14-go Marca, roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego ośmsetnego ośmdziesiątego pierwszego, a Panowania NASZEGO pierwszego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

24.

ИМЕННОЙ ВЫСОЧАЙШІЙ УКАЗЪ.

О присоединеніи къ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ
Министерства Почтъ и Телеграфовъ и Департамента
духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Признавъ за благо возстановить на прежнихъ основаніяхъ
завѣдываніе Министерствомъ Почтъ и Телеграфовъ, а равно Де-
партаментомъ духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій, по ве-
лѣняемъ означенные Министерство и Департаментъ присоеди-
нить вновь къ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ.

Правительствующій Сенатъ къ исполненію сего не оставитъ
сдѣлать надлежащія распоряженія.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ-
ЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,
16-го Марта 1881 года.

(С. У. и Р. П. 1881 г., 17 Марта N. 27 стр. 231).

24.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O połączeniu z Ministeryum Spraw Wewnętrznych Mi-
nisteryum Poczt i Telegrafów i Departamentu spraw du-
chownych wyznań obcych.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Uznawszy za pożyteczne przywrócić na dawnych zasadach za-
wiadywanie Ministeryum Poczt i Telegrafów jak również Departa-
mentem spraw duchownych wyznań obcych, rozkazujemy pomie-
nione Ministeryum i Departament przyłączyć na nowo do Ministeryum
Spraw Wewnętrznych.

Rządzący Senat nie zaniedba względem wykonania niniejszego
prawa, należytych wydać rozporządzeń.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką pod-
pisano:

„ALEKSANDER“.

W S.-Petersburgu,
16-go Marca 1881 roku.

25.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ЮСТИЦІИ.

Относительно подписанія Министерской деклараціи
о взаимномъ огражденіи торговыхъ и фабричныхъ
клеймъ, заключенной между Россією и Бельгією.

Управляющій Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, отноше-
ніемъ отъ 13-го Февраля 1881 г. за N. 1475, сообщилъ Министру
Юстиціи, что съ Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ-
ЛИЧЕСТВА соизволенія подписана нашимъ Посланникомъ въ Брюс-
селѣ и Бельгійскимъ министромъ иностранныхъ дѣлъ декларація
о взаимномъ огражденіи торговыхъ и фабричныхъ клеймъ.

ДЕКЛАРАЦІЯ (*).

Правительства ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всерос-
сійскаго и Его Величества Короля Бельгійцевъ, желая упрочить за
мануфактурною промышленностью русскихъ подданныхъ съ одной
стороны и бельгійскихъ подданныхъ съ другой полное и дѣйстви-
тельное покровительство, — уполномочили нижеподписавшихся усло-
виться о нижеслѣдующихъ статьяхъ:

(*) DÉCLARATION.

Le Gouvernement de SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de Russie
et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, désirant assurer

25.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI.

Co do podpisania deklaracyi Ministeryalnej o wzajem-
nem zabezpieczeniu znaków handlowych i fabrycznych,
zawartej pomiędzy Rosyą a Belgią.

Zarządzający Ministeryum Spraw Zagranicznych, odezwą z d.
13-go Lutego 1881 roku za Nr. 1475, zakomunikował Ministeryum
Spraw Zagranicznych, że za Najwyższem JEGO CESARSKIÉJ
MOŚCI zezwoleniem została podpisana przez naszego Pełnomocnika
w Brukselli i przez Belgijskiego Ministra Spraw Zagranicznych de-
klaracya o wzajemnem zabezpieczeniu znaków handlowych i fabrycz-
nych.

DEKLARACYA (*).

Rząd NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszechrosyjskiego i Naj-
jaśniejszego Króla Belgów, pragnąc zapewnić przemysłowi rękodziel-
niczemu poddanych rosyjskich z jednej strony i poddanych belgij-
skich z drugiej strony zupełną i rzeczywistą opiekę — upoważnili
niżej podpisanych do zawarcia ugody następującej:

une complète et efficace protection à l'industrie manufacturière des
sujets Russes d'un côté et des sujets Belges de l'autre, — les Soussig-
nés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions
suivantes:

Статья 1.

Русские подданные въ Бельгii и Бельгiйскіе подданные въ Россii будутъ пользоваться относительно клеймъ на товарахъ и на укладкѣ оныхъ и клеймъ фабричныхъ или торговыхъ тѣмъ же покровительствомъ какъ и туземцы.

Статья 2.

Условіе, заключающееся въ предыдущей статьѣ, будетъ имѣть силу и дѣйствіе договора до заявленія съ той или съ другой стороны желанія о прекращеніи дѣйствія онаго.

Въ удостовѣреніе чего нижеподписавшіеся составили настоящую декларацию въ двухъ экземплярахъ и приложили къ оной печати.

Учинено въ Брюсселѣ, двадцать девятаго Января тысяча восемьсотъ восемьдесятъ перваго года.

(подп.) Графъ Блудовъ.

(М. П.)

(подп.) Фреръ Орбанъ.

(М. П.)

(С. У. и Р. П. 1881 г 20 Марта, № 28 стр. 235).

Article 1.

Les sujets Russes en Belgique et les sujets Belges en Russie jouiront, en ce qui concerne les marques de marchandises ou de leurs emballages et les marques de fabrique ou de commerce, de la même protection que les nationaux.

Article 2.

L'arrangement contenu dans l'article précédent aura force et vigueur de traité jusqu'à dénonciation de part ou d'autre.

Artykuł 1.

Poddani rosyjscy w Belgii i poddani Belgijscy w Rosyi będą korzystali co do znaków na towarach i na ich opakowaniu i co do znaków fabrycznych lub handlowych z téj saméj opieki co i krajowcy.

Artykuł 2.

Uгода zawarta w poprzedzającym artykule będzie miała moc i znaczenie umowy dotąd, dopóki jedna lub druga strona nie oświadczy, iż nadal utrzymać jęj nie chce.

Na dowód tego niżej podpisani sporządzili niniejszą deklaracyę w dwóch egzemplarzach i przyłożyli do nięj pieczęcie.

Dokonano w Brukselli dwudziestego dziewiątego Stycznia tysiąc osmset osmdziesiątego pierwszego roku.

(podp.) Hrabia Błudow.

(M. P.)

(podp.) Frere Orban.

(M. P.)

En foi de quoi, les soussignés ont dressé et scellé la présente déclaration en double original.

Fait à Bruxelles, le vingt neuvième jour du mois de Janvier mil huit cent quatre vingt un.

(signé) Le Comte Bloudow.

(L. S.)

(signé) Frère Orban.

(L. S.)

26.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ПОЧТЪ И ТЕЛЕГРАФОВЪ.

Объ оставленіи въ должностяхъ сортировщиковъ и разборщиковъ тѣхъ изъ дѣтей нижнихъ почтовыхъ служителей, принадлежащихъ почтовому вѣдомству, которые состояли въ этихъ должностяхъ до изданія указа Правительствующаго Сената отъ 4-го Апрѣля 1878 г.

Согласно послѣдовавшему въ указѣ отъ 4 го Апрѣля 1878 г. разъясненію Правительствующаго Сената, что сортировщики и разборщики почтовыхъ учреждений должны считаться не канцелярскими, а классными чиновниками, оставленные, на основаніи ст. 105 Уст. почт. т. XII Св. Зак. по прод. 1863 г., въ почтовомъ вѣдомствѣ нижнеслужительскіе сыновья, неимѣющие права вступленія въ общую гражданскую службу, не опредѣляются, со дня изданія приведеннаго указа, на должности сортировщиковъ и разборщиковъ. Тѣ же изъ нихъ, которые занимали уже эти должности при объявленіи указа, подлежатъ перемѣщенію въ канцелярскіе служители или обращенію въ нижніе почтовые служители.

Въ виду тяжкихъ послѣдствій этой мѣры для служебнаго положенія упомянутыхъ сортировщиковъ и разборщиковъ изъ нижнеслужительскихъ дѣтей почтоваго вѣдомства, по независѣвшимъ отъ нихъ причинамъ, Министръ Почтъ и Телеграфовъ предположилъ повергнуть участь ихъ на Всемилостивѣйшее воззрѣніе ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА, но какъ указъ отъ 4-го Апрѣля 1878 г. состоялся по представленію Управлявшаго Министерствомъ Финансовъ, то предварительно было сдѣлано сношеніе съ смѣмъ Министерствомъ. Впослѣдствіе взаимнаго соглашенія, по всеподданнѣйшему докладу Министра Почтъ и Телеграфовъ, ЕГО ИМ-

26.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
POCZT I TELEGRAFÓW.

O pozostawieniu na posadach sortyerów i rozbieraczy tych z dzieci niższych urzędników pocztowych należących do wydziału poczt, którzy zajmowali te posady przed wydaniem Ukazu Rządzącego Senatu z d. 4-go Kwietnia 1878 r.

Zgodnie z zapadłym w Ukazie z d. 4-go Kwietnia 1878 roku wyjaśnieniem Rządzącego Senatu, że sortyerzy i rozbieracze w instytucjach pocztowych powinni być uważani nie za kancelaryjnych, lecz za klasowych urzędników, pozostawieni, na zasadzie art. 105 Ust. poczt. t. XII Sw. Zak. podług dal. c. z r. 1863, w wydziale poczt synowie niższych urzędników pocztowych, niemający prawa wstąpić do ogólnej służby cywilnej, nie mianują się od dnia wydania przytoczonego Ukazu na posady sortyerów i rozbieraczy; ci zaś z nich, którzy już zajmowali te posady w czasie ogłoszenia Ukazu, ulegają przeniesieniu do służby kancelaryjnej albo zaliczają się do niższej służby pocztowej.

Ze względu na ciężkie następstwa tego środka dla położenia służbowego pomienionych sortyerów i rozbieraczy z dzieci niższej służby wydziału poczt, z przyczyn od nich niezależnych, Minister Poczt i Telegrafów zaproponował, ażeby ich los przedstawić pod Najmiłościwsze uznanie NAJJAŚNIEJSZEGO PANA; gdy jednak Ukaz z dnia 4 Kwietnia 1878 r. zapadł naskutek przedstawienia Zarządzającego Ministerium Finansów, dla tego uprzednio zniesiono się z tém Ministerium. Wskutek wzajemnego porozumienia, się na najpoddaniajszy raport Ministra Poczt i Telegrafów, JEGO CESARSKIEJ MOŚCI spodobalo się w dniu 7 Lutego 1881 roku Najwyżej

ЦЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ, въ 7-й день Февраля 1881 г., благоугодно было Высочайше соизволить на оставленіе въ должностяхъ сортировщиковъ и разборщиковъ тѣхъ изъ дѣтей нижнихъ почтовыхъ служителей, принадлежащихъ почтовому вѣдомству, которые состояли въ этихъ должностяхъ до изданія указа Правительствующаго Сенава отъ 4-го Апрѣля 1878 г., и на предоставленіе перемѣщеннымъ уже изъ числа ихъ, внослѣдствіе сего указа, на ниспій должности, права занять прежнія должности вновь.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 21 Марта, N. 29 стр. 283).

27.

Высочайшее повелѣніе, объявленное за Министра Финансовъ, Товарищемъ Министра Финансовъ.

Объ устройствѣ въ частяхъ пограничной стражи офицерскихъ собраній, библиотекъ, пріютовъ при бригадныхъ штабахъ и заемныхъ капиталовъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 20-й день Февраля 1881 г., Высочайше повелѣть соизволил:

1) Учредить въ бригадахъ и въ Бѣломорскомъ отдѣлѣ пограничной стражи заемные капиталы, а также, гдѣ это окажется нужнымъ и возможнымъ, офицерскія собранія, на тѣхъ же основаніяхъ, какія существуютъ для сего въ военномъ вѣдомствѣ, равно офицерскія библиотекы и пріюты при штабахъ бригадъ для помѣщенія прибывающихъ съ границы по дѣламъ службы офицеровъ.

2) На устройство и содержаніе поименованныхъ въ статьѣ 1-й учрежденій, отпускать ежегодно по двѣнадцати тысячъ рублей, съ соразмѣрнымъ увеличеніемъ этой суммы, въ случаѣ могущихъ послѣдовать прибавокъ штатнаго состава офицеровъ стражи.

зезволіе на позоставленіе на посадахъ сортиеровъ и разбирaczy tych z pomiędzy dzieci niższych urzędników pocztowych, należących do Wydziału Poczt, które zajmowały te posady przed wydaniem Ukazu Rządzącego Senatu z d. 4 Kwietnia 1878 r. i na nadanie przeniesionym już z pomiędzy nich na niższe posady prawa zajmowania dawnych posad na nowo.

27.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY ZA MINISTRA FINANSÓW, PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW.

O urzędzeniu w częściach straży granicznej zebrań oficerskich, bibliotek, przytułków przy sztabach brygad i kapitałów do wypożyczania.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddańszego raportu Ministra Finansów, w dniu 20 Lutego 1881 r., Najwyżej rozkazać raczył:

1) Utworzyć w brygadach i w oddziale Białomorskim straży granicznej kapitały do wypożyczania, oraz tam, gdzie to okaże się potrzebnym i możliwym, zebrania oficerskie na tych samych zasadach, jakie istnieją co do tego w Wydziale Wojny, jak również biblioteki oficerskie i przytułki przy sztabach brygad na pomieszczenie przybywających z zagranicy w interesach służby oficerów.

2) Na urządzenie i utrzymywanie wzmiankowanych w artykule 1-m instytucyj, wydawać corok po dwanaście tysięcy rubli, z odpowiednim powiększeniem téj sumy, wrazie mogących nastąpić powiększeń składu etatowego oficerów straży.

3) Потребный для указанной надобности расходъ относить на происходящіе вслѣдствіе некомплекта остатки отъ суммъ, назначаемыхъ на жалованье и денежное довольствіе личнаго состава пограничной стражи, а при недостаточности сей суммы—на общіе остатки отъ кредита, ассигнуемаго по смѣтѣ Департамента таможенныхъ сборовъ на содержаніе пограничной стражи.

4) Изъ указанной въ статьѣ 2 суммы отчислять не болѣе 20 процентовъ на содержаніе офицерскихъ собраний и приютовъ при бригадныхъ штабахъ, остальное же количество денегъ распределять поровну на устройство библиотекъ и усиленіе заемныхъ капиталовъ, при чемъ въ послѣдніе капиталы отчислять на каждую часть пограничной стражи сумму, сообразно штатному числу офицеровъ.

5) Предоставить Министру Финансовъ утверждать правила для офицерскихъ библиотекъ и приютовъ при бригадныхъ штабахъ, а также производить между частями пограничной стражи разверстку суммы, причитающейся ежегодно собственно на устройство библиотекъ.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 24 Марта, N. 30 стр. 285).

Potrzebny na to rozechód pokrywać z powstających wskutek niekompletu pozostałości z sum, przeznaczonych na pensję i uposażenie pieniężne składu osobistego straży granicznej, a wrazie niedostateczności tej sumy—z ogólnych pozostałości z kredytu, asygnowanego podług budżetu Departamentu Przychodów celnych na utrzymanie straży granicznej.

4) Z sumy wzmiankowanej w artykule 2 potrącić najwyżej 20 procent na utrzymanie oficerskich zebrań i przytułków przy sztabach brygady; pozostałą zaś ilość pieniędzy rozdzielić równo na urządzenie bibliotek i powiększenie kapitałów do wypożyczania; przytém do tych ostatnich kapitałów potrącać na każdą część straży granicznej sumę odpowiednią do etatowej liczby oficerów.

5) Poruczyć Ministrowi Finansów zatwierdzać przepisy dla bibliotek oficerskich i przytułków przy sztabach brygad oraz dokonywać rozdziału pomiędzy części straży granicznej sumy przypadającej corok na urządzenie bibliotek.

28.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ВОЕННЫМЪ
МИНИСТРОМЪ.

О назначеніи семействамъ генераловъ и офицеровъ, убитыхъ, пропавшихъ безъ вѣсти и умершихъ отъ ранъ и увѣчій, полученныхъ въ сраженіяхъ и при исполненіи служебныхъ обязанностей, послѣ 26-го Февраля 1878 г., полныхъ окладовъ пенсій изъ инвальнойнаго капитала, взамѣнъ добавокъ къ пенсіямъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно ходатайству Александровскаго Комитета о раненыхъ, въ 7-й день Февраля 1881 года, Высочайше повелѣть соизволилъ: установленное ст. 1-ю Именнаго Высочайшаго указа Правительствующему Сенату отъ 26 Февраля 1878 г., въ видѣ временной мѣры, впредь до изданія новаго закона о способахъ обезпеченія семействъ военныхъ чиновъ, назначеніе семействамъ генераловъ и офицеровъ, убитыхъ, безъ вѣсти пропавшихъ или умершихъ отъ ранъ въ войну 1877—1878 годовъ, взамѣнъ слѣдующихъ имъ, по дѣйствующимъ узаконеніямъ, изъ суммъ Александровскаго Комитета о раненыхъ добавокъ къ пенсіямъ, получаемымъ изъ суммъ Государственнаго Казначейства, полныхъ окладовъ пенсій изъ суммъ названнаго Комитета, указанныхъ въ ст. 1409 кп. II ч. II С. В. П. (прик. по воен. вѣд. 23-го Марта 1878 г. N. 77), распространить на семейства генераловъ и офицеровъ убитыхъ, безъ вѣсти пропавшихъ, умершихъ отъ ранъ или увѣчій, полученныхъ въ экспедиціяхъ противъ текинцевъ, а равно умершихъ отъ увѣчій, полученныхъ при исполненіи служебныхъ обязанностей, послѣ 26-го Февраля 1878 г.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 24 Марта, N. 30 стр. 288).

28.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
WOJNY.

O wyznaczeniu rodzinom generałów i oficerów zabitych, zaginionych i zmarłych wskutek ran i kalectwa, nastąpionych w bitwach i przy pełnieniu obowiązków służby po 26 Lutego 1878 r. pensyj z kapitału inwalidów zamiast dodatków do pensyi.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z prośbą Aleksandrowskiego Komitetu rannych, w dniu 7 Lutego 1881 r. Najwyżej rozkazać raczył: ustanowioną w artykule I Imiennego Najwyższego Ukazu do Rządzącego Senatu z d. 26-go Lutego 1878 r. w charakterze środka tymczasowego aż do wydania nowego prawa o sposobach zabezpieczenia rodzin wojskowych, płacę dla rodzin Generałów i oficerów zabitych, zaginionych lub zmarłych wskutek ran w czasie wojny z lat 1877 i 1878, zamiast przypadających im, podług praw obowiązujących, dodatków do pensyj, otrzymywanych z funduszków Skarbu Państwa, całkowitych uposażeń z funduszków pomienionego Komitetu wskazanych w art. 1409 ks. II cz. II S. P. W. (dod. do Wydz. Woj. z dnia 23-go Marca 1878 r. Nr. 77), zastosować do rodzin generałów i oficerów zabitych, zaginionych, zmarłych wskutek ran lub kalectwa, otrzymanych w ekspedycjach przeciwko tekińcom, jak również zmarłych z kalectwa zadanego przy wykonaniu obowiązków służby po 26 Lutego 1878 roku.

29.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫМЪ МНЕНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О порядкѣ увольненія за границу русскихъ поддан-
ныхъ мужескаго пола, имѣющихъ отъ десяти
до восемнадцати лѣтъ отъ роду.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о порядкѣ
увольненія за границу русскихъ подданныхъ мужескаго пола, имѣ-
ющихъ отъ десяти до восемнадцати лѣтъ отъ роду, Высочайше
утвердить соизволить и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

17-го Февраля 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ въ Департаментъ
журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ
таментъ Законовъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о по-
3 Января и Общаго рядѣхъ увольненія за границу русскихъ поддан-
Собранія 26 Января ныхъ мужескаго пола, имѣющихъ отъ десяти до
1881 г. восемнадцати лѣтъ отъ роду, *мнѣніемъ положилъ:*

Въ измѣненіе подлежащихъ статей свода законовъ поста-
новить:

„Русскіе подданные мужескаго пола, въ возрастѣ отъ десяти
до восемнадцати лѣтъ, увольняются за границу безъ обсужденія

29.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O sposobie uwalniania za granicę poddanych rosyjskich
płci obojędz mającędz od lat dziesięciu
do ośmnastu.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłę na Ogólnęm Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o sposobie uwalniania za granicę poddanych rosyj-
skich płci obojędz, mającędz od lat dziesięciu do ośmnastu, Najwyżęj
zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

17-go Lutego 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Praw i na
kulów: Departamentu Ogólnęm Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
Praw z d. 3 Stycznia Ministra Spraw Wewnętrznych o sposobie uwal-
i Ogólnego Zebrania niania za granicę poddanych rosyjskich płci obojędz,
z dnia 26-go Stycznia mającędz od lat dziesięciu do ośmnastu, *uchwaliła*
1881 r. *zdanie:*

Zmieniając właściwe artykuły Swodu Zakonow, postanowić:

„Poddani rosyjscy płci obojędz w wieku od lat dziesięciu do
ośmnastu, uwalniają się za granicę bez względu na przyczynę wy-

причинъ, вызывающихъ такую отлучку и безъ испрошенія на нее Высочайшаго разрѣшенія ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 4 Апрѣля, N. 34 стр. 365).

30.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О недопущеніи питейныхъ заведеній, а также портерныхъ и пивныхъ лавокъ въ близкомъ разстояніи отъ магометанскихъ мечетей и кладбищъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о недопущеніи питейныхъ заведеній, а также портерныхъ и пивныхъ лавокъ въ близкомъ разстояніи отъ магометанскихъ мечетей и кладбищъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

24-го Февраля 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ переданное изъ Кавказскаго Комитета представленье Его Императорскаго Высочества Намѣстника Кавказскаго, о примѣненіи къ находящимся

волюющее ихъ wyjazd i bez wyjednywania na ten wyjazd Najwyższego zezwolenia JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.“

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

30.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zakazie urządzania zakładów sprzedaży napojów oraz sklepów z porterem i piwem w bliskości meczetów i cmentarzów mahometańskich.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zakazie urządzania zakładów sprzedaży napojów oraz sklepów z porterem i piwem w bliskości meczetów i cmentarzów mahometańskich, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

24-go Lutago 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy, przesłane z Komitetu Kaukazkiego, przedstawienie Jego Cesarskiej Wysockości Namiestnika Kaukazkiego, o zastosowaniu do znajdujących się w obrębie namiestnic-

ября 1880 г. и Об- въ предѣлахъ намѣстничества магометанскимъ
щаго Собранія 9-го мечетамъ и кладбищамъ правила, содержащагося
Февраля 1884 г. въ статьѣ 338 устава о питейномъ сборѣ, коимъ
воспрещается открывать близъ христіанскихъ
храмовъ и кладбищъ питейныя заведенія, *мнѣ-
ніемъ положилъ:*

Въ дополненіе статей 338 и 340 устава о питейномъ сборѣ
(свод. зак. т. V, изд. 1876 г.) постановить слѣдующее:

„Правила, изложенныя въ статьяхъ 338 и 340 сего устава,
а также въ примѣчаніяхъ 1—3 къ статьѣ 338, относительно раз-
стоянія отъ христіанскихъ храмовъ и кладбищъ, на которомъ не
дозволяется открытіе заведеній съ раздробительною продажей крѣп-
кихъ напитковъ, равно какъ портерныхъ и пивныхъ лавокъ, при-
мѣняются къ устройству сихъ заведеній близъ магометанскихъ
кладбищъ и тѣхъ мечетей, въ которыхъ совершается общественное
богослуженіе, если онѣ помѣщаются не въ наемныхъ домахъ а въ осо-
быхъ зданіяхъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. II, 1881 г. 4 Апрѣля, N. 34 стр. 366).

31.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго
Совѣта.

Объ увеличеніи штатныхъ суммъ Варшавской III женской гимназіи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Департаментъ Государственной Экономіи Государствен-
наго Совѣта, объ увеличеніи штатныхъ суммъ Варшавской третьей
женской гимназіи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ
исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
4-го Марта 1881 г.

Zebrania z d. 9 Lutego 1881 r. twa meczetów i cmentarzów mahometańskich prze-
pisu, zawartego w artykule 338 Ustawy o akcyzie
od napojów, którym zabroniono otwierać w bliz-
kości świątyń i cmentarzów chrześcijańskich zakła-
dów sprzedaży napojów, *uchwaliła zdanie:*

W uzupełnieniu artykułów 338 i 340 Ustawy o akcyzie od na-
pojów (sw. zak. t. V, wyd. z r. 1876), postanowić co następuje:

„Przepisy, zawarte w artykułach 338 i 340 niniejszej ustawy
oraz w uwagach 1—3 do art. 338, co do odległości od świątyń
i cmentarzów chrześcijańskich, na której nie pozwala się otwierać
zakładów do sprzedaży detalicznej napojów gorących, jak również
sklepów z porterem i piwem stosują się do urządzenia tych zakładów
w bliskości cmentarzów mahometańskich i tych meczetów, w których
odbywają się nabożeństwa publiczne, jeżeli te meczety mieszczą się
nie w domach najętych lecz w oddzielnych budynkach.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezesi i Człon-
kowie.

31.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O powiększeniu sum etatowych III gimnazjum żeńського Warszawskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła w Departamencie Ekonomii
Państwowej Rady Państwa Zdanie, o powiększeniu sum etatowych
trzeciego gimnazjum żeńskiego Warszawskiego, Najwyżej zatwier-
dzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
4-go Marca 1881 g.
1881.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ
журнала Департа- Государственной Экономіи, разсмотрѣвъ предста-
мента Государ- вление Управляющаго Министерствомъ Народна-
ственной Экономіи го Просвѣщенія объ увеличеніи штатныхъ суммъ
22 Января 1881 г. Варшавской третьей женской гимназіи, *мнѣніемъ*
положить:

1) Учредить въ Варшавской III женской гимназіи должно-
сти: четырехъ классныхъ дамъ (воспитательницъ), писца и учителя
пѣнія, съ тѣми же правами и на тѣхъ же основаніяхъ, кои уста-
новлены Высочайше утвержденными 5 (17) Января 1866 г. по-
ложеніемъ и штатами женскихъ гимназій Варшавскаго учебнаго
округа.

2) Присвоить означеннымъ должностямъ слѣдующее содер-
жаніе: каждой классной дамѣ по 360 руб. въ годъ, писцу по 300
руб. и учителю пѣнія по 200 руб. въ годъ.

3) Назначить добавочные оклады за исполненіе обязанностей
библіотекаря и секретаря совѣта по 75 руб. каждому; и

4) Необходимую на содержаніе означенныхъ восьми лицъ
сумму, всего въ количествѣ *двухъ тысячъ девяноста рублей* въ годъ,
вносить съ 1882 года въ подлежащія подраздѣленія финансовыхъ
смѣтъ Министерства Народнаго Просвѣщенія, въ текущемъ же году
обратить этотъ новый расходъ на равную сумму, внесенную къ
условному отпуску въ ст. 1 § 7 смѣты названнаго Министерства
на 1881 годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ
и Членами.

(С. У. и Р. Р. 1881 г. 24 Апрѣля, N. 41 стр. 444).

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii
toku Departmentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Zarzą-
Ekonomii Państwo- dzającego Ministerium Oświaty Publicznej o po-
wej z d. 22 Stycznia większeniu sum etatowych trzeciego gimnazjum
1881 r. żeńskiego w Warszawie, *uchwaliła zdanie:*

1) Utworzyć w III gimnazjum żeńskim w Warszawie posa-
dy: czterech dam klasowych (wychowawczyń), kancelisty i nauczy-
ciela śpiewu, z temi samemi prawami i na tych samych zasadach,
które zostały ustanowione przez Najwyżej zatwierdzone d. 5 (17)
Stycznia 1866 r. postanowienie i etaty gimnazjów żeńskich okręgu
naukowego Warszawskiego.

2) Przywiązać do tych posad następujące uposażenia: dla dam
klasowych po 360 rs. rocznie dla każddej; dla kancelisty 300 rs. i dla
nauczyciela śpiewu 200 rs. rocznie.

3) Wyznaczyć etaty dodatkowe za pełnienie obowiązków bi-
bliotekarza i sekretarza rady po 75 rs. dla każdego: i

4) Niezbędną na uposażenie pomienionych wyżej osób sumę
w ilości *dwa tysiące dziewięćdziesiąt rubli* rocznie, zaciągać od roku 1882
pod odpowiednie rubryki budżetów finansowych Ministerium Oświaty
Publicznej; zaś w roku bieżącym pokryć ten nowy rozchód z takięj
samęj sumy zamieszczonej do warunkowego wydatkowania pod art. 1
§ 7 budżetu pomienionego Ministerium za rok 1881.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezes i Człon-
kowie.

32.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О продленіи дѣйствія дополнительнаго штата архива при Варшавскомъ окружномъ судѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о продленіи дѣйствія дополнительнаго штата архива при Варшавскомъ окружномъ судѣ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

24-го Марта 1881 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи 7-го Февраля и Общаго Собранія 9-го Марта 1881 г.

Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о продленіи дѣйствія дополнительнаго штата архива при Варшавскомъ окружномъ судѣ, *мнѣніемъ положили:*
I. Дѣйствіе Высочайше утвержденаго 12-го Ноября 1877 года дополнительнаго штата архива при Варшавскомъ окружномъ судѣ продолжить на пять лѣтъ, считая съ 12-го Ноября 1881 г.

II. Потребную на сей предметъ сумму, въ количествѣ *трехъ тысячъ двухсотъ* рублей въ годъ, вносить, съ 1-го Января 1882 г. въ подлежащія подраздѣленія расходной смѣты Министерства Юсти-

32.

НАЙВЫЖЕJ ЗАТВІЕРДЗОНЕ ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O przedłużeniu mocy obowiązującej etatu dodatkowego archiwum przy sądzie okręgowym Warszawskim.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o przedłużeniu mocy obowiązującej etatu dodatkowego archiwum przy sądzie okręgowym Warszawskim, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

24-go Marca 1881 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wyписано z protokółów: Połączonych Departamentów Praw i Ekonomii Państwowej z d. 7 Lutego i Ogólnego Zebrania z dnia 9-go Marca 1881 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o przedłużeniu mocy obowiązującej etatu dodatkowego archiwum przy sądzie okręgowym Warszawskim, *uchwaliła zdanie:*

I. Moc obowiązującą Najwyżej zatwierdzonego d. 12-go Listopada 1877 r. etatu dodatkowego archiwum przy sądzie okręgowym Warszawskim przedłużyć na lat pięć, licząc od d. 12-go Listopada 1881 r.

II. Potrzebną na to sumę, w ilości *trzy tysiące dwieście* rubli rocznie, wnosić, poczynając od 1-go Stycznia 1882 roku pod odpowiednie rubryki budżetu Ministerjum Sprawiedliwości; zaś w roku

цій; въ текущемъ же 1881 году отпустить причитающуюся часть этой суммы на счетъ остатковъ отъ заключенныхъ смѣтъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 24 Апрѣля, N. 41 стр. 448).

33.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ устройствѣ телефонныхъ сообщеній.

Въ Комитетѣ Министровъ слушана записка Министра Почтъ и Телеграфовъ, отъ 5-го Февраля за N. 32 (по Телеграфному Департаменту) объ устройствѣ телефонныхъ сообщеній.

Выслушавъ дѣло это, Комитетъ находилъ, что общій вопросъ объ устройствѣ телефонныхъ сообщеній, долженствующихъ, подобно телеграфнымъ, составлять правительственную регалию, подлежалъ бы по существу обсужденію въ законодательномъ порядкѣ. Но принимая во вниманіе заявленіе Министра Почтъ и Телеграфовъ, что настоящее представленіе касается телефонныхъ сообщеній, устраиваемыхъ исключительно для частныхъ надобностей, Комитетъ, въ виду выраженного Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ согласія, не встрѣчалъ препятствій къ приведенію въ исполненіе предположеній по сему предмету Статсъ-Секретаря Макова, а потому полагалъ: учрежденіе телефонныхъ сообщеній, по новизнѣ предмета, допустить, впредь до полного его разъясненія, на первое время въ видѣ опыта, на слѣдующихъ главныхъ основаніяхъ:

1) Устройство телефонныхъ сообщеній частными лицами и обществами, а также правительственными и общественными учрежденіями, для собственныхъ ихъ надобностей, разрѣшается Министромъ Почтъ и Телеграфовъ, который, предварительно такого разрѣшенія, входитъ въ сношеніе съ подлежащими вѣдомствами.

бѣжающимъ выдаѣ przypadającą część тѣй sumy na rachunek pozostałości z zamkniętych budżetów.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

33.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O urządzeniu komunikacyj telefonowych.

W Komitecie Ministrów słuchano notatki Ministra Poczt i Telegrafów z d. 5-go Lutego za Nr. 32 (w Departamencie Telegrafów) o urządzeniu komunikacyj telefonowych.

Po wysłuchaniu тѣй sprawy, Komitet znajdował, że ogólna kwestya co do urządzenia komunikacyj telefonowych, które powinny, podobnie jak telegraficzne, stanowić przywilej rządowy, ulegałyby rozpoznaniu w drodze prawodawczej. Jednakże, mając na względzie oświadczenie Ministra Poczt i Telegrafów, że niniejsze przedstawienie dotyczy komunikacyj telefonowych, urządzanych wyłącznie na potrzeby prywatne, Komitet, ze względu na wyrażone przez Ministra Spraw Wewnętrznych przyzwolenie, nie napotykał przeszkody do wprowadzenia w wykonanie projektów w tym przedmiocie Sekretarza Stanu Makowa i dla tego za właściwe uznawał: na urządzenie komunikacyj telefonowych z powodu nowości kwestyi, zanim takowa zupełnie nie zostanie wyjaśnioną, zezwolić na następujących głównych zasadach:

1) Na urządzenie komunikacyj telefonowych przez osoby i towarzystwa prywatne, oraz przez instytucje rządowe i publiczne do własnego ich użytku, zezwala Minister Poczt i Telegrafów, który przed wydaniem takiego zezwolenia, porozumiewa się z właściwymi wydziałami.

2) Устройство такихъ телефонныхъ сообщеній разрѣшается по проектамъ, утверждаемымъ Телеграфнымъ Департаментомъ;

и 3) На устройство телефоновъ въ предѣлахъ одного зданія никакого особаго разрѣшенія не требуется.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 27-й день Февраля 1881 г., положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 24 Апрѣля, № 41 стр. 449).

34.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

О введеніи въ гор. Варшавѣ правилъ о выдачѣ свидѣтельствъ на погребеніе умершихъ и о порядкѣ собранія статистическихъ свѣдѣній о смертности.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 24-го Февраля 1881 г., разсматривалъ переданное изъ Комитета Министровъ представленіе, за Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Товарища Министра, отъ 16-го Октября 1880 г. за N. 1257 (по Деп. медиц.), о введеніи въ гор. Варшавѣ правилъ о выдачѣ свидѣтельствъ на погребеніе умершихъ и о порядкѣ собранія статистическихъ свѣдѣній о смертности, съ проектомъ означенныхъ правилъ и формою свидѣтельства о смерти.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, признавая и съ своей стороны полезнымъ установить въ гор. Варшавѣ, по примѣру С.-Петербурга, правила о выдачѣ разрѣшеній на погребеніе умершихъ не иначе, какъ по удостовѣреніи врачебными свидѣтельствами каждаго смертнаго случая, съ означеніемъ, по мѣрѣ возможности, болѣзни, причинившей смерть, — нашелъ, что въ проектированныхъ по сему предмету правилахъ отступленія отъ принятаго въ С.-Петербургѣ порядка регистраціи умершихъ обусловливаются нѣкоторыми мѣстными особенностями и, главнымъ образомъ, дѣйствующими

2) Urządzenie takich komunikacyj telefonowych pozwala się podług projektów zatwierdzanych przez Departament Telegrafów.

3) Na urządzenie telefonów w obrębie jednego budynku żadnego specjalnego pozwolenia nie potrzeba.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 27 Lutego 1881 r., postanowienie Komitetu Najwyżej zatwierdzić raczył.

34.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

O wprowadzeniu w mieście Warszawie przepisów o wydawaniu świadectw na grzebanie umarłych i o sposobie zbierania wiadomości statystycznych o śmiertelności.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu z dnia 24-go Lutego 1881 r., rozpoznawał przesłane z Komitetu Ministrów przedstawienie za Ministra Spraw Wewnętrznych, Towarzysza Ministra z d. 16 Października 1880 r. za Nr. 1257 (w Dep. Lekars.), co do wprowadzenia w m. Warszawie przepisów o wydawaniu świadectw na grzebanie umarłych, oraz o sposobie zbierania wiadomości statystycznych o śmiertelności, z projektem pomienionych przepisów i wzorem świadectwa śmierci.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, uznając i ze swęj strony za pożyteczne ustanowić w m. Warszawie, na wzór S.-Petersburga, przepisy o wydawaniu zezwoleń na grzebanie umarłych nie inaczej, jak po poświadczeniu, zapomocą świadectw lekarskich, każdego wypadku śmierci, oznaczając w miarę możności, chorobę, która sprowadziła śmierć, znalazł, że w projektowanych w tym przedmiocie przepisach odstąpienia od przyjętego w S.-Petersburgu porządku rejestrowania zmarłych objaśniają się niektórymi miejscowymi właściwościami, a głównie obowiązującym w Królestwie Polskiem pra-

щимъ въ губерніяхъ Царства гражданскимъ уложеніемъ, по коему свидѣтельства на погребеніе должны выдаваться чиновниками со-держащими книги гражданского состоянія, и, потому, выдача этихъ свидѣтельствъ не можетъ быть возложена, какъ въ С.-Петербургѣ, на полицію. Но при этомъ Комитетъ принялъ во вниманіе, что по существующимъ правиламъ о веденіи книгъ народоселенія, Варшавской городской полиціи должны быть доставляемы свѣдѣнія о каждомъ умершемъ въ городѣ лицѣ и что, какъ видно изъ настоящаго представленія, полиція эта, не смотря на самыя строгія распоряженія, не можетъ достигнуть того, чтобы ей доставлялись свѣдѣнія о всѣхъ умирающихъ; въ виду этого представляется удобнымъ воспользоваться изданіемъ проектированныхъ правилъ для того, чтобы безъ обремененія населенія, предоставить полиціи возможность получить свѣдѣнія о всѣхъ безъ исключенія смертныхъ случаяхъ въ городѣ. Для сего достаточно постановить, чтобы заготовленные Магистратомъ бланки для свидѣтельствъ о смерти доставлялись изъ Магистрата, кромѣ больницъ, въ полицейскіе участки, откуда бланки эти, по заявленіи о послѣдовавшемъ смертномъ случаѣ, будутъ выдаваться заявляющему для вписанія въ бланкъ требуемыхъ свѣдѣній вольнопрактикующимъ врачомъ, лечившимъ умершаго, или отсылаться къ надлежащему городовому врачу, если умершій во время болѣзни никѣмъ лечимъ не былъ; такимъ образомъ ни одинъ случай смерти, послѣдовавшій внѣ больницъ, не останется полиціи неизвѣстнымъ и, вмѣстѣ съ тѣмъ городское управленіе можетъ, если признаетъ это удобнымъ, воспользоваться полученными полиціею свѣдѣніями объ умершихъ для повѣрки свѣдѣній объ оныхъ, доставляемыхъ Магистрату похоронными учрежденіями и смотрителями кладбищъ.

Измѣнивъ въ означенномъ отношеніи подлежащую статью проектированныхъ правилъ и сдѣлавъ въ нихъ еще нѣкоторые исправленія, преимущественно до редакціи относящіяся, Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго *полагалъ*: исправленный проектъ правилъ о выдачѣ свидѣтельствъ на погребеніе умершихъ и о порядкѣ собиранія статистическихъ свѣдѣній о смертности въ гор. Варшавѣ предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ ввести въ дѣйствіе, съ тѣмъ, чтобы подробности исполненія сихъ правилъ были опредѣлены подлежащими мѣстными властями и чтобы потребный для вознагражденія городскихъ врачей за осмотръ умершихъ и для уси-

вомъ гражданскимъ, подлугъ котораго свидѣтва на грѣбаніе умарлыхъ повинни ыдаваѣ урѣднцы провадзачы ксіѣгі стану цывілінего, і, dla tego wydawanie tychъ swiadcstwъ не може быѣ поручоне, takъ jakъ wъ S.-Petersburgu, policji. Jednakże przytѣmъ Komitetъ miałъ na wzglѣdzie, że, podlугъ istniejącychъ przepisówъ o prowadzeniu ksiągъ ludności Warszawskiej policji miejskiej, powinny byѣ dostarczone wiadomości o każdymъ wъ mieście wypadku śmierci i że, jakъ się okazuje zъ niniejszego przedstawienia, policja ta, bezъ względu na najsurowsze rozporządzenia, nie może osiągnąć tego, аżeby jejъ były dostarczane wiadomości o wszystkichъ umierającychъ; zъ tego powodu okazuje się rzeczą dogodną, skorzystać zъ wydania projektowanychъ przepisówъ wъ tymъ celu, аżeby, bezъ obciążenia ludności, dać policji możność otrzymywania wiadomości o wszystkichъ bezъ wyjątku wypadkachъ śmierci wъ mieście. Wъ tymъ celu dość jestъ postanowić, аżeby przysposabiane przezъ Magistratъ blankiety na swiadcstwa śmierci tenże Magistratъ dostarczałъ, oprócz szpitalówъ, do cyrkulówъ policyjnychъ, zkądъ blankiety te, po zakomunikowaniu o wypadku śmierci, będą wydawane komunikującemu o takimъ wypadku wъ tymъ celu, аżeby lekarzъ wolnopraktujący, który leczyłъ zmarłego, wpisałъ na blankiecie potrzebne wiadomości, lubъ też będą odsyłane do właściwego lekarza miejskiego, jeżeli zmarłego wczasie choroby niktъ nie leczyłъ; wъ taki sposóbъ żadenъ wypadekъ śmierci poza szpitalami nie ujdzie wiadomości policji, a równocześnie Zarządъ miejski będzie mógł, jeżeli uzna to za rzeczъ dogodną, skorzystać zъ otrzymanychъ przezъ policję wiadomości o zmarłychъ wъ celu sprawdzenia wiadomości o nichъ dostarczanychъ Magistratowi przezъ instytucje pogrzebowe i nadzorców cmentarzówъ.

Zmieniwszy podъ tymъ względemъ właściwy artykułъ projektowanychъ przepisówъ i zrobiwszy wъ nimъ jeszcze niektóre poprawki, prze-ważnie do redakcyi odnoszące się, Komitetъ do spraw Królestwa Polskiego *za właściwe uznawałъ*: poprawiony projektъ przepisówъ o wydawaniu swiadcstwъ na grzebanie umarłychъ i o sposobie zbierania wiadomości statystycznychъ o śmiertelności wъ mieście Warszawie poruczyć Ministrowi Sprawъ Wewnętrznychъ wprowadzić wъ wykonanie, zъ tѣmъ zastrzeżeniemъ, аżeby szczegóły wykonania tychъ przepisówъ były określone przezъ właściwe władze miejscowe, orazъ аżeby potrzebny na wynagrodzenie lekarzy miejskichъ za obejrzenie zmarłychъ i na po-

ленія средствъ статистическаго отдѣленія Варшавскаго Магистрата расходъ, по 6000 руб. въ годъ, былъ отнесенъ на средства гор. Варшавы.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета, 21 Марта 1881 года, соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить;“ представленные же при журналѣ проектъ правилъ о выдачѣ свидѣтельствъ на погребеніе умершихъ и о порядкѣ собиранія статистическихъ свѣдѣній о смертности въ гор. Варшавѣ и форма свидѣтельства о смерти удостоены въ тотъ же день Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА разсмотрѣнія.

ПРОЕКТЪ

правилъ о выдачѣ свидѣтельствъ на погребеніе умершихъ и о порядкѣ собиранія статистическихъ свѣдѣній о смертности въ гор. Варшавѣ.

§ 1. Тѣла умершихъ, какого бы то ни было званія, пола, возраста и вѣроисповѣданія, предаются землѣ, не иначе, какъ по предъявленіи свидѣтельства о смерти.

§ 2. Въ свидѣтельствахъ этихъ отмѣчаются: имя или имена и фамилія умершаго, полъ, родъ болѣзни или другая причина, отъ которой послѣдовала смерть, день смерти, мѣсто послѣдняго жительства, вѣроисповѣданіе, возрастъ, званіе или ремесло и гражданское состояніе умершаго.

Въ свидѣтельствахъ о смерти дѣтей до 15-ти лѣтнаго возраста отмѣчается: званіе и состояніе ихъ родителей; о дѣтяхъ же до 5-ти лѣтъ, сверхъ того, законно или незаконно они рождены.

§ 3. Свидѣтельства пишутся на бланкахъ, заготовляемыхъ по прилагаемой формѣ и доставляемыхъ Магистратомъ бесплатно во всѣ больницы и полицейскіе участки гор. Варшавы

§ 4. Опредѣленіе болѣзни, отъ которой послѣдовала смерть, или другой причины смерти, имя или имена, фамилія, полъ и день смерти умершаго отмѣчаются:

о лицѣ умершемъ въ больницѣ—больничнымъ врачомъ;

увѣщаніе средствъ oddziału statystycznego Magistratu Warszawskiego rozchód, po 6000 rs. rocznie, był zaliczony na rachunek funduszów m. Warszawy.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, w dniu 21 Marca 1881 roku, raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać“; zaś przedstawione przy protokule projekt przepisów o wydawaniu świadectw na grzanie umarłych i o sposobie zbierania wiadomości statystycznych o śmiertelności w m. Warszawie oraz wzór świadectwa śmierci zaszczycone zostały w tymże dniu Najwyższém JEGO CESARSKIEJ MOŚCI rozpoznanie.

PROJEKT

przepisów o wydawaniu świadectw na grzanie umarłych i o sposobie zbierania wiadomości statystycznych o śmiertelności w mieście Warszawie.

§ 1. Ciała zmarłych, bez względu na powołanie, płeć, wiek i wyznanie, grzebią się nie inaczej, jak po okazaniu świadectwa śmierci.

§ 2. W świadectwach tych zaznacza się: imię lub imiona i nazwisko zmarłego, płeć, rodzaj choroby lub inną przyczynę, która spowodowała śmierć, miejsce ostatniego zamieszkania, wyznanie, wiek, powołanie lub rzemiosło i stan cywilny zmarłego.

W świadectwach śmierci dzieci młodszych od lat 15-stu zaznacza się: powołanie i stan ich rodziców; zaś co do dzieci młodszych od lat 5-ciu, oprócz tego—czy są urodzone z małżeństwa czy też są nieprawe.

§ 3. Świadectwa śmierci piszą się na blankietach przysposobianych podług załączającego się przy niniejszém wzoru i dostarczanych przez Magistrat bezpłatnie wszystkim szpitalom i cyrkulom policyjnym m. Warszawy.

§ 4. Chorobę, która spowodowała śmierć lub inną przyczynę śmierci, imię lub imiona, nazwisko, płeć i dzień śmierci zmarłego oznaczają:

co do zmarłych w szpitalach—lekarz szpitalny;

о лицѣ, пользовавшемся дома,—тѣмъ медикомъ, который пользовалъ умершаго;

о лицѣ, неимѣвшемъ предъ смертью врачебной помощи,—городскимъ врачомъ.

Опредѣленіе причины смерти скрѣпляется подписью свидѣтельствующаго медика.

§ 5. Всѣ прочія статистическія свѣдѣнія отмѣчаются, по объясненію свидѣтелей, требуемыхъ закономъ для составленія акта о смерти, чиновникомъ гражданского состоянія, составляющимъ актъ. Этотъ же чиновникъ въ нижней части свидѣтельства дѣлаетъ удостовѣреніе о составленіи акта о смерти.

§ 6. Въ случаѣ открытія признаковъ насильственной смерти, или заразной болѣзни, осматривавшій тѣло умершаго врачъ дѣлаетъ о томъ на свидѣтельствѣ отмѣтку, въ первомъ случаѣ—для разслѣдованія установленнымъ порядкомъ причины смерти, во второмъ же—для сдѣланія распоряженія о погребеніи умершаго раньше опредѣленнаго срока, и въ первомъ случаѣ, не оставляя свидѣтельства на квартирѣ умершаго, немедленно отсылаетъ оное въ канцелярію Оберъ-Полиціймейстера.

§ 7. Выданныя вышеозначеннымъ порядкомъ свидѣтельства представляются похороннымъ заведеніямъ или, если погребеніе совершается помимо сихъ заведеній, смотрителямъ кладбищъ.

§ 8. Похоронныя учрежденія или смотрители кладбищъ отъ представленнаго свидѣтельства отрѣзываютъ нижнюю часть, заключающую удостовѣреніе о составленіи акта о смерти, для храненія при своихъ дѣлахъ; верхнюю же часть передаютъ въ статистическую секцію магистрата.

§ 9. Больничнымъ врачамъ и чиновникамъ гражданского состоянія за написаніе въ свидѣтельствахъ относящихся къ нимъ статистическихъ свѣдѣній не полагается никакого особаго вознагражденія. Городскимъ врачамъ за освидѣтельствованіе умершаго и отмѣтку въ свидѣтельствѣ о причинѣ смерти отпускается изъ городскихъ суммъ вознагражденіе, по числу выданныхъ ими свидѣтельствъ, по 60 коп. за каждое.

Подписалъ: Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго, Генералъ-Адъютантъ *Графъ Милютинъ*.

co do leczących się w domu—ten lekarz, który leczył zmarłego;

co do tych, którzy przed śmiercią weale się nie leczyli—lekarz miejski.

Określenie przyczyny śmierci stwierdza swoim podpisem lekarz śmierć poświadczający.

§ 5. Wszystkie inne wiadomości statystyczne zaznacza, podług objaśnienia świadków, wymaganych przez prawo do sporządzenia aktu zejścia, urzędnik stanu cywilnego, sporządzający akt. Tenże urzędnik zamieszcza w dolnej części świadectwa zaznaczenie o sporządzeniu aktu zejścia.

§ 6. Wrazie dostrzeżenia oznak śmierci gwałtownej albo choroby zaraźliwej, oglądający ciało zmarłego lekarz robi o tém na świadectwie zaznaczenie, w pierwszym razie — dla zbadania w ustanowiony sposób przyczyny śmierci, zaś w drugim razie — dla wydania rozporządzeń co do pogrzebu zmarłego przed ustanowionym terminem i w pierwszym przypadku, nie pozostawiając świadectwa w mieszkaniu zmarłego, odsyła je natychmiast do kancelaryi Ober-Policmajstra.

§ 7. Wydawane w sposób wyżej wskazany świadectwa, okazują się zakładom pogrzebowym albo, jeżeli pogrzeb odbywa się bez pośrednictwa tych zakładów, nadzorcom cmentarzów.

§ 8. Instytucye pogrzebowe albo nadzorcy cmentarzów odcinają od przedstawionego im świadectwa dolną część, zawierającą poświadczenie o sporządzeniu aktu zejścia, dla zachowania takowej w swych aktach; zaś górną część odsyłają do sekeyi statystycznej Magistratu.

§ 9. Lekarze szpitalni i urzędnicy stanu cywilnego za napisanie w świadectwach odnoszących się do nich wiadomości statystycznych żadnego wynagrodzenia nie pobierają. Lekarze miejscy za obejrzenie zmarłego i zaznaczenie w świadectwie przyczyny śmierci pobierają wynagrodzenie z funduszów miejskich, podług liczby wydanych przez nich świadectw, po 60 kop. za każde.

Podpisał: Przewodniczący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego, General-Adjutant *Hrabia Milutin*.

Свидѣтельство о смерти.

Имя, или имена и фамилія }
умершаго лица.

Полъ.

День смерти.

Болезнь, или другая причина, }
отъ которой послѣдовала смерть.

(Подпись медика).

Полицейскій участокъ, ули- }
ца, № дома.

Возрастъ умершаго лица.

Вѣроисповѣданіе.

Званіе или ремесло (для дѣтей до 15 лѣтъ тѣ же свѣдѣнія
о родителяхъ).

Гражданское состояніе (было ли умершее лицо въ супружествѣ,
вдовымъ или разведеннымъ).

Для дѣтей до 5 лѣтъ. — законное
или незаконное).

(Подпись чиновника гражданского состоянія).

Чиновникъ гражданского состоянія (настоятель при-
хода) свѣдѣтельствую, что сего числа составленъ мною
актъ о смерти (имя и фамилія умершаго) въ домѣ №
улица и что по медицинскому осмотру тѣла препятствій
къ преданію тѣла землѣ не встрѣчается.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 24 Апрѣля, N. 41, стр. 450).

Świadectwo śmierci.

Imię lub imiona i nazwisko }
zmarłego.

Płeć.

Data śmierci.

Choroba lub inna przyczyna, }
która spowodowała śmierć.

(Podpis lekarza).

Cyrkuł policyjny, ulica, }
Nr. domu.

Wiek zmarłego.

Wyznanie.

Powołanie lub rzemiosło (co do dzieci do lat 15 też same wia-
domości o rodzicach).

Stan cywilny (czy zmarły żył w małżeństwie, czy był wdowcem
lub rozwiedzionym).

Co do dzieci młodszych od lat 5—
czy prawe, czy nieprawe.

(Podpis urzędnika stanu cywilnego)

Urzędnik stanu cywilnego (proboszcz parafii)
. poświadczam, że w dniu dzisiejszym sporządziłem akt zejścia
(imię i nazwisko zmarłego) w domu Nr. przy ulicy
i że po obejrzeniu ciała przez lekarza, przeszkód do pogrzebu nie ma.

35.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

Положеніе о сверхсрочной службѣ нижнихъ чиновъ
въ Пограничной стражѣ.

Министръ Финансовъ представилъ въ Правительствующій Се-
натъ засвидѣтельствованную копію съ Высочайше утвержден-
наго 20-го Февраля 1881 года положенія о сверхсрочной службѣ
нижнихъ чиновъ въ Пограничной стражѣ.

На подлинномъ рукою Министра Финансовъ написано:
„Высочайше разрѣшено. С.-Петербургъ, 20 Февраля 1881 г.“

ПОЛОЖЕНІЕ

о сверхсрочной службѣ нижнихъ чиновъ въ Пограничной
стражѣ.

I. О приѣмѣ на сверхсрочную службу и объ увольненіи отъ оной.

1. Нижнимъ чинамъ Пограничной стражи, прослужившимъ
обязательный срокъ дѣйствительной службы, предоставляется до-

35.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
FINANSÓW.

Postanowienie o nadetatowej służbie urzędników niż-
szych stopni straży granicznej.

Minister Finansów przedstawił do Rządzącego Senatu poświad-
czoną kopię Najwyżej zatwierdzonego d. 20-go Lutego 1880 roku
postanowienia o nadetatowej służbie urzędników niższych stopni stra-
ży granicznej.

Na oryginale ręką Ministra Finansów napisano: „Najwyżej
zezwolono. S.-Petersburg, 20-go Lutego 1881 r.“

POSTANOWIENIE

o nadetatowej służbie urzędników niższych stopni straży
granicznej.

I. O przyjęciu do służby nadetatowej i o uwolnieniu z takowej.

1. Urzędnikom niższych stopni straży granicznej, którzy prze-
służyli termin obowiązkowy służby czynnej, nadaje się prawo prze-

бровольно продолжать таковую, если по служебной опытности, знанию своего дела и полной благонадежности, удержание их на сверхсрочной службе будет признано начальством вполне полезным.

2. На изложенных в 1 п. основаниях могут быть принимаемы на сверхсрочную службу в Пограничную стражу и те нижние чины, которые уже зачислены в запас по прослужении обязательных сроков действительной службы, как в Пограничной страже, так и во всех частях и командах военно-сухопутного и морского ведомств, если они пробыли в запасе не более 5 лет. Надлежащий выбор и прием сих нижних чинов возлагается на прямую ответственность командиров тех бригад, в которые нижние чины эти поступают на сверхсрочную службу.

3. Время состояния на сверхсрочной службе в Пограничной страже зачисляется в общий срок службы на отставку. Таким образом в случае назначения впоследствии сверхсрочнослужащих рядовых и унтер-офицеров на должности вахмистров, которые пользуются, согласно п. 7 сих правил, особыми преимуществами, все проведенное ими на сверхсрочной службе время зачитается в выслугу сроков для получения единовременных пособий или пенсий предоставляемых вахмистрам, если они пробыли в сих должностях не менее 1 года.

4. Состоящим на сверхсрочной службе нижним чинам Пограничной стражи предоставляется ежегодно, кроме военного времени, за 1 месяц до окончания годичного срока со дня их приема на сверхсрочную службу, просить ближайшее начальство об оставлении их вновь на годичный срок или об отчислении в запас или отставку, смотря по срокам общей их службы. Разрешение об оставлении на службе зависит от усмотрения командиров бригад при соблюдении условий, изложенных в 1 п. Не подлежащие же оставлению на сверхсрочной службе увольняются в запас или отставку установленным для сего порядком.

5. Те из состоящих на сверхсрочной службе нижних чинов, которые окажутся несоответствующими своему назначению, *в мирное время*—увольняются в запас или отставку помимо их желания и до истечения года, на который оставлены, но не иначе как с разрешения начальника таможенного округа. *В военное*

длжать такую добровольно, jeżeli ich zwierzchność uzna, iż posiadają takie w służbie doświadczenie, taką znajomość rzeczy i na takie zasługują zaufanie, wobec których utrzymanie ich w służbie nadetatowej okazuje się bardzo pożytecznem.

2. Na przytoczonych w ust. 1 zasadach mogą być przyjmowani do służby nadetatowej do straży granicznej i ci z pomiędzy urzędników niższych stopni, którzy już zostali zaliczeni do zapasu po przesłużeniu obowiązkowych terminów służby czynnej tak w straży jak i we wszystkich częściach i komendach wydziału wojenno-lądowego i wydziału marynarki, jeżeli przebyli w zapasie nie dłużej od lat pięciu. Za należyty wybór i przyjęcie urzędników niższych stopni odpowiadają bezpośrednio komendanci tych brygad, do których ciż urzędnicy wstępują na służbę nadetatową.

3. Czas pozostawiania w służbie nadetatowej w straży granicznej zalicza się do ogólnego terminu służby przy obliczaniu lat wysługi. Podobnież wrazie mianowania później nadetatowo służących szeregowców i podoficerów na urząd wachmistrzów, którzy, podług ustępu 7 niniejszych przepisów, korzystają ze szczególnych przywilejów, cały przesłużony przez nich w służbie nadetatowej termin zalicza się na wysługę terminów, niezbędnych do otrzymania jednorazowych zapomóg lub emerytur przyznawanych wachmistrzom, jeżeli przesłużyli na tych urządach przynajmniej rok jeden.

4. Pozostający w służbie nadetatowej urzędnicy niższych stopni straży granicznej mają prawo corok, oprócz czasu wojennego, na miesiąc przed ukończeniem terminu rocznego od daty ich przyjęcia do służby nadetatowej, prosić najbliższą zwierzchność o pozostawienie ich na nowo na roczny termin lub o zaliczenie do zapasu lub jako dymisyonowanych, stosownie do terminów ogólnej służby. Decyzja o pozostawieniu ich w służbie zależy od uznania komendantów brygad przy zachowaniu warunków zawartych w ust. 1. Ci zaś, którzy nie ulegają pozostawieniu w służbie nadetatowej, uwalniają się do zapasu lub jako dymisyonowani, w ustanowiony na to sposób.

5. Ci z pomiędzy pozostających w służbie nadetatowej urzędników niższych stopni, co do których się okaże, iż nie odpowiadają swemu przeznaczeniu, *w czasie pokoju*—uwalniają się do zapasu lub jako dymisyonowani, bez względu na ich życzenie i przed upływem roku, na który są pozostawieni, lecz nie inaczej, jak za pozwoleniem

время, когда увольнение нижних чиновъ въ запасъ и отставку приостанавливается, такіе нижніе чины лишаются добавочнаго жалованья властью же начальника округа, а при наступленіи мирнаго времени—увольняются отъ сверхсрочной службы.

II. О преимуществахъ нижнихъ чиновъ, состоящихъ на сверхсрочной службѣ въ Пограничной стражѣ.

6. При первоначальномъ оставленіи на сверхсрочной службѣ въ Пограничной стражѣ нижнихъ чиновъ, подлежащихъ зачисленію въ запасъ, они могутъ быть увольняемы въ кратковременные отпуска, по усмотрѣнію бригадныхъ командировъ, на срокъ до 2 мѣсяцевъ, съ сохраненіемъ получаемаго ими штатнаго и добавочнаго жалованья. Увольнение затѣмъ сверхсрочно-служащихъ въ кратковременные отпуска въ послѣдующіе годы можетъ быть разрѣшаемо на *общемъ основаніи съ прочими нижними чинами*, по усмотрѣнію бригадныхъ командировъ, насколько признается возможнымъ допустить это безъ вреда для службы.

7. Зачисленные на сверхсрочную службу въ Пограничную стражу нижніе чины унтеръ-офицерскихъ званій пользуются тѣми служебными преимуществами, которыя предоставлены такимъ же нижнимъ чинамъ военнаго вѣдомства, согласно положеніямъ, Высочайше утвержденнымъ 31-го Августа 1874 года и 1-го Марта 1877 г. При чемъ установленныя сими положеніями права на получение добавочнаго жалованья, пенсій и единовременныхъ пособій распространяются на всѣхъ вахмистровъ, фельдфебелей и на писарей Пограничной стражи.

8. Принимаемымъ на сверхсрочную службу рядовымъ, а также тѣмъ изъ унтеръ-офицеровъ, которые, согласно положеніямъ означеннымъ въ предъидущемъ пунктѣ, не пользуются денежными преимуществами,—независимо штатнаго жалованья, по имѣющимъ вакантнымъ окладамъ, и всего слѣдующаго по табелямъ содержанія, производится особое добавочное жалованье: въ первое пяти-

начелника округа цelnego; *в czasie wojny*, gdy uwolnienie niższych stopni do zapasu lub jako dymisyonowanych wstrzymuje się, naczelnik okręgu pozbawia takich urzędników własną władzą dodatkowej pensyi, a z nastąpieniem pokoju—uwalnia ich ze służby nadetatowej.

II. O przywilejach urzędników niższych stopni pozostających w służbie nadetatowej w straży granicznej.

6. Przy pierwsiastkowym pozostawieniu w służbie nadetatowej w straży granicznej urzędników niższych stopni ulegających zaliczeniu do zapasu, ciż urzędnicy mogą otrzymywać krótkoterminowe urlopy podług uznania komendantów brygad na czas nie dłuższy od 2-ch miesięcy, z zachowaniem otrzymywanego przez nich uposażenia etatowego i pensyi dodatkowej. Udzielanie następnie krótkoterminowych urlopów służącym nadetatowo, w ciągu lat następnych może być dozwolone na *ogólnej zasadzie z innemi niższymi stopni urzędnikami*, podług uznania komendantów brygad, o ile to okaże się możebnem bez uszczerbku dla służby.

7. Zaliczeni do służby nadetatowej w straży granicznej urzędnicy, w godności podoficerów, korzystają z tych przywilejów służbowych, które są nadane takim samym urzędnikom niższych stopni w wydziale wojny, zgodnie z postanowieniami, Najwyżej zatwierdzonemi dnia 31-go Sierpnia 1874 r. i 1-go Marca 1877 r. Przytém ustanowione w niniejszych postanowieniach prawa do otrzymania pensyi dodatkowej, emerytur i jednorazowych zapomóg rozciąga się na wszystkich wachmistrzów, feldfebli i pisarzów straży granicznej.

8. Powoływani do służby nadetatowej szeregowcy, oraz ci z podoficerów, którzy, zgodnie z postanowieniem wzmiankowanym w poprzedzającym ustępie, nie korzystają z przywilejów pieniężnych—niezależnie od pensyi etatowej, podług wakujących etatów, oraz całego przypadającego podług tabel uposażenia, pobierają oddzielną pensyę dodatkową: na pierwsze pięciolecie—po *ośmnaście* rubli, na

лѣтіе—по *восемнадцати* руб., во второе—по *тридцати* руб. и въ послѣдующее за тѣмъ время—по *сорокъ два* руб. въ годъ.

9. Сверхсрочно-служащимъ унтеръ-офицерамъ и рядовымъ Пограничной стражи, при увольнении въ запасъ или отставку, выдается въ единовременное пособие за прослуженіе 10 сверхсрочныхъ лѣтъ *сто* руб., за пятнадцать и болѣе—*двести* руб. При увольнении же въ отставку за ранами и увѣчьями, полученными въ стычкахъ съ контрабандирами и вообще при исполненіи служебныхъ обязанностей, независимо отъ той пенсіи, которая можетъ слѣдовать на основаніи постановленій таможеннаго устава, означенныя пособия назначаются нижнимъ чинамъ въ *сто* руб. за *семь* лѣтъ, и въ *двести* руб.—за *десять* лѣтъ сверхсрочной службы.

10. Нижніе чины, увольняемые съ сверхсрочной службы на основаніи ст. 5 настоящаго положенія, сохраняютъ преимущества, приобретенныя прежде ихъ службою, и въ увольнительныхъ свидѣтельствахъ не объясняется причины ихъ увольнения.

11. Сверхсрочнымъ нижнимъ чинамъ дозволяется, съ разрѣшенія начальства, вступать въ бракъ, а женатымъ—имѣть при себѣ семейства, съ производствомъ имъ, въ случаѣ неимѣнія казеннаго помѣщенія, квартирнаго довольствія по положенію.

12. Семейства сверхсрочныхъ нижнихъ чиновъ, отправляющіяся на родину вмѣстѣ съ мужьями или отцами, или отдѣльно отъ мужей и отцовъ, перевозятся и довольствуются въ пути на счетъ казны, по существующему на сей предметъ положенію.

другие—по *тридцѣти* а на остатокъ czasu по *чотырдесяти два* ruble rocznie.

9. Służący nadetatowo podoficerowie i szeregowcy straży granicznej, przy udzielaniu im urlopu lub dymisji, otrzymują jednorazową zapomogę za przesłużenie 10 lat nadetatowych *sto* rubli, a za piętnaście i więcej—*dwieście* rubli. Zaś przy udzieleniu im dymisji wskutek ran lub kalectwa, otrzymanych w bójkach z kontrabandyistami i wogóle wczasie wykonywania obowiązków służby, niezależnie od téj emerytury, jaka się może należeć na zasadzie postanowień Ustawy celnéj, pomienione zapomogi wyznaczają się urzędnikom niższych stopni po *sto* rs. za lat *siedm* i po *dwieście* rs.—za *dziesięć* lat służby nadetatowéj.

10. Urzędnicy niższych stopni, wychodzący ze służby nadetatowéj na zasadzie art. 5 niniejszego postanowienia, zachowują przywileje, nabyte poprzednią ich służbą, i w świadectwach uwalniających nie wskazuje się przyczyn ich uwolnienia.

11. Nadetatowym urzędnikom niższych stopni wolno jest, za pozwoleniem zwierzchności, żenić się, a żonatym—mieć przy sobie rodziny; przytém w braku pomieszczenia skarbowego otrzymują pieniądze kwaterunkowe podług postanowienia.

12. Rodziny nadetatowych urzędników niższych stopni, które udają się do domów razem z mężami i ojcami lub oddzielnie od mężów i ojców, przewożą się i utrzymują się w drodze kosztem Skarbu podług obowiązującego w tym przedmiocie postanowienia.

III. О порядкѣ зачета сроковъ службы, отпуска денежнаго и вещеваго довольствія и объ отчетности.

13. Срокъ службы нижнихъ чиновъ на получение всѣхъ вышеустановленныхъ преимуществъ считается со дня приказа по бригадѣ, которымъ они зачислены на сверхсрочную службу.

14. По мѣрѣ приѣма сихъ нижнихъ чиновъ, командиры бригадъ представляютъ начальникамъ таможенныхъ округовъ копии со своихъ объ этомъ приказовъ и краткія, по прилагаемой формѣ, свѣдѣнія для разрѣшенія производства добавочнаго жалованья. По той же формѣ начальники таможенныхъ округовъ представляютъ въ Департаментъ таможенныхъ сборовъ свѣдѣнія о нижнихъ чинахъ, принятыхъ на сверхсрочную службу въ подвѣдомственные имъ бригады въ теченіи каждаго мѣсяца.

15. Добавочное жалованье сверхсрочнымъ нижнимъ чинамъ требуется и отпускается на основаніи разрѣшеній начальника таможеннаго округа въ тѣ же сроки и тѣмъ же порядкомъ, какъ и штатное. Отпускъ же предметовъ вещеваго довольствія производится на общемъ основаніи.

16. Расходъ на производство пенсій и единовременныхъ пособій нижнимъ чинамъ за сверхсрочную службу въ Пограничной стражѣ относится по общему порядку на счетъ суммъ Государственнаго Казначейства.

Подписалъ: Министръ Финансовъ А. Абазъ.

III. О способѣ заличенія terminów службы выдаванія uposażenia в пеняідзач и rzeczach и о sprawozdaniach.

13. Termin służby urzędników niższych stopni przy określeniu prawa do otrzymywania wszystkich wyżej przytoczonych przywilejów liczy się od daty wydania w brygadzie polecenia, którem zostali zaliczeni do służby nadetatowej.

24. W miarę przyjmowania tych urzędników niższych stopni komendanci brygad przedstawiają naczelnikom okręgów celnych kopie swoich w tym względzie poleceń i krótkie, podług załączającego się wzoru, wiadomości dla zdecydowania wydania pensji dodatkowej. Podług tego samego wzoru naczelnicy okręgów celnych przedstawiają Departamentowi przychodów celnych wiadomości o urzędnikach niższych stopni, przyjętych do służby nadetatowej w podwładnych im brygadach w ciągu każdego miesiąca.

15. Pensja dodatkowa nadetatowym urzędnikom niższych stopni wydaje się, na zasadzie zezwoleń naczelnika okręgu celnego, w tych samych terminach i w taki sam sposób jak i pensja dodatkowa. Zaś wydawanie uposażenia w przedmiotach odbywa się na ogólnej zasadzie.

16. Rozchód na wydawanie uposażeń i jednorazowych zapomóg urzędnikom niższych stopni za służbę nadetatową w straży granicznej pokrywa się podług ogólnie przyjętego porządku z funduszów Skarbu Państwa.

Podpisał: Minister Finansów A. Abaza.

СПИСОКЪ

нижнихъ чиновъ, зачисленныхъ на сверхсрочную службу въ N бригаду Пограничной стражи.

Съ 00 по 00 1881 года.

№ по порядку.	Откуда принять на сверхсрочную службу, званіе, имя и фамилія.	Сколько времени пробылъ въ дѣйствительной службѣ.	Какимъ званіемъ и на какой штатный окладъ жалованья принять.	Съ какого времени и изъ какого оклада причитается добавочное жалованье.
1	Числившійся въ запасъ унтер-офицеръ 6-го драгунскаго Глуховскаго полка Иванъ Костюкъ.	Съ 20 Декабря 1879 г. по 18 Февраля 1881 г.	Объѣздчикомъ 1 оклада.	Съ 18 Февраля по 00 руб. въ годъ.
2	Уволенный въ запасъ изъ 40 пѣхотнаго Колыванскаго полка рядовой Петръ Андреевъ.	Съ 5 Января по 24 Февраля 1881 г.	Стражникомъ 2 оклада.	Съ 24 Февраля по 00 руб. въ годъ.
3	Подлежавшій увольненію въ запасъ ефрейторъ N бригады П. стр. Афанасій Петренко.	Подлежалъ увольненію въ запасъ съ 25 Февраля.	Объѣздчикомъ 1 оклада.	Съ 25 Февраля по 00 руб. въ годъ.
4	Подлежавшій увольненію въ запасъ писарь N бригады П. стр. Иванъ Сергеевъ.	Тоже.	Писаремъ изъ оклада по 36 р. въ годъ.	Съ 25 Февраля по 00 руб. въ годъ.
и т. д.				

Подписалъ: Министръ Финансовъ А. Абаза.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 24 Апрѣля, N. 41, стр. 456).

108

Wzór (do art. 14 Postanowienia).

S P I S

urzędników niższych stopni, zaliczonych do służby nadetatowej do brygady N straży granicznej.

Z d. 00 po d. 1881 roku

№ kolejny.	Zkąd przyjęty do służby nadetatowej, godność, imię i nazwisko.	Jak długi czas przebył poza służbą czynną.	W jakiej godności i na jaki etat pensyi został przyjęty.	Od jakiego czasu i z jakiego etatu należy mu się pensya dodatkowa.
1	Liczący się w zapasie pod-oficer 6-go pułku Głuchowskiego dragonów Jan Kostiuk.	Od 20 Grudnia 1879 r. do 18 Lutego 1881 r.	Objezczyk 1 etatu.	Od 18 Lutego po 00 rs. rocznie.
2	Uwolniony do zapasu z 40 Koływańskiego pułku piechoty szeregowiec Piotr Andrejew.	Od 5 Stycznia do 24 Lutego 1884 r.	Strażnik 2 etatu.	Od 24 Lutego po 00 rs. rocznie.
3	Ulegający uwolnieniu do zapasu efrejter N brygady P. str. Atanazy Petренко.	Ulegał uwolnieniu do zapasu od 25 Lutego.	Objezczyk 1 etatu.	Od 25 Lutego po 00 rs. rocznie.
4	Ulegający uwolnieniu do zapasu pisarz N brygady P. str. Jan Sergiejew.	Toż samo.	Pisarz z etatu po 36 rs. rocznie.	Od 25 Lutego po 25 rs. rocznie.
i t. d.				

Podpisał: Minister Finansów A. Abaza.

109

36.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ЗА МИНИСТРА
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ, ТОВАРИЩЕМЪ МИНИСТРА
ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.

Объ учрежденіи въ гор. Варшавѣ должности втораго
помощника Оберъ-Полиціймейстера.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу
ходатайства Варшавскаго Генералъ-Губернатора объ усиленіи Вар-
шавской городской Полиціи учрежденіемъ, въ видѣ временной мѣ-
ры, должности втораго помощника Оберъ-Полиціймейстера, съ от-
несеніемъ потребнаго для сего расхода въ суммѣ 5000 руб. на
средства города Варшавы, въ 21-й день Марта 1881 года, Высо-
чайше на сіе соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1881 г., 24 Апрѣля N. 41 стр. 462).

36.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY ZA MINISTRA SPRAW
WEWNĘTRZNYCH, PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA
SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O utworzeniu w m. Warszawie posady drugiego pomoc-
nika Ober-Policmajstra.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddanejszego przedsta-
wienia prośby Warszawskiego General-Gubernatora o powiększenie War-
szawskiej policyi miejskiej przez utworzenie, w charakterze środka
tymczasowego, posady drugiego pomocnika Ober-Policmajstra, po-
krywając potrzebny na to rozchód z funduszów miasta Warszawy
w dniu 21 Marca 1881 r. Najwyżej na to zezwolił.

37.

ВЫСОЧАЙШІЙ МАНИФЕСТЪ.

О призывѣ всѣхъ вѣрныхъ подданныхъ къ служенію вѣрою и правдой ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ и Государству, къ искорененію гнусной кривотолчи, къ утверженію вѣры и нравственности, къ добродѣтели воспитанію дѣтей, къ истребленію неправды и хищенія, къ водворенію порядка и правды въ дѣйствіи учрежденій Россіи.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТІЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ
ВСЕРОССИЙСКІЙ,
Царь Польскій, Великій Князь Финляндскій
и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ всѣмъ вѣрнымъ НАШИМЪ подданнымъ:

Богу, въ неисповѣдимыхъ судьбахъ Его, благоугодно было завершить славное Царствованіе Возлюбленнаго Родителя НАШЕГО мученическою кончиной, а на НАСЪ возложить Священный долгъ Самодержавнаго Правленія.

Повинуясь волѣ Провидѣнія и Закону наслѣдія Государственнаго, МЫ приняли бремя сіе въ страшный часъ всенародной скорби и ужаса, предъ лицомъ Всевышняго Бога, вѣруя, что предопредѣливъ НАМЪ дѣло власти въ столь тяжкое и многотрудное время, Онъ не оставитъ НАСЪ Своею Всесильною помощію. Вѣруемъ также, что горячія молитвы благочестиваго народа, во всемъ

18.

NAJWYŻSZY MANIFEST.

O powołaniu wszystkich wiernych poddanych do służenia wiarą i prawdą JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i Państwu, do wykorzenienia bezecnego buntu, utwierdzenia wiary i moralności, dobrego wychowania dzieci, wyniszczenia nieprawdy i łupieztwa, zaprowadzenia porządku i prawdy w działalności instytucyj Rosyi.

Z BOŻEJ ŁASKI
MY, ALEKSANDER TRZECI,
CESARZ I SAMOWŁADCA
WSZECHROSYJSKI,
Król Polski, Wielki Książę Finlandzki
etc., etc., etc.

Oznajmiamy wszystkim wiernym NASZYM poddanym:

Bogu, w niezbadanych Jego wyrokach, spodobało się zakończyć sławne panowanie Ukochanego NASZEGO Rodzica męczeńską śmiercią, a na NAS włożyć Święty obowiązek Samowładnego Rządzenia.

Posłuszni woli Opatrzności i Prawom sukcesyi Państwowej, przyjęliśmy ciężar ten w straszną godzinę ogólnego narodowego smutku i trwogi przed Obliczem Wszechmocnego Boga, wierząc, że, przeznaczwszy NAM sprawowanie władzy w czasie tak ciężkim i trudnym, nie pozostawi NAS bez Swojej Wszechpotężnej pomocy. Wierzimy także, że gorące modły bogobojnego narodu, znanego na ca-

свѣтъ извѣстнаго любовію и преданностію своимъ ГОСУДАРЯМЪ, привлекутъ благословеніе Божіе на НАСЪ и на подлежащій НАМЪ трудъ Правленія.

Въ Бозѣ почившій Родитель НАШЪ, пріявъ отъ Бога Самодержавную власть на благо вѣреннаго ЕМУ народа, пребылъ вѣренъ до смерти принятому ИМЪ обѣту и кровію запечатлѣлъ великое СВОЕ служеніе. Не столько строгими велѣніями власти, сколько благостію ея и кротостію совершилъ ОНЪ величайшее дѣло СВОЕГО Царствованія—освобожденіе крѣпостныхъ крестьянъ, успѣвъ привлечь къ содѣйствию въ томъ и дворянъ владѣльцевъ, всегда послушныхъ гласу добра и чести; утвердилъ въ Царствѣ Судъ, и подданныхъ СВОИХЪ, коихъ всѣхъ безъ различія содѣлалъ навсегда свободными, призвалъ къ распоряженію дѣлами иѣстнаго управленія и общественнаго хозяйства. Да будетъ память ЕГО благословенна во вѣки!

Низкое и злодѣйское убійство Русскаго ГОСУДАРЯ, посреди вѣрнаго народа готового положить за НЕГО жизнь свою, недостойными извергами изъ народа,—есть дѣло страшное, позорное, неслыханное въ Россіи, и омрачило всю землю нашу скорбію и ужасомъ.

Но посреди великой НАШЕЙ скорби Глазъ Божій повелѣваетъ НАМЪ стать бодро на дѣло Правленія, въ упованія на Божественный Промыслъ, съ вѣрою въ силу и истину Самодержавной власти, которую МЫ призваны утверждать и охранять для блага народнаго отъ всякихъ на нее попятноуновій.

Да ободрятся же пораженные смущеніемъ и ужасомъ сердца вѣрныхъ НАШИХЪ подданныхъ, всѣхъ любящихъ отечество и преданныхъ изъ рода въ родъ Наслѣдственной Царской власти. Подъ сѣнію ея и въ неразрывномъ съ Нею союзѣ земля наша переживала не разъ великія смуты и приходила въ силу и въ славу посреди тяжкихъ испытаній и бѣдствій, съ вѣрою въ Бога, устрояющаго судьбы ея.

Посвящая Себя великому НАШЕМУ служенію, МЫ призываемъ всѣхъ вѣрныхъ подданныхъ НАШИХЪ служить НАМЪ и Государству вѣрой и правдой, къ искорененію гнусной крамолы позорящей землю Русскую,—къ утвержденію вѣры и нравственности,—къ доброму воспитанію дѣтей,—къ истребленію неправды и хищенія,—къ водворенію порядка и правды въ дѣйствіи учреждений, дарованныхъ Россіи Благодѣтелемъ ея Возлюбленнымъ НАШИМЪ Родителемъ.

Іѣмъ свѣтѣе ze swѣј miłości i poświęcenia dla swoich MONARCHÓW, sprowadzą błogosławieństwo Boże na NAS i na leżącą przed NAMI pracę Rządzenia.

Spoczywający w Bogu Rodzic NASZ, przyjąwszy od Boga władzę Nieograniczoną, na pomyślność powierzonego MU narodu, pozostał wiernym do śmierci uczynionemu przez NIEGO ślubowi i krwią przypieczętował wielką SWOJĄ służbę. Nie tyle surowemi rozkazami władzy, ile łaskawością jej i łagodnością dokonał ON wielkiej sprawy SWOJEGO panowania—usamowolnienia włościan, zdoławszy pociągnąć do współdziału w tém i szlachtę-właścicieli, zawsze posłusznych głosowi dobra i honoru; utwierdził w Monarchii Sąd i poddanych SWOICH, których, wszystkich bez różnicy, uczynił na zawsze wolnemi, powołał do zarządzania sprawami miejscowego zarządu i gospodarstwa gminnego. Niechaj będzie pamięć JEGO błogosławiona na wieki!

Nizkie i zbrodnicze zabójstwo MONARCHY Rosyjskiego, pośród wiernego narodu, gotowego położyć za NIEGO życie swoje, spełnione przez niegodziwych wyrzutków narodu, jest rzeczą straszną, hańbiącą, niesłychaną w Rosyi i pokryło całą naszą ziemię smutkiem i trwogą.

Lecz wśród wielkiego NASZEGO smutku Głos Boży rozkazuje NAM stanąć śmiało przy sprawie Rządzenia, ufając z Boską Opatrznością, z wiarą w moc i prawdę władzy Nieograniczonej, którą powołani jesteśmy umacniać i bronić, dla dobra narodu od wszelkich na nią zamachów.

Niechaj uzbroją się w odwagę, rażone smutkiem i trwogą serca wiernych NASZYCH poddanych, wszystkich kochających Ojczyznę i oddanych z Ojca na Syna sukcesyjnej władzy Monarszej. Pod cieniem jej i w nierozzerwalnym z Nią związku ziemia nasza przeżywała nieraz wielkie smutki i zyskiwała siłę i sławę pośród ciężkich prób i nieszczęść, z wiarą w Boga, losami jej rządzącego.

Poświęcając się wielkiej NASZEJ służbie, powołujemy wszystkich wiernych NASZYCH poddanych do służenia NAM i Państwu wiarą i prawdą,—do wykorzenienia bezecnego buntu, hańbiącego ziemię Rosyjską,—do umocnienia wiary i moralności,—do dobrego wychowywania dzieci,—do zniszczenia nieprawdy i łupieztwa,—do zaprowadzenia porządku i prawdy w działaniu instytucyj, nadanych Rosyi przez jej Dobroczyncę Ukochanego NASZEGO Rodzica.

Данъ въ С.-Петербургѣ, въ 29-й день Апрѣля, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятъ первое, Царствованія же НАШЕГО въ первое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

(С. У. и Р. П. 1881 г. 29 Апрѣля, N. 43 стр. 491).

38.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ СТАТСЪ-СЕКРЕТАРЕМЪ ПРОТОМЪ.

О разрѣшеніи лицамъ, сосланнымъ въ Сибирь по послѣднему польскому мятежу, одобряемымъ въ поведеніи, причисляться въ городскія общества сосѣднихъ съ мѣстами ихъ водворенія губерній и областей.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Внутреннихъ Дѣлъ, въ 11-й день Марта 1881 г., Высочайше повелѣть соизволилъ на разрѣшеніе лицамъ, сосланнымъ въ Сибирь по послѣднему польскому мятежу, одобряемымъ въ поведеніи, причисляться въ городскія общества сосѣднихъ съ мѣстами ихъ водворенія губерній и областей.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 1 Мая, N. 44, стр. 524).

Dan w S.-Petersburgu, w dniu 29 Kwietnia, roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego ósmsetnego ósmdziesiątego pierwszego, a Panowania NASZEGO pierwszego.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

38.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ SEKRETARZA STANU GROTA.

O pozwoleniu zesłanym na Syberyą za ostatnie powstanie polskie, uznanych za dobrze sprawujących się, zapisywać się do towarzystw miejskich sąsiednich z miejscami ich zesłania gubernij i obwodów.

NAJJASNIEJSZY PAN, na najpoddańszy raport Ministra Spraw Wewnętrznych, w dniu 11 Marca 1881 roku Najwyżej raczył zezwolić na pozwolenie zesłanym na Syberyę za ostatnie powstanie polskie, uznanym za dobrze sprawujących się, zapisywać się do towarzystw miejskich sąsiednich z miejscami ich osiedlenia gubernij i obwodów.

39.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ усиленіи штатовъ таможенныхъ учреждений.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ усиленіи штатовъ таможенныхъ учреждений, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

24-го Марта 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департаментовъ Государственной Экономіи и За-
мой Экономіи и За-
коновъ 10 Января
и Общаго Собранія
9 Марта 1881 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
коновъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-
ставленіе Министра Финансовъ, объ усиленіи
штатовъ таможенныхъ учреждений, *мнѣніемъ по-
ложило:*

I. Въ составѣ таможенныхъ учреждений сдѣ-
лать слѣдующія измѣненія:

1) Вновь учредить: а) Очаковскую и Вер-
дерскую таможенные заставы, съ предоставле-
ніемъ послѣдней права очищать пошлиною соль
и сельди, и б) переходные пункты: Раяіокскій, Кор-
комьякскій, Редикульскій, Короссарійскій, Шлис-
сельбургскій, Кондушскій и Радзивиловскій;

39.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O powiększeniu etatów instytucyj celnych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o powiększeniu etatów instytucyj celnych, Najwy-
żej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

24-go Marca 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kulów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
nomii Państwowej i Finansów o powiększeniu etatów instytucyj cel-
Praw z d. 10 Stycznia *uchwaliła zdanie:*
i Ogólnego Zebrania
z dnia 9-go Marca
1881 r.

I. W składzie instytucyj celnych wprowadzić
następujące zmiany:

1) Na nowo utworzyć: a) Rogatki celne Ocz-
akowską i Werderską, nadając téj ostatniej prawo
pobierania cła od soli i śledzi, i b) punkty przejścia:
Rajajokski, Korkomiański, Redikulski, Korosaryj-
ski, Szliselburski, Konduski i Radziwiłowski.

2) Преобразовать: а) Ревельскую первоклассную таможенную— въ главную складочную, не выделяя оной изъ округа; б) Исаковскую таможенную 3-го класса—въ первоклассную, и в) Ялтинскую таможенную заставу—въ таможенную 3-го класса; и

3) Переименовать: а) Таганрогскій таможенный округъ и Керчь-Еникальскую бригаду пограничной стражи — въ Азовскіе округъ и бригаду; б) Феодосіискій округъ и Таврическую бригаду— въ Крымскіе округъ и бригаду, и в) Юрбургскій округъ—въ Таурогенскій.

II. Для приведенія въ дѣйствіе означенныхъ въ 1 и 2 пунктахъ предыдущей статьи измѣненій, а равно для усиленія вообще личнаго состава таможенныхъ учреждений, увеличить настоящій составъ сихъ учреждений прибавленіемъ въ оныя чиновъ, согласно прилагаемому при семъ росписанію, проектъ коего представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА разсмотрѣніе.

III. За симъ исключить изъ дѣйствующихъ таможенныхъ штатовъ слѣдующія должности: одного казначея IX класса, съ окладомъ 850 руб. въ годъ; одного корабельнаго смотрителя VIII класса, съ окладомъ 1000 руб. въ годъ; одного помощника корабельнаго смотрителя IX класса, съ окладомъ 600 руб. въ годъ; двухъ переводчиковъ IX класса, съ окладами по 500 руб. въ годъ каждому, и одного пакгаузнаго надзирателя X класса, съ окладомъ 500 руб. въ годъ.

IV. Въ дополненіе къ суммамъ, отпускавшимся до 1881 года по смѣтѣ Департамента таможенныхъ сборовъ, на содержаніе таможенныхъ учреждений, назначить къ ежегодному отпуску изъ Государственнаго Казначейства: по 6050 руб.—на содержаніе личнаго состава управленій таможенныхъ округовъ; по 115910 руб. — на содержаніе личнаго состава таможенъ и заставъ; по 3130 руб.—на выдачу разъѣздныхъ денегъ нѣкоторымъ должностнымъ лицамъ сихъ учреждений; по 42000 руб.—на содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и вознагражденіе экспертовъ; по 10000 руб.—на содержаніе досмотрщиковъ, и по 36272 руб.—на награды и пособія чинамъ таможенныхъ мѣстъ, а всего по двѣсти тринадцати тысячъ триста шестидесяти два рубля въ годъ. Сверхъ сего вносить въ подлежащія подраздѣленія смѣты Департамента таможенныхъ сбо-

2) Zamienić: а) komorę pierwszjej klasy w Rewlu—na główną składową, nie wydzielając jej z okręgu; б) komorę Isakowiecką 3-jej klasy—na komorę pierwszjej klasy i c) roгатkę celną Jaltynską—na komorę 3-jej klasy, i

3) Nazwać: а) okręg celny Tahanroгski i Kiercz-Jenikolską brygadę—okręgiem i brygadą Azowską; б) okręg Teodozyjski i brygadę Taurycką—okręgiem i brygadą Krymską, i c) okręg Jurburski—Taurogeńskim.

II. Dla wprowadzenia w wykonanie wzmiankowanych w ustęпах 1 i 2 poprzedzającego artykułu zmian, jak również dla powiększenia wogóle osobistego składu instytucyj celnych powiększyć niniejszy skład tych instytucyj przez dodanie do nich urzędników, zgodnie z dołączonym do niniejszego rozkładem, którego projekt przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI rozpoznanie.

III. Następnie usunąć z obowiązujących obecnie etatów celnych następujące posady: jednego poborcy IX klasy, z płacą 850 rs. rocznie; jednego nadzorecy okrętów VIII klasy, z płacą 1000 rs. rocznie; jednego pomocnika nadzorecy okrętów IX klasy, z płacą 600 rs. rocznie; dwóch tłumaczów IX klasy, z płacą po 500 rs. rocznie dla każdego, i jednego nadzorecy pakhausów X klasy, z płacą 500 rs. rocznie.

IV. W uzupełnieniu do sum, wydawanych do roku 1881 podług budżetu Departamentu przychodów celnych na utrzymanie instytucyj celnych, wyznaczyć rocznie ze Skarbu Państwa: po 6050 rs.—na utrzymanie osobistego składu zarządów okręgów celnych; po 115910 rs.—na utrzymanie osobistego składu komór i roгатek; po 3130 rs.—na wydawanie pieniędzy na podróże niektórym urzędnikom tych instytucyj; po 42000 rs.—na utrzymanie urzędników kancelaryjnych i wynagrodzenie biegłych; po 10000 rs.—na utrzymanie dozorców i po 36272 rs. — na nagrody i zapomogi dla urzędników władz celnych, ogółem po dwieście trzynaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt dwa ruble rocznie. Oprócz tego wnosić pod odpowiednie rubryki budżetu Departamentu przychodów celnych, podług przecięciowej sumy wydatków rzeczywiście poniesionych wciągu lat trzech,

ровъ, по выводу изъ трехлѣтней сложности дѣйствительно произведенныхъ издержекъ, кредиты на наемъ помѣщеній, съ отопленіемъ и освѣщеніемъ, для канцелярій начальниковъ таможенныхъ округовъ, а также на приобрѣтеніе разныхъ предметовъ для клейменія товаровъ.

V. Всѣ исчисленные въ предыдущей статьѣ расходы удовлетворить въ текущемъ году по расчету со дня утвержденія настоящаго постановленія, изъ кредитовъ, занесенныхъ въ смѣту Департамента таможенныхъ сборовъ на 1881 годъ къ условному отпуску на означенныя потребности; и

VI. Предоставить Министру Финансовъ:

а) Добавляемыхъ нынѣ, согласно статьѣ II, въ штаты таможенныхъ учрежденій чиновниковъ распредѣлять между сими учрежденіями по ближайшему его, Министра, усмотрѣнію; и

б) Равнымъ образомъ распредѣлять по таможеннымъ учрежденіямъ, сообразно дѣйствительной надобности, суммы, отпускаемыя на канцелярскихъ чиновниковъ, экспертовъ, досмотрщиковъ и на канцелярскіе расходы, не выходя изъ общихъ размѣровъ, определенныхъ для этихъ суммъ, съ правомъ дѣлать въ нихъ необходимыя по обстоятельствамъ перечисленія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами. (1)

(С. У. и Р. II. 1881 г. 5 Мая N. 45 стр. 525).

(1) См. таблицы въ концѣ тома.

(Прим. изд.).

kredyty na najem pomieszczeń z opałem i światłem, na kancelarye naczelników okręgów celnych oraz na nabycie różnych przedmiotów, potrzebnych do znaczenia towarów.

V. Wszystkie wyliczone w poprzedzającym artykule rozchody zaspokoić w roku bieżącym, licząc od daty zatwierdzenia niniejszego postanowienia, z kredytów, zaciągniętych do budżetu Departamentu przychodów celnych na rok 1881 do warunkowego wydania na pomienione potrzeby.

VI. Poruczyć Ministrowi Finansów:

a) Dodanych obecnie, zgodnie z artykułem II, do etatów instytucyj celnych urzędników rozdzielać pomiędzy te instytucye podług bliższego Jego, Ministra, uznania.

b) Podobnie, rozdzielić pomiędzy instytucye celne, odpowiednio do rzeczywistej potrzeby, sumy wydawane na urzędników kancelaryjnych, biegłych, dozorców i na rozchody kancelaryjne, nie przekraczając ogólnych etatów określonych co do tych sum, z prawem dokonywania w nich niezbędnych podług okoliczności przeniesień.

Oryginalne Zdanie podpisał na protokołach Prezesi i Członkowie. (1)

(1) Patrz tablice na końcu tomu.

(Przyp. wyd.).

40.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

О распространении на оставшихся за штатомъ временныхъ Бухгалтеровъ Губернскихъ Правлений въ Царствѣ Польскомъ преимуществъ, дарованныхъ заштатнымъ чиновникамъ Высочайше утвержденнымъ 9-го Іюля 1868 г. положениемъ Комитета по дѢламъ Царства Польскаго.

Комитетъ по дѢламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 24-го Февраля 1881 г., рассматривалъ представленіе Министра Внутреннихъ ДѢлъ, отъ 26-го Января 1881 года за N. 1179 (по Деп. общ. дѢлъ), о распространении на оставшихся за штатомъ временныхъ Бухгалтеровъ Губернскихъ Правлений въ Царствѣ Польскомъ преимуществъ, дарованныхъ заштатнымъ чиновникамъ Высочайше утвержденнымъ 30-го Іюля 1868 г. положениемъ Комитета по дѢламъ Царства Польскаго.

Комитетъ по дѢламъ Царства Польскаго, соглашаясь съ настоящимъ представленіемъ, призналъ лишь справедливымъ устранить, представляющееся стѣснительнымъ, условіе о дарованіи опредѣленныхъ въ положеніи 30-го Іюля 1868 г. правъ и преимуществъ тѣмъ только оставшимся за штатомъ временнымъ Бухгалтерамъ, которые состояли въ этой должности съ самаго учрежденія ея и до назначенія на оную принадлежали къ составу частей Губернскихъ Правлений, упраздненныхъ указомъ 26-го Марта 1869 г.

За сѣмъ и по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ ДѢлъ и Финансовъ, Комитетъ *полагалъ*: распространить права и преимущества, опредѣленные въ Высочайше утвержденномъ 30-го Іюля 1868 года положеніи сего Комитета, на чиновниковъ, оставшихся за штатомъ по случаю упраздненія временныхъ при Губерн-

40.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕННѢЕ ПОСТАНОВЛЕНІЕ КОМИТЕТУ ДО СПРАВЪ КРѢЛЕСТВА ПОЛСКИЕГО.

О розciągнѣіи на спадлыхъ з етату BuchhalterѢвъ tymczasowych RządѢвъ Gubernialnych w KrѢlestwie Polskimъ przywilejѢвъ, nadanych pozaetatowym urzѢdnikomъ przez NajwyżѢj zatwierdzone dnia 9-go Lipca 1868 r. postanowienie Komitetu do spraw KrѢlestwa Polskiego.

Комитетъ до справъ КрѢлества Польскаго, на посидzeniu з дня 24-go Lutego 1881 roku, rozpoznawalъ przedstawienie Ministra Spraw WewnѢtrznychъ z d. 26 Stycznia 1881 roku за Nr. 1179 (w Depart. spr. ogѢln.), о розciągнѣіи на спадлыхъ з етату BuchhalterѢвъ tymczasowych RządѢвъ Gubernialnych w KrѢlestwie Polskimъ przywilejѢвъ, nadanych pozaetatowym urzѢdnikomъ przez NajwyżѢj zatwierdzone d. 30-go Lipca 1868 r. postanowienie Komitetu do spraw KrѢlestwa Polskiego.

Комитетъ до справъ КрѢлества Польскаго, zgadzajacъ сѣ з niniejszѢмъ przedstawieniemъ, uznalъ jedynie за rzecz sprawiedliwѢ usunacъ przedstawiajacy сѣ krѢpujacyмъ warunekъ о nadaniu окрѢслonych въ postanowieniu з d. 30-go Lipca 1868 r. prawъ i przywilejѢвъ tymъ tylko ze спадлыхъ з етату BuchhalterѢвъ, ktѢrzy pozostawali на тѢj посадzie od samego jѢj utworzenia, а przedъ mianowaniem на niѢ nalezeli до składu czѢści RządѢвъ Gubernialnych, zniesionychъ Ukazemъ з d. 26-go Marca 1869 r.

Wskutekъ tego i po porozumieniu сѣ з Ministrami Spraw WewnѢtrznychъ i FinansѢвъ, Komitetъ *za własciwe uznawalъ*: rozciągnacъ права i przywileje, окрѢслone в NajwyżѢj zatwierdzonymъ d. 30-go Lipca 1868 r. postanowieniu tegoż Komitetu, на urzѢdnikѢвъ, спадлыхъ з етату зповоду zniesienia tymczasowychъ przy Rządachъ Gubernial-

скихъ Правленіяхъ въ Царствѣ Польскомъ должностей Бухгалтеровъ, учрежденныхъ указомъ 26-го Марта 1869 г., если чиновники эти не поступили вновь на службу.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 21-го Марта 1881 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П. 1881 г. 5 Мая, N. 45 стр. 534).

41.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО
ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Объ отсрочкѣ передачи ипотечныхъ книгъ по имѣніямъ Лодзинскаго, Равскаго, Брезинскаго, Ленчицкаго, Кольскаго и Венгровскаго уѣздовъ изъ Варшавскаго ипотечнаго архива въ ипотечные архивы Петроковскій, Калишскій и Сѣдлецкій.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ отсрочкѣ передачи ипотечныхъ книгъ по имѣніямъ Лодзинскаго, Равскаго, Брезинскаго, Ленчицкаго, Кольскаго и Венгровскаго уѣздовъ изъ Варшавскаго ипотечнаго архива въ ипотечные архивы Петроковскій, Калишскій и Сѣдлецкій, положилъ: оставить временно въ Варшавскомъ ипотечномъ архивѣ хранящіяся въ немъ ипотечныя книги по имѣніямъ Лодзинскаго, Равскаго, Брезинскаго, Ленчицкаго, Кольскаго и Венгровскаго уѣздовъ, съ тѣмъ, чтобы передача этихъ книгъ въ ипотечные архивы Петроковскій, Калишскій и Сѣдлецкій, по принадлежности, послѣдовала по истеченіи двухъ лѣтъ со дня опубликованія сего постановленія и чтобы въ отношеніи порядка передачи упомянутыхъ книгъ соблюдены были Высочайше утвержденныя 13 го

ныхъ в Крѣствѣ Польскѣмъ посадъ Buchhalterów, utworzonych Ukazem z d. 26-go Marca 1869 roku, jeżeli urzędnicy ci nie wstąpili na nowo do służby.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, d. 21 Marca 1881 roku, raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać.“

41.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

O odroczeniu przesyłki ksiąg hypotecznych majątków położonych w powiatach: Łódzkim, Rawskim, Brzezińskim, Łęczyckim, Kolskim i Węgrowskim z archiwum hypotecznego Warszawskiego do archiwów hypotecznych: Piotrkowskiego, Kaliskiego i Siedleckiego.

Komitet do spraw Krѣstwa Polskiego, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o odroczeniu przesyłki ksiąg hypotecznych majątków położonych w powiatach: Łódzkim, Rawskim, Brzezińskim, Łęczyckim, Kolskim i Węgrowskim z archiwum hypotecznego Warszawskiego do archiwów hypotecznych: Piotrkowskiego, Kaliskiego i Siedleckiego, za właściwe uznał: pozostawić tymczasowo w archiwum hypoteczném Warszawskiem, znajdujące się w niemъ księgi hypoteczne majątków, położonych w powiatach: Łódzkim, Rawskim, Brzezińskim, Łęczyckim, Kolskim i Węgrowskim, z témъ zastrzeżeniem, аżeby przesyłka tychъ ksiągъ do właściwychъ archiwów hypotecznych: Piotrkowskiego, Kaliskiego i Siedleckiego, nastąpiła po upływie latъ dwóchъ od daty ogłoszenia niniejszego postanowienia i aby pod względemъ sposobu przesyłania pomienionychъ ksiągъ zach-

Мая 1879 года правила о приѣмѣ заявленій по ипотечнымъ дѣламъ во время переустройства ипотечныхъ архивовъ при окружныхъ судахъ Варшавскаго судебного округа.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета, 21-го Марта 1881 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П., 1881 г. 5 Мая, N. 45 стр. 534).

42.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ЮСТИЦІИ.

Конвенція о взаимной выдачѣ преступниковъ, заключенная между Россією и Нидерландами.

Управляющій Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, отношеніемъ отъ 7-го Февраля 1881 г. за N. 1200, сообщилъ Министру Юстиціи, что ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ, въ 10-й день Сентября 1880 года, въ Ливади, Высочайшей ратификаціи заключенную 1 (13) Августа 1880 г. между Россією и Нидерландами конвенцію о взаимной выдачѣ преступниковъ. Эта ратификація, по установленному порядку, обмѣнена 28-го Января 1881 года на Нидерландскую.

wane były Najwyżej zatwierdzone d. 13-go Maja 1879 r. przepisy o przyjmowaniu wniosków w sprawach hipotecznych w czasie reorganizacji archiwów hipotecznych przy sądach okręgowych okręgu sądowego Warszawskiego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, d. 21 Marca 1881 r., raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać“

42.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI.

Konwencya o wzajemném wydawaniu przestępców, zawarta pomiędzy Rosyą a Niderlandami.

Zarządzający Ministeryum Spraw Zagranicznych, odezwą z d. 7-go Lutego 1881 r. za Nr. 1200, zakomunikował Ministrowi Sprawiedliwości, że NAJJAŚNIEJSZY PAN zaszczycił w dniu 10 Września 1880 r., w Liwadyi, Najwyższą ratyfikacją zawartą d. 1 (13) Sierpnia 1880 r. pomiędzy Rosyą a Niderlandami Konwencyą o wzajemném wydawaniu przestępców. Ratyfikacja ta podług ustanowionego porządku wymienioną została d. 28-go Stycznia 1881 roku na Niderlandzką.

КОНВЕНЦІЯ *)

О ВЫДАЧѢ ПРЕСТУПНИКОВЪ,

заклученная

между Россіею и Нидерландами

1 (13) Августа 1880 г.

Божіею поспѣшествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ Второй, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новгородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса Таврическаго, Царь Грузинскій; Государь Псковскій и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волынскій, Подольскій и Финляндскій; Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостовскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новгорода, Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всея Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія; Черкасскихъ и Горскихъ Князей и иныхъ наслѣдникъ Государь и Обладатель; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

*) CONVENTION

concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs,

conclue

entre la Russie et les Pays-Bas

1 (13) Août de l'année 1880.

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE Second, EMPEREUR et Autoerate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladimir, Novogorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne

KONWENCYA *)

O WYDAWANIU PRZESTĘPCÓW,

zawarta

pomiędzy Rosyą a Niderlandami

d. 1 (13) Sierpnia 1880 r.

Z Bożej łaski MY, ALEKSANDER Drugi, Cesarz i Samowładca Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryckiego, Car Gruziński, Pan na Pskowie, i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Samogicki, Biełostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych ziem; Monarcha i Wielki Książę Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścislawski i całego północnego kraju rozkazodawca, i Monarcha Iwerski, Katarlinski i Kabardyński ziem i obwodów Armeńskich; Czerkaskich i Górskich książąt i innych dziedziczny Monarcha i Władca, Następca Norweszki, Herceg Szlezwig-Holsztyński, Stornmarnski, Ditmarseński, Oldenburgski etc. etc. etc.

Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie, Seigneur de Plescow et Grand Duc de Smolensk, de Lithuanie, Volhynie, Podolie et de Finlande; Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Sémigalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Twer, Jugorie, Perm, Viatka, Bulgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Novgorod-inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslaw, Béloosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislaw, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héritaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards; Successeur

Объявляемъ чрезъ сіе, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Его Величествомъ Королемъ Нидерландскимъ, обоимъ Полномочные НАШИ заключили и подписали, въ С.-Петербургѣ 1 (13) Августа 1880 года, Конвенцію о взаимной выдачѣ преступниковъ, которая отъ слова до слова гласитъ тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссийскій и Его Величество Король Нидерландскій рѣшили по взаимному согласію заключить новую конвенцію о выдачѣ преступниковъ и назначили на сей конецъ Своими Уполномоченными:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссийскій: — Своего Статсъ-Секретаря, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника и Сенатора Николая Гирса, Товарища Министра, Управляющаго Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, Кавалера орденовъ Св. Александра Невского, Бѣлаго Орла, Св. Владимира 2-й степени, Св. Анны 1-й степени, Св. Станислава 1-й степени, Большаго креста: Прусскаго ордена Краснаго Орла, Австрійскаго ордена Леопольда и Командора Австрійскаго ордена Желѣзной короны, Большаго креста Датскаго ордена Данеброга, Шведскаго Полярной Звѣзды, Норвежскаго Св. Олафа, Греческаго Спасителя, Испанскаго Карла III и проч., а Его Величество Король Нидерландскій: — Дворянина Фридриха Филиппа ванъ-деръ-Гёвена, Кавалера Нидерландскаго ордена Льва, Большаго креста Италійскаго ордена Короны, Кавалера Россійскихъ орденовъ: Св. Анны и Св. Станислава 2-хъ степеней, Коман-

de Norvège, Due de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc. etc. etc.

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à St.-Petersbourg le 1 (13) Août de l'année 1880 une Convention concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs, laquelle porte mot pour mot ce qui suit:

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, ayant résolu d'un commun accord de conclure une nouvelle convention pour l'extradition des malfaiteurs, ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies:—Son Secrétaire d'Etat, Conseiller Privé Actuel et Sénateur Nicolas de Giers

Niniejszém oznajmiamy, iż, naskutek wzajemnego porozumienia się pomiędzy NAMI a Najjaśniejszym Królem Niderlandzkim, wzajemni Pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w S.-Petersburgu d. 1 (13) Sierpnia 1880 roku Konwencyę o zajemném wydawaniu przestępców, która słowo w słowo brzmi jak następuje:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Najjaśniejszy Król Niderlandzki, postanowiwszy, po wzajemném porozumieniu się, zawrzeć nową Konwencyę dotyczącą wydawania przestępców, mianowali w tym celu swemi Pełnomocnikami:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski:—Swojego Sekretarza Stanu, Rzeczywistego Tajnego Radcę i Senatora Mikołaja Gierśa, Towarzysza Ministra, Zarządzającego Ministeryum Spraw Zagranicznych, Kawalera orderów Ś-go Aleksandra Newskiego, Orła Białego, Ś-go Włodzimierza 2-jej klasy, Ś-jej Anny 1-jej klasy, Ś-go Stanisława 1-jej klasy, Wielkiego Krzyża: Orderu Pruskiego Orła Czerwonego, Orderu Austriackiego Leopolda, Komandora Orderu Austriackiego Korony żelaznej, Wielkiego Krzyża Orderu Duńskiego Danebroga, Szwedzkiego Gwiazdy Polarniej, Norweskiego Ś-go Olafa, Greckiego Zbawiciela, Hiszpańskiego Karola III etc., a Najjaśniejszy Król Niderlandzki:—Szlacheica Fryderyka Filipa van-der-Hoeven, Kawalera Niderlandzkiego Orderu Lwa, Wielkiego Krzyża Orderu Włoskiego Korony, Kawalera Orderów Rosyjskich: Ś-jej Anny i Ś-go Stanisława 2-jej klasy, Komandora pierwszej klasy: Orderu

Adjoint du Ministre, Dirigeant le Ministère des Affaires Etrangères, Chevalier des ordres de St. Alexandre Newsky, de l'Aigle Blanc, de St. Wladimir de la 2-me classe, de Ste Anne de la 1-re classe, de St. Stanislas de la 1-re classe, Grand-Croix: de l'Aigle Rouge de Prusse, de Léopold et Commandeur de la Couronne de fer d'Autriche, Grand-Croix du Danebrog du Danemark, de l'Etoile Polaire de Suède, de St. Olaf de Norvège, du Sauveur de Grèce, de Charles III d'Espagne etc. etc. et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas le Jonkheer Frédéric Philippe van der Hoeven, Chevalier de l'ordre du Lion Néerlandais, Grand-Croix de l'ordre de la Couronne d'Italie, Chevalier des ordres de Ste Anne et de St. Stanislas 2-me classe de Russie, Commandeur de première classe: de l'ordre de l'Etoile Polaire de Suède, du Daneborg du Danemark et de la Couronne de Prusse, Chevalier de l'or-

дора перваго класса: Шведскаго ордена Полярной Звѣзды, Датскаго Данеброга и Прусскаго Короны, Кавалера ордена Дубоваго Вѣнка и проч., Своего Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Дворѣ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всероссійскаго.

Каковыя уполномоченные по взаимномъ предъявленіи своихъ полномочій, пайденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, постановили нижеслѣдующія статьи:

Статья I.

Правительство ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всероссійскаго и Правительство Его Величества Короля Нидерландскаго обязуются взаимно, съ соблюденіемъ правилъ, опредѣленныхъ нижеслѣдующими статьями, выдавать, за исключеніемъ своихъ подданныхъ, всѣхъ лицъ, которыя осуждены, преданы суду или привлечены къ слѣдствію за какое-либо изъ нижеозначенныхъ преступленій или проступковъ, совершенныхъ ими предѣловъ того государства, отъ котораго требуется выдача:

1. Посягательство на жизнь Государя или Членовъ его Дома;
2. Умышленное убійство, убійство съ заранѣе обдуманномъ намѣреніемъ, отцеубійство, дѣтоубійство, отравленіе;
3. Изгнаніе плода;
4. Умышленное нанесеніе ранъ или побоевъ, когда отъ этого послѣдовала болѣзнь или неспособность къ личному труду въ теченіи болѣе двадцати дней, или нанесеніе ранъ и побоевъ съ заранѣе обдуманномъ намѣреніемъ;

dre de la Couronne de Chêne, etc. Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour de SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies.

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Le Gouvernement de SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas s'en-

Szwedzkiego Gwiazdy Polarnéj, Duńskiego Danebroga i Pruskiego Korony, Kawalera Orderu Wieńca Dębowego etc., Swojego Nadzwyczajnego Posła i Upoważnionego Ministra przy Dworze NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszechrosyjskiego.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemném okazaniu sobie swoich pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, postanowili następujące artykuły:

Artykuł I.

Rząd NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszechrosyjskiego i Rząd Najjaśniejszego Króla Niderlandzkiego, zobowiązują się wzajemnie, z zachowaniem przepisów, określonych w artykułach następujących, wydawać, z wyjątkiem swoich poddanych, wszystkie osoby, które zostały skazane, oddane pod sąd, albo są pod śledztwem za jakiegokolwiek bądź z niżej wyszczególnionych zbrodni lub występków, popełnionych poza granicami tego Państwa, od którego żąda się wydania:

1. Zamach na życie Monarchy lub Członków Jego Domu;
2. Umyślne zabójstwo, zabójstwo z uprzednio powziętym zamiarem, ojcobójstwo, dzieciobójstwo, otrucie;
3. Spędzenie płodu;
4. Umyślne zadanie ran lub pobicie, gdy takowe spowodowały chorobę lub niezdolność do osobistej pracy przez przeciąg czasu dłuższy od dni dwudziestu, albo zadanie ran lub pobicie z uprzednio powziętym zamiarem;

gagent à se livrer réciproquement, suivant les règles déterminées par les articles suivants, à l'exception de leurs nationaux, les individus condamnés, accusés ou prévenus à raison d'un des crimes ou délits ci-après énumérés, commis hors du territoire de la partie à laquelle l'extradition est demandée:

- 1) Attentat contre la vie du Souverain ou des membres de Sa Famille.
- 2) Meurtre, assassinat, parricide, infanticide, empoisonnement;
- 3) Avortement;

5. Изнасилованіе или всякое другое, соединенное съ насиліемъ, посягательство на цѣломудріе;

6. Посягательство на нравственность посредствомъ благопріятствованія, побужденія и способствованія непотребству или разврату лицъ обоого пола, не достигшихъ двадцати одного года отъ роду, когда такое посягательство совершено ихъ родителями или всякимъ другимъ лицомъ, которому ввѣренъ надзоръ за ними;

7. Вступленіе въ новый бракъ при существованіи прежняго (двоебрачіе);

8. Похищеніе ребенка, сокрытіе или устраненіе его изъ семьи, подмѣна одного ребенка другимъ или выдача ребенка за дитя такой женщины, которая не разрѣшалась отъ бремени;

9. Похищеніе несовершеннолѣтнихъ;

10. Поддѣлка монеты, измѣненіе ея достоинства или обрѣзываніе оной, или умышенное участіе въ выпускѣ въ обращеніе поддѣльной, измѣненной въ своемъ достоинствѣ или обрѣзанной монеты;

11. Поддѣлка государственныхъ печатей, банковыхъ билетовъ, государственныхъ кредитныхъ бумагъ, штемпелей, гербовыхъ марокъ и клеймъ, государственныхъ кредитныхъ билетовъ и почтовыхъ марокъ, употребленіе фальшивыхъ печатей, кредитныхъ билетовъ, кредитныхъ бумагъ, клеймъ, штемпелей или гербовыхъ марокъ; противозаконное употребленіе подлинныхъ печатей, клеймъ, гербовыхъ марокъ или штемпелей;

12. Подлогъ въ актахъ или документахъ официальныхъ, въ актахъ или документахъ коммерческихъ или банковыхъ учрежде-

4) Blessures ou coups volontaires ayant occasionné une maladie ou incapacité de travail personnel pendant plus de vingt jours, ou commis avec préméditation;

5) Viol ou tout autre attentat à la pudeur, commis avec violence;

6) Attentat aux mœurs, en excitant, favorisant ou facilitant habituellement la débauche ou la corruption de la jeunesse de l'un ou de l'autre sexe au-dessous de l'âge de vingt et un ans, commis par les parents ou toute autre personne chargée de sa surveillance.

7) Bigamie;

5. Zgwałcenie lub wszelkie inne z gwałtem połączone czyny przeciw czci niewieściój;

6. Czyny przeciwne obyczajom, jako to: pobudzanie do rozpusty, sprzyjanie jęj lub ułatwianie takowej dzieciom płci obojga, mającym mniej od lat dwudziestu jeden, jeżeli te czyny zostały popełnione przez ich rodziców lub przez jakąkolwiek inną osobę, której powierzony jest nadzór nad niemi;

7. Dwożeństwo;

8. Porwanie dziecka, ukrycie go lub usunięcie od rodziny, zamiana dziecka lub przedstawienie go za dziecko takiej kobiety, która nie urodziła;

9. Porwanie nieletnich;

10. Podrabianie monety, zmiana jęj wartości lub obcinanie jęj, albo umyślny udział w wypuszczeniu w obieg podrabianej monety, monety ze zmienioną wartością i obciętej.

11. Podrabianie pieczęci państwowych, biletów bankowych, papierów kredytowych państwowych, stempli, marek stemplowych i znaków, biletów kredytowych państwowych i marek pocztowych; używanie fałszywych pieczęci, biletów kredytowych, papierów kredytowych, znaków, stempli lub marek stemplowych; przeciwne prawu użycie oryginalnych pieczęci, znaków, marek stemplowych lub stempli;

12. Fałsz w aktach lub dokumentach urzędowych lub handlowych, jak również instytucyj bankowych i osób prywatnych i użycie

8) Enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'un enfant;

9) Enlèvement de mineurs;

10) Contrefaçon, falsification, alteration ou rognement de monnaie ou participation volontaire à l'émission de monnaie contrefaite, falsifiée, altérée ou rognée;

11) Contrefaçon ou falsification à l'égard des sceaux de l'Etat, des billets de banque, des effets publics et des poinçons, timbres et marques, de papier monnaie et de timbres-poste; usage de sceaux, billets, effets, marques, poinçons ou timbres falsifiés; usage préjudiciable des vrais sceaux, marques, timbres ou poinçons;

ний или же частныхъ лицъ, и употребленіе такихъ подложныхъ актовъ или документовъ; изъ сего исключаются подлоги въ паспортахъ, подорожныхъ и сертификатахъ;

13. Лжесвидѣтельство, подговоръ свидѣтелей къ дачѣ ложныхъ показаній, лжеприсяга;

14. Лиходательство и лихоимство, совершенное лицомъ, состоящимъ на государственной или общественной службѣ, присвоение или растрата такимъ лицомъ ввѣреннаго ему по службѣ имущества;

15. Умышленный поджогъ;

16. Умышленное разрушеніе или поврежденіе, какимъ либо способомъ, вполнѣ или отчасти, чужихъ зданій, мостовъ, плотинъ, дорогъ или иныхъ сооружений;

17. Разбой, грабежъ и истребленіе чужихъ съѣстныхъ припасовъ или товаровъ, вещей или движимости, совершенное скопцемъ или шайкою и открытою силою;

18. Потопленіе, посадка на мель, противозаконное и умышленное разрушеніе или поврежденіе корабля или другаго судна (baraterie);

19. Бунтъ или возмущеніе пассажировъ на кораблѣ противъ своего капитана, а также экипажа или части онаго противъ своего начальства;

20. Умышленное дѣяніе, подвергнувшее опасности желѣзнодорожный поѣздъ;

21. Кража;

22. Мошенничество;

12) Faux et usage de faux en écriture publique ou authentique, de commerce ou de banque, ou en écriture privée, à l'exception des faux commis dans les passeports, feuilles de route, et certificats;

13) Faux témoignage, subornation des témoins, faux serment;

14) Corruption des fonctionnaires publics, concussion, soustraction ou détournement commis par des percepteurs ou des dépositaires publics;

15) Incendie volontaire;

16) Destruction ou renversement volontaire, par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie, d'édifices, de ponts, digues ou chaussées, ou autres constructions appartenant à autrui;

такіихъ фальшованныхъ актовъ или документовъ; oprócz fałszów w paszportach, świadectwach drogowych i certyfikatach.

13. Fałszywe świadectwo, podmawianie świadków do złożenia fałszywych zeznań, krzywoprzysięstwo;

14. Przekupstwo i przyjmowanie datków przez osobę, pozostającą w służbie państwowej lub publicznej, przywłaszczenie lub roztrwonienie przez taką osobę powierzonego jej, z tytułu służby, majątku;

15. Umysłne podpalenie;

16. Umysłne zniszczenie lub uszkodzenie w jakikolwiekby sposób, całkowicie lub częściowo, cudzych budowli, mostów, tam, dróg lub innych urządzeń;

17. Rozbój, rabunek i zniszczenie cudzych zapasów żywności lub towarów, rzeczy lub ruchomości, popełnione przez gromadę lub bandę i z użyciem siły;

18. Zatopienie, osadzenie na mieliznie, przeciwne prawu i umysłne zniszczenie lub uszkodzenie okrętu lub innego statku (baraterie);

19. Bunt pasażerów na okręcie przeciwko swojemu kapitanowi, tudzież załogi lub części takowej przeciwko swęj zwierzchności;

20. Umysłny czyn zagrażający bezpieczeństwu pociągu na drodze żelaznej;

21. Kradzież;

22. Oszustwo;

17) Pillage, dégât de denrées ou marchandises, effets, propriétés mobilières, commis en réunion ou bande et à force ouverte.

18) Perte, échouement, destruction ou dégât illégal et volontaire de vaisseaux ou autres navires (baraterie);

19) Emeute et rebellion des passagers à bord d'un vaisseau contre le capitaine, et des gens de l'équipage contre leurs supérieurs;

20) Le fait volontaire d'avoir mis en péril u convoi sur un chemin de fer;

21) Vol;

22) Escroquerie;

23) Abus de blanc-seing

23. Злоупотребленіе бланковою подписью;

24. Присвоеніе или растрата чужаго имущества или цѣнности, ввѣренныхъ лишь для храненія или для исполненія оплачиваемой работы (злоупотребленіе довѣріемъ);

25. Злостное банкротство.

Подъ дѣйствіе настоящей статьи подходятъ также покушеніе на поименованные выше преступленія и проступки и соучастіе въ оныхъ, коль скоро таковыя подлежатъ наказанію по законамъ той страны, отъ которой требуется выдача.

Статья 2.

Выдача не допускается:

1) въ случаѣ совершенія преступленія или проступка на территоріи третьяго государства, если при томъ правительство этого государства заявитъ съ своей стороны требованіе о выдачѣ;

2) когда выдача требуется по поводу того же самаго преступленія или проступка, за которые требуемое лицо было судимо, осуждено, освобождено отъ суда или оправдано въ странѣ, къ которой предъявлено требованіе о выдачѣ;

3) когда по законамъ государства, къ которому предъявлено требованіе о выдачѣ, срокъ давности судебного преслѣдованія или наказанія истекъ до арестованія требуемаго лица, или же, если арестованіе не имѣло еще мѣста, то до вызова его въ судъ для допроса.

24) Détournement ou dissipation au préjudice du propriétaire, possesseur ou détenteur de biens ou valeurs, qui n'ont été remis qu'à titre de dépôt ou pour un travail salarié (abus de confiance).

25) Banqueroute frauduleuse.

Sont comprises dans les qualifications précédentes la tentative et la complicité lorsqu'elles sont punissables d'après la législation du pays auquel l'extradition est demandée.

Article 2.

L'extradition n'aura pas lieu:

1) Dans le cas d'un crime ou d'un délit, commis dans un pays

23. Nadużycie podpisu in blanco;

24. Przywłaszczenie lub roztrwonienie cudzego majątku albo wartości, powierzonych jedynie do zachowania lub do wykonania roboty za wynagrodzeniem (nadużycie zaufania).

25. Podstępne bankructwo.

Artykuł niniejszy stosuje się również do usiłowania popełnienia wyżej wymienionych zbrodni lub występków i do udziału w nich, jeżeli tylko takowe ulegają karom podług praw tego kraju, od którego się żąda wydania.

Artykuł 2.

Wydanie nie będzie miało miejsca:

1) wrazie popełnienia zbrodni lub występku na terytorium trzeciego Państwa, jeżeli przytem Rząd tego Państwa zażąda ze swéj strony wydania;

2) jeżeli wydania żąda się zpowodu téj saméj zbrodni lub występku, za które osoba, której wydania się żąda, była już sądzona, skazana, uwolniona od odpowiedzialności lub uniewinniona w kraju, od którego się żąda wydania;

3) gdy, podług praw państwa, któremu przedstawiono żądanie wydania, termin przedawnienia co do pociągnięcia do odpowiedzialności sądowej lub wymierzenia kary upłynął przed aresztowaniem osoby, której wydania się żąda, albo—jeżeli aresztowanie nie miało jeszcze miejsca—przed wezwaniem jéj do sądu dla zbadania.

tiers, lorsque la demande d'extradition sera faite par le gouvernement de ce pays;

2) lorsque la demande en sera motivée par le même crime ou délit pour lequel l'individu réclamé a été jugé dans le pays requis et du chef duquel il y a été condamné, absous ou acquitté;

3) si la prescription de l'action ou de la peine est acquise, d'après les lois du pays auquel l'extradition est demandée, avant l'arrestation de l'individu réclamé ou, si l'arrestation n'a pas eu lieu, avant qu'il ait été cité devant le tribunal pour être entendu.

Статья 3.

Выдача не будетъ имѣть мѣста въ теченіи всего того времени, пока въ странѣ, къ которой предъявлено требованіе, продолжается судебное преслѣдованіе требуемаго лица за тоже самое преступленіе или тотъ же проступокъ.

Статья 4.

Если требуемое лицо привлечено къ отвѣтственности или отбываетъ наказаніе не за то преступное дѣяніе, по поводу котораго предъявлено требованіе, то выдача можетъ послѣдовать лишь по окончаніи судебного преслѣдованія въ странѣ, отъ которой требуется выдача, а въ случаѣ обвинительнаго приговора, то не прежде отбытія этимъ лицомъ наказанія или же помилованія его.

Тѣмъ не менѣе, если бы по законамъ страны, требующей выдачи, вслѣдствіе такого промедленія, судебное преслѣдованіе подлежало прекращенію за истеченіемъ давности, то выдача можетъ послѣдовать немедленно, буде къ тому не встрѣтятся какихъ либо особыхъ препятствій, и при томъ подъ обязательствомъ, чтобы выданное лицо было возвращено вслѣдъ за окончаніемъ преслѣдованія въ сказанной странѣ.

Article 3.

L'extradition n'aura pas lieu aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour le même crime ou délit dans le pays auquel l'extradition est demandée.

Article 4.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou subit une peine pour une autre infraction que celle qui a donné lieu à la demande d'extradition,

Artykuł 3.

Wydanie nie będzie miało miejsca w ciągu całego tego czasu, dopóki w kraju, od którego zażądano wydania, ciągnie się akcja sądowa przeciwko osobie, która ma być wydaną za tę samą zbrodnię lub ten sam występki.

Artykuł 4.

Jeżeli ten, którego wydania się żąda jest pociągnięty do odpowiedzialności albo odbywa karę nie za ten czyn przestępny z powodu którego zażądano jego wydania, w takim razie wydanie może nastąpić jedynie po ukończeniu dochodzenia sądowego w kraju, od którego żąda się wydania, a wrazie wyroku skazującego—dopiero po odbyciu przez skazanego kary lub ułaskawieniu go.

Niemniej wszakże, jeżeliby podług praw kraju, żądającego wydania, wskutek takiej zwłoki dochodzenie sądowe ulegało przedawnieniu, to wydanie może nastąpić bezzwłocznie, byle tylko nie było szczególnych ku temu przeszkód; z tém nadto zastrzeżeniem, ażeby ten, kto został wydany, był zwrócony natychmiast po ukończeniu dochodzenia w pomienionym kraju.

son extradition ne pourra être accordée qu' après la fin de la poursuite dans le pays auquel l'extradition est demandée, et en cas de condamnation, qu'après qu'il aura subi sa peine ou qu'il aura été gracié.

Néanmoins, si d'après les lois du pays qui demande l'extradition la prescription de la poursuite pouvait résulter de ce délai, son extradition sera accordée à moins de considérations spéciales qui s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer l'extradé aussitôt que la poursuite dans le dit pays sera terminée.

Статья 5.

Положительно опредѣляется, что выдаваемое лицо не можетъ быть ни преслѣдуемо, ни подвергнуто наказанію въ странѣ, которой оно выдано, за какое либо преступное дѣяніе, не предусмотрѣнное въ настоящей конвенціи и предшествовавшее его выдачѣ, а также что это лицо за такое же преступное дѣяніе не можетъ быть выдано третьему государству безъ согласія той страны, отъ которой послѣдовала его выдача, развѣ бы данное лицо имѣло возможность покинуть вновь страну, которой оно было выдано, въ теченіи мѣсячнаго срока, считая со времени окончанія суда, а въ случаѣ осужденія его—со времени отбытія наказанія или помилованія его.

Статья 6.

Постановленія настоящей конвенціи не примѣняются къ лицамъ, виновнымъ въ какомъ либо государственномъ преступленіи или проступкѣ. Лицо, выданное за какое либо изъ общихъ преступленій или проступковъ, означенныхъ въ статьѣ 1-й, не можетъ, слѣдовательно, ни въ какомъ случаѣ быть подвергнуто преслѣдованію или наказанію въ государствѣ, которому оно выдано, за какое либо совершенное имъ до выдачи государственное преступленіе или проступокъ сего рода, или за какое либо преступное дѣяніе, имѣющее связь съ упомянутыми преступленіями или проступками.

Article 5.

Il est expressément stipulé que l'individu extradé ne pourra être ni poursuivi ni puni dans le pays auquel l'extradition a été accordée, pour un crime ou un délit quelconque non prévu par la présente convention et antérieur à son extradition, et qu'il ne pourra pas non plus être extradé pour un tel crime ou délit à un Etat tiers sans le consentement de celui qui a accordé l'extradition, à moins qu'il n'ait en la liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé et, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié.

Artykuł 5.

Zastrzega się stanowczo, że ulegający wydaniu nie może być pociągany do odpowiedzialności ani karany w kraju, któremu zostaje wydany, za żaden czyn przestępny, nieprzewidziany w niniejszej Konwencji i poprzedzający jego wydanie, oraz że tenże za taki czyn przestępny nie może być wydany trzeciemu państwu, bez zgody tego kraju, który go wydał; chybaby miał możność porzucić znowu kraj, któremu został wydany w ciągu terminu miesięcznego, licząc od czasu ukończenia sądu, a wrazie skazania go—od czasu odbycia kary lub ułaskawienia go.

Artykuł 6.

Postanowienia niniejszej Konwencji nie stosują się do osób, winnych jakiegokolwiek zbrodni politycznej lub takiegoż występku. Dla tego osoba, wydana za jedną z wymienionych w art. 1 zbrodni lub występków ogólnych, nie może być w żadnym razie pociągnięta do odpowiedzialności, ani karana w państwie, któremu została wydana, za jakiegokolwiek zbrodni lub występków politycznych, popełnionych przez nią jeszcze przed wydaniem, albo za jakiegokolwiek czyn, pozostający w związku z taką zbrodnią lub występkiem politycznym.

Article 6.

Les dispositions du présent traité ne sont point applicables aux personnes qui se sont rendues coupables de quelque crime ou délit politique. La personne qui a été extradée à raison de l'un des crimes ou délits communs, mentionnés à l'article 1-er, ne peut, par conséquent, en aucun cas, être poursuivie et punie dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée à raison d'un crime ou délit politique commis par elle avant l'extradition, ni à raison d'un fait connexe à un semblable crime ou délit politique.

Статья 7.

Требование о выдаче сообщается дипломатическим путем и согласие на оную может последовать лишь по предъявлении въ подлинникъ или въ засвидѣтельствованной копіи обвинительнаго судебного приговора, или обвинительнаго акта, или постановленія о привлеченіи къ слѣдствію съ постановленіемъ о заключеніи подъ стражу, составленныхъ согласно съ формами, установленными по законамъ страны, требующей выдачи, и содержащихъ указаніе преступления или проступка, по поводу котораго предъявлено требование, а равно и подлежащаго примѣненію карательнаго закона.

Статья 8.

Вещи, отобранныя у лица, о выдаче коего заявлено требование, подлежатъ передачѣ государству, требующему выдачи, если о томъ последуетъ распоряженіе компетентной власти того государства, отъ котораго требуется выдача.

Статья 9.

Иностранецъ, о выдаче коего заявлено требование по поводу совершенія имъ одного изъ дѣяній, исчисленныхъ въ 1-й статьѣ,

Article 7.

L'extradition sera demandée par la voie diplomatique; elle ne sera accordée que sur la production de l'original ou d'une expédition authentique, soit d'un jugement de condamnation, soit d'une ordonnance de mise en accusation ou de renvoi devant la justice répressive avec mandat d'arrêt, délivré dans les formes prescrites par la législation du pays qui fait la demande, et indiquant le crime ou le délit dont il s'agit, ainsi que la disposition pénale qui lui est applicable.

Artykuł 7.

Żądanie wydania komunikuje się drogą dyplomatyczną i zgodzenie się na nie może nastąpić dopiero po okazaniu oryginału lub poświadczonéj kopii wyroku sądowego skazującego, albo aktu oskarżenia, albo postanowienia o pociągnięciu do śledztwa z postanowieniem o uwięzieniu, sporządzonych w zastosowaniu się do form ustanowionych prawami kraju, który żąda wydania, i zawierających wskazanie zbrodni lub występku, z powodu którego żądano wydania, oraz prawa karzącego, jakie w danym razie znajduje zastosowanie.

Artykuł 8.

Rzeczy, odebrane od tego, którego wydania się żąda, oddają się państwu, które żąda wydania, jeżeli co do tego nastąpi rozporządzenie władzy kompetentnéj tego państwa, od którego się żąda wydania.

Artykuł 9.

Cudzoziemiec, którego wydania żądano z powodu popełnienia przez niego jednego z czynów wyszczególnionych w artykule 1-m,

Article 8.

Les objets saisis en la possession de l'individu réclaté seront livrés à l'Etat réclamat, si l'autorité compétente de l'Etat requis en a ordonné la remise.

Article 9.

L'étranger dont l'extradition est demandée pour l'un des faits mentionnés à l'article 1-r, pourra être provisoirement arrêté dans

можетъ быть подвергнутъ предварительному аресту, въ каждомъ изъ договаривающихся государствъ, съ соблюденіемъ порядка и правилъ, предписываемыхъ подлежащимъ законодательствомъ.

Статья 10.

Въ ожиданіи предъявленія дипломатическимъ путемъ требованія о выдачѣ, иностранецъ, выдача коего можетъ потребоваться по поводу совершенія имъ одного изъ дѣяній, исчисленныхъ въ 1-й статьѣ, можетъ быть подвергнутъ предварительному аресту, съ соблюденіемъ порядковъ и правилъ, предписанныхъ законодательствомъ страны, отъ которой требуется выдача.

Предварительный арестъ можетъ быть произведенъ:

Въ Россіи—по требованію всякаго Нидерландскаго судебнаго слѣдователя (*juge commissaire*) или должностнаго лица Нидерландскаго судебнаго вѣдомства (*officier de justice*), переданному дипломатическимъ путемъ.

Въ Нидерландахъ—для губерній Европейской Россіи (за исключеніемъ Великаго Княжества Финляндскаго и губерній: Эстляндской, Лифляндской и Курляндской)—по требованію всякаго Русскаго судебнаго слѣдователя, а для Азіатской Россіи, включая сюда Кавказъ, равно какъ для Великаго Княжества Финляндскаго и вышепомянутыхъ Прибалтійскихъ губерній, гдѣ не установлено судебныхъ чиновъ этого наименованія, по требованію заступаю-

chacun des deux pays, d'après les formes et les règles prescrites par les législations respectives.

Article 10.

En attendant la demande d'extradition par la voie diplomatique, l'étranger, dont l'extradition peut être demandée pour l'un des faits mentionnés à l'article 1-*r*, pourra être arrêté provisoirement d'après les formes et les règles prescrites par la législation du pays auquel l'extradition est demandée.

L'arrestation provisoire pourra être effectuée:

może być tymczasowo aresztowany w każdym z państw umowę zawierających, z zachowaniem porządku i przepisów przez właściwe prawodawstwo ustanowionych.

Artykuł 10.

W oczekiwaniu zażądania w drodze dyplomatycznej wydania, cudzoziemiec, którego wydanie może być żądane z powodu popełnienia przez niego jednego z czynów wyszczególnionych w artykule 1-m, może być tymczasowo zaaresztowany, z zachowaniem porządku i przepisów ustanowionych przez prawodawstwo kraju, od którego się żąda wydania.

Areszt tymczasowy może nastąpić:

W Rosyi—na żądanie każdego sędziego śledczego (*juge-commissaire*) Niderlandzkiego albo urzędnika wydziału sądowego Niderlandzkiego (*officier de justice*) przesłanego w drodze dyplomatycznej.

W Niderlandach — dla gubernij Europejskich (z wyjątkiem Wielkiego Księstwa Finlandzkiego i gubernij: Estlandzkiej, Liflandzkiej i Kurlandzkiej)—na żądanie każdego sędziego śledczego Rosyjskiego, a dla Rosyi Azyatyckiej, łącznie z Kaukazem, jak również dla Wielkiego Księstwa Finlandzkiego i wyżej wzmiankowanych gubernij Nadbaltyckich, gdzie nie ma urzędników tego nazwiska,—na żądanie zastępujących ich urzędników, na których włożone są obo-

En Russie à la demande de tout juge d'instruction (*juge-commissaire*) ou tout officier de justice néerlandais, transmise par voie diplomatique.

Dans les Pays-Bas, pour les Gouvernements de la Russie d'Europe (à l'exception du Grand-Duché de Finlande et des Gouvernements d'Esthonie, de Livonie et de Courlande) à la demande de tout juge d'instruction russe et pour la Russie d'Asie, y compris le Caucase, ainsi que pour le Grand-Duché de Finlande et les provinces baltiques susmentionnées, où les employés de cette dénomination ne sont pas institués, à la demande des fonctionnaires, qui les remplacent et sont chargés des fonctions de juge d'instruction—également transmise par la voie diplomatique.

щих ихъ мѣсто должностныхъ лицъ, на которыхъ возложены обязанности судебных слѣдователей, каковое требованіе должно быть передано также дипломатическимъ путемъ.

Статья II.

Иностранецъ, подвергнутый, на основаніи предъидущей статьи, предварительному аресту, подлежитъ освобожденію, если въ теченіи двадцатидневнаго, со времени постановленія о предварительномъ арестѣ, срока не будетъ предъявлено требованіе о выдачѣ, подкрѣпленное необходимыми документами, развѣ бы имѣлась другая причина къ продолженію его ареста.

Статья 12.

Когда при производствѣ уголовного дѣла одно изъ договаривающихся государствъ признаетъ нужнымъ допросить свидѣтелей, находящихся въ предѣлахъ другаго государства, то дипломатическимъ путемъ должно быть сообщено судебное о томъ порученіе, которое исполняется съ соблюденіемъ законовъ той страны, гдѣ свидѣтели допрашиваются.

Всякое порученіе о допросѣ свидѣтелей должно быть снабжено французскимъ переводомъ.

Article II.

L'étranger arrêté provisoirement, aux termes de l'article précédent, sera, à moins que son arrestation ne doive être maintenue pour un autre motif, mis en liberté, si dans le délai de vingt jours, après la date du mandat d'arrestation provisoire, la demande d'extradition munie des documents requis, n'a pas été faite.

Article 12.

Lorsque, dans la poursuite d'une affaire pénale un des gouvernements jugera nécessaire l'audition de témoins se trouvant dans l'autre

wiązki sędziów śledczych, które to żądanie powinno być również przesłane w drodze dyplomatycznej.

Artykuł II.

Cudzoziemiec, tymczasowo, na mocy poprzedzającego artykułu zaaresztowany, będzie uwolniony, jeżeli w ciągu dni dwudziestu od daty postanowienia o tymczasowym zaaresztowaniu go nie będzie przedstawione żądanie wydania, poparte niezbędnymi dokumentami; chyba była inna przyczyna do zatrzymania go nadal w areszcie.

Artykuł 12.

Gdy przy prowadzeniu sprawy karnej jedno z państw umowę zawierających uzna za potrzebne zbadać świadków, znajdujących się w obrębie drugiego państwa, to w drodze dyplomatycznej powinno być zakomunikowane sądowe co do tego polecenie, które się wykonywa z zachowaniem praw tego kraju, w którym świadkowie będą badani.

Wszelkie polecenie co do zbadania świadków powinno być zaopatrzone w przekład na język francuzki.

Etat, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite, en observant les lois du pays, où les témoins seront invités à comparaître.

Toute commission rogatoire ayant pour but de demander une audition de témoins, devra être accompagnée d'une traduction française.

Article 13.

Si dans une cause pénale la comparution personnelle d'un témoin dans l'autre pays est nécessaire ou désirée, son Gouvernement

Статья 13.

Въ томъ случаѣ, если по уголовному дѣлу окажется необходимою или желательною личная явка свидѣтеля въ предѣлы другаго договаривающагося государства, то правительство страны, къ которой свидѣтель принадлежитъ, имѣетъ предложить ему послѣдовать на вызовъ и, если онъ выразитъ на это свое согласіе, то государство, заинтересованное въ личной явкѣ свидѣтеля, должно будетъ возмѣстить ему издержки по проѣзду и явкѣ въ судъ, а также выдать вознагражденіе за его личный трудъ и потерю времени.

Свидѣтель, какой бы онъ ни былъ національности, который, по учиненному ему въ одной изъ двухъ странъ вызову, явится добровольно въ судебное мѣсто другой страны, не можетъ быть привлеченъ къ отвѣтственности или подвергнутъ задержанію ни по поводу содѣянныхъ прежде преступленій, ни въ силу прежде состоявшагося судебного приговора, ни подъ предлогомъ соучастія въ дѣяніяхъ, составляющихъ предметъ того процесса, въ которомъ онъ является въ качествѣ свидѣтеля.

Статья 14.

Если по уголовному дѣлу будетъ признано полезнымъ или необходимымъ произвести очную ставку съ преступниками, задержанными въ предѣлахъ другаго государства, или же получить доказательства или документы, находящіеся въ рукахъ властей другаго

l'engagera à se rendre à l'invitation qui lui sera faite, et, en cas de consentement, il devra être dédommagé par l'Etat intéressé à la comparution du témoin, des frais de voyage et de séjour, ainsi que de la peine personnelle et de la perte de temps.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaitra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu, pour des faits ou condamnations criminelles antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès, où il figurera comme témoin.

Artykuł 13.

Jeżeli w sprawie karnej okaże się niezbędném lub pożyteczném osobiste stawienictwo świadka w obrębie drugiego z państw umowę zawierających, w takim razie Rząd tego kraju, do którego świadek należy, proponuje mu takie stawienictwo i jeżeli się na nie zgodzi, to państwo interesowane w osobistém stawieniu się świadka zwróci mu koszta podróży i stawienictwa w sądzie oraz wyda wynagrodzenie za osobistą jego pracę i stratę czasu.

Świadek, bez względu na jego narodowość, który, wskutek uczynionego przez jedną ze stron wezwania, stawia się dobrowolnie do sądu drugiego kraju, nie może być pociągnięty do odpowiedzialności ani zatrzymany, ani z powodu uprzednio popełnionych przestępstw, ani na mocy zapadłego przedtém wyroku sądowego, ani pod pozorem udziału w czynach, stanowiących przedmiot tego procesu w którym wystąpi jako świadek.

Artykuł 14.

Jeżeli w sprawie karnej uznaném będzie za pożyteczne lub niezbędne dopełnić naocznej konfrontacji z przestępcami zatrzymanymi w obrębie drugiego państwa, albo zatrzymać dowody lub dokumenty, znajdujące się w posiadaniu władz drugiego państwa, w takim razie

Article 14.

Lorsque, dans une cause pénale, la confrontation de criminels détenus dans l'autre Etat, ou bien la communication de pièces de conviction ou de documents, qui se trouveraient entre les mains des autorités de l'autre pays, sera jugée utile ou nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique et l'on y donnera suite, à moins de considérations spéciales qui s'y opposent, et sous l'obligation de renvoyer les criminels et les pièces.

государства, то объ этомъ должно быть доставлено дипломатическимъ путемъ требованіе, съ обязательствомъ отослать обратно преступниковъ и документы; такое требованіе подлежитъ исполненію, развѣ бы встрѣтились къ кому какія либо особы препятствія.

Статья 15.

Пересылка черезъ территорію одной изъ договаривающихся сторонъ лица, выдаваемого третьимъ государствомъ другой сторонѣ и не принадлежащего странѣ, черезъ территорію которой оно пересылается, будетъ производиться по простому предъявленію въ подлинникъ или въ засвидѣтельствованной копіи одного изъ означенныхъ въ статьѣ 7-й судебныхъ актовъ, лишь бы только преступленіе, служащее основаніемъ выдачи, было включено въ настоящую конвенцію и не подходило подъ условія, указанныя въ статьяхъ 2-й и 6-й, и съ тѣмъ, чтобы пересылка производилась, въ отношеніи конвоя, при содѣйствіи должностныхъ лицъ государства, разрѣшившаго провозъ черезъ его территорію.

Расходы по провозу падаютъ на счетъ страны, требующей выдачи.

Статья 16.

Оба договаривающіяся Правительства взаимно отказываются отъ всякаго требованія о возмѣщеніи издержекъ на содержаніе, пересылку и иныхъ, производимыхъ въ предѣлахъ территоріи дан-

Article 15.

Le transit à travers le territoire de l'une des Parties contractantes d'un individu livré par une tierce puissance à l'autre partie, et n'appartenant pas au pays de transit, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des actes de procédure, mentionnés à l'article 7, pourvu que le fait, servant de base à l'extradition soit compris dans la présente convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles 2 et 6, et que le transport

co do tego będzie posłane w drodze dyplomatycznej żądanie, z zobowiązaniem się równocześnie do odesłania przestępców i dokumentów; żądaniu takiemu będzie zadośćuczyniono, jeżeli nie zajdą jakie szczególne przeszkody.

Artykuł 15.

Przesyłka przez terytoryum jednéj ze stron umowę zawierających osoby, wydawanéj przez trzecie państwo drugiemu krajowi i nie należącój do kraju, przez którego terytoryum takowa się przesyła, będzie dokonana za prostém okazaniem oryginału lub poświadczonéj kopii jednego z pomienionych w artykule 7 aktów sądowych; byleby tylko przestępstwo, które posłużyło za podstawę do wydania, było objęte niniejszą Konwencją i nie podchodziło pod warunki, wskazane w artykułach 2 i 6, i z tém zastrzeżeniem, ażeby przesyłka, pod względem konwoju, odbywała się przy pomocy urzędników tego państwa, które pozwoliło na przewóz przez jego terytoryum.

Rozehody na przewóz ponosi kraj, który żąda wydania.

Artykuł 16.

Obadwa Rządy umowę zawierające zrzekają się wzajemnie wszelkiego żądania zwrotu kosztów na utrzymanie, przesyłkę i innych, ponoszonych na terytoryum danego państwa wskutek wydania oskar-

ait lieu, quant à l'escorte, avec le concours de fonctionnaires du pays qui a autorisé le transit sur son territoire.

Les frais de transit seront à la charge du pays réclamant.

Article 16.

Les Gouvernements respectifs renoncent de part et d'autre, à toute réclamation pour restitution des frais d'entretien, de transport

наго государства вслѣдствіе выдачи обвиняемыхъ, подсудимыхъ или осужденныхъ, а также отъ возмѣщенія расходовъ, употребленныхъ для исполненія судебныхъ порученій на пересылку и возвращеніе преступниковъ для очныхъ ставокъ и на доставку и отсылку доказательствъ и документовъ.

Въ тѣхъ случаяхъ, когда пересылка моремъ будетъ признана болѣе удобною, выдаваемое лицо имѣетъ быть доставлено въ портъ указанный дипломатическимъ или консульскимъ агентомъ требующаго выдачи Правительства, на счетъ коего упадаютъ издержки по провозу моремъ.

Статья 17.

Настоящая Конвенція вступить въ силу лишь съ двадцатаго дня по ея обнародованіи порядкомъ, установленнымъ законами обоихъ государствъ.

Въ Азіатскихъ владѣніяхъ Россійской Имперіи настоящая Конвенція войдетъ въ силу черезъ шесть мѣсяцевъ послѣ ея обнародованія.

Начиная со дня вступленія ея въ дѣйствіе, Конвенція о выдачѣ преступниковъ, заключенная въ С.-Петербургѣ 7 (19) Апрѣля 1867 г., утрачиваетъ свою силу и замѣняется настоящею Конвенціею, которая будетъ продолжать имѣть силу до истеченія годичнаго срока послѣ заявленія однимъ изъ договаривающихся Правительствъ о прекращеніи ея дѣйствія.

Она будетъ ратификована и ратификаціи будутъ обмѣнены въ С.-Петербургѣ въ возможно непродолжительномъ времени.

et autres, qui pourraient résulter, dans les limites de leurs territoires respectifs, de l'extradition des prévenus, accusés ou condamnés, ainsi que de ceux résultant de l'exécution des commissions rogatoires, du transport et du renvoi des criminels à confronter et de l'envoi et de la restitution des pièces de conviction ou des documents.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer sera conduit au port du pays requis, que désignera l'agent diplomatique ou consulaire du Gouvernement réclamant, aux frais duquel il sera embarqué.

zonych lub skazanych, oraz zwrotu rozchodów, użytych na wykonanie wyroków sądowych, na przesyłkę i zwrot przestępców w celu naocznej konfrontacji oraz na dostawienie i odesłanie dowodów i dokumentów.

W tych przypadkach, gdy przesyłka morzem będzie uznana za dogodniejszą, ulegający wydaniu powinien być dostawiony do portu, wskazanego przez agenta dyplomatycznego lub konsularnego Rządu, który żąda wydania i który ponosi koszt przewozu morzem.

Artykuł 17.

Konwencya niniejsza otrzyma moc obowiązującą dopiero od dwudziestego dnia po jej ogłoszeniu w sposób, ustanowiony przez prawa obudwu państw.

W posiadłościach Azyatyckich Cesarstwa Rosyjskiego Konwencya otrzyma moc obowiązującą dopiero w sześć miesięcy po jej ogłoszeniu.

Począwszy od chwili, w której otrzyma moc obowiązującą, Konwencya o wydawaniu przestępców, zawarta w S.-Petersburgu dnia 7 (19) Kwietnia 1867 r. utraci swoją moc i zastąpioną zostaje przez niniejszą Konwencyę, która zachowa moc obowiązującą do upływu roku od chwili, w której jeden z Rządów umowę zawierających oświadczy, iż nadal utrzymać jej nie chce.

Będzie ratyfikowana i ratyfikacye wymienione będą w S.-Petersburgu w czasie, o ile można, jaknajprędszym.

Article 17.

La présente convention ne sera exécutoire qu'à dater du vingtième jour après sa promulgation dans les formes prescrites par les lois des deux pays.

Dans les possessions asiatiques de l'Empire de Russie la convention n'entrera en vigueur que six mois après sa promulgation.

A partir de sa mise en vigueur, la convention d'extradition, conclue à St. Pétersbourg le 7 (19) Avril 1867, cessera d'être en vigueur

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные настоящую Конвенцію подписали и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

Учинено въ двухъ экземплярахъ въ С.-Петербургѣ перваго тринадцатаго Августа тысяча восемьсотъ восемьдесятого года.

(подп.) Гирсъ.
(М. П.)

(подп.) Ф. П. ванъ-деръ-Гёвенъ.
(М. П.)

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сей Конвенціи, МЫ приняли оную за благо, подтвердили и ратификовали, яко же снмъ за благо приедемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, обѣщая ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ, за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ НАШИХЪ, что все въ помянутой Конвенціи постановленное соблюдается и исполняется будетъ ненарушимо.

Во удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью.

et sera remplacée par la présente convention, laquelle continuera à sortir ses effets pendant un an après qu'elle aura été dénoncée par l'un des deux Gouvernements.

Elle sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St.-Petersbourg aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double expédition à St.-Petersbourg le premier (treize) Août mil huit cent quatre-vingt.

(signé) Giers.
(L. S.)

(signé) F. P. van der Hoeven.
(L. S.)

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cette convention, NOUS l'avons agréé, confirmé et ratifié, comme par les présentes NOUS l'agréons, confirmons et ratifions dans toute sa teneur, en promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers

Na dowód czego, wzajemni Pełnomocnicy Konwencyę niniejszą podpisali i przyłożyli na nią swoje pieczęcie herbowe.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w S.-Petersburgu d. pierwszego (trzynastego) Sierpnia tysięcznego ośmsetnego ośmdziesiątego roku

(podp.) Giers.
(M. P.)

(podp.) F. P. van-der-Hoeven.
(M. P.)

Z tych przyczyn, po dostateczném rozpoznaniu niniejszj Konwencyi, uznaliśmy jęj za dobrą, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy i jakoż niniejszém za dobrą uznajemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jego osnowie, przyrzekając NASZÉM CESARSKIÉM Słowem, za NAS, Następców i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko, co w pomienionj Konwencyi postanowiono, będzie niezachwianie zachowywane i wykonywane.

Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ ratyfikacyę, Własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy stwierdzić pieczęcią NASZEGO Państwa.

et Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans cette convention sera observé et exécuté inviolablement.

En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente Ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire.

Fait à Livadia le dix Septembre de l'an de grâce mil huit cent quatre-vingt et de NOTRE Règne la vingt sixième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR, ainsi:

„ALEXANDRE“
(L. S.)

(Contresigné)

Le Dirigeant le Ministère des Affaires Etrangères,
Secrétaire d'Etat: Giers.

Дана въ Ливадіи, Сентября десятого дня въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ восемьдесятое, Царствованія же НАШЕГО въ двадцать шестое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

(Контрасигнировалъ):

Управляющій Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ,
Статсъ-Секретарь Гирсъ.

(С. У. и Р. П. 1881 г., 5 Мая, N. 45, стр. 538).

43.

Всочайшее повелѣніе, объявленное Министромъ Юстиціи.

Объ именованіи учреждений Императрицы Маріи „учрежденіями, состоящими подъ непосредственнымъ ИХЪ ИМПЕРАТОРСКИХЪ ВЕЛИЧЕСТВЪ Покровительствомъ.“

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Его Императорскаго Высочества Главноуправляющаго Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріею по учрежденіямъ Императрицы Маріи, въ 4-й Апрѣля 1881 г., Высочайше повелѣтъ соизвоилъ: именовать, по прежнему, учреждения Императрицы Маріи состоящими подъ непосредственнымъ ИХЪ ИМПЕРАТОРСКИХЪ ВЕЛИЧЕСТВЪ покровительствомъ.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 12 Мая, N. 47 стр. 594).

Dana w Liwadyi dnia dziesiątego Września roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego ośmsetnego ośmdziesiątego a panowania NASZEGO dwudziestego szóstego.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano tak:

„ALEKSANDER.“

(Kontrasygnował):

Zarządzający Ministeryum Spraw Zagranicznych,
Sekretarz-Stanu Giers.

43.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZECZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O nazwaniu instytucyj Cesarzowej Maryi instytucjami, pozostającymi pod bezpośrednią opieką ICH CESARSKICH MOŚCI.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddanego raportu Jego Cesarskiej Wysokości Główno-Zarządzającego Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryą do instytucyj Cesarzowej Maryi, w dniu 4 Kwietnia 1881 r. Najwyżej rozkazał: nazywać, jak dawniej, instytucje Cesarzowej Maryi pozostającymi pod bezpośrednią opieką ICH CESARSKICH MOŚCI.

44.

Высочайше утвержденное положение Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

О правилахъ объ измѣреніи и отграниченіи земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ губерній Царства Польскаго въ силу Высочайшихъ указовъ 19-го Февраля 1864 года.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 24-го Марта 1881 г., разсматривалъ: 1) представленіе бывшаго Министра Внутреннихъ Дѣлъ отъ 27-го Іюня 1879 г. за N. 2897 и дополнительный отзывъ его же, Статсъ-Секретаря Макова, отъ 19-го Іюля 1880 г. за N. 3542 (по Врем. Ком. по крест. дѣл. губ. Цар. Пол.) по проекту правилъ объ измѣреніи и отграниченіи земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ губерній Царства Польскаго въ силу Высочайшихъ указовъ 19-го Февраля 1864 г. и 2) отзывы по сему дѣлу: Министра Финансовъ отъ 28-го Января 1881 г. за N. 380 и Главноуправляющаго II Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи отъ 21-го минувшаго Февраля за N. 175.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго *полагалъ*:

I. Исправленный проектъ правилъ объ измѣреніи и отграниченіи земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ губерній Царства Польскаго въ силу Высочайшаго указа 19-го Февраля 1864 г., представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе.

II. Въ составѣ Временной Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго, состоящей при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ, учредить должность межеваго техника, въ VI классѣ по должности и мундиру, въ III разрядѣ 2 степени по пенсіи и съ содержаніемъ 2000 руб. въ годъ, каковую сумму вносить въ смѣту Министерства Внутреннихъ Дѣлъ съ 1882 г. въ добавокъ къ общей суммѣ, назначенной на содержаніе Временной Комисіи.

44.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ПОСТАНОВЛЕНІЕ КОМИТЕТУ ДО СПРАВ КРÓЛЕСТВА ПОЛСКИЕГО.

Dotyczące przepisów o mierzeniu i odgraniczeniu gruntów, które przeszły na własność włościan gubernij Królestwa Polskiego na mocy Najwyższych Ukazów z d. 19-go Lutego 1864 r.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu z dnia 24-go Marca 1881 roku, rozpoznawał: 1) przedstawienie byłego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 Czerwca 1879 r. za Nr. 2897 i dodatkową odezwę jego, Sekretarza Stanu Makowa z d. 19 Lipca 1880 r. za Nr. 3542 (w Kom. Tymcz. do spr. włośc. gub. Król. Pol.) w przedmiocie projektu przepisów o mierzeniu i odgraniczeniu gruntów, które przeszły na własność włościan na mocy Najwyższych Ukazów z d. 19-go Lutego 1864 r. i 2) odezwy w tej sprawie: Ministra Finansów z d. 28-go Stycznia 1881 r. za Nr. 380 i Główno-Zarządzającego II Oddziałem Własnej JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Kancelaryi z d. 21 ubiegłego Lutego za Nr. 175.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego *za właściwe uznawał*:

I. Poprawiony projekt przepisów o mierzeniu i odgraniczeniu gruntów, które przeszły na własność włościan gubernij Królestwa Polskiego na mocy Najwyższego Ukazu z d. 19 Lutego 1864 r. przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI zatwierdzenie.

II. W łonie Komisji Tymczasowej do spraw włościańskich gubernij Królestwa Polskiego, urzędującej przy Ministerjum Spraw Wewnętrznych, utworzyć posadę mechanika mierniczego, mającego VI klasę podług urzędu i munduru a III klasę 2 stopnia podług emerytury, z uposażeniem 2000 rs. rocznie; którą to sumę zaciągać do budżetu Ministerjum Spraw Wewnętrznych z roku 1882, w dodatku do ogólnej sumy wyznaczonej na utrzymanie Komisji Tymczasowej.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналъ Комитета, 9-го Апрѣля 1881 г., соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить;“ представленный же при журналъ Комитета проектъ правилъ объ измѣреніи и отграниченіи земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ губерній Царства Польскаго въ силу Высочайшихъ указовъ 19-го Февраля 1864 года, удостоенъ въ тотъ же день Собственноручнаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденія.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ,
9-го Апрѣля 1881 г.

„Быть по сему.“

П РА В И Л А

объ измѣреніи и отграниченіи земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ губерній Царства Польскаго въ силу Высочайшихъ указовъ 19-го Февраля 1864 г.

1. Межеваніе земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ губерній Царства Польскаго въ силу Высочайшаго указа 19-го Февраля 1864 года, производится на основаніи нижеслѣдующихъ правилъ, въ видахъ обезпеченія спокойнаго и безспорнаго владѣнія крестьянъ землями, окончательно укрѣпленными за ними по ликвидационнымъ табелямъ и даннымъ.

Примѣчаніе. Означеннымъ въ сей статьѣ отграниченію и съемкѣ не подлежатъ крестьянскія земли, уже отмежеванныя, т. е. отграниченныя въ натурѣ и снятыя на планъ, до изданія настоящихъ правилъ, на основаніи прежнихъ распоряженій бывшаго Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ и Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, если межеваніе такихъ земель произведено согласно съ настоящими правилами или можетъ быть согласовано съ ними дополнительными дѣйствіями, указаніе которыхъ предоставляется Министру Внутреннихъ Дѣлъ.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu z d. 9-go Kwietnia 1881 r., raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać“; zaś przedstawiony przy protokule Komitetu projekt przepisów o mierzeniu i odgraniczeniu gruntów, które przeszły na własność włościan gubernij Królestwa Polskiego na mocy Najwyższych Ukazów z dnia 19-go Lutego 1864 r., zaszczycony został w tymże dniu Najwyższém JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzeniem.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W Gieczynie,
d. 9-go Kwietnia 1881 r.

„Ma być podług tego.“

P R Z E P I S Y

o mierzeniu i odgraniczeniu gruntów, które przeszły na własność włościan gubernij Królestwa Polskiego na mocy Najwyższych Ukazów z d. 19-go Lutego 1864 r.

1. Pomiar gruntów, które przeszły na własność włościan gubernij Królestwa Polskiego na mocy Najwyższego Ukazu z dnia 19-go Lutego 1864 roku, odbywa się na zasadzie następujących przepisów w celu zabezpieczenia spokojnego i niespornego posiadania przez włościan gruntów, które ostatecznie zostały im przyznane w tabelach likwidacyjnych i aktach nadawczych.

Uwaga. Wzmiankowanemu w niniejszym artykule pomiarowi i zdjęciu planów nie ulegają te grunta włościańskie, które już są pomierzone, t. j. odgraniczone w naturze, ze zdjęciem z nich planu, przed wydaniem niniejszych przepisów, na zasadzie poprzednich rozporządzeń byłego Komitetu Urządającego w Królestwie Polskiem i Ministerjum Spraw Wewnętrznych, jeżeli pomiar takich gruntów dokonany był zgodnie z niniejszemi przepisami albo może być pogodzony z nimi zapomocą czynności dodatkowych, których wskazanie pozostawia się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Отграниченіе и съёмка на планъ крестьянскихъ земель въ губерніяхъ Царства Польскаго производится, подъ высшимъ наблюденіемъ и руководствомъ состоящей при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ Временной Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго, мѣстными по крестьянскимъ дѣламъ учрежденіями, посредствомъ состоящихъ въ нихъ распоряженіи штатныхъ и частныхъ землефровъ.

3. Завѣдываніе симъ межеваніемъ въ каждой губерніи возлагается на Губернское по крестьянскимъ дѣламъ Присутствіе, при чемъ къ обязанностямъ состоящаго при немъ межеваго ревизора относятся: ревизія межевыхъ дѣйствій на мѣстѣ производства работъ, повѣрка составленныхъ землефрами межевыхъ документовъ, представленіе Губернскому Присутствію докладовъ по дѣламъ, касающимся межеванія крестьянскихъ земель, и участіе, съ правомъ голоса, въ разрѣшеніи сихъ дѣлъ Губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ Присутствіемъ. Общее же наблюденіе за правильностью дѣйствій и распоряженій землефры по производству съёмки и отграниченія крестьянскихъ земель возлагается на уѣздныхъ комиссаровъ по крестьянскимъ дѣламъ.

4. Губернскія по крестьянскимъ дѣламъ Присутствія публикуютъ ежегодно, въ Январѣ мѣсяцѣ, въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ, списки тѣхъ селеній, въ которыхъ предположено произвести отграниченіе и съёмку на планъ крестьянскихъ земель.

5. Одновременно съ публикаціею, Губернскія Присутствія передаютъ означенные въ предъидущей статьѣ списки, по принадлежности, уѣзднымъ комиссарамъ по крестьянскимъ дѣламъ, которые выпиши изъ сихъ списковъ вручаютъ, безъ замедленія, подлежащимъ гминнымъ войтамъ, для извѣщенія на первомъ гминномъ сходѣ землевладѣльцевъ о предстоящихъ въ теченіи года межевыхъ дѣйствіяхъ.

6. Не позже какъ за семь дней до открытія межевыхъ работъ, комиссаръ по крестьянскимъ дѣламъ посылаетъ повѣстки: крестьянамъ того селенія, земли коего предназначено отграничить, владѣльцу имѣнія, отъ земель котораго это отграниченіе производится, и всѣмъ смежнымъ землевладѣльцамъ.

7. Неприбытіе вызванныхъ лицъ въ срокъ, назначенный въ повѣсткѣ комиссара по крестьянскимъ дѣламъ, межеванія ни въ какомъ случаѣ не останавливаетъ.

2. Odgraniczenia i zdjęcia planów gruntów włościańskich w guberniach Królestwa Polskiego dopełniają pod zwierzchnim nadzorem i kierownictwem urzędującej przy Ministeryum Spraw Wewnętrznych Komisji Tymczasowej do spraw włościańskich Królestwa Polskiego, miejscowe instytucje do spraw włościańskich, zapośrednictwem geometrów etatowych lub prywatnych, których mają do rozporządzenia.

3. Zawiadywanie takim pomiarem w każdej gubernii porucza się Urzędowi gubernalnemu do spraw włościańskich; przytem pozostający przy nim rewizor mierniczy jest obowiązany: dopełniać rewizyi czynności mierniczych w miejscu prowadzenia robót, sprawdzać sporządzane przez geometrów mierniczych dokumenty, przedstawiać Urzędowi gubernalnemu raporty w sprawach, dotyczących pomiaru gruntów włościańskich, z prawem do głosu przy roztrzyganiu tych spraw przez Urząd gubernialny do spraw włościańskich. Ogólny zaś nadzór nad prawidłowością czynności i rozporządzeń geometry, dotyczących zdjęcia planów i odgraniczenia gruntów włościańskich, należy do powiatowych komisarzy do spraw włościańskich.

4. Urzędy gubernialne do spraw włościańskich ogłaszają corok w miesiącu Stycznia w miejscowych „Wiedomościach“ gubernialnych listę tych wsi, w których ma być dokonane odgraniczenie i zdjęcie planów gruntów włościańskich.

5. Równocześnie z ogłoszeniem, Urzędy gubernialne przesyłają wzmiankowane w poprzedzającym artykule listy właściwym komisarzom powiatowym do spraw włościańskich, którzy wypisy z takich list wręczają bezzwłocznie właściwym wójtom gmin, w celu powiadomienia na pierwszym zebraniu gminném właścicieli ziemskich o mających nastąpić w ciągu roku czynnościach pomiarowych.

6. Najpóźniej na siedm dni przed rozpoczęciem czynności pomiarowych, komisarz do spraw włościańskich posyła awizacye do włościan tój wsi, któręj grunta mają być odgraniczone, do właściciela majątku, od którego gruntów to odgraniczenie ma nastąpić i do wszystkich przyległych właścicieli ziemskich.

7. Nieprzybycie wezwanych osób na termin, wyznaczony w awizacyi komisarza do spraw włościańskich pomiaru w żadnym razie nie wstrzymuje

8. Межевыми знаками, которыми должны быть обозначены въ натурѣ границы крестьянскихъ земель, служатъ копцы (земляные курганы). По величинѣ копцы бываютъ: главные (угловые) и второстепенные (промежуточные или боковые). Въ случаѣ невозможности установки копча въ натурѣ, копецъ можетъ быть замѣняемъ деревяннымъ или каменнымъ столбомъ.

Примѣчаніе. При незначительности пространства крестьянскаго надѣла или крайней извилистости граничной линіи, отграниченіе крестьянскихъ земель можетъ быть допущено безъ установки копцевъ или столбовъ на всѣхъ поворотахъ граничной линіи, но при непремѣнномъ условіи точнаго опредѣленія каждаго ея изгиба на планѣ и въ геодезическомъ описаніи и указанія о томъ въ протоколѣ объ отграниченіи крестьянскихъ земель (ст. 10).

9. Уполномоченіе для присутствованія при межеваніи можетъ быть выражено довѣренностію, подписъ на которой засвидѣтельствована не въ общеустановленномъ порядкѣ, а удостовѣрена мѣстнымъ полицейскимъ управленіемъ; уполномоченные же отъ сельскихъ обществъ обязаны представить приговоръ сельскаго схода, засвидѣтельствованный въ установленномъ порядкѣ.

10. При производствѣ отграниченія и съемки на планъ составляются по каждому селенію: планъ, геодезическое описаніе и протоколъ объ отграниченіи крестьянскихъ земель. Составленіе одного общаго плана, геодезическаго описанія и протокола по нѣсколькимъ селеніямъ можетъ быть допущено въ томъ лишь случаѣ, когда крестьяне этихъ селеній владѣютъ землями сообща или въ дробной череполосности.

11. На планахъ наносятся вѣдшія границы, съ обозначеніемъ мѣры линій и угловъ, ими образуемыхъ, положеніе межевыхъ знаковъ и румбическій уголъ, опредѣляемый по отношенію къ одной изъ линій окружной межи, а также внутренняя ситуація. Къ плану долженъ быть приложенъ межевой реестръ (экспликація), въ который вносится подробное исчисленіе пространства отграниченныхъ крестьянскихъ земель.

12. Въ геодезическомъ описаніи должны быть изложены всѣ подробности, показанныя на планѣ, столь опредѣленно, чтобы въ случаѣ потери плана было возможно его возстановленіе.

8. Jako znaki pomiarowe, któremi powinny być oznaczone w naturze granice gruntów włościańskich służą kopce (kurhany z ziemi). Podług wielkości kopce bywają: główne (kątowe) i drugorzędne (środkowe lub boczne). Jeżeli nie można ustawić kopca w naturze, to takowy może być zastąpiony słupem drewnianym lub kamiennym.

Uwaga. Jeżeli przestrzeń gruntu do osady należącego jest niewielka a linia graniczna bardzo nierówna, odgraniczenie może być dokonane bez stawiania kopców lub słupów na wszystkich zagięciach linii granicznej ale z koniecznym warunkiem dokładnego określenia każdego jej zagięcia na planie i w opisie geodezyjnym i zaznaczenia o tém w protokole o odgraniczeniu gruntów włościańskich (art. 10).

9. Upoważnienie do asystowania przy pomiarze może być wyrażone w plenipotencyi, której podpis może być poświadczony nie w ogólnie przyjęty sposób lecz tylko przez miejscowy Zarząd policyjny; zaś pełnomocnicy gromad wiejskich obowiązani są przedstawić uchwałę gromadzką poświadczoną w ustanowiony sposób.

10. Przy dokonaniu odgraniczenia i zdjęciu planu sporządza się co do każdej wsi: plan, opis geodezyjny i protokół o odgraniczeniu gruntów włościańskich. Sporządzenie jednego ogólnego planu, opisu geodezyjnego i protokołu co do kilku wsi może być dozwolone tylko w takim razie, jeżeli włościanie tej wsi posiadają grunta wspólnie albo w drobnej szachownicy.

11. Na plany wnoszą się: granice zewnętrzne z oznaczeniem miary linij i kątów przez nie utworzonych; położenie znaków mierniczych i kąt rumbiczny, określony w stosunku do jednej z linij między kolistej, oraz sytuacja wewnętrzna. Do planu powinien być dołączony rejestr pomiarowy (eksplicacya), w którym zamieszcza się szczegółowe obliczenie przestrzeni odgraniczonych gruntów włościańskich.

12. W opisie geodezyjnym powinny być przytoczone wszystkie szczegóły zamieszczone w planie, tak dokładnie, ażeby wraz zagięcia planu można go było zrobić z opisu na nowo.

13. Въ протоколѣ объ отграниченіи крестьянскихъ земель должно быть указано время ихъ отграниченія землеѣромъ, названіе и мѣстонахожденіе отграниченнаго селенія и наименованіе лицъ, при отграниченіи присутствовавшихъ, а также по вызову (ст. 6) неявившихся, съ указаніемъ на довѣренности и сельскіе приговоры, на основаніи которыхъ при отграниченіи присутствовали уполномоченные отъ владѣльцевъ имѣній и сельскихъ обществъ.

14. На обязанность крестьянъ селенія, земли которыхъ отграничиваются, возлагается доставленіе необходимыхъ для сего рабочихъ и подводъ для перевозки межевыхъ инструментовъ, а также отводъ землеѣру квартиры и ея отопленіе. Лѣсной же матеріалъ, т. е. колья и вѣхи, доставляются владѣльцемъ имѣнія, въ составъ котораго входили отмежевываемыя крестьянскія земли.

Примѣчаніе. Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется, по представленію Временной Комиссіи по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго, установить порядокъ исполненія указанныхъ въ настоящей статьѣ обязанностей, въ тѣхъ случаяхъ, когда размежеваніе, не касаясь дворскихъ земель, производится между селеніями.

15. Въ случаѣ неисполненія крестьянами или владѣльцами обязанностей, изложенныхъ въ ст. 14-й, гминный войтъ обязанъ немедленно распорядиться наймомъ рабочихъ и покупкою необходимаго лѣснаго матеріала на гминныя средства, со взысканіемъ сего расхода, по окончаніи межеванія, съ виновныхъ, по расчету, опредѣленному рѣшеніемъ комиссара по крестьянскимъ дѣламъ, постановленному въ указанномъ закономъ порядкѣ.

16. Жалобы на неправильныя дѣйствія землеѣровъ по съемкѣ и отграниченію крестьянскихъ земель приносятся мѣстному комиссару по крестьянскимъ дѣламъ, постановленія котораго по симъ жалобамъ считаются рѣшеніемъ 1-й инстанціи.

17. Лица, виновныя въ недопущеніи землеѣра къ исполненію возложенныхъ на него обязанностей, или въ сопротивленіи производству межевыхъ работъ, или въ нанесеніи землеѣру оскорбленія при исполненіи имъ сихъ работъ, подвергаются наказаніямъ, опредѣленнымъ въ Уложеніи о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ (раздѣлъ IV гл. I и II).

18. Крестьяне обязаны сохранять въ цѣлости межевыя знаки, установленныя на границахъ ихъ земель, а сельскіе солтысы и гмин-

13. W protokule o odgraniczeniu gruntów włościańskich powinien być wskazany czas ich odgraniczenia przez geometrę, nazwisko i położenie wsi, w której dopełnia się odgraniczenia, i wyszczególnienie osób obecnych przy odgraniczeniu, jak również tych, które na wezwanie się nie stawily (art. 6), ze wskazaniem pełnomocnictw i uchwał gromadzkich, na zasadzie których przy odgraniczeniu byli obecni pełnomocnicy właścicieli majątków i gromad wiejskich.

14. Na włościan wsi, której grunta ulegają odgraniczeniu wkłada się obowiązek dostarczenia niezbędnych do tego robotników i podwód na przewóz narzędzi mierniczych oraz dostarczenia geometrze mieszkania z opałem. Zaś materyał drzewny, t. j. kołki i wiechy, dostarcza właściciel majątku, do którego należą ulegające pomiarowi grunta włościańskie.

Uwaga. Ministrowi Spraw Wewnętrznych porucza się, na przedstawienie Komisji Tymczasowej do spraw włościańskich gubernij Królestwa Polskiego, ustanowić porządek wykonywania wskazanych w artykule niniejszym obowiązków w tych razach, gdy rozgraniczenie, nie dotycząc gruntów dworskich, odbywa się pomiędzy wsiami.

15. Wrazie niewykonania przez włościan lub właścicieli obowiązków przytoczonych w art. 14, wójt gminy obowiązany jest zarządzić bezzwłocznie najem robotników i kupno niezbędnego materyału drzewnego z funduszów gminnych, a po ukończeniu pomiaru, ściągnąć ten rozchód od winnych, podług obliczenia, dokonanego w decyzji komisarza do spraw włościańskich, postanowionej w sposób prawem przepisany.

16. Skargi na nieprawidłowe czynności geometrów przy zdejmowaniu planów i odgraniczeniu gruntów włościańskich podają się do miejscowego komisarza do spraw włościańskich, którego postanowienia w tym przedmiocie uważają się za decyzje zapadłe w 1-jej instancji.

17. Winni niedopuszczenia geometry do wykonania włożonych na niego obowiązków, albo sprzeciwiania się dokonaniu robót pomiarowych, albo obrażenia geometry przy wykonaniu tych robót ulegają karom, określonym w kodeksie kar głównych i poprawczych (dział IV rozdz. I i II).

18. Włościanie obowiązani są zachowywać w całości znaki miernicze, postawione na granicach ich gruntów, a sołtysi wiejscy

ные войты обязаны наблюдать, чтобы межевые знаки не подвергались порчѣ или уничтоженію.

19. Испорченные или истребленные межевые знаки, по получении о томъ донесенія мѣстнымъ комиссаромъ по крестьянскимъ дѣламъ, возобновляются по его распоряженію. Руководствомъ для возобновленія сихъ знаковъ служатъ утвержденные межевые документы. Въ случаѣ спора о межевыхъ дѣйствіяхъ составляется протоколъ и постановленія комиссара по сего рода спорамъ считаются рѣшеніемъ 1-й инстанціи.

20. Лица, виновныя въ истребленіи или порчѣ межевыхъ знаковъ, безъ корыстной или иной преступной цѣли, подлежатъ наказанію на основаніи ст. 32 Устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями; лица же, виновныя въ умышленномъ поврежденіи или истребленіи граничныхъ межевыхъ знаковъ съ противозаконною цѣлью, подлежатъ наказанію на основаніи ст. 1605 Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

21. Протоколъ объ отграниченіи крестьянскихъ земель составляется и подписывается землемѣромъ, производившимъ отграниченіе, и всѣми лицами, при этомъ присутствовавшими, при чемъ за неграмотныхъ протоколъ подписывается, по ихъ уполномочію, грамотнымъ лицомъ. Подлинность сего, а также заявленій объ отказѣ отъ подписи протокола лицами, присутствовавшими при межеваніи, удостоверяется гминнымъ войтомъ или солтысомъ. Всякое несогласіе съ чѣмъ либо, изложеннымъ въ протоколѣ должно быть выражено при его подписи. Протоколъ, въ указанномъ выше порядкѣ составленный, повѣряется на мѣстѣ комиссаромъ по крестьянскимъ дѣламъ и удостоверяется его подписью.

22. Составленные на отграниченныя земли планы и геодезическія описанія подписываются землемѣромъ, производившимъ съемку и отграниченіе и комиссаромъ по крестьянскимъ дѣламъ. Документы эти повѣряются въ Губернскомъ по крестьянскимъ дѣламъ Присутствіи и по удостовѣреніи въ правильности ихъ сочиненія, о семъ составляется журналъ, на планахъ же дѣлается о томъ надпись за подписью межеваго ревизора и непремѣннаго члена Губернскаго по крестьянскимъ дѣламъ Присутствія.

23. Освидѣтельствованные въ Губернскомъ Присутствіи межевые документы представляются, вмѣстѣ со всѣмъ производствомъ по отграниченію земель, въ состоящую при Министерствѣ Внутрен-

и войці гмин obowiązани są mieć nadzór nad tém, ażeby znaki miernicze nie ulegały zepsuciu lub zniszczeniu.

19. Zepsute albo zniszczone znaki miernicze, po otrzymaniu o tém doniesienia przez miejscowego komisarza do spraw włościańskich, odnawiają się z jego polecenia. Za wskazówkę przy odnawianiu tych znaków służą zatwierdzone dokumenty pomiarowe. Wrazie sporu o czynności pomiarowe, sporządza się protokół i postanowienia komisarza w tego rodzaju sporach uważają się za decyzję zapadłą w 1-jej instancji.

20. Winni zniszczenia lub zepsucia znaków mierniczych bez korzyści lub innego celu występного ulegają karze na zasadzie art. 32 Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju; zaś winni umyślnego uszkodzenia lub zniszczenia granicznych znaków mierniczych z celem przeciwnym prawu, ulegają karze na zasadzie art. 1605 Kodeksu kar głównych i poprawczych.

21. Protokół o odgraniczeniu gruntów włościańskich sporządza i podpisuje geometra dopełniający odgraniczenia i wszystkie osoby, które przytem były obecne; a za niepiśmiennych podpisuje, przez nich do tego upoważniona, osoba piśmienna. Autentyczność tego jak również oświadczeń odmawiających podpisania protokołu przez osoby obecne przy pomiarze poświadcza wójt gminy lub sołtys. Wszelka niezgodność z czémkolwiekby, zawartém w protokole, powinna być wyrażona przy jego podpisaniu. Protokół, sporządzony w sposób powyżej wskazany, sprawdza na miejscu komisarz do spraw włościańskich i stwierdza go swoim podpisem.

22. Sporządzone na odgraniczone grunta plany i opisy geodezyjne podpisuje geometra, który zdejmował plan i dopełniał odgraniczenia oraz komisarz do spraw włościańskich. Dokumenty te sprawdzają się w Urzędzie gubernialnym do spraw włościańskich i po poświadczeniu, iż są należycie sporządzone, spisuje się o tém protokół; zaś na planach robi się o tém zaznaczenie, podpisane przez rewizora mierniczego i członka stałego Urzędu gubernialnego do spraw włościańskich.

23. Poświadczone w Urzędzie gubernialnym dokumenty miernicze przedstawiają się, razem z całym operatem w przedmiocie odgraniczenia gruntów, do urzędującej przy Ministerjum Spraw We-

нихъ Дѣлъ Временную Коммисію по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго, въ которой, по разсмотрѣніи межевыхъ документовъ состоящимъ при Временной Коммисіи межевымъ техникомъ и по удостовѣреніи имъ полноты и правильности всего межевого производства, планы и геодезическія описанія утверждаются подписью Предсѣдателя или члена Временной Коммисіи, а также межевого техника и приложеніемъ печати. Утвержденные планы возвращаются въ Губернскія Присутствія для снятія съ нихъ копій и выдачи таковыхъ, за установленную плату, сельскимъ обществамъ. Вѣрность составленія копій свидѣлствуется подписью межевого ревизора и непрѣжнаго члена и приложеніемъ печати Губернскаго по крестьянскимъ дѣламъ Присутствія.

24. Оригинальные планы и геодезическія описанія, вмѣстѣ съ производствомъ по отграниченію крестьянскихъ земель, хранятся при подлинныхъ ликвидаціонныхъ табеляхъ и данныхъ въ архивѣ Временной Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго.

25. Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется издавать, по Временной Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго, въ развитіе настоящихъ правилъ, надлежащія распоряженія и разъясненія а также установить способы и порядокъ согласованія межевыхъ производствъ, совершенныхъ уже до изданія настоящихъ правилъ, съ требованіями сихъ послѣднихъ (примѣчаніе къ ст. 1-й).

Подписалъ:

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго,
Генераль-Адъютантъ *Графъ Милютинъ*.

(С. У. и Р. П. 1831 г. 22 Мая, N. 51 стр. 681).

внутрѣнныхъ Комисіи Тимчасовѣй до справъ влоściaнскихъ Крѣлства Польскаго, въ которѣй, по розпознаніи документовъ миѣрничѣхъ прѣзъ урѣдующаго прѣзъ Комисіи тимчасовѣй техника миѣрничѣго и по поswиadczeniu прѣзъ него зуѣлноsci и правдѣлноsci caлѣй роботы миѣрничѣй, планы и описы геодѣзѣйне затвѣрдзая сѣ прѣзъ положеніе подписѣвъ Прѣзеса lub czлѣнка Комисіи Тимчасовѣй oraz техника миѣрничѣго и прѣзѣложеніе пѣцѣгѣи. Затвѣрдзѣные планы звращая сѣ до Урѣду губерниалнаго, въ цѣлу спорзѣдзѣнія зъ нихъ копій и wydania таковыхъ, за ustanowioną opłatą, gromadom wiejskim. Autentycznoścъ копій poświadcza swoimъ podpisemъ rewizorъ миѣрничѣй и czлѣnekъ stały, zъ prѣzѣloженіемъ пѣцѣгѣи Урѣду губерниалнаго до справъ влоściaнскихъ.

24. Oryginalne планы i описы геодѣзѣйне, razemъ zъ operatemъ въ przedmiocie odgraniczenia gruntѣвъ влоściaнскихъ, zachowują sѣ прѣзъ oryginalnychъ tabelachъ likwidacyjnychъ i aktachъ nadawczychъ wъ archiwumъ Комисіи Тимчасовѣй до справъ влоściaнскихъ губерній Крѣлства Польскаго.

25. Ministrowi Sprawъ Wewnѣtrznychъ służy prawo wydawać wъ Комисіи Тимчасовѣй до справъ влоściaнскихъ губерній Крѣлства Польскаго, wъ rozwinięciuъ niniejszychъ przepisѣвъ, wлasciwe розпорзѣдзѣния i wyjaśnienia oraz ustanawiać sposoby i porzѣdekъ godzenia robѣтъ миѣрничѣхъ, dokonanychъ juзъ прѣдъ wydaniemъ niniejszychъ przepisѣвъ, zъ wymaganiamiъ tychъ ostatnichъ (uwaga do art. 1).

Podpisałъ:

Przewodniczący wъ Komitecie do справъ Крѣлства Польскаго,
General-Adjutantъ *Hrabia Milutinъ*.

45.

Именной Высочайшій Указъ.

О количествѣ людей, потребныхъ для пополненія арміи и флота въ 1881 году.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

На основаніи статьи 9-й Высочайше утвержденнаго, 1-го Января 1874 года, устава о воинской повинности, число людей, потребное для пополненія арміи и флота, опредѣляется ежегодно законодательнымъ порядкомъ.

Согласно сему, утвердивъ нынѣ послѣдовавшее въ Государственномъ Совѣтѣ, по представленію Военнаго Министра, мнѣніе о размѣрѣ предстоящаго въ семъ году призыва людей на дѣйствительную военную службу, повелѣваемъ: для пополненія арміи и флота, призвать въ 1881 году, въ предписанномъ уставомъ о воинской повинности порядкѣ, двѣсти тридцать пять тысячъ человекъ, полагая въ этомъ числѣ и тѣхъ, которыми представлены будутъ въ предстоящій призывъ освобождающія отъ службы зачетныя рекрутскія квитанціи прежняго времени.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать къ исполненію сего надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Гатчинѣ,
5-го Мая 1881 года.

(С. У и Р. Ц. 1881 г., 22 Мая N. 52 стр. 712).

45.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O ilości ludzi, potrzebnych do skompletowania armii i floty w roku 1881.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Na zasadzie artykułu 9-go Najwyżej zatwierdzonej d. 1-go Stycznia 1874 roku Ustawy o powinności wojskowej, liczbę ludzi potrzebnych do skompletowania armii i floty określa się corok w drodze prawodawczej.

Stosownie do tego, zatwierdziwszy zapadłe w Radzie Państwa, na przedstawienie Ministra Wojny Zdanie co do ilości ludzi mających być powołanemi w roku bieżącym do służby wojskowej czynnej, rozkazujemy: dla skompletowania armii i floty, powołać w roku 1881, w przepisany przez Ustawę o powinności wojskowej sposób, dwieście trzydzieści pięć tysięcy ludzi, licząc w to i tych, którzy przedstawia przy mającym nastąpić poborze uwalniające od służby dawne kwity rekruckie.

Rządzący Senat nie zanie dba wydać, co do wykonania niniejszego, należytych rozporządzeń.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

W Gieczynie,
d. 5-go Maja 1881 roku.

46.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О таможенныхъ пошлинахъ на джуту и издѣлія
изъ оной.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о таможен-
ныхъ пошлинахъ на джуту и издѣлія изъ оной, Высочайше ут-
вердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Графъ Э. Барановъ.

12-го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департамен- коновъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-
товъ Государствен- ставленіе Министерства Финансовъ о таможен-
ной Экономіи и За- ныхъ пошлинахъ на джуту и издѣлія изъ оной,
коновъ 2 Апрѣля мнѣніемъ положило:

и Общаго Собранія I. Въ измѣненіе подлежащихъ статей тамо-
27 Апрѣля 1881 г. женнаго тарифа по Европейской торговлѣ, поста-
новить слѣдующее:

а) съ джуты, разрѣшенной, по ст. 24 п. 2 таможеннаго та-
рифа, въ привозу беспошлинно, взимать впредь . 40 коп. съ пуда.

46.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O cłach od dżuty i wyrobów z takowej.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o cłach od dżuty i wyrobów z takowej, Najwy-
żej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
General-Adjutant *Hrabia Baranow.*

12-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kulów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministe-
nomii Państwowej i ryum Finansów o cłach od dżuty i wyrobów z ta-
Praw z d. 2 Kwietnia kowej, *uchwalila zdanie:*
i Ogólnego Zebrania
z d. 27-go Kwietnia I. Zmieniając właściwe artykuły taryfy celnéj
1881 r. handlu Europejskiego, postanowić co następuje:

a) od dżuty, którą art. 24 ust. 2 taryfy celnéj dozwala przy-
wozić bez opłaty cła, pobierać odtąd . . . po 40 kop. od puda.

б) Статью 195 таможенного тарифа изложить такимъ образомъ:

мѣшки джутовые и холстинные, а равно грубыя мѣшечныя и упаковочныя джуковыя ткани съ пуда 2 руб.

Примѣчаніе. Половики-дорожки изъ джуты, манильской пеньки и тому подобныхъ матеріаловъ, при ввозѣ очищаются пошлиною по ст. 195, съ надбавкою 50% къ пошлинѣ, определенной этою статьею; и

II. Упомянутыя новыя пошлины ввести въ дѣйствіе съ 1-го Іюня 1881 года, безъ взиманія добавочныхъ 10%, установленныхъ Высочайше утвержденнымъ 16-го Декабря 1880 г. мнѣніемъ Государственного Совѣта.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II 1881 г. 23 Мая, N. 53 стр. 713)

47.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совѣта.

О порядкѣ утвержденія измѣненій въ призывныхъ участкахъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспослѣдовавшее мнѣніе въ Высочайше утвержденномъ при Государственномъ Совѣтѣ Особомъ Присутствіи о воинской повинности, о порядкѣ утвержденія измѣненій въ призывныхъ участкахъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

5-го Мая 1881 г.

б) Артыкулъ 195 тaryfy celnéj zredagować w sposób następujący:

worki dzutowe i płócienne, jak również grube tkaniny dzutowe na worki i opakowania od puda 2 rs.

Uwaga. Od chodników z dżuty, konopi manilskich i tym podobnych materyałów, przy ich wwozie opłaca się cło podług art. 195, z dodatkiem 50% do cła określonego w tym artykule; i

II. Wzmiankowane nowe cła wprowadzić w wykonanie od 1-go Czerwca 1881 r. bez pobierania dodatkowych 10%, ustanowionych przez Najwyżéj zatwierdzone d. 16-go Grudnia 1880 roku Zdanie Rady Państwa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

47.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie zatwierdzania zmian w rewirach powołania.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, Zdanie, zapadłe w Najwyżéj zatwierdzonem przy Radzie Państwa Komplecie do powinności wojсковéj, o sposobie zatwierdzania zmian w rewirach powołania, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

5-go Maja 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Особомъ При-
журнала: Особого сущтвіи о воинской повинности, разсмотрѣвъ пред-
Присутствія о во- ставленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о порядкѣ
инской повинности утвержденія измѣненій въ призывныхъ участкахъ,
30 Марта 1881 г. *мнѣніемъ положилъ:*

Разъяснить, что на основаніи статей 76—80 устава о воин-
ской повинности, на разрѣшеніе Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ
и Военнаго должны быть представляемы предположенія о такихъ
лишь измѣненіяхъ въ существующихъ призывныхъ участкахъ, ко-
торые сопряжены съ отступленіемъ отъ правилъ, опредѣленныхъ
статьями 71, 74 и 75 упомянутого устава. Во всѣхъ остальныхъ
случаяхъ, предположенія означеннаго рода, по составленіи ихъ
указаннымъ въ статьяхъ 76 и 77 порядкомъ, подлежатъ утвержде-
нію Губернатора или Начальника области, которые о сдѣланныхъ
этимъ путемъ измѣненіяхъ доводятъ до свѣдѣнія Министровъ Вну-
треннихъ Дѣлъ и Военнаго.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналѣ Предсѣдателемъ
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 27 Мая N. 55 стр. 731).

Зданіе Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Oddzielnym Komplecie do
kulów: Oddzielnego повинности военной, rozpoznawszy przedstawie-
Kompletu do powin- nie Ministra Spraw Wewnętrznych o sposobie za-
ności военной z d. twierdzenia zmian w rewirach powołania, *uchwa-*
30 Marca 1881 r. *liła zdanie:*

Wyjaśnić, że na zasadzie artykułów 76—81 Ustawy o powin-
ności военной pod rozpoznanie Ministrów Spraw Wewnętrznych
i Wojny powinny być przedstawiane projekty, dotyczące takich je-
dynie zmian w istniejących rewirach powołania, które prowadzą za
sobą odstąpienia od przepisów, określonych w artykułach 71, 74 i 75
wzmiankowanej Ustawy. We wszystkich zresztą razach projektu
tego rodzaju, po sporządzeniu ich w sposób wskazany w artykułach
76 i 77, ulegają zatwierdzeniu Gubernatora albo Naczelnika Obwodu,
którzy o poczynionych na téj drodze zmianach komunikują Ministrom
Spraw Wewnętrznych i Wojny.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokole Prezes i Człon-
kowie.

48.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О возвышеніи пошлины на привозимый изъ за границы цементъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о возвышеніи пошлины на привозимый изъ за границы цементъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генераль-Адъютантъ Графъ Э. Барановъ.

19-го Мая 1881 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментовъ Государственной Экономіи и Закономъ 25 Апрѣля и Общаго Собранія 4-го Мая 1881 г.

1) Пошлину на привозимый изъ за границы цементъ всякаго рода установить въ семь копѣекъ металлических съ пуда, распространить оную и на порты Чернаго и Азовскаго морей; и

2) Означенную пошлину взимать съ 1-го Іюня 1881 г., безъ начисленія добавочныхъ 10%, установленныхъ Высочайше утвержденнымъ 16 Декабря 1880 г., мнѣніемъ Государственного Совѣта.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 27 Мая, N. 55 стр. 732).

48.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O podwyższeniu cła od przywożonego z zagranicy cementu.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii Państwowej Rady Państwa Zdanie, o podwyższeniu cła od przywożonego z zagranicy cementu, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant Hrabia E. Baranow.

19-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Ekonomii Państwowej i Praw z dnia 25-go Kwietnia i Ogólnego Zebrania z d. 4 Maja 1881 r.

1) Cło od przywożonego z zagranicy cementu wszelkiego rodzaju ustanowić po siedm kopiejek metalicznych od puda, rozciągnawszy takowe i na porty morza Czarnego i Azowskiego; i

2) Wzmiankowane cła pobierać od 1-go Czerwca 1881 r. bez doliczenia dodatkowych 10%, ustanowionych przez Najwyżej zatwierdzone d. 16-go Grudnia 1880 r., Zdanie Rady Państwa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

49.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫМЪ МНЕНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О порядкѣ свидѣтельствѣванія арестантовъ относительно способности ихъ къ работамъ въ исправительныхъ арестантскихъ ротахъ и отдѣленіяхъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о порядкѣ свидѣтельствѣванія арестантовъ относительно способности ихъ къ работамъ въ исправительныхъ арестантскихъ ротахъ и отдѣленіяхъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
28-го Апрѣля 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ журналовъ: Депар- Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ тамен- та Законовъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о по- 14 Марта и Общаго рядкѣ свидѣтельствѣванія людей, присужденныхъ Собранія 30 Марта къ отдатѣ въ исправительныя роты и отдѣленія 1881 г. гражданскаго вѣдомства, для удостовѣренія способности къ работамъ въ оныхъ, *мнѣніемъ положи-
жилъ:*

Въ измѣненіе подлежащихъ статей свода законовъ постано-
вить:

1) Свидѣтельствѣваніе людей, присужденныхъ къ отдатѣ въ исправительныя арестантскія роты гражданскаго вѣдомства и исправительныя арестантскія отдѣленія, какъ за бродяжество, такъ и за другія преступленія, для удостовѣренія способности сихъ людей къ работамъ въ означенныхъ учрежденіяхъ (уст. код. подѣ страж. ст. 1008 и 1009), а также свидѣтельствѣваніе арестантовъ,

49.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O sposobie rewidowania więźniów co do ich zdolności
do robót w poprawczych rotach i oddziałach
aresztanckich.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sposobie rewidowania więźniów co do ich zdolności do robót w poprawczych rotach i oddziałach aresztanckich, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
28-go Kwietnia 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Praw i na kulów: Departamentu Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Praw z d. 14 Marca Ministra Spraw Wewnętrznych o sposobie rewido- i Ogólnego Zebrania wania ludzi, skazanych na oddanie do rot i oddzia- z dnia 30-go Marca łów poprawczych wydziału cywilnego, dla prze- 1881 r. konania się o ich zdolności do robót w takowych, *uchwaliła zdanie:*

Zmieniając właściwe artykuły Swodu Zakonow, postanowić:

1) Rewizyi ludzi, skazanych na oddanie do rot aresztanckich poprawczych wydziału cywilnego i oddziałów aresztanckich poprawczych, tak za tulaćstwo jakoteż za inne przestępstwa, dla sprawdzenia zdolności tych ludzi do robót w pomienionych instytucjach (Ust. o więzieniu art. 1008 i 1009), oraz rewizyi więźniów, którzy się stali niezdolnemi do robót w czasie pozostawania w rotach i oddzia-

сдѣлавшихся неспособными къ работамъ во время содержанія въ исправительныхъ ротахъ и отдѣленіяхъ (ст. 1091 и 1092), производится въ городахъ, гдѣ они содержатся подъ стражею, начальникомъ мѣстной полиціи, вмѣстѣ съ городовымъ или уѣзднымъ (окружнымъ) врачомъ. Въ С.-Петербургѣ обязанность сія возлагается на одного изъ совѣтниковъ губернскаго правленія, совмѣстно съ однимъ членомъ врачебнаго отдѣленія онаго.

2) Въ Дагестанской, Батумской и Карской областяхъ, въ Сухумскомъ и Закаспійскомъ военныхъ отдѣлахъ и Закатальскомъ округѣ означенное въ статьѣ 1-й свидѣтельствованіе производится въ тѣхъ городахъ, которые будутъ для сего указаны Намѣстникомъ Кавказскимъ.

3) Заключение о признаніи арестанта неспособнымъ къ работамъ сообщается мѣстному представителю прокурорскаго надзора (или уѣздному стряпчему, гдѣ таковая должность существуетъ) и, въ случаѣ его согласія, приводится въ исполненіе (улож. наказ. ст. 77, 951 по прод. 1876 г. и 953; уст. суд. подъ страж. ст. 1093 и 1094). Если же согласія не послѣдуетъ, а равно въ случаѣ разномыслія между лицами, производившими свидѣтельствованіе, арестантъ подвергается переосвидѣтельствуванію въ присутствіи губернскаго (областнаго) правленія при участіи членовъ врачебнаго отдѣленія или врачебной управы (гдѣ таковая существуетъ) и мѣстнаго прокурора.

4) Въ градоначальствахъ Одесскомъ, Таганрогскомъ, Керчь-Еникальскомъ и Севастопольскомъ переосвидѣтельствованіе арестантовъ, въ указанныхъ статьею 3-ю случаяхъ, производится въ особомъ совѣщаніи, состоящемъ, подъ предсѣдательствомъ градоначальника, изъ прокурора, полиціймейстера и городского врача.

5) Въ областяхъ Туркестанскаго генералъ-губернаторства порядокъ свидѣтельствованія и переосвидѣтельствуванія преступниковъ, относительно способности ихъ къ работамъ въ арестантскихъ ротахъ гражданскаго вѣдомства, опредѣляется генералъ-губернаторомъ, примѣнительно къ правиламъ, постановленнымъ въ статьяхъ 1 и 3-й настоящаго узаконенія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 29 Мая, № 56 стр. 733).

лахъ поправочныхъ (art. 1091 и 1092), dopeлня в miastach gdzie takowi są więzieni, naczelnik policyi miejskiej, razem z lekarzem miejskim lub powiatowym (okręgowym). W St.-Petersburgu obowiązek ten powierza się jednemu z radców Rządu gubernialnego łącznie z jednym z członków wydziału lekarskiego tegoż Rządu.

2) W obwodach Dagiestańskim, Batumskim i Karskim, w oddziałach wojennych Suchumskim i Zakaspijskim w okręgu Zakatalskim wzmiankowana w artykule 1-m rewizya odbywa się w tych miastach, które będą do tego wyznaczone przez Namiestnika Kaukaskiego.

3) Konkluzya o uznaniu więźnia za niezdolnego do robót komunikuje się miejscowemu przedstawicielowi władzy prokuratorskiej (albo powiatowemu „striapczemu“, tam gdzie taki urząd istnieje), a wrazie jego zgodzenia się, wprowadza się w wykonanie (kod. kar. art. 77, 951 podług dal. c. z r. 1876 i 953; Ust. o więz. art. 1093 i 1094). Jeżeli zaś zgodzenie się nie nastąpi, jak również wrazie różności zdań pomiędzy osobami dopełniającymi rewizyi, więzień ulega powtórnej rewizyi w obecności Rządu gubernialnego (obwodowego) przy współudziale członków wydziału lekarskiego albo urzędu lekarskiego (gdzie takowy istnieje) i miejscowego prokuratora.

4) W okręgach miejskich: Odeskim, Tahanrogskim, Kiercz-Jenikolskim i Sewastopolskim, rewizya więźniów, w przypadkach wskazanych w artykule 3-m, odbywa się w oddzielnej radzie, składającej się z naczelnika miasta jako przewodniczącego, z prokuratora, policmajstra i lekarza miejskiego.

5) W obwodach generał-gubernatorstwa Turkiestańskiego sposób rewizyi i powtórnej rewizyi przestępców co do zdolności ich do robót w rotach aresztanckich wydziału cywilnego określa Generał-Gubernator, stosując się do przepisów, postanowionych w artykułach 1 i 3-m niniejszego prawa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

50.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ УПРАВЛЯЮЩИМЪ
МИНИСТЕРСТВОМЪ ФИНАНСОВЪ.

**О выпускѣ 5-го разряда обязательствъ Государствен-
наго Казначейства.**

На основаніи Высочайшаго указа, 10-го Февраля 1878 г. Правительствующему Сенату даннаго, и особаго Высочайшаго повелѣнія, въ 16-й день Мая 1881 г. послѣдовавшаго, Управляющій Министерствомъ Финансовъ предложилъ Государственному Банку произвести выпускъ 5-го разряда обязательствъ Государственнаго Казначейства, всего на пятьдесятъ милліоновъ рублей нарицатель-ною цѣною въ 1000 и 5000 рублей, срокомъ на шесть мѣсяцевъ, считая съ 2-го Іюня 1881 г. съ тѣмъ, чтобы капиталъ былъ возвра-щенъ предъявителямъ обязательствъ съ 2-го Декабря 1881 года съ процентами за время съ 2-го Іюня по 2-е Декабря 1881 года по расчету изъ 4% годовыхъ.

Доносъ о томъ Правительствующему Сенату Управляющій Ми-нистерствомъ Финансовъ присовокупилъ, что Государственнымъ Банкомъ будетъ своевременно доведено до всеобщаго свѣдѣнія объ условіяхъ выпуска помянутыхъ обязательствъ.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 30 Мая. N. 57, стр. 751).

50.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ ZARZĄDZAJĄ-
CEGO MINISTERIUM FINANSÓW.

O emisji 5-jej seryi obligacyj Skarbu Państwa.

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z d. 10-go Lutego 1878 roku wydanego do Rządzącego Senatu i oddzielnego Najwyższe-
go rozkazu, w dniu 16-m Maja 1881 r. zapadłego, Zarządzający Mi-
nisteryum Finansów zaproponował Bankowi Państwa dokonać emisji
5-jej seryi obligacyj Skarbu Państwa, ogółem na pięćdziesiąt milio-
nów rubli, ceny nominalnej po 1000 i po 5000 rubli, na termin sześciu
miesięcy, licząc od 2-go Czerwca 1881 r., z tém zastrzeżeniem, aże-
by kapitał był zwrócony okazicielom obligacyj od 2-go Grudnia 1881
roku z procentami za czas od 2-go Czerwca do 2-go Grudnia 1881 r.
licząc po 4% rocznie.

Donosząc o tém Rządzącemu Senatowi, Zarządzający Ministe-
ryum Finansów dodał, że Bank Państwa we właściwym czasie poda
do powszechnej wiadomości o warunkach emisji pomienionych obli-
gacyj.

51.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ЮСТИЦИИ.

Министерская декларация о взаимномъ огражденіи торговыхъ и фабричныхъ клеймъ, заключенная между Россією и Нидерландами.

Управляющій Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, отношеніемъ 23-го Апрѣля сего года за N. 3539, сообщилъ Министру Юстиціи, что съ Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволенія подписана имъ и пребывающимъ здѣсь Нидерландскимъ посланникомъ декларация о взаимномъ огражденіи торговыхъ и фабричныхъ клеймъ.

ДЕКЛАРАЦІЯ. (*)

Правительства ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА Всероссийскаго и Его Величества Короля Нидерландскаго, признавъ полезнымъ упрочить за русскими и нидерландскими торговыми и фабричными клеймами обоюдное покровительство, уполномочили нижеподписавшихся условиться о нижеслѣдующихъ статьяхъ:

Статья I.

Русскіе подданные въ Нидерландахъ и Нидерландскіе подданные въ Россіи будутъ пользоваться относительно всего, что ка-

(*) DÉCLARATION.

Le Gouvernement de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas

51.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI.

Deklaracya Ministeryalna o wzajemnémъ zabezpieczeniu znaków handlowych i fabrycznych, zawarta pomiędzy Rosyą a Niderlandami.

Zarządzający Ministeryum Spraw Zagranicznych, odezwą z d. 23-go Kwietnia bieżącego roku za N-rem 3539, zakomunikował Ministrowi Sprawiedliwości, że za Najwyższym JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwoleniemъ подписанъ została przez Niego i przez przebywającego tutaj delegata Niderlandzkiego deklaracya o wzajemnémъ zabezpieczeniu znaków handlowych i fabrycznych.

DEKLARACYA (*).

Rządy NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszechrosyjskiego i Najjaśniejszego Króla Niderlandzkiego, uznawszy za pożyteczne zapewnienie rosyjskim i niderlandzkim znakom handlowym i fabrycznymъ wzajemnej opieki, upoważnili niżej podpisanych do zawarcia następującej ugody:

Artykuł I.

Poddani rosyjscy w Niderlandach i poddani Niderlandzcy w Rosyi korzystać będą co do wszystkiego, co dotyczy prawa własności

ayant jugé utile d'assurer la protection réciproque des marques de commerce et de fabrique Russes et Néerlandaises, les Soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes:

сается правъ собственности на торговля и фабричныя клейма, тѣмъ же покровительствомъ какъ и туземцы, подъ условіемъ соблюденія формальностей, предписанныхъ на сей предметъ законами обоихъ Государствъ.

Статья 2.

Настоящее условіе войдетъ съ той и съ другой стороны въ дѣйствіе немедленно по официальномъ обнародованіи оного въ обоихъ Государствахъ и будетъ имѣть силу договора до заявленія съ той или съ другой изъ договаривающихся Сторонъ желанія о прекращеніи дѣйствія оного.

Въ удостовѣреніе чего нижеподписавшіеся подписали настоящее условіе и приложили къ оному печати своихъ гербовъ.

Учинено въ двухъ экземплярахъ въ С.-Петербургѣ, 26 Марта (7 Апрѣля) 1881 г.

(подп.) Гирсъ.

(подп.) Ф. П. ванъ-деръ Гевенъ.

(М. П.)

(М. П.)

(С. У. и Р. П., 1881 г. 30 Мая, N. 57, стр. 751).

Article 1.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes jouiront dans les états de l'autre de la même protection que les nationaux pour tout ce qui concerne la propriété des marques de commerce et de fabrique, sous la condition de remplir les formalités prescrites à ce sujet par la législation respective des deux pays.

Article 2.

Le présent arrangement sera exécutoire de part et d'autre dès

znaków handlowych i fabrycznych z téj saméj opieki co i krajowcy, pod warunkiem zachowania formalności przepisanych w tym przedmiocie przez prawa obudwu Państw.

Artykuł 2.

Uгода niniejsza pocznie obowiązywać jedną i drugą stronę bezwzględnie po urzędowym ogłoszeniu jęj w obudwu państwach i będzie miała moc prawa aż do oświadczenia z jednéj lub drugiéj strony życzenia, ażeby obowiązywać przestała.

Na dowód czego niżej podpisani ugodę niniejszą podpisali i przyłożyli do niéj pieczęcie swoje herbowe.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w S.-Petersburgu d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1881 г.

(podp.) Giers.

(podp.) F. P. van der Hoeven.

(M. P.)

(M. P.)

que la promulgation officielle en aura été faite dans les deux pays et il aura force et vigueur de traité jusqu'au moment où il aura été dénoncé par l'une ou l'autre des hautes parties contractantes.

En foi de quoi les Soussignés l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double à S.-Petersbourg, le 26 Mars (7 Avril) 1881.

(signé) Giers.

(signé) F. P. van der Hoeven.

(L. S.)

(L. S.)

52.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОВ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ учрежденіи должности помощника инспектора студентовъ при институтѣ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ учрежденіи должности помощника инспектора студентовъ при институтѣ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи, Высочайше утвердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
28-го Апрѣля 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментовъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія объ учрежденіи должности помощника инспектора студентовъ при институтѣ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи, мнѣніемъ положило:

Въ дополненіе Высочайше утвержденныхъ 8-го Іюня 1869 года устава и штата института сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи (Полн. Собр. Зак. N. 47206), постановить:

1) Для содѣйствія инспектору по надзору за учащимися въ институтѣ и по наблюденію за порядкомъ въ зданіяхъ онаго, полагается одинъ помощникъ инспектора. Онъ избирается директоромъ института изъ лицъ, прошедшихъ полный курсъ не ниже пре-

52.

НАИВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕННОВЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА.

O utworzeniu posady pomocnika inspektora studentów przy instytucie gospodarstwa rolnego i leśnictwa w Puławach.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o utworzeniu posady pomocnika inspektora przy instytucie gospodarstwa rolnego i leśnictwa w Puławach, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

28-go Kwietnia 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rad Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministerjum Oświaty Publicznej o utworzeniu posady pomocnika inspektora studentów przy instytucie gospodarstwa rolnego i leśnictwa w Puławach, uchwaliła zdanie:

W uzupełnieniu do Najwyżej zatwierdzonych d. 8 Czerwca 1869 roku Ustawy i etatu instytutu gospodarstwa rolnego i leśnictwa w Puławach (Całk. Zb. Pr. Nr. 47206), postanowić:

1) Do pomocy inspektorowi w wykonywaniu nadzoru nad uczącymi się w instytucie i do przestrzegania porządku w jego budowlach wyznacza się jeden pomocnik. Pomocnika tego wybiera dyrektor z osób, które ukończyły całkowity kurs nie niższy od wykła-

подаваемого въ среднихъ учебныхъ заведеніяхъ, и назначается въ должность попечителемъ учебнаго округа.

2) Должности помощника инспектора присвоиваются: окладъ содержанія по одной тысячѣ рублей въ годъ, VIII классъ по чинопроизводству, VIII разрядъ по шитью на мундиръ и права на пенсію на основаніи правилъ, установленныхъ для служащихъ по учебному вѣдомству.

3) Расходъ на производство содержанія помощнику инспектора относится на счетъ специальныхъ средствъ института.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II, 1881 г. 5 Іюня, N. 60 стр. 774).

53.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ измѣненіи и дополненіи штата Кассационныхъ Департаментовъ Правительствующаго Сената.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ измѣненіи и дополненіи штата Кассационныхъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, Высочайше утвердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдатель Государственнаго Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Графъ Э. Барановъ.

12-го Мая 1881 года.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Эко-

даного въ закладкахъ научныхъ среднихъ и мianuje go на urząd kurator okręgu naukowego.

2) Do posady pomocnika inspektora przywiązują się: płaca po tysiąc rubli rocznie, VIII klasa podług rangi, VIII klasa podług haftu na mundurze i prawa do emerytury na zasadzie przepisów ustanowionych dla służących w wydziale naukowym.

3) Rozchód na uposażenie dla pomocnika inspektora pokrywa się ze specjalnych funduszy instytutu.

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

53.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianie i uzupełnieniu etatu Departamentów Kasacyjnych Rządzącego Senatu.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o zmianie i uzupełnieniu etatu Departamentów Kasacyjnych Rządzącego Senatu, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
General-Adjutant Hrabia E. Baranow.

12-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokołów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném

ненных Департаментовъ Законовъ и Государственной Экономіи 18 Апрѣля и Общаго Собранія 27 Апрѣля 1881 г. номіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ измѣненіи и дополненіи штата Кассационныхъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, *мнѣніемъ положили:* Въ измѣненіе и дополненіе Высочайше утвержденного 10-го Іюня 1877 г. штата Кассационныхъ Департаментовъ Правительствующаго Сената (Собр. узак. 1877 года ст. N. 787, постановить:

1) Въ Кассационныхъ Департаментахъ Правительствующаго Сената полагается Сенаторовъ: а) въ уголовномъ—*двадцать четыре* и б) въ гражданскомъ *двадцать пять*, считая въ томъ числѣ и Первоприсутствующихъ въ сихъ Департаментахъ.

2) Для исполненія прокурорскихъ обязанностей при Общемъ Собраніи Кассационныхъ Департаментовъ и при образованномъ въ составѣ оныхъ Соединенномъ Присутствіи, состоитъ особый Оберъ-Прокуроръ, которому присвоиваются окладъ содержанія и служебныя преимущества, предоставленныя закономъ Оберъ-Прокурорамъ означенныхъ Департаментовъ.

3) При Кассационныхъ Департаментахъ Правительствующаго Сената состоятъ *двадцать два* Товарища Оберъ-Прокурора. Распредѣленіе сихъ должностныхъ лицъ между упомянутыми Департаментами, Общимъ ихъ Собраніемъ и Соединеннымъ Присутствіемъ предоставляется Министру Юстиціи, съ Высочайшаго утвержденія.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 5 Іюня, N. 60 стр. 776).

Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwowej z d. 18 Kwietnia Departamentów Kasacyjnych Rządzącego Senatu, i Ogólnego Zebrania *uchwaliła zdanie:*

z dnia 27-go Kwietnia 1881 r. Zmieniając i uzupełniając Najwyżej zatwierdzony d. 10-go Czerwca 1877 r. etat Departamentów Kasacyjnych Rządzącego Senatu (Sobr. Uzak. z r. 1877 art. Nr. 787), postanowić:

1) W Departamentach Kasacyjnych Rządzącego Senatu ma być Senatorów: a) w karnym—*dwudziestu czterech* i b) w cywilnym—*dwudziestu pięciu*, licząc w to i prezydujących w tych Departamentach.

2) Do pełnienia obowiązków prokuratorskich przy Ogólném Zebraniu Departamentów Kasacyjnych i przy utworzonym w ich łonie Połączonym Komplecie urzęduje oddzielny Prokurator Naczelny, któremu nadaje się uposażenie i przywileje służbowe, służące z mocy prawa Prokuratorom Naczelnym pomienionych Departamentów.

3) Przy Departamentach Kasacyjnych Rządzącego Senatu urzęduje *dwudziestu dwóch* Towarzyszów Prokuratora Naczelnego. Rozdziału tych urzędników pomiędzy rzeczzone Departamenty, Ogólne ich Zebranie i Połączony Komplet dopełnia Minister Sprawiedliwości, a zatwierdza go władza Najwyższa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

54.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О казенныхъ стипендіяхъ для учениковъ пригото-
вительныхъ классовъ учительскихъ семинарій.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Департаментѣ Государственной Экономіи Государствен-
наго Совѣта, о казенныхъ стипендіяхъ для учениковъ пригото-
вительныхъ классовъ учительскихъ семинарій, Высочайше утвер-
дить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
28-го Апрѣля 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ
журнала Департа- Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ предста-
мента Государ- вленіе Управлявшаго Министерствомъ Народнаго
ственной Экономіи Просвѣщенія о казенныхъ стипендіяхъ для уче-
19 Марта 1881 г. никовъ приготовительныхъ классовъ учительскихъ
семинарій, *мнѣніемъ положило*: предоставить пе-
дагогическимъ совѣтамъ учительскихъ семинарій право остающіяся
свободными казенныя стипендіи изъ числа положенныхъ по шта-
тамъ для воспитанниковъ основныхъ классовъ семинарій, отдѣлять,
въ случаѣ надобности, для учениковъ приготовительныхъ классовъ
этихъ семинарій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателемъ
и Членами.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 5 Іюня N. 60 стр. 775).

54.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O stypendyach skarbowych uczniów klas przygoto-
wawczych seminaryów nauczycielskich.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Departamencie Ekonomii
Państwowej Rady Państwa, Zdanie, o stypendyach skarbowych ucz-
niów klas przygotowawczych seminaryów nauczycielskich, Najwy-
żej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
28-go Kwietnia 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii
ku Departmentu Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Zarzą-
Ekonomii Państwo- dzającego Ministerium Oświaty Publicznej o sty-
wój z d. 19 Marca pendyach skarbowych dla uczniów klas przygoto-
1881 r. wawczych seminaryów nauczycielskich, *uchwaliła*
zdanie: nadać radom pedagogicznym seminaryów
nauczycielskich prawo stypendya skarbowe, które z liczby wyznacz-
nych w etatach dla głównych klas seminaryów nauczycielskich po-
zostaną do rozporządzenia, wydzielać, wrazie potrzeby, dla uczni klas
przygotowawczych tychże seminaryów.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezes i Człon-
kowie.

55.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ Уставѣ Товарищества Варшавской фабрики металлическихъ издѣлій подъ фирмою „Вулканъ.“

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, Высочайше повелѣть соизволилъ разрѣшить Варшавскому 1-й гильдин купцу Станиславу Кристофоровичу Бруну, Вѣнскому купцу и члену Австрійскаго парламента Фридерiku-Вильгельму Яковлевичу Гардту и Варшавскому 2-й гильдин купцу Станиславу Карловичу Минтеру учредить Товарищество на паяхъ, подъ наименованіемъ „Товарищество Варшавской фабрики металлическихъ издѣлій подъ фирмою „Вулканъ“, на основаніи Устава, удостоеннаго Высочайшаго разсмотрѣнія и утвержденія въ 8-й день Мая 1881 года.

(С. У. и Р. П., 1881 г., 5 Іюня, N. 60, стр. 777).

55.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O Ustawie Towarzystwa fabryki Warszawskiej wyrobów
metalicznych pod firmą „Wulkan“.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, Najwyżej rozkazać raczył zezwolić kupcowi Warszawskiemu 1-jej gildyi Stanisławowi synowi Krzysztofa Brunowi, kupcowi Wiedeńskiemu i członkowi parlamentu Austriackiego Fryderykowi Wilhelmowi synowi Jakóba Hardtowi i kupcowi Warszawskiemu 2-jej gildyi Stanisławowi synowi Karola Minterowi założyć spółkę udziałową pod nazwiskiem „Spółka Warszawska wyrobów metalicznych pod firmą „Wulkan“, na zasadzie ustawy, zaszczyconej Najwyższem rozpoznanem i zatwierdzeniem w dniu 8-m Maja 1881 r.

56.

Именной Высочайшій Указъ.

О возстановленіи Главнаго Управленія Государственнаго Коннозаводства на прежнемъ основаніи.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

„Признавая за благо возстановить Главное Управленіе Государственнаго Коннозаводства на прежнемъ основаніи, въ видѣ отдѣльнаго вѣдомства, Всемилостивѣйше повелѣваемъ НАШЕМУ Генералъ-Адъютанту Генералъ-Лейтенанту Графу Воронцову-Дашкову быть Главноуправляющимъ Государственнымъ Коннозаводствомъ, съ оставленіемъ въ занимаемыхъ имъ должностяхъ и званіи.

Правительствующій Сенатъ къ исполненію сего не оставитъ сдѣлать надлежащія распоряженія.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Гатчинѣ,
1-го Іюня 1881 года.

(С. У. и Р. П. 1881 г., 9 Іюня N. 61 стр. 793).

56.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O przywróceniu Zarządu Głównego państwowego chowu koni na poprzednich zasadach.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

„Uznając za rzecz pożyteczną przywrócić Zarząd Główny Państwowego chowu koni na poprzednich zasadach, jako oddzielny Wydział, Najmiłościwiej rozkazujemy NASZEMU Generał-Adjutantowi, Generał-Lejtnantowi Hrabieму Woroncowowi-Daszkowowi być Główno-Zarządzającym Państwowym chowem koni, pozostawiając mu zajmowane przez niego urzędy i jego godności.

Rządzący Senat nie zaniedba co do wykonania niniejszego prawa, należyte wydać rozporządzenie.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER“.

W Gatchynie,
d. 1-go Czerwca 1881 r.

57.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ЮСТИЦІИ.

О присвоеніи межевымъ чинамъ Министерства Юсти-
ціи особой формы одежды.

ГОСУДАРЮ ИМПЕРАТОРУ, по всеподданѣйшему докладу
Министра Юстиціи, благоугодно было, въ 18-й день Марта 1881 г.,
Высочайше соизволить на присвоеніе межевымъ чинамъ Мини-
стерства Юстиціи особой формы одежды.

На подлинномъ написано: „Высочайше утверждено.“

Подписаль:

Министръ Юстиціи, Статсъ-Секретарь Д. Набоковъ.

Въ С.-Петербургѣ,
8-го Марта 1881 года.

О П И С А Н І Е

ФОРМЫ ОДЕЖДЫ МЕЖЕВЫХЪ ЧИНОВЪ МИНИСТЕРСТВА
ЮСТИЦІИ.

А. Состоящимъ въ должностяхъ первыхъ IV классовъ,
а равно имѣющимъ чины не ниже Дѣйствительнаго
Статскаго Совѣтника.

Парадная и праздничная формы.

Шляпа. При мундирѣ треугольная, пуховая, петлица къ ко-
кардѣ золотая генеральскаго образца; у I и II классовъ—съ золо-

57.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
SPRAWIEDLIWOŚCI.

O nadaniu urzędnikom mierniczym Ministeryum Spra-
wiedliwości oddzielnéj formy ubrania.

NAJJAŚNIEJSZEMU PANU, na najpoddanejszy raport Ministra
Sprawiedliwości, spодobało się, w dniu 18-m Marca 1881 r., Naj-
wyżéj zezwolić na nadanie urzędnikom mierniczym Ministeryum
Sprawiedliwości oddzielnéj formy ubrania.

Na oryginale napisano: „Najwyżéj zatwierdzono.“

Podpisał:

Minister Sprawiedliwości, Sekretarz Stanu D. Nabokow.

W S.-Petersburgu,
d. 6-go Marca 1881 roku.

O P I S

FORMY UBRANIA URZĘDNIKÓW MIERNICZYCH MINISTERYUM
SPRAWIEDLIWOŚCI.

А. Dla zajmujących urzędy pierwszych IV klas, tudzież
dla mających rangi nie niższe od Rzeczywistego
Radcy Stanu.

Forma paradna i świąteczna.

Kapelusz. Przy mundurze trójkątny, kastorowy, pętlica w ko-
kardzie złota, podług wzoru dla generałów; dla I i II klasy—z ga-
1881.

тымъ галуномъ по краямъ полей съ обѣихъ сторонъ и съ двумя перемычками изъ того же галуна поперегъ поля съ лицевой стороны, а у III и IV классовъ—съ галуномъ же вокругъ полей, но съ перемычками изъ ленты чернаго муара съ золотыми окантовками.

Мундиръ. Чернаго сукна, двубортный, застегивающійся на 8 пуговицъ воротникъ скошенный темнозеленаго бархата, съ свѣтло-зелеными по верху и низу выпушками; обшлага того же бархата, прямые, съ таковою же выпушкою; карманные клапаны прямые, одинаковаго сукна съ мундиромъ, съ свѣтлозеленою выпушкою; по борту мундира до окантовки помы выпушка свѣтлозеленая; покладка чернаго стамеда; шитье золотое, нынѣ присвоенное межевымъ чинамъ Министерства Юстиціи, на воротникѣ, обшлагахъ и карманныхъ клапанахъ; пуговицы золотыя, съ изображеніемъ государственнаго герба.

Плечевые продольные знаки. Изъ золотого плетенья, узоромъ плоскаго жгута, нашитаго на темнозеленомъ бархатѣ, съ свѣтло-зеленою выпушкою вокругъ, съ шитыми серебряными звѣздочками по чинамъ, какъ показано на рисункѣ, при чемъ у чиновъ I и II классовъ плечевые знаки безъ звѣздочекъ, у чиновъ III класса—съ тремя звѣздочками и у IV класса—съ двумя звѣздочками.

Межевымъ чинамъ, не занимающимъ штатныхъ должностей, но причисленнымъ къ межевымъ учрежденіямъ, имѣть плечевые знаки той же ширины и узора, но короткіе въ два съ четвертью вершка, пришитые по срединѣ плеча, со звѣздочками по чинамъ.

Галстукъ. Черный шелковый военного образца.

Шаровары. Чернаго сукна съ свѣтло-зеленою выпушкою и съ лампасами изъ золотого галуна.

Примѣчаніе. На балахъ въ Высочайшемъ присутствіи, при праздничной формѣ, шаровары чернаго сукна замѣняются бѣлыми суконными шароварами безъ кантовъ.

Шага. Сущестующаго нынѣ образца.

Обыкновенная форма.

Шапка. Треугольная, съ генеральскою кокардою, но безъ галуновъ.

Вицъ-Мундиръ. Чернаго сукна, двубортный, съ отложнымъ воротникомъ темнозеленаго бархата, покроемъ сходный съ вицъ-

лонемъ золотымъ на краяхъ поля з обудву stron i z dwoma przepięciami z takiego samego galonu napoprzek pola z dobrej strony; a dla III i IV klasy—z galonem także wokoło pól, ale z przepięciami ze wstążki czarnej morowej ze złotemi krajami.

Mundur. Z czarnego sukna, dwurzędowy, zapinający się na ośm guzików, kołnierz zcięty z aksamitu ciemnozielonego, z jasnozielonemi u góry i u dołu wypustkami, wyłogi z takiego samego aksamitu, proste, z taką samą wypustką; klapy u kieszeni proste, jednakowego sukna z mundurem, z wypustką jasnozieloną; brzegiem munduru do końca poły wypustka jasnozielona; podszewka z czarnego kamlotu; haft złoty obecnie przywiązany do urzędów mierniczych Ministerium Sprawiedliwości, na kołnierzu, wyłogach i klapach od kieszeni; gwiazdki złote z wyobrażeniem herbu Państwa.

Naramienniki. Ze złotej plecionki w desen płaskiej pytki, naszytej na ciemnozielonym aksamicie z jasnozieloną wypustką wokoło, z szystemi srebrnymi gwiazdkami podług rangi, tak jak jest wskazane na rysunku; przytém urzędnicy I i II klasy mają naramienniki bez gwiazdek, III klasy — z trzema gwiazdkami, IV klasy — z dwiema gwiazdkami.

Urzędnicy mierniczy niezajmujący posad etatowych lecz zaliczeni do instytucyj mierniczych, winni mieć naramienniki takiej samej szerokości i takiego samego deseni, ale krótkie na dwa i ćwierć werszka, przyszyte pośrodku ramienia z gwiazdkami podług rangi.

Halsztuk. Czarny jedwabny podług wzoru dla wojskowych.

Spodnie. Z sukna czarnego z jasno-zieloną wypustką i z lamпасами ze złotego galonu.

Uwaga. Na balach w obecności Dworu przy formie świątecznej, spodnie z sukna czarnego zastępują się spodniami z sukna białego bez kantów.

Szpada. Podług istniejącego dotychczas wzoru.

Forma zwyczajna.

Kapelusz. Trójkątny, z kokardą generalską, ale bez galonów.

Wice-Mundur. Z sukna czarnego, dwurzędowy, z kołnierzem wykładanym z aksamitu ciemnozielonego, z kroju podobny do wice-

мундиромъ, установленнымъ для чиновниковъ военного и морскаго вѣдомствъ, согласно рисунку; пуговицы какъ на парадномъ мундирѣ, по борту 6 съ каждой стороны, на карманныхъ клапанахъ по 2 и надъ разрѣзомъ обшлаговъ (меньшаго размѣра) по 2.

Плечевые знаки и шпага какъ при мундирѣ.

Жилетъ. Чернаго сукна, однобортный, застегивающійся на 9 золотыхъ, меньшаго размѣра тѣмъ на мундирѣ, пуговицъ.

Галстунъ. Черный шелковый, узкій, съ малымъ бантомъ.

Шаровары. Чернаго сукна безъ кантовъ.

Форма при служебныхъ занятіяхъ.

Фуражка. Чернаго сукна, съ бархатнымъ темнозеленымъ околышемъ; выпушки по верху и по краямъ околыша свѣтлозеленныя; кокарда, согласная новому образцу, установленному для гражданскихъ чиновъ.

Примѣчаніе. Въ лѣтнее время дозволяется имѣть на фуражкахъ бѣлые чехлы.

Сюртукъ. Тотъ же вицъ-мундиръ, но можетъ быть также застегнутъ до верху на всѣ пуговицы и носится безъ орденовъ.

Жилетъ. Такой же какъ и при вицъ-мундирѣ.

Галстунъ. Черный съ бантомъ.

Шаровары. Какъ при вицъ-мундирѣ.

Рабочая и дорожная формы.

Фуражка.

Сюртукъ, застегивающійся до верху.

Примѣчаніе. Для лѣта дозволяется имѣть сюртукъ изъ бѣлаго демикотона, съ плечевыми знаками, какъ при мундирѣ.

Плащъ.

Шинель.

Шаровары въ сапоги съ длинными голенищами.

Оружія имѣть не полагается.

Б. Состоящимъ въ должностяхъ V класса и имѣющимъ чинъ Статскаго Совѣтника.

Предметы, составляющіе форму этихъ чиновъ, сходны съ показанными подъ литерою А, при слѣдующихъ измѣненіяхъ:

munduru, ustanowionego dla urzędników wydziału wojny i marynarki, podług rysunku; guziki—jak w paradnym mundurze, z brzegu po 6 z każdej strony, na klapach przy kieszeni po 2 i nad rozcięciem wyłogów (mniejszej wielkości) po 2.

Naramienniki i szpada takie jak przy mundurze.

Kamizelka. Z sukna czarnego, jednorzędowa, zapinająca się na 9 złotych mniejszych niż przy mundurze, guzików.

Halsztuk. Czarny jedwabny, wązki, z małą kokardką.

Spodnie. Z sukna czarnego bez kantów.

Форма при занятіяхъ службовыхъ.

Kaszkieta. Z sukna czarnego z aksamitną obwódką koloru ciemnozielonego; wypustki u góry i na krajach obwódki jasnozielone; kokarda podług nowego wzoru, ustanowionego dla urzędników cywilnych.

Uwaga. W lecie wolno jest mieć na kaszkietach białe pokrywy.

Surdut. Ten sam wice-mundur, ale może być także zapięty do góry na wszystkie guziki i nosi się bez orderów.

Kamizelka. Taka sama jak i przy wice-mundurze.

Halsztuk. Czarny z kokardą.

Spodnie. Takie, jak przy wice-mundurze.

Формы: рабочая и поѣздная.

Kaszkieta.

Surdut, zapinający się do góry.

Uwaga. Na lato pozwala się mieć surdut z białej półbawełnianej materyi, z naramiennikami—jak przy mundurze.

Plaszcz.

Szyneł.

Spodnie w buty z długimi cholewami.

Broni mieć nie wolno.

Б. Для занимающихъ посады V класу и имеющихъ рангъ Радцы Стану.

Przedmioty stanowiące formę ubrania tych urzędników podobne są do tych, które są wskazane pod literą A, z następującymi zmianami:

Шляпа. Треугольная, пуховая безъ галуновъ; петлица къ кокардѣ золотая генеральскаго образца.

Карманные клапаны мурдира безъ шитья.

Плечевые знаки того же узора, но съ одною звѣздочкою.

Формы: обыкновенная, при служебныхъ занятіяхъ, а равно рабочая и дорожная, присововаются во всемъ сходныя съ таковыми, показанными подъ лит. А.

В. Состоящимъ въ должностяхъ или чинахъ VI, VII и VIII классовъ.

Предметы, составляющіе форму одежды, сходны съ показанными подъ лит. Б, съ слѣдующимъ измѣненіемъ:

Шляпа треугольная, пуховая, петля къ кокардѣ пляны гладкая, галунная.

На парадномъ мундирѣ шитье на воротникѣ, а на обшлагахъ только золотой бортъ, клапаны кармановъ безъ шитья.

Плечевые знаки золотого плетенья того же узора, но съ нашитымъ вокругъ золотымъ же узкимъ плетенымъ кантомъ, образуя между кантомъ и плетеньемъ два темнозеленыхъ промежутка; звѣздочки для означенія чиновъ серебряныя металлическія, согласно рисунку, при чемъ для чиновъ VI класса—безъ звѣздочекъ, VII—съ тремя звѣздочками и VIII—класса съ двумя звѣздочками.

Пуговицы золотыя существующаго нынѣ образца.

Щаровары съ свѣтлозеленою выпушкою.

Формы: обыкновенная и служебная, а равно рабочая и дорожная, во всемъ согласныя съ положенными для чиновъ подъ лит. Б, кромѣ пуговицъ.

Г. Состоящимъ въ должностяхъ или чинахъ ниже VIII класса.

Парадный мундиръ сходный съ таковымъ же мундиромъ, положеннымъ для штабъ-офицерскихъ чиновъ но только безъ золотого борта на обшлагахъ.

Кapelusz. Trójkątny, kastrowy bez galonów; pętlica do kokardy złota, podług wzoru dla generałów.

Kłapy u kieszeni od munduru bez wyszycia.

Naramienniki takiego samego deseniu, ale z jedną gwiazdką.

Formy: zwyczajna przy zajęciach służbowych, tudzież robocza i podróżna, ustanawiają się podobne we wszystkim do tych, które są wskazane pod literą A.

C. Dla zajmujących urzędy lub mającym rangi VI, VII i VIII klasy.

Przedmioty, stanowiące formę ubrania, podobne są do wskazanych pod lit. B, z następującymi zmianami:

Kapelusz trójkątny, kastrowy, pętlica na kokardzie kapelusza gładka, galonowa.

Na mundurze parady wym wyszycie na kołnierzu, a na wyłogach tylko zielony brzeg; kłapy u kieszeni bez wyszycia.

Naramienniki ze złotej plecionki tego samego deseniu, ale z naszym wokół złotym wązkim kantem plecionym, tworząc pomiędzy kantem i plecionką dwa ciemnozielone place; gwiazdki, oznaczające rangi, srebrne metaliczne, podług rysunku; przytem dla urzędników VI-jej klasy bez gwiazdek, VII—z trzema gwiazdkami i VIII klasy—z dwiema gwiazdkami.

Guziki złote podług istniejącego obecnie wzoru.

Spodnie z jasnozieloną wypustką.

Formy: zwyczajna i służbowa, oraz robocza i podróżna we wszystkim są zgodne z ustanowionemi dla urzędników pod lit. B, oprócz guzików.

D. Dla zajmujących urzędy lub mającym rangi niższe od VIII klasy.

Mundur parady podobny do takiego samego munduru, ustanowionego dla oficerów sztabu, ale tylko bez złotego brzegu na wyłogach.

Плечевые знаки того же плетения но вышитые въ два ряда по краямъ, съ узкимъ темнозеленымъ промежуткомъ, съ металлическими на немъ звѣздочками по чинамъ, при чемъ для чиновъ IX класса — безъ звѣздочекъ, X класса — съ тремя звѣздочками, XII класса — съ двумя звѣздочками и XIV съ одною звѣздочкою.

Прочіе предметы формы одежды присвоиваются тѣ же самыя, какіе положены для чиновъ подъ лит. В.

Принадлежности для всѣхъ формъ общія.

Плащъ чернаго сукна, двубортный, съ бархатными клапанами на воротникѣ, обшитыми свѣтлозеленою выпушкою и по одной пуговицѣ на каждомъ; подкладка для генеральскихъ чиновъ свѣтло-зеленая, съ таковыми же выпушками на обшлагахъ, рукавахъ, клапанахъ и по портамъ, а для прочихъ чиновъ подкладка черная, съ свѣтлозеленою выпушкою вокругъ воротника. Плечевые знаки и пуговицы какъ на мундирахъ.

Шинель чернаго сукна, съ таковымъ же воротникомъ, клапанами на ономъ и пуговицами, какъ на плащѣ, съ чернымъ подбоемъ.

Перчатки для всѣхъ формъ полагаются военного образца, бѣлыя, а при рабочей и обыкновенной формѣ разрѣшается носить такового же образца сѣрыя замшевыя.

Башлыкъ верблюжьяго сукна.

Установленный для окончившихъ курсъ въ Константиновскомъ межевомъ институтѣ съ званіемъ межеваго инженера серебряный знакъ носится при всѣхъ формахъ обмундирования.

(С. У. и Р. Р. 1881 г. 9 Іюня, N. 61 стр. 804).

Naramienniki z téj saméj plecionki, ale wyszyte we dwa rzędy na krajach, z wązkim placem ciemnozielonym z metalicznymi na nim gwiazdkami; przytem dla urzędników IX klasy—bez gwiazdek, X klasy—z trzema gwiazdkami, XII klasy—z dwiema gwiazdkami i XIV klasy—z jedną gwiazdką.

Inne przedmioty, należące do formy ubrania, są te same, które są ustanowione dla urzędników pod literą C.

Ogólne przynależności dla wszystkich form.

Płaszcz z sukna czarnego, dwurzędowy, z klapami aksamitnymi na kołnierzu, obszytymi jasnozieloną wypustką i po jednym guziku na każdym; podszewka dla generałów jasnozielona, z takimi samymi wypustkami na wyłogach, rękawach, klapach i na brzegach, a dla innych urzędników — podszewka czarna, z jasnozieloną wypustką wokoło kołnierza. Naramienniki i guziki—jak u mundurów.

Szynel z sukna czarnego, z takim samym kołnierzem, klapami i guzikami jak na płaszczu, z czarném podbiciem.

Rękawiczki dla wszystkich form ustanawiają się podług wzoru wojennego białe, a przy formie roboczej i zwyczajnej pozwala się nosić podług takiego samego wzoru szare zamszowe.

Baszłyk z sukna wielbłądziego.

Ustanowiony dla tych, którzy skończyli kurs nauk w instytucie mierniczym Konstantynowskim, znak srebrny nosi się przy wszystkich formach umundurowania.

58.

Именной Высочайший Указъ.

Объ упраздненіи Комитета по дѣламъ Царства
Польскаго.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

„Признавъ за благо упразднить учрежденный 25-го Февраля 1864 года Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, МЫ, согласно утвержденному НАМИ положенію Комитета Министровъ, повелеваемъ: дѣла и предметы вѣдѣнія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго передать въ Комитетъ Министровъ, а чиновъ Канцеляріи упраздняемаго Комитета зачислить въ Канцелярію Комитета Министровъ.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить къ исполненію сего Указа надлежащее распоряженіе.“

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Гатчинѣ,
29-го Мая 1881 года.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 10 Іюня, N. 62 стр. 809).

58.

IMIENNY NAJWYŻSZY UKAZ.

O zniesieniu Komitetu do spraw Królestwa
Polskiego.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

„Uznawszy za pożyteczne znieść utworzony w dniu 25 Lutego 1864 r. Komitet do spraw Królestwa Polskiego, zgodnie z zatwierdzonem przez NAS postanowieniem Komitetu Ministrów, rozkazujemy: sprawy i przedmioty należące do zakresu działalności Komitetu do spraw Królestwa Polskiego powierzyć Komitetowi Ministrów, a urzędników Kancelaryi znoszącego się Komitetu zaliczyć do Kancelaryi Komitetu Ministrów.

Rządzący Senat nie zaniedba wydać, co do wykonania niniejszego Ukazu, należyte rozporządzenie.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER.“

W Gieczynie,
d. 29 go Maja 1881 roku.

59.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О возвышеніи размѣра акциза съ вина и спирта.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о возвышеніи размѣра акциза съ вина и спирта, Высочайше утвердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ *Графъ Э. Барановъ.*

19-го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментовъ Государственной Экономіи и Законовъ 25 Апрѣля и Общаго Собранія 4-го Мая 1881 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министерства Финансовъ о возвышеніи размѣра акциза съ вина и спирта, *мнѣніемъ положило:*

I. Акцизъ съ выкуриваемаго на заводахъ вина и спирта, а также съ водокъ изъ свеклосахарныхъ остатковъ, медовой пѣны и восковой воды, назначить въ Имперіи и въ Царствѣ Польскомъ по 8 копѣекъ съ градуса ($\frac{1}{100}$ ведра) по спиртомѣру Траллеса, или по 8 рублей съ ведра безводнаго спирта.

59.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O podwyższeniu akcyzy od okowity i spirytusu.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o podwyższeniu akcyzy od okowity i spirytusu, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant *Hrabia E. Baranow.*

19-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministerium Finansów o podwyższeniu akcyzy od okowity i spirytusu, *uchwaliła zdanie:*

I. Akcyzę od wypędzanęj w gorzelniach okowity i spirytusu oraz od wódek z odpadków buraczanych, piany miodowęj i wody woskowęj, wyznaczyć w Cesarstwie i w Królestwie Polskiem po 8 kopiejek od stopnia ($\frac{1}{100}$ wiadra) podług spirytusu Trallesa, czyli po 8 rubli od wiadra spirytusu bezwodnego.

II. Взиманіе акциза въ указанномъ въ предыдущемъ пунктѣ размѣрѣ начать съ вина и спирта, а также водокъ изъ свеклосахарныхъ остатковъ, медовой пѣны и восковой воды, которые будутъ выкурены изъ заторовъ, сдѣланныхъ съ 1-го Іюля 1881 года.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 10 Іюня N. 62 стр. 809).

60.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ разрѣшенія Правительствующимъ Сенатомъ дѣлъ о преступленіяхъ должности по административнымъ вѣдомствамъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о порядкѣ разрѣшенія Правительствующимъ Сенатомъ дѣлъ о преступленіяхъ должности по административнымъ вѣдомствамъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ *Графъ Э. Барановъ*.

19-го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Ду-

II. Pobieranie akcyzy w wysokości wskazanej w poprzedzającym ustępie rozpocząć od téj okowity i spirytusu, tudzież od tych wódek z odpadków buraczanych, piany miodowej i wody woskowej, które będą wypędzone z zacierów, zrobionych od d. 1 Lipca 1881 r.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

60.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie decydowania przez Rządzący Senat spraw o przestępstwa służbowe w wydziałach administracyjnych.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sposobie decydowania przez Rządzący Senat spraw o przestępstwa służbowe w wydziałach administracyjnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant *Hrabia E. Baranow*.

19-go Maja 1881 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na

ненныхъ Департа- ховныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣн-
ментовъ Законовъ рѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ измѣ-
и Гражданскихъ неніи дѣйствующаго порядка разрѣшенія Прави-
и Духовныхъ Дѣлъ тельствующимъ Сенатомъ дѣлъ о преданіи суду
25-го Апрѣля и Об- за преступленія должности, *мнѣніемъ положила*:
щаго Собранія 4-го Въ дополненіе подлежащихъ статей учреж-
Мая 1881 г. денія Правительствующаго Сената (свод. зак.,
изд. 1857 г., т. 1, ч. 2), и устава уголовного суд-
допроизводства (свод. зак. т. XV, ч. 2, кн. 1, изд.
1876 года, постановить:

Отнесенныя къ вѣдѣнію Перваго Департамента Правитель-
ствующаго Сената дѣла по донесеніямъ и сообщеніямъ о престу-
пленіяхъ должности въ административныхъ вѣдомствахъ и по прось-
бамъ о вознагражденіи за вредъ и убытки, причиненные сими пре-
ступленіями, а равно дѣла о преданіи суду должностныхъ лицъ
означенныхъ вѣдомствъ за такія преступленія (уст. угол. суд. ст.
1097 и 1100 п. 3 и примѣч. 1), разрѣшаются въ семь Департамен-
тѣ, по выслушаніи заключенія Оберъ-Прокурора, простымъ боль-
шинствомъ голосовъ присутствующихъ Сенаторовъ и приглашен-
ныхъ Министровъ, а при равенствѣ голосовъ—по тому изъ мнѣній,
которое принято Сенаторомъ, исполняющимъ обязанности Перво-
присутствующаго. Постановленныя на этомъ основаніи рѣшенія
считаются окончательными.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. II., 1881 г. 10 Іюня, N. 62, стр. 810).

Departamentów Praw Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
i Spraw Cywilnych i Ministra Sprawiedliwości o zmianie istniejącego
Duchownych z dnia sposobu decydowania przez Rządzący Senat spraw
25 Kwietnia i Ogól- o oddaniu pod sąd za przestępstwa służbowe, *uchwa-*
nego Zebrania z dnia *liła zdanie*:

4 Maja 1881 r.

W uzupełnieniu właściwych artykułów Orga-
nizacji Rządzącego Senatu (Swod. Zak. wyd. z r.
1857, t. 1, cz. 2), i Ustawy postępowania sądowego
karnego (Swod. Zak. t. XV, cz. 2, ks. 1, wyd. z r.
1876), postanowić:

Zaliczone do zakresu działalności Pierwszego Departamentu
Rządzącego Senatu sprawy z doniesień i zawiadomień o przestęp-
stwach służbowych w wydziałach administracyjnych i z próśb o wy-
nagrodzenie za szkody i straty, zrządzone temi przestępstwami, jak
również sprawy o oddanie pod sąd urzędników pomienionych wydzia-
łów za takie przestępstwa (ust. post. sąd. kar. art. 1097 i 1100 ust.
3 i uwaga 1), decyduje tenże Departament, po wysłuchaniu wniosku
Prokuratora Naczelnego, prostą większością głosów obecnych Se-
natorów i zawezwanych przez Ministra, a wrazie równości głosów—
podług tego ze zdań, które przyjął Senator pełniący obowiązki Prze-
wodniczącego. Postanowione na téj zasadzie decyzje uważają się za
ostateczne.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezesa i Człon-
kowie.

61.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ГОСУДАРСТВЕННЫХЪ ИМУЩЕСТВЪ.

О преобразованіяхъ по Главному Управленію государственнаго коннозаводства.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшимъ докладамъ Министра Государственныхъ Имуществъ, 25-го Апрѣля и 1-го Мая 1881 г., о предполагаемыхъ преобразованіяхъ по Главному Управленію Государственнаго Коннозаводства, Высочайше соизволилъ, въ видѣ предварительной мѣры, на упраздненіе нынѣ же существующей инстанціи Завѣдывающихъ Коннозаводскими округами и на оставленіе трехъ Членовъ Совѣта Главнаго Управленія Государственнаго Коннозаводства, Завѣдывающихъ Коннозаводскими округами, только при исполненіи обязанностей Членовъ Совѣта, съ сохраненіемъ получаемого ими содержанія и съ оставленіемъ, по прежнему, въ распоряженіи Министра Государственныхъ Имуществъ 8000 руб., распредѣлявшихся прежде на разѣзды Завѣдывающихъ, а нынѣ имѣющихъ быть распредѣленными между лицами, которыя будутъ командированы для инспектированія заводовъ и заводскихъ конюшенъ, а также на оставленіе нынѣ же состоящихъ при Завѣдывающихъ Коннозаводскими округами трехъ Дѣлопроизводителей за штатомъ, на общемъ основаніи.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 10 Июня, № 62 стр. 811).

61.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
DÓBR PAŃSTWA.

O zmianach w Głównym Zarządzie Państwowego
chovu koni.

NAJJASNIEJSZY PAN, podług najpoddanych raportów Ministra Dóbr Państwa z d. 25 Kwietnia i 1 Maja 1881 r. o projektowanych zmianach w Głównym Zarządzie Państwowego chovu koni, Najwyżej zezwolił, w charakterze środka tymczasowego, na zniesienie obecnie istniejącej instancji Zawiadujących Okręgami Wojenno-Końskimi i na pozostawienie trzech członków Rady Głównej Państwowego chovu koni, zawiadujących okręgami wojenno-końskimi tylko przy wykonywaniu obowiązków Członków Rady, zachowując im otrzymywane przez nich uposażenie i pozostawiając po dawnemu do rozporządzenia Ministra Dóbr Państwa 8000 rs., które się rozdzielały dawniej na powiaty a obecnie mają być rozdzielone pomiędzy osoby, które będą delegowane do inspekcji zawodów i stajni zawodowych, tudzież na uważanie za spadłych z etatu urzędujących obecnie przy Zawiadujących okręgami wojenno-końskimi trzech referentów, na ogólnej zasadzie.

62.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ взиманія акциза съ сахара и о надзорѣ за сахарными заводами.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о порядкѣ взиманія акциза съ сахара и о надзорѣ за сахарными заводами Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Генераль-Адъютантъ *Графъ Э. Барановъ.*

12-го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментовъ Государственной Экономіи и Законовъ 2 Апрѣля и Общаго Собранія 27-го Апрѣля 1881 г.

Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министерства Финансовъ о порядкѣ взиманія акциза съ сахара и о надзорѣ за сахарными заводами, мнѣніемъ положила:

I. Проектъ временныхъ правилъ объ акцизѣ съ сахара поднести въ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ утверженію и, по воспослѣдованіи онаго, ввести сіи правила въ дѣйствіе съ 1-го Августа нынѣшняго года въ губерніяхъ Имперіи и Царства Польскаго.

II. Дѣйствующіе нынѣ въ Имперіи и въ губерніяхъ Царства Польскаго отдѣльные уставы объ акцизѣ съ сахара отмѣнить, съ тѣмъ, чтобы взиманіе причитающагося съ заводовъ акциза за сахаръ, выдѣланный во время дѣйствія сихъ уставовъ, произведено было на основаніи опредѣленныхъ ими условій.

62.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie pobierania akcyzy od cukru i o nadzorze nad cukrowniami.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sposobie pobierania akcyzy od cukru i o nadzorze nad cukrowniami, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant *Hrabia E. Baranow.*

12-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministerium Finansów o sposobie pobierania akcyzy od cukru i o nadzorze nad cukrowniami, *uchwalała* i Ogólnego Zebrania *zdanie*:
z d. 27-go Kwietnia 1881 r.

I. Projekt przepisów tymczasowych o akcyzie od cukru przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie i, po nastąpieniu takowego, wprowadzić te przepisy w wykonanie od 1-go Sierpnia bieżącego roku w guberniach Cesarstwa i Królestwa Polskiego.

II. Obowiązujące obecnie w Cesarstwie i w guberniach Królestwa Polskiego oddzielne Ustawy o akcyzie od cukru uchylić, z tém zastrzeżeniem, ażeby przypadająca od cukrowni akcyza za cukier, wyrobiony w czasie, kiedy te ustawy obowiązywały, pobrana była na zasadach w nich określonych.

III. Акцизъ съ сахара взимать съ 1-го Августа 1881 г. по 1-е Августа 1886 г. въ размѣрахъ, установленныхъ Высочайше утвержденнымъ 3-го Февраля сего года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта. Относительно размѣра, въ коемъ акцизъ съ сахара долженъ быть взимаемъ съ 1-го Августа 1886 г., предоставить Министру Финансовъ войти, въ свое время, съ особымъ представленіемъ въ законодательномъ порядкѣ.

IV. На содержаніе въ нынѣшнемъ году лицъ акцизнаго надзора по управленію доходомъ съ сахара ассигновать, по расчету съ 1-го Юля, *сто шесть тысячъ девятьсотъ рублей*. Потребную на содержаніе сего надзора на будущее время сумму вносить ежегодно въ подлежащее подраздѣленіе смѣты Департамента неокладныхъ сборовъ.

V. При введеніи въ дѣйствіе новаго порядка взиманія акциза съ сахара принять слѣдующія переходныя мѣры:

а) привести въ извѣстность къ 1-му Августа нынѣшняго года наличное количество на свеклосахарныхъ заводахъ сахара, оплаченнаго акцизомъ, на основаніи дѣйствующихъ нынѣ узаконеній;

б) предоставить свеклосахарнымъ заводчикамъ переварить въ нынѣшнемъ году на заводахъ, въ промежутокъ времени между 1 Августа и началомъ работъ по сокодобыванію, все количество желтыхъ и бурыхъ песковъ, оставшихся отъ прошлаго періода сахароваренія, и вывести полученный такимъ образомъ сахаръ съ заводовъ, безъ оплаты акцизомъ;

в) разрѣшить заводчикамъ переварку означенныхъ въ предѣидущемъ пунктѣ песковъ, въ теченіи всего будущаго періода сахароваренія, съ тѣмъ, чтобы на каждые 2 пуда упомянутыхъ песковъ освобождаемъ былъ отъ акциза 1 пудъ бѣлаго песка.

VI. Предоставить Министру Финансовъ, по введеніи въ дѣйствіе временныхъ правилъ объ акцизѣ съ сахара, войти, на основаніи добытыхъ изъ опыта указаній и данныхъ, въ соображеніе о необходимыхъ въ упомянутыхъ правилахъ дополненіяхъ и измѣненіяхъ и, по выработкѣ такимъ образомъ проекта подробнаго устава объ акцизѣ съ сахара, представить оный, установленнымъ порядкомъ, на разсмотрѣніе Государственнаго Совѣта.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

III. Акейзѣ од cukru pobierać od 1-go Sierpnia 1881 roku do 1-go Sierpnia 1886 r. w ilościach, ustanowionych przez Najwyżej zatwierdzone d. 3-go Lutego bieżącego roku Zdanie Rady Państwa. Co do ilości, w jakiej akeyza winna być pobierana od 1-go Sierpnia 1886 r., poruczyć Ministrowi Finansów wystąpić we właściwym czasie z oddzielnym przedstawieniem w drodze prawodawczej.

IV. Na utrzymanie w roku bieżącym nadzoru akeyznego zarządzającego dochodem od cukru asygnować, licząc od 1-go Lipca, *sto sześć tysięcy dziewięćset rubli*. Potrzebną na utrzymanie tego nadzoru na przyszłość sumę zaciągać corok pod odpowiednią rubrykę budżetu Departamentu Przychodów Niestalych.

V. Przy wprowadzeniu w wykonanie nowego sposobu pobierania akeyzy od cukru przedsięwziąć następujące środki przejściowe:

a) obliczyć przed 1-m Sierpnia roku bieżącego ilość znajdującą się w cukrowniach cukru, od którego akeyza została już opłaconą na podstawie praw obecnie obowiązujących;

b) poruczyć cukrowarom przerobić w roku bieżącym w cukrowniach, w czasie pomiędzy 1-m Sierpnia a początkiem robót około wydobywania soku, całą ilość mączki żółtej i brunatnej, jaka pozostała z poprzedniego peryodu fabrykacy i wywieźć otrzymany w taki sposób cukier z cukrowni, bez opłaty akeyzy;

c) dozwolnić cukrowarom przerabiać wzmiankowane w poprzedzającym artykule mączki wciąż całego przyszłego peryodu fabrykacy, z tém zastrzeżeniem, ażeby na każde dwa pudy pomienionych mączek był uwalniany od akeyzy 1 pud mączki białej.

VI. Poruczyć Ministrowi Finansów, po wprowadzeniu w wykonanie przepisów tymczasowych o akeyzie od cukru rozważyć, na zasadzie otrzymanych drogą doświadczenia wskazówek i danych, jakie niezbędne w pomienionych przepisach poczynić należy zmiany i uzupełnienia, i po opracowaniu w taki sposób projektu szczegółowej Ustawy o akeyzie od cukru przedstawić takowy w ustanowiony sposób pod rozpoznanie Rady Państwa.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesa i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Гатчинѣ,
12-го Мая 1881 года.

„Быть по сему.“

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА ОБЪ АКЦИЗѢ СЪ САХАРА.

I. Общія положенія.

1. Воздѣлываніе свекловицы и всякихъ другихъ сахаросодержащихъ растений на всемъ пространствѣ Имперіи, не исключая губерній Царства Польскаго, не подвергается никакимъ ограниченіямъ; но приготовленіе изъ такихъ растений сахара облагается въ пользу казны: а) патентнымъ сборомъ за право производства и б) акцизомъ съ добываемаго количества кристаллическаго сахара.

Примѣчаніе. Сахаръ, извлекаемый изъ патоки, подлежитъ обложенію акцизомъ на общемъ основаніи.

2. Патентному сбору и акцизу не подлежатъ: 1) рафинадные заводы, приготовляющіе рафинированный сахаръ, какъ изъ привознаго сырца или лумпа, оплаченныхъ таможенною пошлиною, такъ и изъ туземнаго сырца, уже оплаченнаго акцизомъ или учтенаго на песочно-сахарныхъ заводахъ, и 2) паточные заводы, добывающіе не кристаллизирующійся сахаръ-глюкозу (въ видѣ сиропа, плитокъ или патоки) изъ картофельнаго крахмала и другихъ веществъ.

3. Патентный сборъ взимается въ размѣрѣ пяти рублей за каждую тысячу пудовъ добываемаго на заводѣ сахара. Взиманіе акциза производится съ каждого пуда готоваго сахара въ размѣрѣ, опредѣляемомъ въ законодательномъ порядкѣ.

4. Торговля сахаромъ и патокой производится на основаніи общихъ торговыхъ узаконеній. Владѣльцы свеклосахарныхъ заво-

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOSCI ręką napisano:

W Gieczynie,
d. 12-go Maja 1881 r.

„Ma być podług tego.“

PRZEPISY TYMCZASOWE O AKCYZIE OD CUKRU.

I. Postanowienia ogólne.

1. Uprawa buraków i wszelkich innych roślin, zawierających w sobie cukier, na całej przestrzeni Cesarstwa, nie wyłączając gubernij Królestwa Polskiego, nie ulega żadnym ograniczeniom; ale od wyrabiania z takich roślin cukru płaci się na rzecz Skarbu: a) opłata patentowa za prawo fabrykacy i b) akcyza od wydobywanej ilości cukru krystalicznego.

Uwaga. Od cukru wydobywanego z melasy opłaca się akcyza na ogólnej zasadzie.

2. Opłacie patentowej i akcyzie nie ulegają: 1) rafinerie, wyrabiające cukier rafinowany, tak z przywożonej mączki białej lub melisy, od których zostało opłacone cło, jakoteż z mączki białej krajowej, od której akcyza została już opłacona w zakładach wyrabiających mączkę cukrową, i 2) zakłady patokowe, wydobywające niekrystalizujący się cukier-glukozę (w formie syropu, tafli lub patoki) z krochmalu ziemniaczanego i innych surrogatów.

3. Opłata patentowa pobiera się w ilości 5-ciu rubli za każde tysiąc pudów wydobywanego w zakładzie cukru. Akcyza pobiera się od każdego puda gotowego cukru w ilości, określonej w drodze prawodawczej.

4. Handel cukrem i patoką odbywa się na zasadzie ogólnych praw handlowych. Właściciele cukrowni nie są obowiązani do bra-

довъ не обязываются ко взятію гильдейскихъ свидѣтельствъ собственно на право содержанія сихъ заводовъ, если ограничиваются продажей продуктовъ своихъ непосредственно съ самыхъ заводовъ и не имѣютъ для сего въ другихъ мѣстахъ отдѣльныхъ складовъ и магазиновъ.

5. Объ окончательномъ устройствѣ свеклосахарнаго завода владѣлецъ онаго извѣщаетъ мѣстнаго управляющаго акцизными сборами.

Примѣчаніе. Сахарный заводъ считается окончательно устроеннымъ со времени постановки на немъ сокодобывательныхъ снарядовъ и движимыхъ механизмовъ.

6. По окончательномъ устройствѣ новаго или вновь перестроеннаго свеклосахарнаго завода, заводчикъ доставляетъ къ надзирателю по сахарному акцизу описаніе завода и снарядовъ, въ трехъ экземплярахъ, по установленной Министерствомъ Финансовъ формѣ. Къ описаніямъ этимъ прилагаются, въ томъ же числѣ экземпляровъ, чертежи и планы, съ обозначеніемъ распредѣленія частей завода и самаго расположенія на немъ снарядовъ. По повѣркѣ описанія завода, а также чертежей и плановъ акцизнымъ надзирателемъ или его помощникомъ, совмѣстно съ кѣмъ либо изъ лицъ акцизнаго надзора, упомянутыя лица производятъ измѣреніе резервуаровъ и формъ для утфеля, резервуаровъ, ларей и лмъ для патоки, по геометрическому способу, и составляютъ о томъ протоколъ, согласно данной Министерствомъ Финансовъ инструкціи. На резервуарахъ, ямахъ и ларяхъ выставляются послѣдовательные номера.

7. Заводчикъ, желающій приступить къ производству на вновь отстроенномъ или дѣйствовавшемъ прежде сахарномъ заводѣ, подаетъ акцизному надзирателю, по крайней мѣрѣ за двѣ недѣли до начала работъ, объявленіе по установленной формѣ. Въ объявленіи этомъ должны быть означены: а) время, съ котораго предполагается пачать варку продуктовъ, а также сокодобываніе, б) количество предполагаемаго ежедневно къ выдѣлкѣ сахара, и в) сроки, назначаемые для взвѣшиванія готоваго сахара, а также тѣ часы, въ которые должно производиться взвѣшиваніе. Избираемые для взвѣшиванія готоваго сахара часы должны быть назначаемы непрерывно днемъ, въ промежутокъ времени между шестью часами утра и шестью вечера.

нія спеціальныхъ свидѣтельствъ гильдейныхъ на право utrzymywania tych zakładów, jeżeli ograniczają się sprzedażą produktów swoich bezpośrednio z samych cukrowni i nie mają na to w innych miejscach oddzielnych składów i magazynów.

5. O ostatecznym urządzeniu cukrowni właściciel takowej zawiadamia miejscowego Zarządzającego przychodami akcyznymi.

Uwaga. Cukrownia uważa się za ostatecznie urządzoną od czasu ustawienia w niej przyrządów do wydobywania soku i motorów.

6. Po ostatecznym urządzeniu nowej lub na nowo przebudowanej cukrowni, właściciel takowej dostarcza nadzorcę akcyzy od cukru opis zakładu i przyrządów, w trzech egzemplarzach, podług ustanowionej przez Ministerium Finansów formy. Do opisów tych dołączają się, w tej samej liczbie egzemplarzy, rysunki i plany, z oznaczeniem podziału części zakładu i samego położenia w nim przyrządów. Po sprawdzeniu opisu cukrowni oraz rysunków i planów przez nadzorcę akcyznego lub jego pomocnika, łącznie z kimkolwiek bądź z osób do nadzoru akcyznego należących, urzędnicy ci dopełniają przemiaru rezerwoarów i form na masę, rezerwoarów, skrzyń i dołów na patokę, sposobem geometrycznym, i sporządzają o tém protokół podług udzielonej przez Ministerium Finansów instrukcyi. Na rezerwoarach, dołach i skrzyniach wypisują się kolejne numera.

7. Cukrowowar, życzący sobie rozpocząć fabrykację w nowo-zbudowanej lub czynnej już poprzednio cukrowni, podaje do nadzorcę akcyznego przynajmniej na dwa tygodnie przed rozpoczęciem robót, deklarację w ustanowionej formie. W deklaracji tej powinny być oznaczone: a) czas, od którego ma się rozpocząć gotowanie produktów oraz wydobywanie soku; b) ilość cukru, jaka ma być wyrabiana dziennie; c) termina, przeznaczone na ważenie cukru gotowego, oraz te godziny, od których powinno się rozpocząć ważenie. Godziny, wybierane na ważenie cukru gotowego, powinny być koniecznie wyznaczone w dzień, w przestrzeni czasu pomiędzy godziną szóstą rano a szóstą wieczór.

Примѣчаніе. Управляющимъ акцизными сборами предоставляется, сообразуясь съ мѣстными условіями, разрѣшать приемъ объявленій помощникамъ окружныхъ надзирателей.

8. По полученіи указаннаго въ предыдущей статьѣ объявленія, акцизный надзиратель выдаетъ заводчику патентъ на право производства, который пишется на представляемомъ для этого листѣ патентной бумаги, особо установленной формы.

9. При выдачѣ патента, взимается патентный сборъ (ст. 3), по расчету количества пудовъ предполагаемаго къ ежедневной выдѣлкѣ сахара (ст. 7 п. б), умноженнаго на сто. Сахаръ, выдѣляемый сверхъ исчисленнаго такимъ образомъ количества, оплачивается дополнительнымъ патентнымъ сборомъ, по окончаніи производства.

10. Уплаченные за патентъ деньги не возвращаются и не считаются при выдачѣ патента на право производства въ будущемъ году, не только при выдѣлкѣ сахара въ меньшемъ противъ оплаченнаго сборомъ количествѣ, но даже и въ томъ случаѣ, когда заводчикъ, по взятіи патента, былъ вынужденъ оставить весь заводъ въ бездѣйствіи, не приступая вовсе къ работамъ. Изъятіе изъ сего правила допускается единственно при истребленіи завода пожаромъ.

11. Заводчикъ до начала производства заявляетъ Акцизному Управленію о лицѣ отвѣтственномъ по управленію заводомъ, а также о двухъ старшихъ по немъ лицахъ, долженствующихъ вмѣстѣ съ нимъ подписывать всѣ объявленія, заводскія книги и другіе, исходящіе отъ администраціи завода, документы.

12. Въ случаѣ какихъ либо измѣненій въ устройствѣ завода и снарядовъ, а также въ способахъ производства, заводчикъ доставляетъ къ акцизному надзирателю подробное описаніе сихъ измѣненій, а если нужно, то и полное описаніе всего завода, съ соблюденіемъ порядка, указаннаго въ ст. 6. О всякой замѣнѣ однихъ снарядовъ другими, объ испытаніи или введеніи въ дѣйствіе новыхъ снарядовъ, или способовъ добыванія сахара, а также о добываніи сахара изъ другихъ кромѣ свекловицы растений и матеріаловъ, а равно о прибавленіи новыхъ снарядовъ, заводчикъ извѣщаетъ акцизнаго надзирателя. Кромѣ того, заводчики обязаны ежегодно, по окончаніи періода сахароваренія, доставлять въ Акцизное Управленіе всѣ тѣ, относящіеся къ производству на заводѣ свѣдѣнія, которыя будутъ затребованы Министерствомъ Финансовъ.

Увага. Zarządzający przychodami akcyznymi mają prawo, stosując się do warunków miejscowych, zezwalać na przyjmowanie deklaracji pomocnikom nadzorców akcyznych.

8. Po otrzymaniu wskazanej w artykule poprzedzającym deklaracji, nadzorca akcyzny wydaje cukrowarowi patent na prawo fabrykacji, który pisze się na składanym w tym celu arkuszu papieru patentowego ustanowionej formy.

9. Przy wydaniu patentu pobiera się opłata patentowa (art. 3), podług ilości pudów cukru, jaka ma być wyrabiana dziennie (art. 7 ust. b), pomnożonej przez sto. Od cukru wyrobionego, oprócz obliczonej w taki sposób ilości, płaci się dodatkowo opłata patentowa, po ukończeniu fabrykacji.

10. Opłacone za patent pieniądze nie zwracają się i nie zaliczają się przy wydaniu patentu na prawo fabrykacji na rok przyszły, nie tylko przy wyrobie cukru w mniejszej ilości od tej, od jakiej jest wniesiona opłata, lecz także i w takim wypadku, gdy cukrowar, po wzięciu patentu, będzie zmuszony pozostawić całą cukrownię bezczynnie, nie przystępując zupełnie do robót. Wyjątek od tego przepisu dopuszcza się jedynie w razie zniszczenia cukrowni przez pożar.

11. Cukrowar, przed rozpoczęciem fabrykacji, komunikuje Zarządowi akcyznemu nazwisko osoby, która będzie w cukrowni odpowiedzialnym Zarządcą zakładu oraz dwóch po nim najstarszych osób, które powinny razem z nim podpisywać wszelkie deklaracje, książki fabryczne i inne, wychodzące od administracji zakładu, dokumenty.

12. Wrazie jakichkolwiek zmian w urządzaniu zakładu i przyrządów oraz w sposobach fabrykacji, cukrowar dostarcza do nadzorca akcyznego szczegółowy opis tych zmian, a jeżeli potrzeba, to i całkowity opis całego zakładu, z zachowaniem porządku przepisanego w art. 6. O każdej zmianie jednych przyrządów na drugie, o sprawdzeniu lub wprowadzeniu w użycie nowych przyrządów lub sposobów wydobywania cukru, jak również o wydobywaniu cukru z innych, oprócz buraków, roślin i materyałów, tudzież o dodaniu nowych przyrządów, cukrowar zawiadamia nadzorcę akcyznego. Oprócz tego, cukrowarzy powinni corok, po ukończeniu peryodu fabrykacji cukru, dostarczać Zarządowi akcyznemu wszystkie te, do fabrykacji w cukrowni odnoszące się, wiadomości, których zażąda Ministerium Finansów.

Примѣчаніе. Періодомъ сахароваренія признается время съ 1-го Сентября одного года до 31-го Августа слѣдующаго года.

13. Заводчикамъ вѣщается въ обязанность увѣдомлять акцизнаго надзирателя о переходѣ завода отъ одного лица къ другому, или объ отдачѣ оного въ арендное содержаніе, по совершеніи формальнаго о семъ акта.

14. По окончаніи работъ, какъ по сокодобыванію, такъ и по варкѣ продуктовъ, заводчикъ въ тотъ же день представляетъ о томъ объявленіе акцизному надзирателю.

15. Владѣльцы свеклосахарныхъ и рафинадныхъ заводовъ или ихъ управляющіе, арендаторы, мастера и прикащики обязаны безпрепятственно и во всякое время дня и ночи допускать на заводы должностныхъ лицъ, коимъ порученъ надзоръ по сахарному акцизу, или которые будутъ для того командированы Министромъ Финансовъ. Во время нахожденія акцизныхъ чиновъ на заводахъ, владѣльцы заводовъ или управляющіе обязаны предоставлять имъ теплое помѣщеніе, а также давать за указные прогоны лошадей, для слѣдованія до ближайшаго завода или же почтовой станціи.

II. Объ исчисленіи акциза.

16. Основаніемъ для исчисленія слѣдующаго въ казну акциза съ сахара, выдѣляемаго на заводахъ, служатъ взвѣшиваніе сахара, подлежащаго выпуску съ завода.

Примѣчаніе 1-е. Всѣ выпускаемые съ заводовъ неокончательно выдѣланные продукты, какъ-то: желтые и бурые пески, утфель, клерсъ, сиропы и патоки, кромѣ послѣдней патоки или мелассы, подлежатъ учету и обложенію акцизомъ на одинаковомъ съ сахаромъ основаніи.

Примѣчаніе 2-е. При вывозѣ туземнаго сахара за границу, вывозитель имѣетъ право на возвратъ акциза; порядокъ возврата акциза опредѣляется особою инструкціею Министра Финансовъ.

17. На заводахъ свеклосахарно-рафинадныхъ, на которыхъ добываніе сахарнаго песка соединено съ рафинированіемъ въ одномъ зданіи, или гдѣ рафинированіе производится въ отдѣленіяхъ

Увѣданіе. За періодъ фабрикаціи cukru uważa się czas od 1-go Września jednego roku do 31-go Sierpnia następnego roku.

13. Cukrowarzy obowiązani są uwiadamiać nadzorcę akcyzowego o przejściu fabryki z rąk do rąk albo o wydzierżawieniu takowej, po sporządzeniu co do tego formalnego aktu.

14. Po ukończeniu robót, tak przy wydobywaniu soku, jakoteż przy gotowaniu produktów, cukrowar w ten sam dzień przedstawia o tém deklaracyą nadzorcy akcyznemu.

15. Właściciele cukrowni i rafinerij albo ich zarządcy, dzierżawcy, majstrowie i subiekci obowiązani są bezustannie i o każdej porze dnia i nocy dopuszczać do zakładu urzędników, którym poruczony jest nadzór nad akcyzą od cukru lub którzy będą do tego delegowani przez Ministra Finansów. W czasie znajdowania się urzędników akcyznych w cukrowniach, właściciele takowych lub zarządcy obowiązani są dostarczać im ciepłe pomieszczenie oraz dawać, za ustanowioną płacę, konie na przejazd do najbliższej cukrowni lub stacji pocztowej.

II. O obliczeniu akcyzy.

16. Za podstawę przy obliczeniu przypadającej Skarbowi akcyzy od cukru, wyrabianego w cukrowniach, służy ważenie cukru, który ma być wywieziony z fabryki.

Uwaga 1 a. Wszelkie wywożone z fabryki nieostatecznie wyrobione produkty, jakoto: mączka żółta i brunatna, masa, klar, syropy i patoki, oprócz ostatniej patoki czyli melasy, ulegają opłacie akcyzy na jednakowej zasadzie z cukrem.

Uwaga 2-a. Przy wywozie cukru krajowego zagranicę, wywozący ma prawo do zwrotu akcyzy; porządek zwrotu akcyzy określa w oddzielnej instrukcji Minister Finansów.

17. W cukrowniach buraczano-rafineryjnych, w których wydobywanie mączki cukrowej połączone jest z rafineryą w jednym budynku, albo gdzie rafinowanie odbywa się w oddziałach lub bu-

или зданіяхъ, смежныхъ съ песочно-сахарными заводами или расположенныхъ съ ними въ одной заводской оградѣ, исчисленіе акциза производится по вѣсу рафинада и мелиса въ головкахъ, вмѣстѣ съ бумагой и шнуромъ, которыми они обернуты и обвязаны; акцизъ съ сахара въ кускахъ взимается по чистому вѣсу (netto).

18. Если названіе въ предыдущей статьѣ заводы, кромѣ своихъ песковъ, перерабатываютъ также пески, учтенные на другихъ заводахъ, то акцизомъ облагается количество полученнаго рафинада, превышающее количество привезенныхъ на заводъ песковъ, при этомъ вывозъ рафинадной патоки безъ оплаты акцизомъ допускается въ размѣрѣ 2% съ количества выдѣланнаго заводомъ рафинада; патока, выпускаемая сверхъ 2%, подлежитъ учету на общемъ съ сахаромъ основаніи.

19. Выпускъ изъ песочныхъ и песочно-рафинадныхъ заводовъ послѣдней (черной) патоки разрѣшается безакцизно. Подъ именемъ послѣдней патоки разумѣется жидкость густая, вязкая, темнобураго цвѣта и непріятнаго вкуса, съ содержаніемъ не болѣе 55% сахара и не менѣе 26% не-сахара (остальное вода). Патока, не соответствующая этимъ признакамъ разсматривается какъ сиропъ и облагается акцизомъ по вѣсу, наравнѣ съ сахаромъ.

20. Въ тѣхъ случаяхъ, когда переработка на заводѣ неокончательно выдѣланныхъ продуктовъ (ст. 16 прим. 1) окажется невозможною, по какимъ либо чрезвычайнымъ и отъ воли заводчика независящимъ обстоятельствамъ, какъ-то: по случаю пожара, порчи аппаратовъ, ликвидаціи и т. п., заводчику предоставляется ходатайствовать объ оплатѣ упомянутыхъ продуктовъ, выпускаемыхъ въ продажу, пониженнымъ акцизомъ, пропорціонально дѣйствительному содержанію въ нихъ блага сахара.

21. Взвѣшиваніе сахара производится въ сроки и часы, указанные въ поданномъ акцизному надзирателю объявленіи (ст. 7 п. в). Взвѣшенный сахаръ складывается особо, не менѣе какъ на три часа, по истеченіи срока, заявленнаго для производства взвѣшиванія. Если заводчикъ не найдетъ возможнымъ приступить къ взвѣшиванію сахара въ назначенный срокъ, то о семъ отмѣчается въ книгѣ взвѣшиванія готоваго продукта, а взвѣшиваніе откладывается до слѣдующаго срока, указаннаго въ объявленіи (ст. 7). Продукты, подлежащіе переработкѣ на заводѣ, не могутъ находиться въ одномъ общемъ помѣщеніи съ окончательно выдѣланнымъ и взвѣшеннымъ сахаромъ.

dynkach sąsiednich z fabrykami mączki cukrowej albo położonych w jednym z nimi ogrodzeniu fabrycznym, akcyza oblicza się podług wagi cukru rafinowanego i melisy w głowach, razem z papierem i sznurem, któremi są obwiniete i obwiązane; akcyza od cukru w kawałkach pobiera się od czystej wagi (netto).

18. Jeżeli cukrownie, wymienione w poprzedzającym artykule, przerabiają również mączki opodatkowane w innych fabrykach, to akcyzę pobiera się od ilości otrzymanego cukru rafinowanego, przewyższającej ilość przywiezionych do cukrowni mączek; przytém wywóz patoki rafineryjnej bez opłaty akcyzy pozwala się w ilości 2% wyrobionego w cukrowni cukru rafinowanego; patoka, wypuszczona w ilości większej nad 2%, ulega akcyzie narówni z cukrem.

19. Wywóz z cukrowni mączkowych i mączko-rafineryjnych ostatniej (czarnej) patoki pozwala się bez akcyzy. Pod nazwiskiem ostatniej patoki rozumie się płyn gęsty, lepki, koloru ciemno-brunatnego o nieprzyjemnym smaku, zawierający nie więcej jak 55% cukru i nie mniej jak 26% nie-cukru (reszta—woda). Patoka, nieodpowiadająca tym cechom, uważa się jako syrop i ulega opłacie akcyzy od wagi narówni z cukrem.

20. W tych razach, gdy przeróbka w cukrowni nieostatecznie wyrobionych produktów (art. 16 uw. 1) okaże się niemożliwą wskutek jakiegokolwiek bądź nadzwyczajnych i od woli cukrowara niezależnych okoliczności, jakoto: z powodu pożaru, zepsucia się aparatów, likwidacyi i t. p., cukrowarowi służy prawo starać się o to, ażeby od pomienionych produktów przy ich sprzedaży pobieraną była akcyza niższa, proporcjonalnie do rzeczywistej zawartości w nich cukru białego.

21. Ważenie cukru odbywa się w terminach i o godzinach wskazanych w podanej Zarządowi akcyznemu deklaracyi (art. 7 ust. c). Zważony cukier układa się oddzielnie, przynajmniej na trzy godziny, po upływie terminu oznaczonego w deklaracyi na ważenie. Jeżeli cukrowar nie uzna za możebne przystąpić do ważenia cukru w oznaczonym terminie, to o tém robi się zaznaczenie w księdze wagi gotowego produktu, a ważenie odkłada się do następnego terminu, wskazanego w deklaracyi (art. 7). Produkty, ulegające przeróbce w cukrowni, nie mogą się znajdować w jednym ogólnym pomieszczeniu z ostatecznie wyrobionym i zważonym cukrem.

22. По взвѣшеніи помѣщеній упакованнаго сахара, администрація завода (ст. 11), а также лица акцизнаго надзора, если послѣдніе присутствовали при взвѣшиваніи, отмѣчаютъ каждое помѣщеніе, въ установленныхъ для того книгахъ. Итоги ежедневнаго взвѣшиванія подписываются присутствовавшими лицами, съ показаніемъ причитающагося акциза.

23. На каждомъ помѣщеніи съ сахаромъ обозначаются послѣдовательные нумера отъ начала производства, вѣсъ тары и чистаго сахара и заводское клеймо или знакъ.

III. О вызовѣ и передвиженіи выпускаемыхъ съ завода продуктовъ.

24. Выпускъ въ продажу изъ песочно-сахарныхъ и свекло-сахарно-рафинадныхъ заводовъ сахарнаго песка, рафинада, сироповъ и патоки всякаго рода производится въ особыхъ помѣщеніяхъ, въ количествѣ не менѣе 5 пуд. въ каждомъ.

25. Каждая партія сахара при вывозѣ изъ завода снабжается накладной, съ обозначеніемъ наименованія и мѣстонахожденія завода, мѣсяца и числа отправления, мѣста назначенія, количества сахара по вѣсу и номеровъ помѣщеній сахара. При отпускѣ патоки на элюціонные или винокуренные заводы, а также за границу, каждая партія снабжается накладною, на одинаковыхъ основаніяхъ съ сахаромъ.

26. Транспорты сахара и другихъ продуктовъ, поименованныхъ въ ст. 24, какъ въ пути, такъ и въ мѣстахъ назначенія и на станціяхъ желѣзныхъ дорогъ, могутъ подлежать повѣркѣ акцизнаго надзора. Въ случаѣ потери накладной, провозитель сахара обязанъ заявить о томъ акцизному надзору.

27. При поступленіи сахара на рафинадные заводы онъ заносится по книгамъ этихъ заводовъ на приходъ, съ обозначеніемъ происхожденія каждой партіи по накладнымъ или фактурамъ, а по переработкѣ песковъ въ рафинадъ, при вывозѣ съ заводовъ, записывается по тѣмъ же книгамъ въ расходъ. Въ отношеніи поступленія песковъ и вывоза рафинада, рафинадные заводы состоятъ подъ контролемъ акцизнаго надзора, наравнѣ съ свеклосахарными.

22. Po zważeniu pomieszczeń cukru upakowanego, administracja cukrowni (art. 11) oraz urzędnicy nadzoru akcyznego, jeżeli byli obecni przy ważeniu, zapisują każdy pakunek do ustanowionych na to ksiąg. Sumy dziennego ważenia podpisują obecni przy ważeniu, z oznaczeniem przypadającej akcyzy.

23. Na każdym pakunku z cukrem oznaczają się: numera kolejne od początku fabrykacji, waga opakowania i czystego cukru i kładzie się pieczęć albo znak fabryczny.

III. O wywozie i przewożeniu wypuszczanych z cukrowni produktów.

24. Sprzedaż z cukrowni mączkowych i buraczano-rafineryjnych mączki cukrowej, cukru rafinowanego, wszelkiego rodzaju syropów i patoki, odbywa się w oddzielnych pakunkach, w ilości przynajmniej po pięć pudów każdy.

25. Każda partya cukru przy wywozie z cukrowni zaopatruje się w świadectwo, w którym jest oznaczone nazwisko cukrowni i miejsce, w którym się takowa znajduje, data wyprawienia, miejsce przeznaczenia, ilość cukru podług wagi i numera pakunków z cukrem. Przy wypuszczeniu patoki do browarów i gorzelni oraz za granicę, każda partya zaopatruje się w świadectwo na jednakowych zasadach z cukrem.

26. Transporty cukru i innych produktów, wzmiankowanych w art. 24, tak w drodze jakoteż w miejscach przeznaczenia i na stacyach dróg żelaznych, mogą być sprawdzane przez nadzór akcyzny. Wrazie utraty świadectwa, przewożący cukier obowiązany jest oświadczyć o tém nadzorowi akcyznemu.

27. Po przybyciu do rafinerji, cukier zapisuje się do księgi tych zakładów na przychód, z oznaczeniem pochodzenia każdej partyi podług świadectw lub faktur, a, po przeróbce mączek na cukier rafinowany, przy wywozie z zakładu, zapisuje się w tych samych księgach do rozchodu. Pod względem przybywania mączek i wywozu cukru rafinowanego, rafinerje pozostają pod kontrolą nadzoru akcyznego narówni z cukrowniami buraczanami.

28. Если партія поименованных въ ст. 24 продуктовъ, отправленная при одной накладной, раздѣляется въ пути на нѣсколь-ко партій, то провозителю предоставляется право выдавать част-ныя накладныя, съ отмѣткою на первоначальной накладной коли-чества отдѣльныхъ продуктовъ по вѣсу и числу помѣщений; даль-нѣйшее раздѣленіе партій производится тѣмъ же порядкомъ.

IV. О заводскихъ книгахъ.

29. На свеклосахарныхъ заводахъ ведутся книги о приходѣ и расходѣ выдѣливаемого сахара и заводскіе журналы; формы сихъ книгъ и вообще порядокъ отчетности устанавливаются Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ. Отчетность сія должна заключать въ себѣ основныя свѣдѣнія, не-обходимыя для учета выдѣланнаго и выпущеннаго сахара, и другія необходимыя для контроля заводской работы данныя, а именно:

Во время сокодобыванія: 1) количество поступившей въ пере-работку свекловицы въ берковцахъ или пудахъ, опредѣляемое по принятому на каждомъ заводѣ способу; 2) количество и родъ быв-шихъ въ дѣйстви сокодобывательныхъ снарядовъ; 3) плотность нормального сока по Бриксу или Балингу; 4) количество добавляе-мыхъ къ соку низшихъ продуктовъ; 5) общее количество утфеля въ пудахъ, опредѣляемое по взвѣшенному объему, и 6) выходъ бѣ-лаго и желтаго сахара изъ турбинъ, формъ, ящиковъ и т. п., съ еженедѣльными итогами.

Во время переработки: 1) количество желтыхъ песковъ, раство-ряемыхъ для переработки; 2) количество пудовъ добавляемого сиро-па, и 3) количество утфеля въ пудахъ, опредѣляемое по взвѣшен-ному объему. Кромѣ того въ той же книгѣ могутъ быть записы-ваемы всѣ тѣ данныя по заводскому производству, которыя завод-чикъ признаетъ нужными, для полноты свѣдѣній о ходѣ работъ.

Независимо отъ сихъ книгъ ведется талонная книга наклад-ныхъ, выдаваемыхъ при отпускѣ сахара и другихъ продуктовъ; въ накладныхъ и талонахъ, остающихся при книгѣ, должны заклю-чаться свѣдѣнія, требуемыя ст. 25.

30. На свеклосахарно-рафинадныхъ заводахъ, кромѣ книгъ, означенныхъ въ предъидущей статьѣ, ведется книга прихода уч-

28. Jeżeli partya wzmiankowanych w art. 24 produktów, wy-ślana za jednym świadectwem, dzieli się w drodze na kilka partyj, w takim razie przewoźcemu służy prawo wydawać specjalne świad-ectwa, zaznaczając na pierwsiastkowym świadectwie ilość oddzielonych produktów podług wagi i liczby pakunków; dalszy podział partyj od-bywa się w takiż sam sposób.

IV. O księgach fabrycznych.

29. W cukrowniach prowadzą się księgi przychodu i rozcho-ду wyrabianego cukru i dzienniki fabryczne; formy tych ksiąg i wogó-le sposób prowadzenia rachunków ustanawia Minister Finansów, po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa. Rachunkowość ta po-winna zawierać w sobie wiadomości zasadnicze, niezbędne do opodat-kowania wyrobionego i wypuszczonego cukru i inne dane, niezbędne dla kontroli roboty fabrycznej, a mianowicie:

W czasie wydobywania soku: 1) ilość użytych na przeróbkę bu-raków w berkowcach lub pudach, określoną podług przyjętego w ka-żdziej cukrowni sposobu; 2) ilość i rodzaj przyrządów, używanych do wydobywania soku; 3) gęstość normalnego soku podług Bryksa lub Balinga; 4) ilość dodawanych do soku niższych produktów; 5) ogólną ilość masy w pudach, określoną podług zważonej objętości, i 6) ilość cukru białego i żółtego, wychodzącego z turbin, form, skrzyń i t. p., z tygodniowemi sumami.

W czasie przegotowywania: 1) ilość mączek żółtych, roztworzo-nych w celu gotowania; 2) ilość pudów dodawanego syropu, i 3) ilość masy w pudach, określoną podług zważonej objętości. Oprócz tego, w tej samej księdze mogą być zapisywane wszystkie te dane, do fabrykacyi odnoszące się, które cukrowar uzna za potrzebne dla tego, ażeby wiadomości o biegu robót były dokładne.

Niezależnie od tych ksiąg, prowadzi się księga talonowa świa-ductw ładunkowych, wydawanych przy wypuszczaniu cukru i innych produktów; w świadectwach tych i w talonach, pozostających przy księdze, powinny się znajdować wiadomości wymagane w art. 25.

30. W cukrowniach buraczano-rafineryjnych, oprócz ksiąg, wzmiankowanych w poprzedzającym artykule, prowadzi się księga

тенихъ песковъ, получаемыхъ съ другихъ заводовъ. На песочно-рафинадныхъ заводахъ, находящихся отдѣльно отъ свеклосахарныхъ, ведется книга прихода песковъ и расхода рафинада.

31. По истеченіи каждаго мѣсяца, заводчикъ сводитъ итоги по книгѣ прихода и расхода выдѣланнаго сахара; затѣмъ въ теченіи первыхъ десяти дней наступившаго мѣсяца, администрація завода (ст. 11) представляетъ окружному надзирателю копію съ книги взвѣшеннаго сахара, съ подведенными мѣсячными итогами, за подписью отвѣтственныхъ лицъ по управленію заводомъ. Копія эта должна быть доставляема окружному надзирателю не позже десяти числа наступившаго мѣсяца.

32. Заводскія книги должны быть сохраняемы въ цѣлости отвѣтственными на заводѣ лицами (ст. 11). Всѣ вообще книги заводчика по заводскому производству должны быть предъявляемы должностнымъ лицамъ, производящимъ ревизію завода, по всякому ихъ требованію.

33. Заводчикъ ежегодно, по окончаніи періода сахароваренія, подводитъ итоги по всѣмъ установленнымъ книгамъ, за исключеніемъ заводскаго журнала. Изъ книги поступившихъ учтенныхъ песковъ остатки переносятся въ новыя книги, при чемъ вѣрность переносовъ удостовѣряется подписью отвѣтственныхъ по управленію заводомъ лицъ (ст. 11).

34. Заготовленные, по установленной формѣ, заводскія книги представляются заводчикомъ ежегодно къ 15-му Мая въ Губернское Акцизное Управленіе. Книги прихода и расхода выдѣлываемаго сахара препровождаются Акцизнымъ Управленіемъ для скрѣпы въ Контрольную Палату. Остальныя книги заводской отчетности скрѣпляются управляющимъ акцизными сборами. Книга талоновъ представляется для скрѣпы окружному надзирателю.

V. О платежѣ акциза.

35. Разсчетъ акциза, причитающагося къ уплатѣ по каждому свеклосахарному заводу, производится ежегодно мѣ 1-му Августа. По свеклосахарно-рафинаднымъ заводамъ, перерабатывающимъ не только собственные, но также и оплаченные акцизомъ или учтенные пески, разсчетъ причитающагося акциза производится къ 25-му Августа.

приходу оподаткованныхъ мѣчекъ, otrzymywanych z innych cukrowni. W cukrowniach mączko-rafineryjnych, znajdujących się oddzielnie od cukrowni buraczanych, prowadzi się księga przychodu mączki i rozchodu cukru rafinowanego.

31. Po upływie każdego miesiąca, cukrowar robi zsumowania w księdze przychodu i rozchodu wyrobionego cukru; następnie, w ciągu pierwszych dziesięciu dni następnego miesiąca, administracja cukrowni (art. 11) przedstawia nadzorcy okręgowemu kopią księgi zważonego cukru z porobionemi miesięcznemi zsumowaniami, z podpisem osób odpowiedzialnych za zarząd cukrownią. Kopia ta powinna być dostarczona nadzorcy okręgowemu najpóźniej dziesiątego dnia następnego miesiąca.

32. Księgi fabryczne powinny być zachowywane w całości przez osoby odpowiedzialne w cukrowni (art. 11). Wszystkie wogóle księgi cukrowniane, dotyczące fabrykacji, powinny być okazywane urzędnikom, dopełniającym rewizji cukrowni, na każde ich żądanie.

33. Cukrowar corok, po ukończeniu peryodu fakrykacji, dopełnia zsumowań we wszystkich ustanowionych księgach, z wyjątkiem dziennika fabrycznego. Z księgi opodatkowanych mączek, które wpłynęły, reszty przenoszą się do nowych ksiąg; przytém dokładność przeniesień poświadczają swemi podpisami osoby odpowiedzialne za zarząd cukrownią (art. 11).

34. Przygotowane podług ustanowionej formy księgi fabryczne cukrowar przedstawia corok na 15 Maja do Zarządu akcyznego gubernialnego. Księgi przychodu i rozchodu wyrobionego cukru Zarząd akcyzny przesyła do poświadczenia do Izby Obrachunkowej. Pozostałe księgi rachunkowości fabrycznej poświadcza Zarządzający przychodami akcyznymi. Księga talonów przedstawia się do poświadczenia nadzorcy okręgowemu.

V. O opłacie akcyzy.

35. Obliczanie akcyzy, przypadającą od każdej cukrowni buraczanej, odbywa się corok na 1 Sierpnia. Co do cukrowni buraczano-rafineryjnych, przerabiających nie tylko własne ale również mączki z opłaconą akcyzą, obrachunek przypadającą akcyzy dopełnia się na 25 Sierpnia.

36. Причитающийся въ казну акцизъ съ сахара долженъ быть внесенъ въ казначейство не позже 31-го Августа и во всякомъ случаѣ до начала на заводѣ работъ по сахароваренію, въ новомъ періодѣ.

37. Патентъ на новое производство не можетъ быть выдаваемъ до уплаты акциза и числящихся на заводчикѣ недоимокъ и взысканій по сахарному производству.

38. Въ случаѣ несвоевременной уплаты акциза и числящихся на заводчикѣ недоимокъ и взысканій, на остающуюся въ долгу сумму, начиная съ 31-го Августа, впредь до окончательной уплаты долга, начисляется каждый мѣсяцъ по 2%, при чемъ неполный мѣсяцъ считается за полный.

39. Заводъ, со всѣмъ при немъ имуществомъ, служитъ обезпеченіемъ бездоимочнаго поступленія въ казну всѣхъ платежей и числящихся на заводчикѣ взысканій по сахарному производству. Въ случаѣ неуплаты всего долга съ причитающимися на него процентами (ст. 38) къ 1-му Января новаго года, заводское имущество обращается въ продажу съ публичнаго торга, въ слѣдующей постепенности: сначала продаются запасы сахарнаго песка и рафинированнаго сахара, буде таковыя есть на заводѣ; при недостаточности же вырученной такимъ образомъ суммы, въ продажу обращаются матеріалы, машины и снаряды, заводская посуда, а наконецъ и самое заводское строеніе съ землей, показанною въ описаніи завода. По покрытіи изъ вырученной отъ продажи суммы слѣдующаго казны долга, а также всѣхъ издержекъ по производству торговъ, остающіяся деньги возвращаются безъ замедленія заводчику. Наблюденіе за цѣлостію завода со всѣмъ его имуществомъ, до уплаты казны долга, возлагается на мѣстную полицію.

Примѣчаніе. Въ губерніяхъ Царства Польскаго, при неуплатѣ до 31-го Августа слѣдующей съ завода суммы акциза, заводчикъ подвергается административнымъ экзекуціоннымъ мѣрамъ по правиламъ, предписаннымъ на подобныя случаи въ отношеніи казенныхъ податей, т. е. взысканіе обращается на наличный готовый сахаръ и матеріалы для дальнѣйшаго производства и вообще на всю движимость заводчика. Если же и за симъ недоимка не будетъ пополнена, то казенный долгъ вписывается въ ипотечную книгу имѣнія или завода, принадлежащаго заводчику, и взысканіе производится на общемъ законномъ основаніи.

36. Przypadająca skarbowi akcyza od cukru powinna być wniesiona do kasy skarbowej najpóźniej d. 30-go Sierpnia, a w każdym razie przed rozpoczęciem robót cukrownianych w nowym okresie.

37. Patent na nową fabrykę nie może być wydawany przed opłaceniem akcyzy i wszystkich przypadających od cukrowara należności, z fabrykacji cukru pochodzących.

38. Wrazie niezapłacenia we właściwym czasie akcyzy i przypadających od cukrowara należności, do pozostałej sumy długu, poczynawszy od 31-go Sierpnia aż do ostatecznego wypłacenia długu, dodaje się co miesiąc po 2%; przytém niecały miesiąc uważa się za cały.

39. Cukrownia z całym do niej należącym majątkiem służy za zabezpieczenie całkowitego uiszczenia wszystkich opłat i należności, przypadających skarbowi z tytułu fabrykacji cukru. Wrazie niezapłacenia całego długu z przypadającymi od niego procentami (art. 38) na 1 Stycznia nowego roku, majątek fabryczny sprzedaje się przez licytację w następującym porządku: najprzód sprzedają się zapasy mączki cukrowej i cukru rafinowanego, jeżeli takie zapasy znajdują się w cukrowni; jeżeli zaś otrzymana z tej sprzedaży suma nie wystarczy, sprzedają się materiały, maszyny i przyrządy, naczynia fabryczne, a nakoniec i sam budynek fabryczny z gruntem, wskazanym w opisie zakładu. Po pokryciu z otrzymanej ze sprzedaży sumy przypadającego skarbowi długu oraz wszelkich wydatków na licytację, pozostałe pieniądze zwracają się bezzwłocznie cukrowarowi. Nadzór nad całością cukrowni z całym do niej należącym majątkiem, przed uiszczeniem długu skarbowego, powierza się miejscowej policji.

Uwaga. W guberniach Królestwa Polskiego, wrazie niezapłacenia do 31 Sierpnia przypadającej od cukrowni sumy akcyzy, mogą być przedsięwzięte względem cukrowara środki egzekucyjne w drodze administracyjnej, podług przepisów ustanowionych co do podobnych wypadków odnośnie do podatków skarbowych, t. j. egzekucya zwraca się do znajdującego się w fabryce cukru gotowego i materiałów do dalszej fabrykacji służyć mających i wogóle do wszystkich ruchomości cukrowara. Jeżeli zaś i to nie wystarczy na pokrycie należności, to dług skarbowy wpisuje się do księgi hipotecznej majątku lub fabryki do cukrowara należąc i egzekucya prowadzi się na ogólniej, przez prawo ustanowioną, zasadzie.

VI. О составѣ управленія и о правахъ и обязанностяхъ должностныхъ лицъ по завѣдыванію доходомъ съ сахара.

40. Главное управленіе дѣлами, относящимися до взиманія дохода съ сахара, сосредоточивается въ Министерствѣ Финансовъ по Департаменту Неокладныхъ Сборовъ.

41. Мѣстное завѣдываніе доходомъ съ сахара возлагается на управляющихъ акцизными сборами, которымъ подчиняются: окружные надзиратели по сахарному акцизу и ихъ помощники, участковые надзиратели, письмоводители при окружныхъ надзирателяхъ и контролеры на сахарныхъ заводахъ.

42. Министру Финансовъ предоставляется: а) установленіе общаго числа сахаро-акцизныхъ округовъ, съ опредѣленіемъ потребнаго для завѣдыванія дѣлами въ каждомъ округѣ числа чиновъ; б) изданіе подробныхъ инструкцій, опредѣляющихъ обязанности лицъ акцизнаго надзора по взиманію дохода съ сахара; в) разъясненіе и дополненіе настоящихъ временныхъ правилъ, согласно установленнымъ въ оныхъ главнымъ основаніямъ, и г) принятіе въ предѣлахъ дѣйствующаго законодательства всѣхъ вообще мѣръ, необходимыхъ для соблюденія интересовъ казны по извлеченію дохода съ сахара.

43. На управляющихъ акцизными сборами возлагаются: а) распределеніе сахарныхъ заводовъ по сахаро-акцизнымъ округамъ и участкамъ, б) наблюденіе за правильнымъ взиманіемъ акциза съ сахара и принятіе, въ предѣлахъ предоставленной имъ власти, необходимыхъ въ этихъ видахъ мѣръ, и в) опредѣленіе на должности лицъ сахаро-акцизнаго надзора (ст. 41), съ соблюденіемъ при томъ порядка, установленнаго ст. 17—22 устава о питейномъ сборѣ.

Примѣчаніе. Для наблюденія за правильностью дѣйствій по взиманію акциза съ сахара, управляющій акцизными сборами командируетъ своего помощника и ревизоровъ.

44. Каждый сахаро-акцизный округъ состоитъ въ непосредственномъ завѣдываніи окружнаго надзирателя и подраздѣляется на участки, поручаемые ближайшему надзору помощниковъ окруж-

VI. О складѣ zarządu i o prawach i obowiązkach urzędników w przedmiocie zawiadywania dochodem z cukru.

40. Główny zarząd sprawami, odnoszącemi się do pobierania dochodu z cukru, jednoczy się w Departamencie Przychodów Niestających Ministeryum Finansów.

41. Miejscowe zawiadywanie dochodem z cukru powierza się Zarządzającym przychodami akcyznymi, których podwładnymi są: nadzorecy okręgowi akcyzy od cukru i ich pomocnicy, nadzorecy rewirów, kanceliści przy nadzorcach okręgowych i kontrolerzy w cukrowniach.

42. Ministrowi Finansów porucza się: a) ustanawianie ogólnej liczby okręgów cukrowniczo-akcyznych, z określeniem potrzebnej do zawiadywania sprawami w każdym okręgu liczby urzędników; b) wydawanie szczegółowych instrukcyj, określających obowiązki osób do nadzoru akcyznego należących co do pobierania dochodu z cukru; c) wyjaśnienie i uzupełnienie niniejszych przepisów tymczasowych, zgodnie z ustanowionymi w nich głównymi zasadami, i d) przedsięwzięcie, w zakresie obowiązującego prawodawstwa, wszelkich wogóle środków, niezbędnych do strzeżenia interesów skarbu przy ciągnięciu dochodu z cukru.

43. Zarządzającym przychodami akcyznymi powierza się: a) podział cukrowni pomiędzy okręgi i rewiry cukrowniczo-akcyzne; b) nadzór nad prawidłowym pobieraniem akcyzy od cukru i przedsięwzięcie, w zakresie nadanej im władzy, niezbędnych w tym celu środków, i c) mianowanie na posady osób, składających nadzór cukrowniczo-akcyzny (art. 41), z zachowaniem przytem porządku, ustanowionego w art. 17—22 Ustawy o opłacie od napojów.

Uwaga. Do wykonywania nadzoru nad prawidłowością czynności przy pobieraniu akcyzy od cukru, Zarządzający przychodami akcyznymi deleguje swojego pomocnika i rewizorów.

44. Każdy okręg cukrowniczo-akcyzny pozostaje pod bezpośrednim zawiadywaniem nadzorecy okręgowego i dzieli się na rewiry, nad którymi bezpośredni nadzór porucza się pomocnikom nadzorecy

наго надзирателя. При невозможности включенія нѣкоторыхъ заводовъ, по дальнему ихъ разстоянію, въ составъ сахаро-акцизныхъ округовъ, наблюдение за этими заводами ввѣряется участковымъ надзирателямъ. Опредѣленіе на сахарные заводы контролеровъ производится по ближайшему усмотрѣнію управляющихъ акцизными сборами, а также по ходатайству заводчиковъ, и относится на счетъ назначаемой для этой цѣли Министромъ Финансовъ особой суммы.

Примѣчаніе. Каждому контролеру полагается при сахарномъ заводѣ безвозмездно чистая и свѣтлая комната, удобная для жилья, съ отопленіемъ отъ завода и необходимою мебелью. Первоначальный отводъ жилыхъ комнатъ для контролеровъ производится по предварительному осмотру оныхъ чиновникомъ сахаро-акцизнаго надзора, а несогласія, могущія при семъ возникнуть между чиновникомъ и заводскимъ управленіемъ, разрѣшаются въ порядкѣ, опредѣленномъ для сего примѣч. къ ст. 70 уст. о пит. сборѣ.

45. Должностныя лица сахаро-акцизнаго надзора пользуются служебными правами и преимуществами, согласно Высочайше утвержденному 22 го Февраля 1866 года росписанію (Полн. Собр. № 43049) и ст. 25 уст. о пит. сборѣ. Контролерамъ выдается содержаніе по 600 руб. въ годъ и процентное вознагражденіе на общемъ основаніи съ должностными лицами акцизнаго надзора.

46. На казначейства, въ отношеніи къ сахарному сбору, возлагаются тѣ же обязанности, какъ и по питейнымъ сборамъ уст. о пит. сборѣ ст. 84—89).

47. Губернаторы, при наблюденіи за исполненіемъ постановленій объ акцизѣ съ сахара, руководствуются правилами, изложенными въ ст. 90—95 уст. о пит. сборѣ.

VII. О взысканіяхъ за нарушеніе постановленій объ акцизѣ съ сахара.

48. За неизвѣщеніе Акцизнаго Управленія объ окончательномъ устройствѣ сахарнаго завода (ст. 5) виновные подвергаются денежному взысканію не выше трехсотъ рублей.

окрѣгового. Jeżeli niektórych z cukrowni, z powodu ich dalekiej odległości, nie można włączyć do cukrowniczo-akcyznych okręgów, to nadzór nad temi cukrowniami powierza się nadzorcom rewirów. Kontrolerzy do cukrowni mianują się, podług bliższego uznania Zarządzającego przychodami akcyznymi oraz naskutek starań cukrowarów, na rachunek specjalnie na ten cel przez Ministra Finansów wyznaczonę sumy.

Uwaga. Każdy kontroler otrzymuje przy cukrowni bezpłatnie czysty i jasny pokój, zdatny na mieszkanie, z opałem od cukrowni i niezbędnym umeblowaniem. Pierwotkowe wydzielanie pokoiów mieszkalnych dla kontrolerów odbywa się po uprzednim ich obejrzeniu przez urzędnika nadzoru cukrowniczo-akcyznego; zaś nieporozumienia, jakie mogą przytęm wynikać pomiędzy urzędnikiem a zarządem cukrowni, rozstrzygają się w sposób, określony w uwadze do art. 70 Ust. o akc. od nap.

45. Urzędnicy nadzoru cukrowniczo-akcyznego korzystają z praw i przywilejów służbowych, podług Najwyżej zatwierdzonego d. 22 Lutego 1866 r. rozkładu (Całkow. Zb. Nr. 43049) i art. 25 Ust. o akc. od nap. Kontrolerom wydaje się uposażenie po 600 rs. rocznie i wynagrodzenie procentowe na ogólnej zasadzie z urzędnikami nadzoru akcyznego.

46. Na kasy skarbowe, co się tyczy opłaty od cukru, wkládają się te same obowiązki, co i pod względem opłat od napojów (Ust. o opl. od nap. art. 84—89).

47. Gubernatorzy, pod względem nadzoru nad wykonywaniem postanowień o akcyzie od cukru, kierują się przepisami, zawartymi w art. 90—95 Ust. o akc. od nap.

VII. O karach za wykroczenia przeciwko postanowieniom o akcyzie od cukru.

48. Za niezawiadomienie Zarządu akcyznego o ostatecznym urządzeniu cukrowni (art. 5), winni ulegnąć karze pieniężnej do trzystu rubli.

49. За непредставленіе въ Акцизное Управленіе описанія, чертежей и плановъ сахарнаго завода и находящихся на ономъ снарядовъ, а равно за держаніе на заводѣ снарядовъ, не внесенныхъ въ описаніе завода, виновные подвергаются:

денежному взысканію не свыше ста рублей.

50. За производство сахара на заводѣ, устроенномъ безъ вѣдома Акцизнаго Управленія или же въ другомъ приспособленномъ къ тому помѣщеніи, виновные, кромѣ уплаты въ десятерномъ размѣрѣ акциза за все количество выдѣланнаго сахара, подвергаются:

денежному взысканію вчетверо противъ десятернаго акциза, причитающагося за выдѣланный сахаръ, и заключенію въ тюрьмѣ отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ.

Сверхъ сего, найденный сахаръ и служившіе для выдѣлки его матеріалы, товары, машины и посуда отбираются и продаются въ пользу казны.

51. Виновные: 1) въ открытіи производства на устроенномъ, съ вѣдома Акцизнаго Управленія, сахарномъ заводѣ, до представленія о томъ установленнаго объявленія (ст. 7), а также въ открытіи производства до срока, показаннаго въ объявленіи, или же въ продолженіи производства послѣ срока, заявленнаго для окончанія работъ, когда выдѣланный такимъ образомъ сахаръ былъ утаенъ отъ оплаты акцизомъ, и 2) въ продажѣ или отпускѣ съ завода сахара, не записаннаго приходомъ по заводской отчетности,—подвергаются, кромѣ уплаты въ десятерномъ размѣрѣ акциза за все количество незаконно выдѣланнаго или проданнаго или отпущеннаго съ завода сахара:

въ первый разъ—денежному взысканію вдвое противъ десятернаго акциза, причитающагося за все количество незаконно выдѣланнаго, или проданнаго, или отпущеннаго сахара, при чемъ самый сахаръ, а если онъ проданъ, то соотвѣтствующее количество онаго отбирается и продается въ пользу казны; во второй разъ—денежному взысканію вчетверо противъ десятернаго акциза, причитающагося за все количество незаконно выдѣланнаго, проданнаго, или отпущеннаго сахара, съ отображеніемъ самаго сахара, а если онъ проданъ, то соотвѣтствующаго количества онаго; въ третій разъ—тому же

49. Za nieprzedstawienie Zarządowi akcyznemu opisu, rysunków i planów cukrowni i znajdujących się w niej przyrządów, jak również za trzymanie w cukrowni przyrządów niewniesionych do opisu cukrowni, winni ulegną:

karze pieniężnej do trzystu rubli.

50. Za wyrabianie cukru w cukrowni, urządzonej bez wiadomości Zarządu akcyznego, lub też w inném przygotowanym na to pomieszczeniu, winni, oprócz opłaty dziesięciokrotnej akcyzy za całą ilość wyrobionego cukru, ulegną:

karze pieniężnej w ilości cztery razy wziętej dziesięciokrotnej akcyzy, jaka przypada za wyrobiony cukier, i zamknięciu w więzy na czas od dwóch do czterech miesięcy.

Oprócz tego, znaleziony cukier i służące do wyrobienia go materiały, towary, maszyny i naczynia odbierają się i sprzedają się na rzecz Skarbu.

51. Winni: 1) rozpoczęcia fabrykacji w urządzonej z wiedzą Zarządu akcyznego cukrowni, przed złożeniem co do tego ustanowionej deklaracji (art. 7), oraz rozpoczęcia fabrykacji przed terminem wskazanym w deklaracji, albo prowadzenia dalej fabrykacji po terminie oznaczonym na ukończenie robót, gdy wyrobiony w taki sposób cukier był zatajony przed akcyzą, i 2) sprzedaży lub wypuszczenia z cukrowni cukru niezapisanego na przychód w księgach fabrycznych—ulegną, oprócz opłaty dziesięciokrotnej akcyzy za całą ilość nieprawnie wyrobionego albo sprzedanego albo wypuszczonego z cukrowni cukru:

za pierwszym razem—karze pieniężnej w ilości podwójnie wziętej dziesięciokrotnej akcyzy, jaka przypada za całą ilość nieprawnie wyrobionego albo sprzedanego albo wypuszczonego cukru; przytém sam cukier, a jeżeli jest sprzedany, to odpowiednia ilość takowego odbiera się i sprzedaje się na rzecz skarbu; za drugim razem—karze pieniężnej w ilości cztery razy wziętej dziesięciokrotnej akcyzy, jaka przypada za całą ilość nieprawnie wyrobionego, sprzedanego lub wypuszczonego cukru, z odebraniem samego cukru, a jeżeli został sprzedany — to odpowiedniej ilości takowego; za trzecim razem—tę samą karze co i za

взысканію, какъ во второй разъ, и сверхъ того заключенію въ тюрьмѣ на время отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ.

Тѣмъ же взысканіямъ и наказаніямъ подвергаются рафинадные заводчики, а также и торговцы сахаромъ за приобрѣтеніе въѣдомо сахара, выпущеннаго съ утайкою отъ оплаты акцизомъ.

52. За открытіе производства на заводѣ, устроенномъ съ вѣдома Акцизнаго Управленія, до срока, показаннаго въ подданномъ сему Управленію объявленіи, а равно за продолженіе производства послѣ срока, заявленнаго въ означенномъ объявленіи, однако безъ утайки выдѣланнаго такимъ образомъ сахара; за неведеніе установленныхъ для сахарныхъ заводовъ книгъ, а также за другія отступленія отъ правилъ, обеспечивающихъ правильное поступленіе акциза съ сахара въ казну, когда при этомъ не было утайки сахара отъ оплаты акцизомъ, виновные подвергаются:

въ первый разъ—денежному взысканію не свыше ста рублей; во второй разъ—денежному взысканію не свыше двухсотъ рублей; въ третій и послѣдующіе разы—денежному взысканію не свыше трехсотъ рублей.

53. За неправильное веденіе книгъ на сахарныхъ заводахъ, за несвоевременное доставленіе отчетности въ Акцизное Управленіе, за выдачу неправильно составленныхъ накладныхъ, за незавленіе объ утратѣ накладныхъ и за другія отступленія отъ правилъ объ отчетности по выдѣлкѣ сахара и по выпуску его съ завода, когда означенныя нарушенія не сопровождалась утайкою сахара отъ оплаты акцизомъ, виновные подвергаются:

денежному взысканію не свыше двадцати рублей.

54. Виновный въ открытіи производства на сахарномъ заводѣ безъ взятія патента подвергается:

денежному взысканію въ сто рублей и сверхъ того двойной платѣ за патентъ, а

дѣйствіе завода останавливается по распоряженію Акцизнаго Управленія впредь до взятія патента.

55. Заводчикъ или арендаторъ, не допустившій должностныхъ лицъ Акцизнаго Управленія къ осмотру завода, подвергается: денежному взысканію не свыше двухсотъ рублей.

други раз, i oprócz tego, zamknięciu w więzy na czas od dwóch do czterech miesięcy.

Tym samym karom ulegają cukrowarzy rafineryjni oraz handlujący cukrem za świadome nabycie cukru, wypuszczonego z zatajeniem przed akcyzą.

52. Za rozpoczęcie fabrykacyi w cukrowni urządzonj z wiadomością Zarządu akcyznego przed terminem wskazanym w podanej temu Zarządowi deklaracyi, oraz za prowadzenie dalej fabrykacyi po terminie, oznaczonym w tej deklaracyi, jednakże bez zatajenia wyrobionego w taki sposób cukru; za nieprowadzenie ustanowionych dla cukrowni ksiąg, tudzież za inne odstąpienia od przepisów, zabezpieczających prawidłowy wpływ akcyzy od cukru do skarbu, gdy przytém nie było zatajenia cukru przed opłatą akcyzy, winni ulegną:

za pierwszym razem—karze pieniężnej do stu rubli; za drugim razem—karze pieniężnej do dwustu rubli; za trzecim razem i za każdy raz następny—karze pieniężnej do trzystu rubli.

53. Za nieprawidłowe prowadzenie ksiąg w cukrowniach, za niedostarczenie we właściwym czasie sprawozdań do Zarządu akcyznego, za wydanie niewłaściwie sporządzonych świadectw ładunkowych, za niezawiadomienie o zagubieniu świadectw ładunkowych i za inne odstąpienia od przepisów o sprawozdaniach z wyrobu cukru i o wypuszczeniu go z fabryki, gdy wykroczeniom tym nie towarzyszyło zatajenie cukru przed akcyzą, winni ulegną:

karze pieniężnej do dwudziestu rubli.

54. Winni rozpoczęcia fabrykacyi w cukrowni bez wzięcia patentu, ulegną:

karze pieniężnej w ilości stu rubli i oprócz tego podwójnej opłacie patentu, a

fabrykaćya wstrzymuje się z polecenia Zarządu akcyznego aż do wzięcia patentu.

55. Cukrowar albo dzierżawca, który nie dopuścił urzędników Zarządu akcyznego do obejrzenia cukrowni, ulegnie:

karze pieniężnej do dwustu rubli.

56. Заводчикъ, не заявившій акцизному управленію объ отдачѣ имъ завода въ аренду, отвѣтствуетъ за всѣ слѣдующіе въ казну платежи и за всѣ нарушения, какія будутъ допущены арендаторомъ на заводѣ.

57. Если противозаконныя дѣйствія по выдѣлкѣ сахара и выпуску онаго съ завода учинены безъ вѣдома и участія заводчика, повѣренными его или кѣмъ либо изъ лицъ, состоящихъ при заводѣ, то денежнымъ взысканіямъ и личнымъ наказаніямъ подвергаются одни виновные въ злоупотребленіи, при чемъ имъ воспрещается служба на сахарныхъ заводахъ. Въ случаѣ неуплаты виновнымъ приговореннаго съ него денежнаго взысканія въ теченіе двухъ недѣль, со дня вступленія приговора въ законную силу, взысканіе обращается на его имущество, а при неимѣніи или недостаточности онаго — на владѣльца завода.

58. Несостоятельныя къ уплатѣ денежныхъ взысканій подвергаются, въ размѣрѣ недовзысканной суммы, аресту или тюремному заключенію, либо отдачѣ въ общественныя работы или заработки, на основаніи ст. 84 и 85 улож. о нак.

Примѣчаніе. Въ мѣстностяхъ, гдѣ введены въ дѣйствіе судебныя уставы 20-го Ноября 1864 г., въ полномъ объемѣ или мировыя судебныя установленія отдѣльно отъ общихъ, денежные взысканія, наложенныя въ административномъ порядкѣ, не замѣняются заключеніемъ по ст. 84 уложенія.

VIII. О порядкѣ производства дѣлъ по нарушеніямъ постановленій объ акцизѣ съ сахара.

59. Первоначальное изслѣдованіе нарушеній, касающихся правилъ объ акцизѣ съ сахара, относится къ обязанности Акцизнаго Управленія.

60. Должностное лицо Акцизнаго Управленія, обнаруживъ какое либо нарушеніе установленныхъ правилъ, составляетъ о томъ немедленно на мѣстѣ протоколъ.

Примѣчаніе. Если для полного изобличенія виновнаго необходимо собрать справки, допросить свидѣтелей и т. п., то должностному лицу Акцизнаго Управленія предоставляется

56. Cukrowar, który nie zawiadomił Zarządu akcyznego o wypuszczeniu cukrowni w dzierżawę, odpowiada za wszystkie przypadające skarbowi opłaty i za wszystkie nadużycia, jakich dzierżawca dopuści w cukrowni.

57. Jeżeli czyny przeciwprawne przy wyrobie cukru i wypuszczeniu go z cukrowni popełnione zostały bez wiadomości i udziału cukrowara przez jego pełnomocnika lub przez kogokolwiek z osób pozostających przy cukrowni, to karom pieniężnym i osobistym ulegają tylko winni nadużycia; przytém zabrania im się nadal służyć przy cukrowniach. Wrazie niezapłacenia przez winnego zasądzonéj od niego kary pieniężnéj wciągu dwóch tygodni od daty uprawnoczenia się wyroku, egzekucya zwraca się do jego majątku, a w braku lub niedostateczności takowego — do właściciela cukrowni.

58. Niebędący w możności zapłacenia kar pieniężnych ulegają, odpowiednio do sumy niezapłaconéj, aresztowi lub zamknięciu w więzy albo oddaniu do robót publicznych lub na zarobki na zasadzie art. 84 i 85 Kod. kar.

Uwaga. W miejscowościach, gdzie zostały wprowadzone Ustawy sądowe z dnia 20-go Listopada 1864-r. w całości, albo instytucye sądowe pokojowe oddzielnie od ogólnych, kary pieniężne, nałożone w drodze administracyjnój, nie zamieniają się na zamknięcie podług art. 84 kodeksu.

VIII. O sposobie prowadzenia spraw o wykroczenia przeciwko postanowieniom o akcyzie od cukru.

59. Pierwiaszkowe dochodzenie wykroczeń przeciwko przepisom o akcyzie od cukru należy do obowiązków Zarządu akcyznego.

60. Urzędnik Zarządu akcyznego, wykrywszy jakiekolwiek błąd wykroczenie przeciwko ustanowionym przepisom, sporządza o tém natychmiast na miejscu protokół.

Uwaga. Jeżeli dla zupełnego wykrycia winnego koniecznym jest zebrać informacye, zbadać świadków i t. d., to urzędnikowi Zarządu akcyznego służy prawo przeprowadzić pier-

произвести дознание, руководствуясь правилами Высочайше утвержденного 8-го Июня 1860 г. наказа полиціи; но лицо это ни въ какомъ случаѣ не имѣетъ права приводить свидѣтелей къ присягѣ.

61. Протоколъ составляется на точномъ основаніи ст. 1136 уст. угол. суд. и предлагается къ подписанію обвиняемаго, съ соблюденіемъ порядка, указаннаго въ ст. 490—493 уст. о пит. сборѣ.

62. Составленіе протоколовъ и производство слѣдствій не должно препятствовать правильному ходу заводскаго производства.

63. Дѣла по нарушеніямъ постановленій объ акцизѣ съ сахара разсматриваются: а) порядкомъ административнымъ и б) судебнымъ.

64. Административнымъ порядкомъ (должностными лицами акцизнаго управленія и Министерствомъ Финансовъ) разсматриваются дѣла по нарушеніямъ, предусмотрѣннымъ ст. 48, 49 и 52—55 настоящихъ правилъ. Всѣ прочія дѣла подлежатъ разсмотрѣнію въ порядкѣ судебномъ.

65. Протоколы, составленные должностными лицами Акцизнаго Управленія по дѣламъ подлежащимъ разсмотрѣнію въ порядкѣ судебномъ, передаются немедленно судебному слѣдователю или мировому судѣ, по принадлежности.

66. Относительно дѣлъ, подлежащихъ разсмотрѣнію въ порядкѣ административномъ, соблюдаются правила, изложенныя въ ст. 496—506 уст. о пит. сборѣ.

67. Дѣла, подлежащія судебному разсмотрѣнію, производятся въ мѣстностяхъ, гдѣ введены въ дѣйствіе судебныя уставы 20-го Ноября 1864 г., порядкомъ, указаннымъ въ сихъ уставахъ; въ мѣстностяхъ же, остающихся при прежнемъ судебномъ устройствѣ, соблюдаются въ отношеніи сихъ дѣлъ правила, изложенныя въ ст. 511—518 уст. о пит. сборѣ.

68. Определенія, состоявшіяся по дѣламъ о нарушеніи постановленій объ акцизѣ съ сахара, приводятся въ исполненіе на основаніи общихъ правилъ о порядкѣ исполненія судебныхъ рѣшеній. Наблюденіе за исполненіемъ опредѣленій, коими налагаются денежныя взысканія въ пользу казны, возлагается на управляющихъ акцизными сборами.

вѣстковое дохождение, stosując się do przepisów Najwyżej zatwierdzonego dnia 8-go Czerwca 1860 r. Nakazu dla policyi; ale urzędnik ten nie ma w żadnym razie prawa odbierania od świadków przysięgi.

61. Protokół sporządza się przy ściśłym zastosowaniu się do art. 1136 Ust. post. sąd. kar. i przedstawia się do podpisu oskarżonemu, z zachowaniem porządku, wskazanego w art. 490—493 Ust. o akc. od nap.

62. Sporządzanie protokołów i prowadzenie śledztw nie powinno przeszkadzać prawidłowemu biegowi fabrykacyi w cukrowni.

63. Sprawy o wykroczenia przeciwko postanowieniom o akcyzie od cukru rozpoznają się: а) w drodze administracyjnej i b) w drodze sądowej.

64. W drodze administracyjnej (przez urzędników Zarządu akcyznego i Ministerium Finansów) rozpoznają się sprawy o wykroczenia, przewidziane w art. 48, 49 i 52—55 niniejszych przepisów. Wszystkie inne sprawy ulegają rozpoznaniu w drodze sądowej.

65. Protokoły sporządzone przez urzędników Zarządu akcyznego w sprawach, ulegających rozpoznaniu w drodze sądowej, przesyłają się bezzwłocznie sędziemu śledczemu albo sędziemu pokoju, stosownie do kompetencyi.

66. Co się tyczy spraw, ulegających rozpoznaniu w drodze administracyjnej, zachowują się przepisy zawarte w art. 496—506 Ust. o akc. od nap.

67. Sprawy, ulegające rozpoznaniu w drodze sądowej, prowadzą się w miejscowościach, gdzie są wprowadzone Ustawy sądowe z d. 20-go Listopada 1864 r., w sposób, wskazany w tych ustawach; zaś w miejscowościach, w których istnieje dawna organizacya sądowa, zachowują się co do tych spraw przepisy, zawarte w art. 511—518 Ust. o opł. od nap.

68. Wyroki, zapadłe w sprawach o wykroczenia przeciwko postanowieniom o akcyzie od cukru, wprowadzają się w wykonanie na zasadzie ogólnych przepisów o sposobie wykonywania wyroków sądowych. Nadzór nad wykonaniem wyroków, któremi nałożone zostały kary pieniężne na rzecz skarbu, powierza się Zarządzającym przychodami akcyznymi.

69. Денежныя взыскапія за нарушеніе постановленій объ акцизѣ съ сахара, а также суммы, выручаемыя отъ продажи отобраннаго сахара и другихъ предметовъ, распредѣляются слѣдующимъ образомъ: одна половина (изъ первыхъ поступившихъ денегъ, безъ различія, поступили ли онѣ въ уплату штрафа или акциза) выдается доносителю или открывателю нарушенія, если онъ не принадлежитъ къ составу лицъ акцизнаго управленія; другая затѣмъ половина обращается въ казну.

Примѣчаніе. Въ губерніяхъ Царства Польскаго, половина денегъ, подлежащая, на основаніи сей статьи, обращенію въ казну, дѣлится на двѣ равныя части, изъ коихъ одна поступаетъ въ казну, а другая — въ пользу благотворительныхъ заведеній. Если же нѣтъ лица, которому бы слѣдовала часть доносителя или открывателя, то вся взысканная сумма дѣлится пополамъ между казною и благотворительными заведеніями.

70. На счетъ половины денегъ, обращаемой въ казну, ассигнуются по смѣтамъ Департамента Неокладныхъ Сборовъ особыя суммы (въ половинномъ размѣрѣ осначенныхъ денегъ) для выдачи, съ разрѣшенія Министра Финансовъ, награжденій мѣстнымъ чинамъ Акцизнаго Управленія, отличившимся при открытіи нарушеній по сахарному акцизу, и пособій чиновникамъ названнаго Департамента.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

(С. У. и Р. Р. 1881 г. 12 Іюня, N. 63 стр. 825).

69. Kary pieniężne za wykroczenia przeciwko postanowieniom o akcyzie od cukru, oraz sumy, otrzymywane ze sprzedaży cukru i innych przedmiotów odebranych, rozdzielają się w sposób następujący: jedna połowa (z pierwszych pieniędzy, jakie wpłyną, bez różnicy czy wpłynęły na zaspokojenie kary czy akcyzy) wydaje się donosicielowi lub wykrywającemu wykroczenie, jeżeli tenże nie należy do składu Zarządu akcyznego; druga zaś połowa idzie na rzecz skarbu.

Uwaga. W guberniach Królestwa Polskiego, połowa pieniędzy, która, podług niniejszego artykułu, przeznaczoną jest na korzyść skarbu, dzieli się na dwie równe części, z których jedna idzie do skarbu, a druga — na korzyść instytucyj dobroczynnych. Jeżeli zaś nie ma osoby, którejby przypadała część donosiiciela lub wykrywającego, to cała wyegzekwowana suma dzieli się na połowę pomiędzy skarb i instytucye dobroczynne.

70. Na rachunek połowy sumy, przeznaczonej na rzecz skarbu, asygnują się podług budżetów Departamentu Przychodów Niestałych (w połowie wysokości tych pieniędzy) na wydanie, z polecenia Ministra Finansów, wynagrodzeń miejscowym urzędnikom Zarządu akcyznego, którzy się odznaczyli przy wykryciu wykroczeń przeciwko akcyzie od cukru, oraz zapomóg urzędnikom pomienionego Departamentu.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

63.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Объ отправкѣ на родину, на счетъ транспортнаго сбора, нижнихъ чиновъ Варшавской полиціи, при увольненіи ихъ отъ службы.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, рассмотрѣвъ представленіе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ объ отправкѣ на родину, на счетъ транспортнаго сбора, нижнихъ чиновъ Варшавской полиціи, при увольненіи ихъ отъ службы, полагалъ: дѣйствіе Высочайше утвержденного 18-го Февраля 1876 г. положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго объ отправленіи на родину или къ прежнимъ мѣстамъ жительства, на счетъ транспортнаго сбора уволенныхъ изъ земской стражи нижнихъ чиновъ съ ихъ семьями, распространить на нижнихъ чиновъ Варшавской городской полиціи, при увольненіи ихъ отъ службы.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета, 9-го Апрѣля 1881 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П. 1881 г. 12 Июня, № 63 стр. 856).

63.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

O odsyłaniu do domów, na rachunek funduszków transportowych, urzędników niższych stopni policji Warszawskiej, przy uwolnieniu ich ze służby.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o odsyłaniu do domów, na rachunek funduszków transportowych, urzędników niższych stopni policji Warszawskiej, przy uwolnieniu ich ze służby, za właściwe uznawał: Najwyżéj zatwierdzone d. 18-go Lutego 1876 r. postanowienie Komitetu do spraw Królestwa Polskiego o odsyłaniu do domów lub do poprzednich miejsc zamieszkania, na rachunek funduszków transportowych, uwolnionych ze straży ziemskiej urzędników niższych stopni z ich rodzinami zastosować do urzędników niższych stopni policji miejskiej Warszawskiej, przy uwolnieniu ich ze służby.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu z d. 9-go Kwietnia 1881 r., raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać“.

64.

РАСПОРЯЖЕНИЕ ВЫШЕГО МИНИСТРА ГОСУДАРСТВЕННЫХ
ИМУЩЕСТВЪ.

О примѣненіи временныхъ правилъ объ употребленіи
взрывчатыхъ матеріаловъ для соляныхъ источниковъ.

Высочайше утвержденнымъ въ 22-й день Февраля 1880 г. журналомъ Комитета Министровъ, между прочимъ, положено:

„Предоставить Управляющему Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ, впредь до разрѣшенія въ законодательномъ порядкѣ общаго вопроса о приготовленіи и употребленіи взрывчатыхъ составовъ, утвердить особые временныя правила объ употребленіи сихъ составовъ при горныхъ работахъ, съ установленіемъ при томъ и самыхъ наказаній за нарушеніе оныхъ, примѣнительно къ Высочайше утвержденнымъ 6 (18) Мая 1874 г. правиламъ объ охотничьемъ порохѣ.“

Вслѣдствіе сего Управляющимъ Министерствомъ Государственныхъ Имуществъ были утверждены временныя правила объ употребленіи взрывчатыхъ матеріаловъ при горныхъ работахъ, опубликованныя въ 68 № Собранія узаконеній и распоряженій Правительства за 1880 годъ.—Нынѣ, съ переходомъ соляной части въ вѣдѣніе Министерства Государственныхъ Имуществъ, Министръ Государственныхъ Имуществъ призналъ необходимымъ сдѣлать распоряженіе о примѣненіи вышеупомянутыхъ временныхъ правилъ объ употребленіи взрывчатыхъ матеріаловъ и для соляныхъ источниковъ, при разработкѣ которыхъ употребляются означенные матеріалы.

(С. У. и Р. И. 1881 г. 19 Июня, N. 65 стр. 920).

64.

ROZPORZĄDZENIE BYŁEGO MINISTRA DÓBR
PAŃSTWA.

O zastosowaniu przepisów tymczasowych o używaniu
materiałów wybuchowych do kopalni soli.

Najwyżej zatwierdzoném w dniu 22 Lutego 1880 r. postanowieniem Komitetu Ministrów, pomiędzy innemi za właściwe uznano:

„Poruczyć Zarządzającemu Ministerium Dóbr Państwa, przed rozstrzygnięciem w drodze prawodawczej ogólnej kwestyi o przygotowywaniu i używaniu materiałów wybuchowych, zatwierdzić oddzielne przepisy o używaniu tych materiałów przy robotach górniczych, ustanawiając przytém i same kary za naruszenie takowych, w zastosowaniu się do Najwyżej zatwierdzonych d. 6 (18) Maja 1874 roku przepisów o prochu myśliwskim.“

Wskutek tego Zarządzający Ministerium Dóbr Państwa zatwierdził przepisy tymczasowe o używaniu materiałów wybuchowych przy robotach górniczych, ogłoszone w N-rze 68 „Sobrania Uzаконienij i Rasporiazenij Prawitielstwa“ za rok 1880.—Obecnie, po przejściu działu solnego pod zawiadywanie Ministerium Dóbr Państwa, Minister Dóbr Państwa uznał za niezbędne wydać rozporządzenie o zastosowaniu wyżej przytoczonych przepisów o używaniu materiałów wybuchowych i do kopalni soli, w których używają się przy robotach pomienione materiały.

65.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О повышеніи размѣра процентовъ по вкладамъ город-
скимъ сберегательныхъ кассъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о повыше-
ніи размѣра процентовъ по вкладамъ городскихъ сберегатель-
ныхъ кассъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ ис-
полнить.

Подписалъ:
За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ Графъ Э. Барановъ.

19-го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
наловъ: Соединен- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ныхъ Департамен- коновъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-
товъ Государствен- ставленіе Министерства Финансовъ о повышеніи
ной Экономіи и За- размѣра процентовъ по вкладамъ городскихъ
коновъ 8 Апрѣля сберегательныхъ кассъ, мнѣніемъ положилъ:

и Общаго Собранія Въ измѣненіе ст. 17 Высочайше утвер-
4 Мая 1881 г. жденнаго 16-го Октября 1862 г. устава о город-
скихъ сберегательныхъ кассахъ постановить, что
на суммы, вносимыя въ сіи кассы, уплачивается
по четыре процента въ годъ, съ тѣмъ, чтобы про-
центы въ этомъ размѣрѣ были начисляемы на

65.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O podwyższeniu stopy procentów od wkładów kas
oszczędności miejskich.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa Zdanie, o podwyższeniu stopy procentów od wkładów kas
oszczędności miejskich, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać
rozkazał.

Podpisał:
Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant Hrabia E. Baranow.

19-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kulów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministe-
nomii Państwowej i ryum Finansów o podwyższeniu stopy procentowej
Praw z dnia 8-go od wkładów kas oszczędności miejskich, *uchwiliła*
Kwietnia i Ogólnego *zdanie*:

Zebrania z d. 4 Maja Zmieniając art 17 Najwyżej zatwierdzonego
1881 r. d. 16-go Października 1862 r. Ustawy o kasach
oszczędności miejskich postanowić, że od sum wno-
szonych do tych kas, płaci się *cztery procent* rocz-
nie, z tém zastrzeżeniem, ażeby procenty w takiej
wysokości były zaliczane do wkładów, poczynając

влады, начиная съ тѣхъ сроковъ, которые будутъ назначены Министромъ Финансовъ, съ оставленіемъ безъ измѣненія самаго порядка исчисления процентовъ и всѣхъ прочихъ, указанныхъ въ уставѣ сберегательныхъ кассъ, условій обращенія вкладовъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. Ц., 1881 г. 23 Іюня, N. 66 стр. 921).

66.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О прогонныхъ и суточныхъ деньгахъ должностнымъ лицамъ, вызываемымъ въ Судъ или къ слѣдствію по обязанностямъ службы.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о прогонныхъ и суточныхъ деньгахъ должностнымъ лицамъ, вызываемымъ въ Судъ или къ слѣдствію по обязанностямъ службы, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

24-го Февраля 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментовъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Второго Отдѣленія Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи

одъ тыхъ terminów, które będą wyznaczone przez Ministra Finansów, z pozostawieniem bez zmiany samego sposobu obliczania procentów i wszystkich innych wskazanych w Ustawie kas oszczędności warunków obrotu wkładów.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

66.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

О pieniąдзахъ на поdróże и dyetachъ для urzędnikówъ wzywanychъ do sądu lub śledztwa z powodu obowiązkówъ służbowychъ.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólnémъ Zebraniu Rady Państwa Zdanie, о pieniąдзахъ на поdróże и dyetachъ для urzędnikówъ wzywanychъ, do śledztwa i sądu z powodu obowiązkówъ służbowychъ, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

24-go Lutego 1881 г.

Zdanie Rady Państwa

Wypisano z protokółów: Połączonych Rad Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnémъ Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Drugiego Oddziału Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi о pieniąдзахъ на поdróże и dyetachъ

Экономіи 3 Января о прогонныхъ и суточныхъ деньгахъ должност-
и Общаго Собранія нымъ лицамъ, вызываемымъ въ судъ или въ слѣд-
9 Февраля 1881 г. ствію, по обязанностямъ службы, *мнѣніемъ поло-*
жилъ:

Взамѣнъ статьи 979, а также въ измѣненіе и дополненіе ста-
ты 986 устава уголовного судопроизводства (свод. зак. т. XV ч. II
кн. I изд. 1876 г.).

1) *Взамѣнъ ст. 979:* „Полицейскіе и другіе чиновники, на
которыхъ возложены закономъ обязанности по обнаруженію пре-
ступныхъ дѣйствій, а равно военнослужащіе, исполняющіе означен-
ныя обязанности, за исключеніемъ нижнихъ чиновъ, въ случаѣ вы-
зова въ судъ или въ слѣдствію, въ мѣста ихъ служенія, въ каче-
ствѣ лицъ, коими обнаружено преступное дѣйствіе или возбуждено
по оному уголовное преслѣдованіе, удовлетворяются прогонными
и суточными деньгами въ размѣрѣ, опредѣленномъ для чиновни-
ковъ, командируемыхъ по дѣламъ службы (свод. зак. т. III уст.
служб. правит. изд. 1876 г., ст. 613, 614 и 634).“

2) *Въ измѣненіе и дополненіе ст. 986:* „Прогонныя и суточные
деньги должностнымъ лицамъ, означеннымъ въ статьѣ 979 устава
уголовнаго судопроизводства, а также указанныя въ статьѣ 980 сего
устава пособія, въ тѣхъ случаяхъ, когда сіи послѣднія назначаются
канцелярскимъ служителямъ и нижнимъ чинамъ, вызываемымъ въ
судъ или въ слѣдствію по обязанностямъ службы, производятся изъ
смѣтныхъ по каждому вѣдомству назначеній (уст. служб. правит.
изд. 1876 г. ст. 676 и 648), по требованіямъ учреждений въ кото-
рыхъ лица сіи состоятъ на службѣ. О количествѣ выданныхъ на
семъ основаніи денегъ, упомянутыя учрежденія безотлагательно
увѣдомляютъ тѣ судебныя установленія, отъ которыхъ послѣдовалъ
вызовъ.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1884 г. 4 Апрѣля, N. 34 стр. 367).

и Ogólnego Zebrania dla urzędników, wzywanych do sądu lub śledztwa
z dnia 9-go Lutego z powodu obowiązków służbowych, *uchwaliła zdanie:*
1881 r.

Zamiast artykułu 979 oraz zmieniając i uzupełniając artykuł
986 Ustawy postępowania sądowego karnego (Sw. zak. t. XV cz. II
art. I wyd. z r. 1876).

1) *Zamiast art. 979:* „Urzędnicy policyjni i inni, na których
prawo wkłada obowiązek wykrywania czynów przestępnych, jak rów-
nież wojskowi, pełniący pomienione obowiązki, z wyjątkiem niż-
szych stopni, wrazie wezwania do sądu lub śledztwa poza obręb miej-
sca, w którym służą, w charakterze osób, które wykryły czyn prze-
stępny albo pociągnęły winnych do odpowiedzialności, pobierają pie-
niądze na podróże i diety, w ilości określonej dla urzędników dele-
gowanych w interesach służby (Sw. zak. t. III ust. o służb. rząd.
wyd. z r. 1876, art. 613, 614 i 634).“

2) *Zmienając i uzupełniając art. 968:* „Pieniądze na podróże
i diety dla urzędników, wzmiankowanych w artykule 979 Ustawy po-
stępowania sądowego karnego, oraz wskazane w artykule 989 niniej-
szej Ustawy zapomogi, w tych razach, gdy te zapomogi wyznaczają
się urzędnikom kancelaryjnym i niższych stopni, wzywanych do sądu
lub śledztwa z powodu obowiązków służby, wydają się z funduszów
budżetowych każdego wydziału (Ust. o służb. rząd. wyd. z r. 1876
art. 676 i 648), na żądanie tych instytucyj, w których wzmiankowani
urzędnicy służą. O ilości wydanych na téj zasadzie pieniędzy, po-
mienione instytucye zawiadamiają bezzwłocznie te władze sądowe,
od których pochodzi wezwanie.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesa i Człon-
kowie.

67.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННАГО СОВѢТА.

О порядкѣ исполненія приговоровъ о смертной казни.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о порядкѣ исполненія приговоровъ о смертной казни, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,

Генераль-Адъютантъ *Графъ Э. Барановъ.*

26-го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о порядкѣ исполненія приговоровъ о смертной казни, мнѣніе *положилъ*:

2-го Мая и Общ. Собранія 11-го Мая 1881 г. Въ измѣненіе подлежащихъ статей свода законовъ, постановить:

1) Приговоры о смертной казни, не исключая и тѣхъ случаевъ, когда она замѣняется смертію политическою (улож. наказ., изд. 1866 г., ст. 71), приводятся въ исполненіе не публично, въ предѣлахъ тюремной ограды, а при невозможности сего — въ иномъ, указанномъ полицейскимъ начальствомъ, мѣстѣ.

67.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА.

O sposobie wykonywania wyroków śmierci.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sposobie wykonywania wyroków śmierci, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,

Generał-Adjutant *Hrabia E. Baranow.*

26-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych z d. 2 Maja i Ogólnego Zebrania z d. 11 Maja 1881 r. Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o sposobie wykonywania wyroków śmierci, *uchwaliła zdanie*:
Zmieniając właściwe artykuły Swodu Zakonow postanowić:

1) Wyroki skazujące na karę śmierci, nie wyłączając tych wypadków, gdy takowa zamienia się na śmierć polityczną (Kod. kar. wyd. z r. 1866 art. 71), wprowadzają się w wykonanie nie publicznie, w murach więziennych, a jeżeli to jest niemożliwe — w inném, wskazaném przez władzę policyjną, miejscu.

2) При исполненіи казни обязательно присутствуют: лицо прокурорскаго надзора, начальник мѣстной полиціи, секретарь суда и врачъ, а если исполненіе происходитъ въ предѣлахъ тюремной ограды, то и смотритель мѣста заключенія.

3) Независимо отъ лицъ, указанныхъ въ статьѣ 2, при совершеніи казни могутъ находиться защитникъ осужденнаго и мѣстные обыватели въ числѣ не болѣе десяти человекъ, по приглашенію городского общественнаго управленія. Неприбытіе этихъ лицъ не останавливаетъ исполненія.

4) Въ тѣхъ случаяхъ, когда казнѣ совершается внѣ предѣловъ тюрьмы, въ которой содержится осужденный, онъ доставляется на мѣсто казни въ закрытой повозкѣ.

5) О послѣдовавшемъ совершеніи казни составляется протоколъ, который подписывается всѣми присутствовавшими при оной лицами.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 23 Іюня, N. 66, стр. 925).

68.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ открытія и содержанія ссудныхъ кассъ въ губерніяхъ Царства Польскаго.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о порядкѣ открытія и содержанія ссудныхъ кассъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,

Генералъ-Адъютантъ *Графъ Э. Барановъ.*

26-го Мая 1881 г.

2) Przy wykonywaniu kary obowiązkowo winni być obecni: prokurator lub jego zastępca, naczelnik miejscowej policyi, sekretarz sądu i lekarz, a jeżeli wykonanie odbywa się w murach więziennych, to i nadzorca więzienia.

3) Niezależnie od osób, wskazanych w artykule 2, przy wykonaniu kary mogą się znajdować: obrońca skazanego i miejscowi obywatele w liczbie najwyżej dziesięciu ludzi, zaproszeni przez Zarząd gminy miejskiej. Nieprzybycie tych osób nie wstrzymuje wykonania.

4) Wrazie jeżeli kara wykonywa się poza obrębem więzienia, w którym skazany jest zamknięty, tenże dostawia się na miejsce kary w wozie zamkniętym.

5) O dokonaniu kary sporządza się protokół, który podpisują wszyscy obecni przy straceniu.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

68.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O sposobie otwierania i utrzymywania kas pożyczkowych w guberniach Królestwa Polskiego.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o sposobie otwierania i utrzymywania kas pożyczkowych w guberniach Królestwa Polskiego, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,

Generał-Adjutant *Hrabia E. Baranow.*

26-go Maja 1881 r. —

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Ду-
ненныхъ Департа- ховныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмот-
ментовъ Законовъ рѣвъ представленіе Министра Юстиціи о порядкѣ
и Гражданскихъ открытіи и содержанія ссудныхъ кассъ въ губер-
и Духовныхъ Дѣлъ ніяхъ Царства Польскаго, *мнѣніемъ положилъ:*
25 Апрѣля и Общаго „Дѣйствіе Высочайше утвержденнаго 24
Собранія 11-го Мая Апрѣля 1879 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта
1881 г. о порядкѣ открытіи и содержанія ссудныхъ кассъ
(собр. узак. 1879 г. ст. № 338) распространить
на губерніи Царства Польскаго, съ соблюденіемъ
при томъ нижеслѣдующихъ особыхъ правилъ:

1) Лицо, желающее заниматься въ городѣ Варшавѣ выдачею
ссудъ подъ заклады, обязано испросить на то разрѣшеніе отъ мѣст-
наго оберъ-полиціймейстера.

2) Выдача содержателямъ ссудныхъ кассъ книгъ для записки
закладовъ и продажъ, а равно избраніе выборныхъ членовъ осо-
быхъ депутацій, установленныхъ для ревизіи означенныхъ книгъ,
относятся къ обязанностямъ магистратовъ.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 23 Іюня, N. 66 стр. 926).

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z pro- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
tokułów: Połączonych tach Praw i Spraw Cywilnych i na
Departamentów Praw Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
i Spraw Cywilnych i Ministra Sprawiedliwości, o sposobie otwierania
Duchownych z dnia 25 i utrzymywania kas pożyczkowych w guberniach
Kwietnia i Ogólnego Królestwa Polskiego, *uchwaliła zdanie:*
Zebrania z d. 11 Maja „Moc obowiązującą Naj wyż ej zatwierdzonego
1881 r. d. 24-go Kwietnia 1879 r. Zdania Rady Państwa
o sposobie otwierania i utrzymywania kas pożycz-
kowych (Sobr. Uzak. z r. 1879, art. Nr. 338) roz-
ciągnąć na gubernie Królestwa Pclskiego, z zacho-
waniem przytém następujących przepisów specyal-
nych:

1) Ten, kto życzy sobie zajmować się w mieście Warszawie
wydawaniem pożyczek na zastawy, obowiązany jest wyjednać na
to pozwolenie od miejscowego Oberpolicmajstra.

2) Wydawanie utrzymującym kasy pożyczkowe ksiąg do za-
pisywania zastawów i pożyczek, jak również wybór członków oddziel-
nych deputacyj, ustanowionych dla rewizyi tych ksiąg, stanowi obo-
wiązek magistratów.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokule Prezesi i Człon-
kowie.

69.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО
ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

О составѣ особыхъ присутствій Судебной Палаты
и Окружныхъ Судовъ Варшавскаго округа.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 26-го Мая 1881 г., разсматривалъ представленіе Министра Юстиціи, отъ 4-го Мая 1881 г. за N. 8777, о составѣ особыхъ присутствій Судебной Палаты и Окружныхъ Судовъ Варшавскаго округа.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, согласно съ заключеніемъ Министра Юстиціи, *полагалъ*: въ дополненіе Высочайше утвержденнаго 19-го Февраля 1875 г. Положенія о примѣненіи Судебныхъ Уставовъ 20-го Ноября 1864 г. къ Варшавскому судебному округу постановить:

1) Въ составъ особаго присутствія Варшавской Судебной Палаты, образуемаго на основаніи ст. 242 и 1321 Уст. Гр. Суд. и 243 Уст. Угол. Судопр., вмѣсто Управляющаго Государственными Имуществами, приглашается предсѣдательствующій въ Прокуратурѣ Царства Польскаго.

2) Въ составъ особаго Присутствія Окружнаго Суда, образуемаго на основаніи 1320 ст. Уст. Гражд. Судопр., приглашается, въ качествѣ представителя вѣдомства государственныхъ имуществъ: въ городахъ Петроковѣ, Радомѣ и Суwalkахъ—Старшій или Младшій Ревизоръ, по усмотрѣнію Начальниковъ мѣстныхъ окружныхъ лѣсныхъ управленій, а въ прочихъ городахъ Варшавскаго судебного округа—Ассесоръ временнаго отдѣленія государственныхъ имуществъ Казенной Палаты.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 29-го Мая 1881 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П. 1881 г. 23 Іюня N. 66 стр. 927).

69.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

О складѣ oddzielnych kompletów Izby Sądowej i Sądów Okręgowych Okręgu Sądowego Warszawskiego.

Комитетъ до справъ Królestwa Polskiego, на posiedzeniu z d. 26 Maja 1881 r., rozpoznawał przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, z d. 4-go Maja 1881 r. za Nr. 8777, o składzie oddzielnych kompletów Izby Sądowej i Sądów Okręgowych Okręgu Warszawskiego.

Комитетъ до справъ Królestwa Polskiego, zgodnie z wnioskiem Ministra Sprawiedliwości, *za właściwe uznał*: w uzupełnieniu do Najwyżej zatwierdzonego d. 19-go Lutego 1875 r. Postanowienia o zastosowaniu Ustaw Sądowych z d. 20-go Listopada 1864 roku do Okręgu Sądowego Warszawskiego, postanowić:

1) Do składu Oddzielnego Kompletu Izby Sądowej Warszawskiej, utworzonego na zasadzie art. 242 i 1321 Ust. post. sąd. cyw. i art. 243 Ust. post. sąd. kar., zamiast Zarządzającego Dobrami Państwa, zaprasza się prezydujący w Prokuratury Królestwa Polskiego.

2) Do składu Oddzielnego Kompletu Sądu Okręgowego, utworzonego na zasadzie art. 1320 Ust. post. sąd. cyw., zaprasza się, w charakterze prezydującego Wydziału Dóbr Państwa, w miastach: Piotrkowie, Radomiu i Suwałkach—Starszy lub Młodszy Rewizor, podług uznania Naczelników miejscowych okręgów Zarządów leśnych, a w innych miastach Okręgu Sądowego Warszawskiego—Asesor Wydziału tymczasowego dóbr państwa Izby Skarbowej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, d. 29 Maja 1881 roku, raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać.“

70.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

О правахъ по службѣ Секретарей при Мировыхъ Судьяхъ, завѣдывающихъ Ипотечными Отдѣленіями въ Варшавскомъ судебномъ округѣ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 26-го Мая 1881 г., разсматривалъ представленіе Министра Юстиціи, отъ 14-го Мая 1881 г. за N. 9485, по вопросу о томъ, къ какому классу по должности принадлежать Секретари при Мировыхъ Судьяхъ, завѣдывающихъ Ипотечными Отдѣленіями въ Варшавскомъ судебномъ округѣ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго *полагалъ*: въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить: должности Секретарей при Мировыхъ Судьяхъ, завѣдывающихъ Ипотечными Отдѣленіями въ Варшавскомъ судебномъ округѣ присвоивается IX классъ по чинопроизводству и шитью на мундирѣ и VII разрядъ по пенсіи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета, 29-го Мая 1881 г., соизволилъ написать Собственнооручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П., 1881 г. 23 Іюня, N. 66 стр. 928).

70.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

O prawach służbowych Sekretarzów przy sądach pokoju, zawiadujących wydziałami hipotecznymi w okręgu sądowym Warszawskim.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu z dnia 26-go Maja 1881 r., rozpoznawał przedstawienie Ministra Sprawiedliwości z d. 14-go Maja 1881 r. za Nr. 9485, w kwestyi — do jakiej klasy podług urzędu należą Sekretarze przy Sędziach Pokoju, zawiadujących wydziałami hipotecznymi w okręgu sądowym Warszawskim.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego *za właściwe uznawał*: w uzupełnieniu do właściwych praw postanowić: do posady Sekretarzów przy Sędziach Pokoju, zawiadujących wydziałami hipotecznymi w sądzie okręgowym Warszawskim przywiązuje się IX klasa podług rangi i haftu na mundurze i VII kategoria podług emerytury.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, w dniu 29 Maja 1881 roku, raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać“.

71.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О порядкѣ назначенія прибавочнаго жалованья лицамъ, получающимъ содержаніе въ общей суммѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ Государственного Совѣта, о порядкѣ назначенія прибавочнаго жалованья лицамъ, получающимъ содержаніе въ общей суммѣ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генераль-Адъютантъ Графъ Э. Барановъ.

26 го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Журнала: Соединенныхъ Департаментовъ Государственной Экономіи и Законовъ 18 Апрѣля 1881 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ, рассмотрѣвъ представленіе бывшаго Министра Внутреннихъ Дѣлъ о порядкѣ назначенія прибавочнаго жалованья лицамъ, получающимъ содержаніе въ общей суммѣ, мнѣніемъ положило:

Въ разрѣшеніе возбужденнаго Генераль-Адъютантомъ Графомъ Лорисъ-Меликовымъ вопроса по означенному предмету разъяснить, что, при назначеніи прибавочнаго жалованья чиновникамъ, служащимъ въ привилегированныхъ мѣстностяхъ Имперіи и получающимъ содержаніе въ одной общей суммѣ, безъ подраздѣленія на жалованье, столовыя и квартирныя деньги, должно быть примѣняемо изданное въ 1873 году постановленіе Высочайше утвержденное 9 (21) Іюня 1873 г.

71.

НАИВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ ПАНСТВА.

О sposobie wyznaczania dodatkowej pensyi urzędnikom, którzy otrzymują uposażenie w ogólnej sumie.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw Rady Państwa, Zdanie, o sposobie wyznaczenia dodatkowego uposażenia urzędnikom, którzy otrzymują uposażenie w ogólnej sumie, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant Hrabia E. Baranow.

26-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Departamentów Ekonomii Państwowej i Praw z d. 18 Kwietnia 1881 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw, rozpoznawszy przedstawienie byłego Ministra Spraw Wewnętrznych o sposobie wyznaczania pensyi dodatkowej urzędnikom, którzy otrzymują uposażenie w ogólnej sumie, uchwaliła zdanie:

W rozstrzygnięciu poruszonych przez Generał-Adjutanta Hrabiego Loris-Melikowa kwestyi w tym przedmiocie wyjaśnić, że przy wyznaczeniu pensyi dodatkowej urzędnikom służącym w uprzywilejowanych miejscowościach Cesarstwa i otrzymującym uposażenie w ogólnej sumie, bez podziału na pensję, pieniądze na stół i kwaterunkowe, powinno być stosowane, wydane w roku 1873, postanowienie (Najwyżej zatwierdzone dnia 9 (21) Czerwca 1873 r. Zdanie Rady Państwa Całk. Zb. Pr. Nr. 52363) eo

мнѣніе Государственнаго Совѣта, Полн. Собр. Зак. N. 52363) относительно недоимокъ по бывшему сбору за чины; при чемъ изъ общаго оклада содержанія лицъ, получающихъ таковое въ одной общей суммѣ, одна четвертая часть годоваго оклада считается квартирными деньгами, если только получающія сей окладъ лица не имѣютъ казеннаго помѣщенія, а изъ остальныхъ трехъ четвертыхъ частей одна половина считается жалованьемъ, а другая столовыми деньгами; изъ общаго же содержанія лицъ, пользующихся казеннымъ помѣщеніемъ, одна половина причисляется къ жалованью, а другая къ столовымъ деньгамъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1881 г. 23 Іюня, N. 66 стр. 926).

72.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ усиленіи штата мировыхъ судебныхъ установлений въ городѣ Варшавѣ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ усиленіи штата мировыхъ судебныхъ установлений въ городѣ Варшавѣ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,

Генераль-Адъютантъ *Графъ Э. Барановъ.*

26-го Мая 1881 г.

Мнѣніе Государственнаго Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ журналахъ: Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Эко-

до недоборów powstałych z dawniej opłaty od rang; przytém z ogólnej płacy osób, otrzymujących uposażenie w jednej sumie ogólnej, czwarta część rocznej płacy uważa się za kwaterunkowe, jeżeli tylko osoby płacę tę otrzymujące nie mają pomieszczenia skarbowego, a z pozostałych trzech czwartych części połowa uważa się za pensję a druga za pieniądze na stół; zaś z ogólnego uposażenia osób, otrzymujących pomieszczenie skarbowe, połowa liczy się do pensyi, a druga połowa do pieniędzy na stół.

Oryginalne zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

72.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O powiększeniu etatu władz sądowych pokojowych w mieście Warszawie.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, Zdanie, o powiększeniu etatu władz sądowych pokojowych w mieście Warszawie, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,

Generał-Adjutant *Hrabia E. Baranow.*

26-go Maja 1881 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném

пенныхъ Департа- номіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ пред-
ментовъ Законовъ ставленіе Министра Юстиціи объ усиленіи штата
и Государственной мировыхъ судебныхъ установленій въ городѣ Вар-
Экономіи 2-го Мая шавѣ, *мнѣніемъ положило*:
и Общаго Собранія

11 Мая 1881 г. I. Дѣйствіе Высочайше утвержденнаго
30-го Мая 1878 г. мнѣнія Государственнаго Со-
вѣта о временномъ дополненіи штата мировыхъ
судебныхъ установленій Варшавскаго городского
округа продолжить по 31-е Декабря 1881 г.

II. Въ означенномъ штатѣ сдѣлать съ 1-го Января 1882 г.
слѣдующія постоянныя дополненія: а) учредить пять должностей
участковыхъ мировыхъ судей, а также четыре должности судебныхъ
приставовъ и двѣ должности помощниковъ секретаря при мировомъ
сѣздѣ, присвоивъ послѣднимъ X классъ по чинопроизводству, X
разрядъ по штыю на мундирѣ, VIII разрядъ по пенсіи и содержа-
ніе по пятисотъ рублей въ годъ; б) содержаніе секретаря мирового
сѣзда увеличить на триста рублей; в) на вознагражденіе лица,
которому будетъ поручено завѣдываніе архивомъ упомянутаго сѣз-
да, назначить по четыреста рублей въ годъ.

III. Вызываемый опредѣленнымъ въ статьѣ II усиленіемъ
штата новый расходъ, въ количествѣ *двадцати шести тысячъ семи-*
сотъ рублей ежегодно, отнести на средства города Варшавы.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П. 1881 г. 26 Іюня, N. 67 стр. 975).

Departamentów Praw Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministe-
i Ekonomii Państwo- ryum Sprawiedliwości o powiększeniu etatu insty-
wój z d. 2-go Maja tucyj sądowych pokojowych w mieście Warszawie,
i Ogólnego Zebrania *uchwaliła zdanie*:

z d. 11 Maja 1881 r.

I. Moc obowiązującą Najwyżej zatwier-
dzonego d. 30-go Maja 1878 r. Zdania Rady Pań-
stwa o uzupełnieniu etatu tymczasowego instytucyj
sądowych pokojowych okręgu Warszawskiego prze-
dłużyć do 31-go Grudnia 1881 r.

II. W etacie tym wprowadzić od 1-go Stycznia 1882 r. na-
stępujące stałe uzupełnienia: а) utworzyć pięć posad sędziów pokoju
rewirowych oraz cztery posady komorników sądowych i dwie posady
pomocników sekretarza przy zjeździe pokojowym, przywiązując do
tych ostatnich X klasę podług rangi, X kategorię podług haftu na
mundurze, VIII klasę podług emerytury i płacę po pięćset rubli rocz-
nie; b) płacę sekretarza zjazdu pokojowego powiększyć o trzysta
rubli; c) na wynagrodzenie osoby, której będzie powierzono zawiady-
wanie archiwum pemienionego zjazdu, wyznaczyć po czterysta rubli
rocznie.

III. Spowodowany określonym w artykule II powiększeniem
etatu nowy rozchód, w ilości *dwadzieścia sześć tysięcy siedmset* rubli
rocznie, pokryć z funduszów miasta Warszawy.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

73.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОВ МНѢНІЕ ГОСУДАР-
СТВЕННАГО СОВѢТА.

**О неотчужденіи въ частную собственность казенныхъ
соляныхъ источниковъ.**

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее
мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, о неотчуж-
деніи въ частную собственность казенныхъ соляныхъ источниковъ,
Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписаль:

За Предсѣдателя Государственного Совѣта,
Генералъ-Адъютантъ *Графъ Э. Барановъ.*

12-го Мая 1881 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ
журналовъ: Соеди- Департаментахъ Государственной Экономіи и За-
ненныхъ Департа- коновъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ пред-
ментовъ Государ- ставленіе Министерства Финансовъ о неотчужденіи
ственной Экономіи въ частную собственность казенныхъ соляныхъ
и Законовъ 21-го источниковъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Марта и Общаго Со- Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ уза-
бранія 27-го Апрѣля коненій постановить слѣдующее правило:
1881 г.

„Принадлежащія казни мѣсторожденія ка-
менной соли, соляныя озера и другіе соляныя источники, а также
солеваренныя заводы не могутъ быть отчуждаемы въ частную соб-
ственность.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. II., 1881 г. 26 Июня, N. 67 стр. 972).

73.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

**O niezbywaniu osobom prywatnym skarbowych źródeł
solnych.**

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady
Państwa, Zdanie, o niezbywaniu osobom prywatnych skarbowych
źródeł solnych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Generał-Adjutant *Hrabia Baranow.*

12-go Maja 1881 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamen-
kułów: Połączonych tach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném
Departamentów Eko- Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministe-
nomii Państwowej i ryum Finansów o niezbywaniu osobom prywatnym
Praw z d. 21 Marca skarbowych źródeł solnych, *uchwaliła zdanie:*
i Ogólnego Zebrania

z d. 27-go Kwietnia Zmieniając i uzupełniając właściwe prawa po-
1881 r. stanowić następujące przepisy:

„Należące do Skarbu pokłady soli kamiennój, jeziora słone
i inne źródła solne, oraz zakłady solne nie mogą być zbywane osobom
prywatnym.

Oryginalne Zdanie podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

74.

Распоряжение Министра Путей Сообщения.

Объ измѣненіи § 25 положенія о сигналахъ на желѣзныхъ дорогахъ и § 67 правилъ движенія по желѣзнымъ дорогамъ, открытымъ для общественнаго пользованія.

Министръ Путей Сообщенія представилъ Правительствующему Сенату постановленіе свое отъ 18-го Марта за N. 3342, объ измѣненіи § 25 положенія о сигналахъ на желѣзныхъ дорогахъ и § 67 правилъ движенія по желѣзнымъ дорогамъ, открытымъ для общественнаго пользованія и новое изложеніе означенныхъ параграфовъ.

ПОСТАНОВЛЕНІЕ

Министра Путей Сообщенія отъ 18-го Марта 1881 г. N° 3342.

Паровозные предупредительные свистки, подаваемые съ поѣздовъ, проходящихъ по городскимъ вѣтвямъ желѣзныхъ дорогъ, пугал лошадей проѣзжающихъ вблизи экипажей и подводъ, служатъ нерѣдко причиною несчастій съ проѣзжающими и проходящими людьми. Кромѣ того, свистки, употребляемые собственно при движеніи по станціоннымъ путямъ поѣздовъ и отдѣльныхъ паровозовъ, имѣютъ тотъ недостатокъ, что отъ всѣхъ прочихъ сигнальныхъ свистковъ, употребляемыхъ преимущественно для надобностей движенія во время маневровъ, отличаются лишь своею продолжительностью, зависящею при томъ отъ усмотрѣнія машиниста.

Въ виду сего, на основаніи ст. 718 т. XII Св. Зак. изд. 1857 г., Устава путей сообщенія, о надзорѣ за желѣзными дорогами,

74.

Rozporządzenie Ministra Dróg Komunikacji.

O zmianie § 25 postanowienia o sygnałach na drogach żelaznych i § 67 przepisów o ruchu po drogach żelaznych, otwartych do użytku publicznego.

Minister Dróg Komunikacji przedstawił Rządzącemu Senatowi postanowienie swoje z d. 18-go Marca za Nr. 3342, o zmianie § 25 postanowienia o sygnałach na drogach żelaznych i § 67 przepisów o ruchu po drogach żelaznych, otwartych do użytku publicznego i nową redakcyę tych paragrafów.

POSTANOWIENIE

Ministra Dróg Komunikacji z d. 18-go Marca 1881 r. za Nr. 3342.

Parowozowe świstki ostrzegające, podawane z pociągów, przechodzących po miejskich odnogach dróg żelaznych, strasząc konie przejeżdżających wblizkości ekwipażów i podwód, bywają niejednokrotnie przyczyną nieszczęść z przejeżdżającymi i przechodzącymi ludźmi. Oprócz tego, świstki, używane mianowicie podczas ruchu pociągów i oddzielnych parowozów po liniach stacyjnych odznaczają się tym brakiem, że od wszystkich innych świstków sygnałowych, używanych głównie dla potrzeb ruchu podczas manewrów, odróżniają się tylko swoją przeciągłością, zależącą przytém od uznania maszynisty.

Z tego względu, na zasadzie art. 718 t. XII Sw. Zak. wyd. z r. 1857, Ustawy dróg komunikacji, o nadzorze nad drogami żelaznymi,

статей концессий и Уставовъ Обществъ желѣзныхъ дорогъ, по коимъ техническіе вопросы окончательно разрѣшаются Министромъ Путей Сообщенія, я призналъ необходимымъ, въ развитіе ст. 702 того же тома Свода законовъ, для обезпеченія правильнаго и безопаснаго движенія по желѣзнымъ дорогамъ, открытымъ для общественнаго пользованія, измѣнить и дополнить § 25 положенія о сигналахъ на желѣзныхъ дорогахъ, изданнаго при постановленіи отъ 31-го Января 1873 г. за N. 42, и § 67 правилъ о движеніи по желѣзнымъ дорогамъ, изданныхъ при постановленіи отъ 30-го Мая 1874 года, за N. 51.

Совѣты Управленій и Правленія Обществъ желѣзныхъ дорогъ обязываются въ отнѣну существовавшихъ до сего времени § 25 положенія о сигналахъ на желѣзныхъ дорогахъ и § 67 правилъ движенія по желѣзнымъ дорогамъ, принять §§ сии къ точному исполненію и руководству въ томъ видѣ, какъ они изложены ниже. Сроки введенія въ дѣйствіе сихъ новыхъ §§ будутъ опредѣлены Министерствомъ особо.

Подписалъ: Министръ Путей Сообщенія,
Генералъ-Адъютантъ К. Посетъ.

На подлинномъ написано: „Утверждены Министромъ Путей Сообщенія по докладу Техническо-Инспекторскаго Комитета желѣзныхъ дорогъ за N. 280, отъ 11-го Марта 1881 г.“

Подписалъ:

И. д. Завѣдывающаго техническою и инспекторскою частями Журавскій.

Измѣненный § 25 Положенія о сигналахъ на желѣзныхъ дорогахъ.

§ 25. Свистки и колокола паровозные.

Съ паровоза сигналы подаются машиннистами посредствомъ паровозныхъ свистковъ и колоколовъ.

1. Свистками дается предупрежденіе.

а) Однимъ протяжнымъ свисткомъ: что „поездъ тронулся съ мѣста“, на ходу же, внѣ станцій, и городскихъ вѣтвей, этимъ свисткомъ возвѣщается вообще „приближеніе поезда“.

артыкулѣвъ концесій и Уставъ Товариществъ дѣръ желазныхъ, подлуг которыхъ kwestye techniczne ostatecznie roztryga Minister Drѣgъ Komunikaeyi, uznałem за niezbędне, w rozwinіеiu art. 702 tego samego tomu „Swodu Zakonow“ dla zabezpieczenia prawidłowego i bezpiecznego ruchu po drogachъ желазныхъ, otwartychъ do uыtku publicznego, zmienіe i uzupełnie § 25 postanowienia o sygnałachъ na drogachъ желазныхъ, wydanego przy postanowieniu z d. 31-go Stycznia 1873 r. за Nr. 42, i § 67 przepisѣw o ruchu po drogachъ желазныхъ, wydanychъ przy postanowieniu z d. 30-go Maja 1874 r. за Nr. 51.

Rady Zarzadzajace i Dyrekcyje Towarzystwъ obowiazane sѣ, zamiastъ istniejacychъ dotychczasъ § 25 postanowienia o sygnałachъ na drogachъ желазныхъ i § 67 przepisѣw o ruchu po drogachъ желазныхъ ściśle stosowae nadal te paragrafy podlугъ zamieszczonejъ poniżej redakcyi takowych. Terminъ wprowadzenia wъ wykonanie tychъ nowychъ paragrafѣwъ będzie przezъ Ministeryumъ określony oddzielnie.

Podpisałъ: Minister Drѣgъ Komunikaeyi,
Generał-Adjutantъ K. Posietъ.

Na oryginalе napisano: „Zatwierdzone przezъ Ministra Drѣgъ Komunikaeyi podlугъ raportu Techniczno-Inspektorskiego Komitetu drѣgъ желазныхъ за Nr. 280, z d. 11-go Marca 1881 r.“

Podpisałъ:

P. o. Zawiadzajacego dzialami technicznymъ i inspektorskimъ Żurawski.

Zmieniony § 25 Postanowienia o sygnałachъ na drogachъ желазныхъ.

§ 25. Świstawki i dzwonki parowozowe.

Sygnały zъ parowozu podają maszyniści za pomocą świstawekъ parowozowychъ i dzwонkѣwъ.

1. ŚWISTAWKAMI DAJĄ SIĘ OSTRZEŻENIA.

a) Jednymъ przeciągłymъ świstkiemъ: że „pociągъ ruszył zъ mіejsca“, zaś podczas biegu, poza obrębemъ stacyi i odnѣgъ mіejskichъ, tymъ świstkiemъ zapowiada się „zblіzanie się pociągu“.

- б) Тремя короткими свистками отдается кондукторамъ приказъ „*тормазить колеса*“.
- в) Двумя короткими свистками отдается кондукторамъ приказъ „*отпустить тормаз*“.
- г) Учащенные свистки паровоза могутъ быть употребляемы „*для вызова къ паровозу прислуги*“.
- д) Сверхъ того, при маневрахъ на станціяхъ, условнымъ сигналомъ свистка машинистъ заявляетъ стрѣлочникамъ: „*на какой путь для паровоза должны быть поставлены стрѣлки*“.

2. НЕПРЕРЫВНЫМЪ ЗВОНОМЪ ПАРОВОЗНАГО КОЛОБОЛА ДАЕТСЯ ПРЕДУПРЕЖДЕНІЕ.

- а) О движеніи по станціоннымъ путямъ маневрующихъ поездовъ и паровозовъ.
- б) О движеніи поезда внутри тоннеля.
- в) О приближеніи поезда къ находящимся близъ городовъ переездамъ въ уровни рельсовъ.
- г) При слѣдованіи по городскимъ вѣтвямъ.

Примѣчаніе. Если замѣченные на станціонныхъ путяхъ люди и животныя, не смотря на поданный звонкомъ сигналъ, не сходятъ въ сторону, то машинистъ повторяетъ сигналъ свисткомъ.

Измѣненный § 67 Правилъ движенія по желѣзнымъ дорогамъ, открытымъ для общественнаго пользованія.

§ 67. Сигналы, подаваемые машинистомъ во время движенія между станціями.

Въ нижесчисленныхъ случаяхъ поѣздной машинистъ обязанъ заблаговременно подавать сигналъ:

1. ПРОДОЛЖИТЕЛЬНЫМЪ СВИСТКОМЪ:

- а) Подѣзжая къ станціи, къ тоннелю, къ мосту разводному или большаго отверстія, къ выемкѣ, имѣющей закругленіе.
- б) При вступѣ на дорогу въ два пути съ другимъ поездомъ, при чемъ машинистъ долженъ заблаговременно закрывать поддувало своего паровоза.
- в) При нахожденіи на пути людей и животныхъ.

- б) Trzema krótkimi świstkami wydaje się konduktorom polecenie „*hamować koła*“.
- с) Dwoma krótkimi świstkami wydaje się konduktorom polecenie „*puścić hamulce*“.
- д) Kilkakrotne świstki parowozu mogą być używane „*do wezwania służby do parowozu*“.
- е) Oprócz tego, przy manewrach na stacjach, umówionym sygnałem świstawki maszynista daje znać zwrotniczym: „*na jaką linię dla parowozu mają być ustawione zwrotnice*“.

2. PRZECIĄGŁYM ODGŁOSEM DZWONKA PAROWOZOWEGO OSTRZEGA SIĘ:

- а) О ruchu po liniach stacyjnych pociągów i parowozów manewrujących.
- б) О ruchu pociągu wewnątrz tunelu.
- с) О zbliżaniu się pociągu do znajdujących się w blizkości miast przejazdów na poziomie relsów.
- д) Jadąc po odnogach miejskich.

Uwaga. Jeżeli zauważeni na liniach stacyjnych ludzie albo zwierzęta, pomimo podanego dzwonkiem sygnału, nie schodzą z drogi, to maszynista powtarza sygnał świstawką.

Zmieniony § 67 Przepisów o ruchu po drogach żelaznych, otwartych do użytku publicznego.

§ 67. Sygnały podawane przez maszynistę w czasie ruchu pomiędzy stacyami.

W następujących razach maszynista obowiązany jest podawać zawczasu sygnał:

1. PRZECIĄGŁYM ŚWISTKIEM.

- а) Dojeżdżając do stacyi, do tunelu, do mostu zwodzonego lub o wielkim otworze, do wqwozu zaokrąglonego.
- б) Wrazie spotkania się na drodze mającej dwa tory z innym pociągiem; przytém maszynista powinien zawczasu zatkać podwiewacz swojego parowozu.
- с) Wrazie znajdowania się na drodze ludzi i zwierząt.

2. НЕПРЕРЫВНЫМЪ ЗВОНОМЪ ПАРОВОЗНАГО КОЛОКОЛА.

а) Подъѣзжая къ находящимся близъ городовъ переправамъ въ уровни рельсовъ.

б) При слѣдованіи по городскимъ вѣтвямъ.

в) При слѣдованіи въ тоннеляхъ.

г) При движеніи по станціоннымъ путямъ маневрирующихъ поездовъ и паровозовъ, когда машинистомъ замѣчается присутствіе на путяхъ или близъ оныхъ людей.

Примѣчаніе. Если замѣченные на станціонныхъ путяхъ люди и животныя, не смотря на поданный звонокъ сигналъ, не сходятъ въ сторону, то машинистъ повторяетъ сигналъ свисткомъ.

(С. У. и Р. II. 1881 г. 26 Іюня, N. 67 стр. 982).

2. PRZECIĄGŁYM ODGŁOSEM DZWONKA PAROWOZOWEGO.

а) *Dojeżdżając do znajdujących się w blizkości miast przejazdów na poziomie szyn.*

б) *Jadąc po odnogach miejskich.*

в) *Jadąc tunelami.*

д) *W czasie ruchu po liniach stacyjnych pociągów i parowozów manewrujących, gdy maszynista zauważy na liniach lub w blizkości takich ludzi.*

Uwaga. Jeżeli zauważeni na liniach stacyjnych ludzie i zwierzęta, pomimo podanego dzwonkiem sygnału, nie schodzą na bok, maszynista powtarza sygnał świstawką.

СПИСОКЪ Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства 1881 года.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.

I. Высочайшіе Манифесты.

	N.	Стр.
1. О восшествіи ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА АЛЕКСАНДРОВИЧА на Прародительскій Престолъ Всероссійскія Имперіи и на нераздѣльные съ нимъ Престолы: Царства Польскаго и Великаго Княжества Финляндскаго	18.	42
2. О правительствѣ и объ опекахъ на случай кончины ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА до законнаго совершеннолѣтія Наслѣдника Престола	23.	58
3. О призывѣ всѣхъ вѣрныхъ подданныхъ къ служенію вѣрою и правдой ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ и Государству, къ искорененію гнусной крамолы, къ утвержденію вѣры и нрав-		

SPIS Postanowień i Rozporządzeń Rządu 1881 roku.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

I. Najwyższe Manifesty.

	N.	Str.
1. O wstąpieniu JEGO CESARSKIEJ MOŚCINAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA ALEKSANDRA ALEKSANDROWICZA na Prarodzicielski Tron Cesarstwa Wszechrosyjskiego i na nierozdzielne z nim Trony: Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Finlandskiego	18.	43
2. O rządzie i opiece na wypadek śmierci NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA przed dojściem do pełnoletności prawnej Następcy Tronu	23.	59
3. O powołaniu wszystkich wiernych poddanych do służenia wiarą i prawdą JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i Państwu, do wykorzenienia bezecnego buntu, utwierdzenia wiary i moralności, dobrego wychowania dzie-		

	N.	Стр.
ственности, къ доброму воспитанію дѣтей, къ истребленію неправды и хищенія, къ водворенію порядка и правды въ дѣйствіи учреждений Россіи . .	37.	112

II. Именные Высочайшіе Указы.

1. Объ уплатѣ долга Государственнаго Казначейства Государственному Банку	1.	2
2. О приведеніи крестьянъ къ присягѣ	19.	44
3. О присоединеніи къ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ Министерства Почтъ и Телеграфовъ и Департамента духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій	24.	62
4. О количествѣ людей, потребныхъ для пополненія арміи и флота въ 1881 году	45.	176
5. О возстановленіи Главнаго Управленія Государственнаго Коннозаводства на прежнемъ основаніи .	56.	206
6. Объ упраздненіи Комитета по дѣламъ Царства Польскаго	58.	218

III. Высочайшія повелѣнія объявленныя Правительствующему Сенату.

1. Объ учрежденіи въ гор. Томашевѣ городского четырехкласснаго училища и о наименованіи его „Александровскимъ“	2.	6
2. О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ формѣ подлежащихъ къ выпуску въ 1881 г. билетовъ Государственнаго Казначейства	3.	8
3. О продолженіи до 1-го Февраля 1881 г. срока выдачи патентовъ на заводы: пиво и медоваренные,		

ci, wyniszczenia nieprawdy i łupieztwa, zaprowadzenia porządku i prawdy w działalności instytucyj Rosyi	37.	113
---	-----	-----

II. Imienne Najwyższe Ukazy.

1. O wypłacie długu Skarbu Państwa Bankowi Państwa .	1.	3
2. O odbieraniu od włościan przysięgi	19.	45
3. O połączeniu z Ministeryum Spraw Wewnętrznych Ministeryum Poczt i Telegrafów i Departamentu spraw duchownych wyznań obcych	24.	63
4. O ilości ludzi, potrzebnych do skompletowania armii i floty w roku 1881	45.	177
5. O przywróceniu Zarządu Głównego państwowego chowu koni na poprzednich zasadach	56.	207
6. Ozniesieniu Komitetu do spraw Królestwa Polskiego	58.	219

III. Najwyższe rozkazy zakomunikowane Rządzącemu Senatowi.

1. O założeniu w mieście Tomaszowie szkoły miejskiej czteroklasowej i o nazwaniu jęj „Aleksandrowską“ .	2.	7
2. O niektórych zmianach w formie mających być wypuszczonemi w roku 1881 biletów Skarbu Państwa .	3.	9
3. O przedłużeniu do 1-go Lutego 1881 r. terminu wydawania patentów na zakłady: wyrobu piwa, miodu,		

	N.	Стр.
водочные, выдѣлывающіе освѣтительную жидкость, лакъ, политуру, одеколонъ и духи, а также на всѣ заведенія, въ коихъ производится продажа крѣпкихъ напитковъ	4.	10
4. Объ открытіи въ гор. Петровѣ двухкласснаго городского училища, съ наименованіемъ онаго „Александровскимъ“	10.	24
5. Объ упраздненіи Комисіи по вопросу о составленіи проекта сѣти подъѣздныхъ путей къ станціямъ желѣзныхъ дорогъ	17.	40
6. О передачѣ соляной части изъ вѣдѣнія Министерства Финансовъ въ вѣдѣніе Министерства Государственныхъ Имуществъ	22.	54
7. Отноительно подписанія Министерской деклараціи о взаимномъ огражденіи торговыхъ и фабричныхъ клеймъ, заключенной между Россією и Бельгією	25.	64
8. Объ оставленіи въ должностяхъ сортировщиковъ и разборщиковъ тѣхъ изъ дѣтей нижнихъ почтовыхъ служителей, принадлежащихъ почтовому вѣдомству, которые состояли въ этихъ должностяхъ до изданія указа Правительствующаго Сената отъ 4-го Апрѣля 1878 г.	26.	68
9. Объ устройствѣ въ частяхъ пограничной стражи офицерскихъ собраній, библиотекъ, пріютовъ при бригадныхъ штабахъ и заемныхъ капиталовъ	27.	70
10. О назначеніи семействамъ генераловъ и офицеровъ, убитыхъ, пропавшихъ безъ вѣсти и умершихъ отъ ранъ и увѣчій, полученныхъ въ сраженіяхъ и при исполненіи служебныхъ обязанностей, послѣ 26-го Февраля 1878 г., полныхъ окладовъ пенсій изъ invalidнаго капитала, взаменъ добавокъ къ пенсіямъ	28.	74
11. Положеніе о сверхсрочной службѣ нижнихъ чиновъ въ Пограничной стражѣ	35.	98
12. Объ учрежденіи въ гор. Варшавѣ должности втораго помощника Оберъ-Полиціймейстера	36.	110
13. О разрѣшеніи лицамъ, сосланнымъ въ Сибирь по послѣднему польскому мятежу, одобряемымъ въ по-		

	Nr.	Str.
вѣдѣнія, пльну освѣтляющаго, лакиру, политуры, воды колоѣнскіей і perfume, tudziez na wszelkie zakłady, w których prowadzi się sprzedaż napojów spirytusowych	4.	11
4. O otwarciu w mieście Piotrkowie szkoły miejskiej dwuklasowej, z nadaniem jej nazwy „Aleksandrowskiej“	10.	25
5. O zniesieniu Komisji w kwestyi sporządzenia projektu sieci dróg podjazdowych do stacyj dróg żelaznych	17.	41
6. O przeniesieniu działu solnego z Ministerjum Finansów do Ministerjum Dóbr Państwa	22.	55
7. Co do podpisania deklaracji Ministeryalnej o wzajemnym zabezpieczeniu znaków handlowych i fabrycznych, zawartej pomiędzy Rosyą a Belgią	25.	65
8. O pozostawieniu na posadach sortyerów i rozbieraczy tych z dzieci niższych urzędników pocztowych należących do wydziału poczt, którzy zajmowali te posady przed wydaniem Ukazu Rządzącego Senatu z d. 4-go Kwietnia 1878 r.	26.	69
9. O urządzeniu w częściach straży granicznej zebrani oficerskich, bibliotek, przytułków przy sztabach brygad i kapitałów do wypożyczania	27.	71
10. O wyznaczeniu rodzinom generałów i oficerów zabitych, zaginionych i zmarłych wskutek ran i kalectwa, zadanych w bitwach i przy pełnieniu obowiązków służby po 26 Lutego 1878 r. całkowitych płac emerytalnych z kapitału invalidów zamiast dodatków do emerytury	28.	75
11. Postanowienie o nadetatowej służbie urzędników niższych stopni straży granicznej	35.	99
12. O utworzeniu w m. Warszawie posady drugiego pomocnika Ober-Policmajstra	36.	111
13. O pozwoleniu zesłanym na Syberyą za ostatnie powstanie polskie, uznanych za dobrze sprawujących 1881.		

	N.	Стр.
веденіи, причисляться въ городскія общества со- сѣднихъ съ мѣстами ихъ водворенія губерній и об- ластей	38.	116
14. Конвенція о взаимной выдачѣ преступниковъ, за- ключенная между Россією и Нидерландами	42.	128
15. Объ именованіи учрежденій Императрицы Ма- рин „учрежденіями, состоящими подъ непосред- ственнымъ ИХЪ ИМПЕРАТОРСКИХЪ ВЕЛИ- ЧЕСТВЪ Покровительствомъ“	43.	160
16. О выпускѣ 5-го разряда обязательствъ Государ- ственного Казначейства	50.	190
17. Министерская декларация о взаимномъ огражденіи торговыхъ и фабричныхъ клеймъ, заключенная между Россією и Нидерландами	51.	192
18. О присвоеніи межевымъ чинамъ Министерства Юстиціи особой формы одежды	57.	208
19. О преобразованіяхъ по Главному Управленію госу- дарственного коннозаводства	61.	226

IV. Высочайше утвержденныя мнѣнія Госу- дарственного Совѣта.

1. Объ обращеніи въ спеціальныя средства городскихъ училищъ денегъ, выручаемыхъ отъ продажи вещей, выдѣляемыхъ въ ремесленныхъ классахъ тѣхъ училищъ	5.	12
2. О упраздненіи вторыхъ Отдѣленій Третьяго и Пя- таго Департаментовъ Правительствующаго Сената	7.	16
3. О предоставленіи Министру Финансовъ права раз- рѣшать крестьянамъ отдѣльныхъ мѣстностей вно- сить во второмъ полугодіи часть окладныхъ сбо- ровъ, подлежащихъ пополненію въ первомъ полу- годіи	13.	30

	Nr.	Str.
сѣ, записывае сѣ do товариствъ miejskich sasiad- nich z miejscami ich zesłania gubernij i obwodów	38.	117
14. Konweneya o wzajemném wydawaniu przestępców, zawarta pomiędzy Rosyą a Niderlandami	42.	129
15. O nazwaniu instytucyj Cesarzowej Maryi „in- stytucyami, pozostającymi pod bezpośrednią opieką ICH CESARSKICH MOŚCI“	43.	161
16. O emisji 5-jej seryi obligacyj Skarbu Państwa	50.	191
17. Deklaracya Ministeryalna o wzajemném zabezpiecze- niu znaków handlowych i fabrycznych, zawarta po- między Rosyą a Niderlandami	51.	193
18. O nadaniu urzędnikom mierniczym Ministeryum Spra- wiedliwości oddzielnęj formy ubrania	57.	209
19. O zmianach w Głównym Zarządzie Państwowego chowu koni	61.	227

IV. Najwyżej zatwierdzone Zdania Rady Państwa.

1. O zaliczeniu do specjalnych środków szkół miejskich pieniędzy, otrzymanych ze sprzedaży rzeczy, wyrabia- nych w klasach rzemieślniczych tych szkół	5.	13
2. O zniesieniu drugich oddziałów Trzeciego i Piątego Departamentu Rządzącego Senatu	7.	17
3. O nadaniu Ministrowi Finansów prawa zezwalania włościanom pojedynczych miejscowości na wnoszenie w drugiem półroczu części podatków, które powinny być opłacone całkowicie w pierwszym półroczu	13.	31

	N.	Стр.
4. Объ усиленіи канцеляріи прокурора Варшавскаго окружнаго суда	15.	34
5. Объ измѣненіи порядка взиманія акциза съ туземнаго сахара	16.	38
6. О разрѣшеніи сосланнымъ на житье, съ лишеніемъ всѣхъ особыхъ правъ и преимуществъ, заниматься торговлею и промыслами	20.	46
7. О порядкѣ увольненія за границу русскихъ подданныхъ мужескаго пола, имѣющихъ отъ десяти до восемнадцати лѣтъ отъ роду	29.	76
8. О недопущеніи питейныхъ заведеній, а также портерныхъ и пивныхъ лавокъ въ близкомъ разстояніи отъ магометанскихъ мечетей и кладбищъ	30.	78
9. Объ увеличеніи штатныхъ суммъ Варшавской III женской гимназіи	31.	80
10. О продленіи дѣйствія дополнительнаго штата архива при Варшавскомъ окружномъ судѣ	32.	84
11. Объ усиленіи штатовъ таможенныхъ учрежденій	39.	118
12. О таможенныхъ пошлинахъ на джуту и пздѣлія изъ оной	46.	178
13. О порядкѣ утвержденія измѣненій въ призывныхъ участкахъ	47.	180
14. О возвышеніи пошлины на привозимый изъ за границы цементъ	48.	184
15. О порядкѣ свидѣтельствванія арестантовъ относительно способности ихъ къ работамъ въ исправительныхъ арестантскихъ ротахъ и отдѣленіяхъ	49.	186
16. Объ учрежденіи должности помощника инспектора студентовъ при институтѣ сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой Александріи	52.	196
17. Объ измѣненіи и дополненіи штата Кассационныхъ Департаментовъ Правительствующаго Сената	53.	198
18. О казенныхъ стипендіяхъ для учениковъ приготовительныхъ классовъ учительскихъ семинарій	54.	202
19. О возвышеніи размѣра акциза съ вина и спирта	59.	220
20. О порядкѣ разрѣшенія Правительствующимъ Сенатомъ дѣлъ о преступленіяхъ должности по административнымъ вѣдомствамъ	60.	222

	Nr.	Str.
4. O powiększeniu kancelaryi prokuratora sądu okręgowego Warszawskiego	15.	35
5. O zmianie sposobu pobierania akcyzy od cukru krajowego	16.	39
6. O dozwoleniu zesłanym na mieszkanie z pozbawieniem wszystkich szczególnych praw i przywilejów, zajmować się handlem i przemysłami	20.	47
7. O sposobie uwalniania za granicę poddanych rosyjskich płci obojęd, mających od lat dziesięciu do ośmnastu	29.	77
8. O zakazie urządzania zakładów sprzedaży napojów oraz sklepów z porterem i piwem w bliskości meczetów i cmentarzów mahometańskich	30.	79
9. O powiększeniu sum etatowych III gimnazjum żeńskiego Warszawskiego	31.	81
10. O przedłużeniu mocy obowiązującej etatu dodatkowego archiwum przy sądzie okręgowym Warszawskim	32.	85
11. O powiększeniu etatów instytucyj celnych	39.	119
12. O cłach od dżuty i wyrobów z takowej	46.	179
13. O sposobie zatwierdzania zmian w rewirach powołania	47.	181
14. O podwyższeniu cła od przywożonego z zagranicy cementu	48.	185
15. O sposobie rewidowania więźniów co do ich zdolności do robót w poprawczych rotach i oddziałach areztanckich	49.	187
16. O utworzeniu posady pomocnika inspektora studentów przy instytucie gospodarstwa rolnego i leśnictwa w Puławach	52.	197
17. O zmianie i uzupełnieniu etatu Departamentów Kasyacyjnych Rządzącego Senatu	53.	199
18. O stypendyach skarbowych uczniów klas przygotowawczych seminariów nauczycielskich	54.	203
19. O podwyższeniu akcyzy od okowity i spirytusu	59.	221
20. O sposobie decydowania przez Rządzący Senat spraw o przestępstwa służbowe w wydziałach administracyjnych	60.	223

	N.	Стр.
21. О порядкѣ взиманія акциза съ сахара и о надзорѣ за сахарными заводами	62.	228
22. О повышеніи размѣра процентовъ по вкладамъ городскихимъ сберегательныхъ кассъ	65.	268
23. О прогонныхъ и сутечныхъ деньгахъ должностнымъ лицамъ, вызываемымъ въ судъ или къ слѣдствію по обязанностямъ службы	66.	270
24. О порядкѣ исполненія приговоровъ о смертной казни	67.	274
25. О порядкѣ открытія и содержанія ссудныхъ кассъ въ губерніяхъ Царства Польскаго	68.	276
26. О порядкѣ назначенія прибавочнаго жалованья лицамъ, получающимъ содержаніе въ общей суммѣ	71.	284
27. Объ усиленіи штата мировыхъ судебныхъ установленій въ городѣ Варшавѣ	72.	286
28. О неотчужденія въ частную собственность казенныхъ соляныхъ источниковъ	73.	290

V. Высочайше утвержденныя положенія Комитета Министровъ.

1. О продленіи на 1881 годъ срока дѣйствія временныхъ правилъ по отчужденію частныхъ имуществъ подъ желѣзныя дороги	6.	14
2. Объ измѣненіи въ порядкѣ высшаго управленія тюремною частью	11.	24
3. Объ устройствѣ телефонныхъ сообщеній	33.	86
4. Объ Уставѣ Товарищества Варшавской фабрики металлическихъ издѣлій подъ фирмою „Вулканъ“	55.	204

	Nr.	Str.
21. O sposobie pobierania akcyzy od cukru i o nadzorze nad cukrowniami	62.	229
22. O podwyższeniu stopy procentów od wkładów kas oszczędności miejskich	65.	269
23. O pieniądzach na podróże i dyetach dla urzędników, wzywanych do sądu lub śledztwa z powodu obowiązków służbowych	66.	271
24. O sposobie wykonywania wyroków śmierci	67.	275
25. O sposobie otwierania i utrzymywania kas pożyczkowych w guberniach Królestwa Polskiego	68.	277
26. O sposobie wyznaczania dodatkowej pensyi urzędnikom, którzy otrzymują uposażenie w ogólnej sumie	71.	285
27. O powiększeniu etatu władz sądowych pokojowych w mieście Warszawie	72.	287
28. O niezbywaniu osobom prywatnym skarbowych źródeł solnych	73.	291

V. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu Ministrów.

1. O przedłużeniu na rok 1881 terminu mocy obowiązującej przepisów tymczasowych o wywłaszczaniu majątków prywatnych pod drogi żelazne	6.	15
2. O zmianie sposobu wyższego zarządu nad więzieniami	10.	25
3. O urządzeniu komunikacyj telefonowych	33.	87
4. O Ustawie Towarzystwa fabryki Warszawskiej wyrobów metalicznych pod firmą „Wulkan“	55.	20

VI. Высочайше утвержденныя положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

	N.	Стр.
1. О производствѣ оцѣнки недвижимыхъ имуществъ въ гор. Варшавѣ для взиманія оцѣночнаго въ доходъ города сбора	12.	28
2. О предоставленіи льготы по платежу податей малоземельнымъ крестьянамъ казенныхъ имѣній, переселеннымъ на новыя мѣста	14.	32
3. О введеніи въ гор. Варшавѣ правилъ о выдачѣ свидѣтельствъ на погребеніе умершихъ и о порядкѣ собиранія статистическихъ свѣдѣній о смертности	34.	88
4. О распространеніи на оставшихся за штатомъ временныхъ Бухгалтеровъ Губернскихъ Правленій въ Царствѣ Польскомъ преимуществъ, дарованныхъ заштатнымъ чиновникамъ Высочайше утвержденнымъ 9-го Іюля 1868 г. положеніемъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго	40.	124
5. Объ отсрочкѣ передачи ипотечныхъ книгъ по имѣніямъ Лодзинскаго, Равскаго, Брезинскаго, Ленчицкаго, Кольскаго и Венгровскаго уѣздовъ изъ Варшавскаго ипотечнаго архива въ ипотечные архивы Петровской, Калишскій и Сѣдлецкій	41.	126
6. О правилахъ объ измѣреніи и отграниченіи земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ губерній Царства Польскаго въ силу Высочайшихъ указовъ 19-го Февраля 1864 г.	44.	162
7. Объ отправкѣ на родину, на счетъ транспортного сбора, нижнихъ чиновъ Варшавской полиціи, при увольненіи ихъ отъ службы	63.	264
8. О составѣ особыхъ присутствій Судебной Палаты и Окружныхъ Судовъ Варшавскаго округа	69.	280
9. О правахъ по службѣ Секретарей при Мировыхъ Судьяхъ, заведывающихъ Ипотечными Отдѣленіями въ Варшавскомъ судебномъ округѣ	70.	282

VI. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

	Nr.	Str.
1. O oszacowaniu majątków nieruchomości w mieście Warszawie w celu pobierania podatku szacunkowego na rzecz miasta	12.	29
2. O nadaniu ulgi w opłacie podatków włościanom małorolnym majątków skarbowych, przesiedlonym w nowe miejsca	14.	33
3. O wprowadzeniu w mieście Warszawie przepisów o wydawaniu świadectw na grzebanie umarłych i o sposobie zbierania wiadomości statystycznych o śmiertelności	34.	89
4. O rozciągnięciu na spadłych z etatu Buchhalterów tymczasowych Rządów Gubernialnych w Królestwie Polskiem przywilejów, nadanych pozaetatowym urzędnikom przez Najwyżej zatwierdzone d. 9-go Lipca 1868 r. postanowienie Komitetu do spraw Królestwa Polskiego	40.	125
5. O odroczeniu przesyłki ksiąg hipotecznych majątków położonych w powiatach: Łódzkim, Rawskim, Brzezińskim, Łęczyckim, Kolskim i Węgrowskim z archiwum hipotecznego Warszawskiego do archiwów hipotecznych: Piotrkowskiego, Kaliskiego i Siedleckiego	41.	127
6. Dotyczące przepisów o mierzeniu i odgraniczeniu gruntów, które przeszły na własność włościan gubernij Królestwa Polskiego na mocy Najwyższych Ukazów z d. 19-go Lutego 1864 r.	44.	163
7. O odsyłaniu do domów, na rachunek funduszów transportowych, urzędników niższych stopni policyi Warszawskiej, przy uwolnieniu ich ze służby	63.	265
8. O składzie oddzielnych kompletów Izby Sądowej i Sądów Okręgowych Okręgu Sądowego Warszawskiego	69.	281
9. O prawach służbowych Sekretarzów przy sądach pokoju, zawiadujących wydziałami hipotecznymi w okręgu sądowym Warszawskim	70.	283

VII. Постановленія и распоряженія различныхъ вѣдомствъ.

	N.	Стр.
1. О предоставленіи Губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ Присутствіямъ права разрѣшать добровольныя сдѣлки по обмѣну и разграниченію земель между крестьянами собственниками и посторонними лицами	8.	20
2. О предоставленіи Губернаторамъ права разрѣшать кратковременные отпуска Непремѣннымъ Членамъ крестьянскихъ Присутствій	9.	22
3. О закрытіи 2 Отдѣленія 5 Департамента и 2 Отдѣленія 3 Департамента Правительствующаго Сената и объ упраздненіи нѣкоторыхъ должностей сихъ Отдѣленій Департаментовъ Правительствующаго Сената	21.	50
4. О примѣненіи временныхъ правилъ объ употребленіи взрывчатыхъ матеріаловъ для соляныхъ источниковъ	64.	266
5. Объ измѣненіи § 25 положенія о сигналахъ на желѣзныхъ дорогахъ и § 67 правилъ движенія по желѣзнымъ дорогамъ, открытымъ для общественнаго пользованія	74.	292

VII. Postanowienia i rozporządzenia różnych Wydziałów.

	N.	Str.
1. O nadaniu Urzędom gubernialnym do spraw włościańskich prawa zezwalania na ugody polubowne, dotyczące zamiany i rozgraniczenia gruntów, zawierane pomiędzy włościanami właścicielami a osobami postronnemi	8.	21
2. O nadaniu gubernatorom prawa wydawania krótkoterminowych urlopów Członkom Stałym urzędów włościańskich	9.	23
3. O zwinieciu 2 Oddziału 5 Departamentu i 2 Oddziału 3 Departamentu Rządzącego Senatu i o zniesieniu niektórych urzędów w tych Oddziałach Departamentów Rządzącego Senatu	21.	51
4. O zastosowaniu przepisów tymczasowych o używaniu materyałów wybuchowych do kopalni soli	64.	267
5. O zmianie § 25 postanowienia o sygnałach na drogach żelaznych i § 67 przepisów o ruchu po drogach żelaznych, otwartych do użytku publicznego	74.	293

УКАЗАТЕЛЬ ПОСТАНОВЛЕНІЙ

по предметамъ, съ обозначеніемъ главы списка постановленій и распоряженій, а равно очереднаго номера той же главы.

По Вѣдомству Министерства Финансовъ:

- a) Торговля, мануфактуры, промышленности:
IV 6. V 4.
- b) О податяхъ, гербовой бумагѣ, акцизѣ и пошлинахъ:
III 3. IV 3, 5, 8, 11, 12, 14, 19, 21. VI 1, 2.
- c) Кассовыя, по банкамъ и кредитнымъ учрежденіямъ:
II 1. III 2, 16. IV 22, 25.
- d) Горныя и соляныя: III 6. IV 28.
- e) Общія: III 9, 11.

По Вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ:

- a) Полицейскія и военныя: III 12. IV 7, 13, 15. VI 3, 7.
- b) О благотворительныхъ заведеніяхъ:
- c) По духовной части:
- d) Медицинскія:
- e) Почтовые: II 3.
- f) Общія: I 1, 2, 3. II 2, 6. III 13. IV 26. V 2. VI 4, 6. VII 1, 2.

SKOROWIDZ PRZEDMIOTOWY

do spisu rzeczy, z oznaczeniem rozdziału tegoż spisu, oraz numeru kolejnego w rozdziale.

Wydział Ministeryum Finansów:

- a) Handlowe, rzemieślnicze, przemysłowe:
IV 6. V 4.
- b) O podatkach, stemplach, akcyzie, cłach:
III 3. IV 3, 5, 8, 11, 12, 14, 19, 21. VI 1, 2.
- c) Kasowe, o bankach i instytucjach kredytowych:
II 1. III 2, 16. IV 22, 25.
- d) Górnicze i Solne: III 6. IV 28.
- e) Ogólne: III 9, 11.

Wydział Ministeryum Spraw Wewnętrznych:

- a) Policyjne i wojskowe: III 12. IV 7, 13, 15. VI 3, 7.
- b) O zakładach dobroczynnych:
- c) Wyznaniowe:
- d) Lekarskie:
- e) Pocztowe: II 3.
- f) Ogólne: I 1, 2, 3. II 2, 6. III 13. IV 26. V 2. VI 4, 6. VII 1, 2.

По Вѣдомству Министерства Народнаго Просвѣщенія:
III 1, 4. IV 1, 9, 16, 18.

По вѣдомству Минист. Путей Сообщ. и Публичныхъ зданій:
III 5. VI 1. VII 5.

По Вѣдомству Министерства Юстиціи:
III 7, 14, 15, 17, 18. IV 2, 4, 10, 17, 20, 23, 24, 27. VI
5, 8, 9. VII 3.

По Вѣдомству Военнаго Министерства:
II 4. III 10.

По Вѣдомству Министерства Государственныхъ Имуществъ:
II 5. III 19. VII 4.

По Министерству Почтъ и Телеграфовъ:
III 8. V 3.

Wydział Ministeryum Oświaty Publicznój:
III 1, 4. IV 1, 9, 16, 18.

Wydział Ministeryum Dróg Komunikacyi i Gmachów Publicznych.
III 5. VI 1. VII 5.

Wydział Ministeryum Sprawiedliwości:
III 7, 14, 15, 17, 18. IV 2, 4, 10, 17, 20, 23, 24, 27. VI
5, 8, 9. VII 3.

Wydział Ministeryum Wojny:
II 4. III 10.

Wydział Ministeryum Dóbr Państwa:
II 5. III 19. VII 4.

Wydział Ministeryum Pocht i Telegrafów:
III 8. V 3.

DM450
II/10364

SPROSTOWANIE.

<i>Strona:</i>	<i>Wiersz od góry:</i>	<i>Zamiast:</i>	<i>Winno być:</i>
65	9	Spraw Zagranicznych	Sprawiedliwości
75	7	pensyj	całkowitych płac emerytalnych
75	8	pensyi	emerytury
75	17	pensyj otrzymywanych	emerytury otrzymywa-
			nój
113	1	18	37

ПРИЛОЖЕНИЯ

къ I-й части Сборника Законовъ 1881 года.

DODATKI

do części I-éj Zbioru Praw z roku 1881.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ изволилъ разсматривать въ С.-Петербургѣ
24-го Марта 1881 г.“

Подписалъ: Государственный Секретарь *Перетцъ*

РОСПИСАНІЕ

ЧИНОВЪ, ДОБАВЛЯЕМЫХЪ ВЪ ШТАТЫ ТАМОЖЕННЫХЪ УЧРЕЖДЕНІЙ.

	Число чиновъ.	Содержаніе въ годъ.				Классы и раз- ряды.	
		О д н о м у.			Всего.	По должности.	По шитью на мундиръ
		Жало- ванья.	Столо- выхъ.	Квар- тир- ныхъ.			
А. По Управленіямъ таможенныхъ округовъ.							
Чиновниковъ для порученій	3	600	600	300	4500	VII	VII
Имъ на разъѣзды по 250 руб.	—	—	—	—	750		
Помощникъ Секретаря	1	350	350	100	800	IX	IX
	4				6050		
Б. По таможеннымъ мѣстамъ.							
Управляющій таможеню	1	1500	1500	600	3600	V	V
Помощникъ Управляющаго таможеню	1	1000	1000	600	2600	VI	VI
Членовъ таможни	1	900	900	400	16700	VI	VI
	5	850	850	300		VII	VII
	3	600	600	300		VII	VII
Секретарей	1	400	400	200	1850	IX	IX
	1	350	350	150			
	2	350	350	100			
Помощниковъ Секретаря	2	250	250	100	2800	X	X
	2	250	250	100			
	1	600	600	200			
Бухгалтеровъ	1	250	250	100	2000	VIII	VIII
	1	250	250	100		X	X
	4	350	350	100		IX	IX
Помощниковъ Бухгалтера	2	250	250	100	6800	IX	IX
	3	350	350	100		X	X
	2	400	400	200			
Выкладчиковъ пошлинъ	1	350	350	150	2850	VIII	VIII
	1	400	375	125		IX	IX
	2	350	350	100		IX	IX
Помощниковъ выкладчиковъ пошлинъ	1	350	350	100	3300	X	X
	1	700	700	300			
	1	400	400	300			
Казначеевъ	2	400	400	200	6500	VIII	VIII
	2	350	350	150			
	2	400	375	125		IX	IX
Помощниковъ Казначей	3	350	350	100	7000	IX	IX
	1	250	250	100		IX	IX
	2	350	350	100		X	X
Архивариусъ и Регистраторъ	1	250	250	100	800	X	X
	1	350	350	100		IX	IX
	1	400	400	200		VIII	VIII
Переводчиковъ	6	350	350	100	5800	IX	IX
	1	600	600	200		VIII	VIII
	1	550	550	200		VIII	VIII
Пакгаузный надзиратель	2	400	400	200	1400	VIII	VIII
	3	400	400	200		VIII	VIII
	2	400	400	200		IX	IX
Помощниковъ пакгаузнаго надзирателя	2	400	375	125	20900	IX	IX
	10	350	350	100		IX	IX
	8	250	250	100		IX	IX
Корабельныхъ смотрителей	1	600	600	200	1900	VIII	VIII
	1	200	200	100		X	X
	8	350	350	100		IX	IX
Помощниковъ корабельнаго смотрителя	1	400	400	200	6400	IX	IX
	21	400	375	125		IX	IX
	1	400	375	125		IX	IX
Экспертовъ, химиковъ и механиковъ	21	400	375	125	19100	IX	IX
Управляющій таможенною заставою	1	350	350	100	800	VIII	VIII
Помощниковъ Управляющаго таможенною заставою	2	280	375	75	1760	IX	IX
	1	200	200	100		X	X
	7	250	250	100		X	X
Надзирателей переходныхъ пунктовъ	7	250	250	100	4200	X	X
	128				119860		
Итого	132				125910		

Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

Na oryginale napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN raczył rozpoznawać w S.-Petersburgu d. 24-go Marca 1884 r.“

Podpisał: Sekretarz Państwa *Peretz*.

ROZKŁAD

URZĘDÓW, DODANYCH DO ETATÓW INSTYTUCYJ CELNYCH.

	Liczka osób.	Uposażenie roczne.				Klasy i kategorie.	
		Dla jednego.			Razem.	Podług urzędu.	Podług haf-tu na mundurze.
		Pensyi.	Na stół.	Na mieszkanie.			
A. W zarządach okręgów celnych.							
Urzędników do poleceń	3	600	600	350	4500	VII	VII
Tymże—na podróże po 250 rs.	—	—	—	—	750		
Pomoenik sekretarza	1	350	350	100	800	IX	IX
B. We władzach celnych.							
Dyrektor komory	1	1500	1500	600	3600	V	V
Pomoenik dyrektora komory	1	1000	1000	600	2600	VI	VI
Członków komory	1	900	900	400	16700	VI	VI
	5	850	850	300		VII	VII
	3	600	600	300		VII	VII
Sekretarzów	1	400	400	200	1850	IX	IX
	1	350	350	150			
Pomoeników sekretarzów	2	350	350	100	2800	X	X
	2	250	250	100			
Buchhalterów	1	600	600	200	2000	VIII	VIII
	1	250	250	100		X	X
Pomoeników Buchhaltera	4	350	350	100	6800	IX	IX
	2	250	250	100		IX	IX
Obliczających cła	3	350	350	100	2850	X	X
	2	400	400	200		VIII	VIII
Pomoeników obliczających cła	1	350	350	150	3300	IX	IX
	2	400	375	125		IX	IX
Poborców	1	350	350	100	6500	X	X
	1	700	700	300		VIII	VIII
Pomoeników poborcy	1	400	400	300	7000	IX	IX
	2	400	400	200		IX	IX
Archiwista i Registrator	2	350	350	150	800	X	X
	3	350	350	100		IX	IX
Tłomaczów	1	250	250	100	5800	X	X
	1	350	350	100		IX	IX
Nadzorca pakhauzu	1	400	400	200	1400	VIII	VIII
	6	350	350	100		VIII	VIII
Pomoeników nadzorey pakhauzu	1	600	600	200	20900	VIII	VIII
	1	550	550	200		VIII	VIII
Nadzorców okrętów	2	400	400	200	1900	VIII	VIII
	3	400	400	200		X	X
Pomoeników nadzorców okrętu	2	400	375	125	6400	IX	IX
	10	350	350	100		IX	IX
Biegłych, chemików i mechaników	8	250	250	100	19100	IX	IX
	1	600	600	200		VIII	VIII
Zarządzający rogatką celną	1	200	200	100	800	X	X
	8	350	350	100		IX	IX
Pomoenik Zarządzającego rogatką celną	1	400	400	200	1760	IX	IX
	21	400	375	125		X	X
Nadzorców punktów przejścia	1	350	350	100	4200	VIII	VIII
	2	280	275	75		IX	IX
	1	200	200	100		X	X
	7	250	250	100		X	X
	128				119860		
Razem	132				125910		

Podpisał: Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.